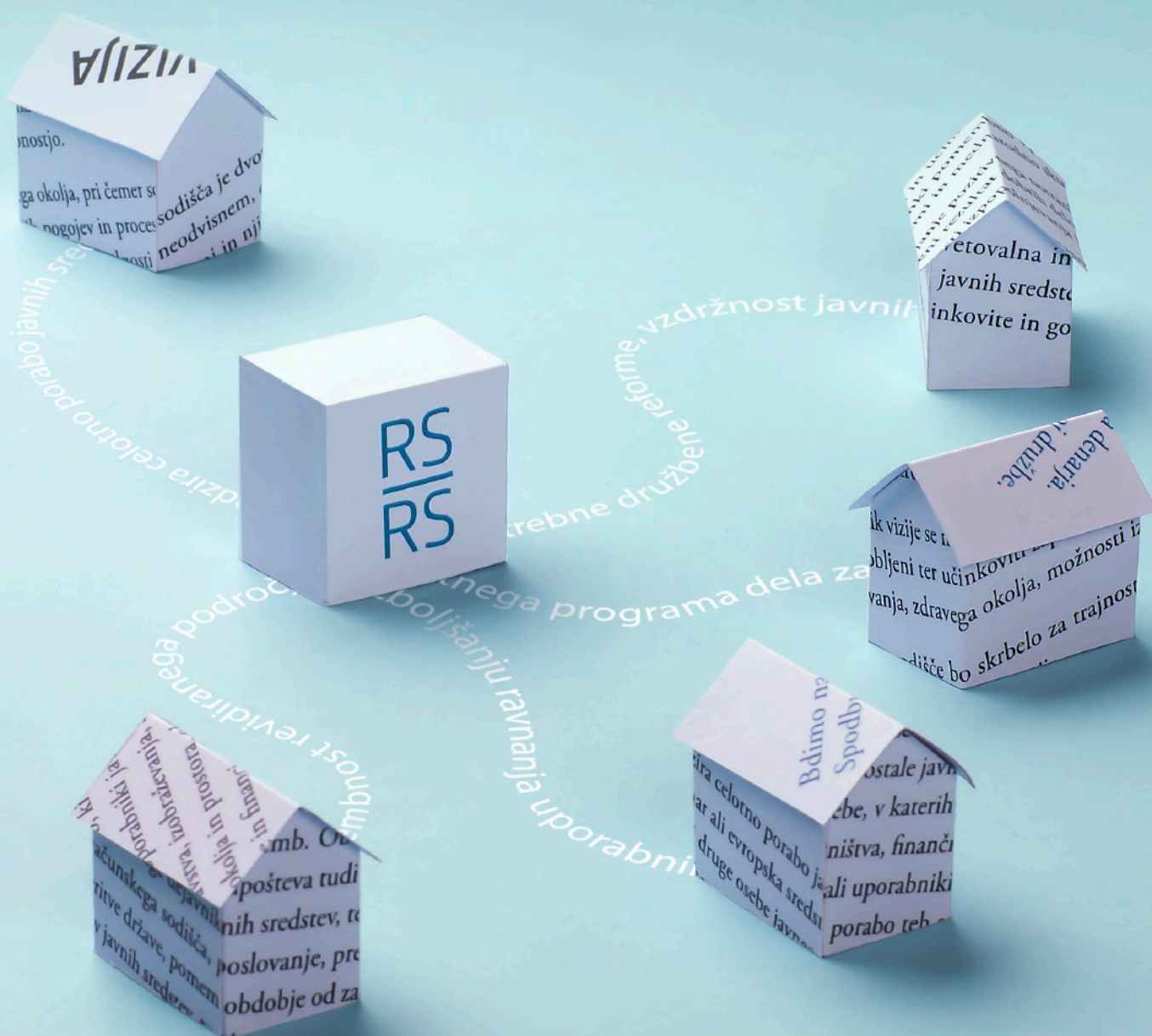




REPUBLIKA SLOVENIJA
RAČUNSKO SODIŠČE

POROČILO O DELU 2020



POSLANSTVO

Računsko sodišče pravočasno in objektivno obvešča javnosti o pomembnih razkritjih poslovanja državnih organov in drugih uporabnikov javnih sredstev ter svetuje, kako naj državni organi in drugi uporabniki javnih sredstev izboljšajo svoje poslovanje.



REPUBLIKA SLOVENIJA
RAČUNSKO SODIŠČE

POROČILO O DELU 2020

Številka: 002-3/2021/11

Ljubljana, 31. 3. 2021

KAZALO

1.	UVOD	10
1.1	Pismo predsednika	10
1.2	Ključni rezultati – infografika	19
2.	PREDSTAVITEV RAČUNSKEGA SODIŠČA	27
2.1	Dejavnost	27
2.2	Cilji	27
2.3	Strategija računskega sodišča	29
2.4	Trajnostni razvoj	31
3.	IZVAJANJE PRISTOJNOSTI	33
3.1	Revidiranje poslovanja uporabnikov javnih sredstev	33
3.1.1	Vrste revizij glede na cilj	34
3.1.2	Učinki	36
3.1.3	Predrevizijske poizvedbe in pobude za izvedbo revizij	60
3.2	Svetovanje uporabnikom javnih sredstev	62
3.2.1	Odgovarjanje na vprašanja	62
3.2.2	Izobraževanje za proračunske uporabnike in druge javnosti	62
4.	KOMUNIKACIJA IN SODELOVANJE Z DRUGIMI	65
4.2.1	Objave na spletnem mestu računskega sodišča	65
4.1	Sodelovanje z državnim zborom in državnim svetom	66
4.2	Mednarodno sodelovanje	67
4.2.1	Sodelovanje v okviru Kontaktnega odbora vrhovnih revizijskih institucij držav članic Evropske unije	70
4.2.2	Sodelovanje v okviru Evropske organizacije vrhovnih revizijskih institucij (EUROSAI)	70
4.2.3	Sodelovanje v okviru Mednarodne organizacije vrhovnih revizijskih institucij (INTOSAI)	73
4.2.4	Sodelovanje v okviru skupine V4+2	75
4.2.5	Bilateralno sodelovanje	75
4.2.6	Sodelovanje v okviru drugih multilateralnih organizacij in na posvetih	77

4.2.7	Obiski tujih delegacij v Sloveniji	78
4.3	Sodelovanje z mediji in javnostmi	80
4.3.1	Novinarska vprašanja in prošnje za pojasnila	81
5.	ZAPOSLENI	86
5.1	Napredovanja in premestitve	89
5.2	Izobraževanje in strokovno izpopolnjevanje zaposlenih	89
5.3	Notranja komunikacija	89
6.	FINANČNI VIRI	92
6.1	Javnofinančna dilema	94
7.	PREDSTAVITEV REVIZIJ	98
7.1	Državni proračun	98
7.1.1	Predlog zaključnega računa proračuna Republike Slovenije za leto 2019	98
7.2	Lokalna samouprava	102
7.2.1	Pravilnost dela poslovanja Občine Destrnik	102
7.2.2	Regionalni razvoj	105
7.2.3	Pravilnost dela poslovanja Občine Trnovska vas	109
7.2.4	Pravilnost dela poslovanja Občine Radlje ob Dravi	110
7.2.5	Pravilnost dela poslovanja Občine Črnomelj	115
7.2.6	Pravilnost poslovanja Občine Jesenice v delu, ki se nanaša na delovanje občinskega sveta, sredstva za reprezentanco in uporabo službenih plačilnih kartic	118
7.2.7	Pravilnost poslovanja Občine Kamnik v delu, ki se nanaša na delovanje občinskega sveta, sredstva za reprezentanco in uporabo službenih plačilnih kartic	119
7.2.8	Pravilnost poslovanja Občine Krško v delu, ki se nanaša na delovanje občinskega sveta, sredstva za reprezentanco in uporabo službenih plačilnih kartic	121
7.2.9	Pravilnost poslovanja Občine Radovljica v delu, ki se nanaša na delovanje občinskega sveta, sredstva za reprezentanco in uporabo službenih plačilnih kartic	122
7.2.10	Pravilnost poslovanja Občine Zagorje ob Savi v delu, ki se nanaša na delovanje občinskega sveta, sredstva za reprezentanco in uporabo službenih plačilnih kartic	124
7.2.11	Pravilnost poslovanja Občine Sežana v delu, ki se nanaša na delovanje občinskega sveta, sredstva za reprezentanco in uporabo službenih plačilnih kartic	126

7.2.12	Uvrščanje programov in projektov v načrt razvojnih programov v Občini Kočevje	128
7.2.13	Uvrščanje programov in projektov v načrt razvojnih programov v Občini Pesnica	131
7.2.14	Uvrščanje programov in projektov v načrt razvojnih programov v Občini Škocjan	133
7.2.15	Pravilnost dela poslovanja Občine Vipava	135
7.3	Premoženje države	140
7.3.1	Zbirna bilanca stanja proračuna Republike Slovenije na dan 31. 12. 2019	140
7.3.2	Pravilnost poslovanja Banke Slovenije v letih 2017 in 2018	142
7.3.3	Izvajanje nadzorstvenih funkcij Banke Slovenije	147
7.3.4	Ureditev prejemkov direktorjev gospodarskih družb v lasti Republike Slovenije in lokalnih skupnosti	158
7.3.5	Uspešnost izvedbe popravljalnih ukrepov za ureditev izvajanja gospodarske javne službe dejavnost distribucijskega operaterja v obdobju od 25. 11. 2014 do 30. 6. 2019	163
7.4	Zdravstvo	167
7.4.1	Računovodski izkazi in pravilnost poslovanja Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije v letu 2018	167
7.4.2	Podeljevanja koncesij za opravljanje osnovne zdravstvene dejavnosti na primarni ravni Občine Cirkulane	170
7.4.3	Podeljevanja koncesij za opravljanje osnovne zdravstvene dejavnosti na primarni ravni Občine Naklo	170
7.4.4	Podeljevanja koncesij za opravljanje osnovne zdravstvene dejavnosti na primarni ravni Občine Šempeter - Vrtojba	171
7.4.5	Podeljevanja koncesij za opravljanje osnovne zdravstvene dejavnosti na primarni ravni Občine Škofljica	172
7.4.6	Podeljevanja koncesij za opravljanje osnovne zdravstvene dejavnosti na primarni ravni Občine Tišina	172
7.4.7	Podeljevanja koncesij za opravljanje osnovne zdravstvene dejavnosti na primarni ravni Občine Žiri	173
7.4.8	Podeljevanja koncesij za opravljanje osnovne zdravstvene dejavnosti na primarni ravni Mestne občine Koper	174
7.5	Izobraževanje in šport	175
7.5.1	Sistem dela z nadarjenimi in sistem šolskih tekmovanj	175
7.5.2	Bralna pismenost otrok v Republiki Sloveniji	178
7.5.3	Skrb za dediščino s področja športa	181
7.6	Kultura in umetnost	183
7.6.1	Izvajanje tržne dejavnosti Radiotelevizije Slovenija	183
7.7	Gospodarske javne službe	185

7.7.1	Zagotavljanje javne službe odvajanja in čiščenja komunalne odpadne vode v Občini Muta	185
7.7.2	Zagotavljanje javne službe odvajanja in čiščenja komunalne odpadne vode v Občini Logatec	189
7.7.3	Poslovanje Javnega podjetja center za ravnanje z odpadki Puconci d.o.o.	192
7.8	Infrastruktura in prostor	198
7.8.1	Učinkovitost ureditve upravljanja občinske gospodarske javne infrastrukture varstva okolja	198
7.9	Okolje	200
7.9.1	Uspešnost zmanjševanja nitratov v vodi	200
7.10	Trajnostni razvoj	202
7.10.1	Udejanjanje e-mobilnosti	202
7.11	Politični sistem	206
7.11.1	Pravilnost financiranja volilne kampanje liste kandidatov DeSUS – Demokratična stranka upokojencev Slovenije na volitvah poslancev iz Republike Slovenije v Evropski parlament v letu 2019	206
7.11.2	Pravilnost financiranja volilne kampanje liste kandidatov Levica na volitvah poslancev iz Republike Slovenije v Evropski parlament v letu 2019	207
7.11.3	Pravilnost financiranja volilne kampanje liste kandidatov Lista Marjana Šarca na volitvah poslancev iz Republike Slovenije v Evropski parlament v letu 2019	207
7.11.4	Pravilnost financiranja volilne kampanje liste kandidatov Nova Slovenija – Krščanski demokrati na volitvah poslancev iz Republike Slovenije v Evropski parlament v letu 2019	208
7.11.5	Pravilnost financiranja volilne kampanje liste kandidatov Stranka Alenke Bratušek na volitvah poslancev iz Republike Slovenije v Evropski parlament v letu 2019	209
7.11.6	Pravilnost financiranja volilne kampanje liste kandidatov Socialni demokrati – SD na volitvah poslancev iz Republike Slovenije v Evropski parlament v letu 2019	210
7.11.7	Pravilnost financiranja volilne kampanje liste kandidatov Slovenska demokratska stranka – SDS in SLS – Slovenska ljudska stranka na volitvah poslancev iz Republike Slovenije v Evropski parlament v letu 2019	210
7.11.8	Pravilnost financiranja volilne kampanje liste kandidatov Slovenska nacionalna stranka – SNS na volitvah poslancev iz Republike Slovenije v Evropski parlament v letu 2019	212
7.11.9	Pravilnost financiranja volilne kampanje liste kandidatov Zeleni Slovenije na volitvah poslancev iz Republike Slovenije v Evropski parlament v letu 2019	212
7.11.10	Pravilnost poslovanja politične stranke DeSUS – Demokratična stranka upokojencev Slovenije v letu 2018	213
7.11.11	Pravilnost poslovanja politične stranke Levica v letu 2018	214
7.11.12	Pravilnost poslovanja politične stranke Lista Marjana Šarca v letu 2018	215

7.11.13	Pravilnost poslovanja politične stranke Nova Slovenija – krščanski demokrati v letu 2018	216
7.11.14	Pravilnost poslovanja politične stranke Stranka Alenke Bratušek v letu 2018	217
7.11.15	Pravilnost poslovanja politične stranke Socialni demokrati v letu 2018	217
7.11.16	Pravilnost poslovanja politične stranke Slovenska demokratska stranka v letu 2018	218
7.11.17	Pravilnost poslovanja politične stranke Stranka modernega centra v letu 2018	220
7.11.18	Pravilnost poslovanja politične stranke Slovenska nacionalna stranka v letu 2018	220
7.11.19	Pravilnost poslovanja politične stranke Dobra država v letu 2019	221
7.11.20	Pravilnost poslovanja politične stranke Piratska stranka Slovenije v letu 2019	222
7.11.21	Pravilnost poslovanja politične stranke Slovenska ljudska stranka v letu 2019	222
7.11.22	Pravilnost poslovanja politične stranke Zeleni Slovenije v letu 2019	222
7.12	Socialni sistem	223
7.12.1	Računovodski izkazi in pravilnost poslovanja Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije v letu 2018	223
7.13	Znanost	225
7.13.1	Pravilnost poslovanja Centra vesoljskih tehnologij Hermana Potočnika Noordunga	225
7.14	Mednarodne zadeve	226
7.14.1	Sodelovanje med Republiko Slovenijo in Rusko federacijo na področjih kulture, znanosti in izobraževanja	226

PRILOGA I. OBJAVLJENE NFOGRAFIKE V LETU 2020

228



1. UVOD

1.1 Pismo predsednika

Ob pripravi poročila o delu za leto 2020 se je težko izogniti dejstvu, da smo bili priča izjemno posebnemu letu. Letu, ki ga je v vseh pogledih močno zaznamovala nenadna epidemija in povsem samoumevne stvari obrnila na glavo. Kljub globalni zaustavitvi sistemov in v trenutku pretrganih običajnih poti, navad in rutin so se sistemi vendarle (z)našli v novi realnosti. Eni bolj, drugi manj uspešno.

Računsko sodišče se z vidika lastnega delovanja ni soočilo z resnejšimi ovirami pri opravljanju poslanstva. Deloma zaradi predhodno utečenega sistema dela na daljavo, ki smo ga, četudi seveda ne v takšnem obsegu, učinkovito izvajali že pred epidemijo. Zagotovo pa je k skorajda nemotenemu delu pripomoglo hitro odzivanje širšega vodstva, ki je zagotovilo tehnične in druge pogoje, da je nastala situacija čim manj vplivala na pogoje dela. V prvih dneh po razglasitvi epidemije smo imeli tako kar 98 % zaposlenih, ki so imeli omogočeno delo na domu. Brez konstruktivnega sodelovanja in prilagajanja vseh zaposlenih pa to zagotovo ne bi potekalo tako učinkovito, kot je. Za to jim gre posebna zahvala.

Vplive spremenjenega načina dela smo v praksi še najbolj občutili v komunikaciji z revidiranci in zagotavljanju dokumentacije ter pojasnil z njihove strani. Kljub temu smo ob koncu leta beležili 64 izdanih revizijskih poročil, kar je povsem primerljivo s preteklimi leti; v

zadnjih 2 letih je bilo namreč izdano 62 poročil. Malenkost večji od preteklih let je bil tudi obseg vseh revizij, saj so se poročila nanašala na poslovanje 139 revidirancev; skupna bilančna vsota odhodkov vseh pa je v letu 2020 znašala 19,4 milijarde EUR, kar je za 1 milijardo več kot v letu 2019.

Ob tem je treba posebej izpostaviti, da je med izdanimi revizijami tudi ena izmed najzahtevnejših revizij računskega sodišča, ki se je v takšnem obsegu ni lotila nobena druga vrhovna revizijska institucija na svetu. V reviziji *Izvajanje nadzorstvenih funkcij Banke Slovenije* smo med drugim iskali odgovor na vprašanje, ali je Banka Slovenije odločitve, ki jih je sprejemala v procesu sanacije bančnega sistema leta 2013, utemeljila na ustreznih podlagah, vendar nam Banka Slovenije ni predložila dokazil, ki bi omogočala potrditev, da je bil finančni položaj bank takšen, da so bili izrečeni ukrepi za sanacijo bank v celoti ustrezni. Z vidika javnofinančnega vpliva gre za izjemno pomembno temo in težko je sprejeti dejstvo, da so bile v javnosti in med odločevalci tako pomembne ugotovitve bistveno manj odmevne kot morda kakšna druga, vsebinsko neprimerljivo bolj standardna revizija. Za ugotovitve, ki izhajajo iz revizij s tako velikim finančnim vplivom, bi pričakovali bistveno več odprte komunikacije.

Z veliko zaskrbljenostjo spremljamo tudi komunikacijo o nekaterih drugih ugotovitvah, ki izhajajo iz dela računskega sodišča. Nenehno pojasnjevanje, kako pomembno je ohranjanje neodvisnosti računskega sodišča in drugih gradnikov pravnega reda, je povsem nepotrebno. Neodvisni organi oblasti pomenijo trdno in močno državo, kar je osnova za zagotavljanje uspešnega družbenega razvoja in mora biti v interesu vseh. Nedostojni, nekorektni, interesno motivirani in predvsem neutemeljeni napadi na neodvisnost teh organov pomenijo majanje temeljev demokracije, kar je skrajno nevarno početje, za katero bo treba prevzeti odgovornost. Računsko sodišče je v vseh letih delovanja uspešno naslavljal zahtevne javnofinančne situacije in si na podlagi tega utrdilo ugled pokončne institucije, ki se ograjuje od vsakršnih pritiskov. Računsko sodišče je in bo ostalo branik objektivnega, neodvisnega in učinkovitega nadzora nad potmi javnega denarja. Pri tem nikoli ni bilo in tudi v prihodnje ne bo nobenih izjem. Upravičeno smo ponosni na predanost revizorjev, ki se zavedajo pomembnosti svojega dela in vsakodnevno prispevajo k večji javni odgovornosti. Za prihodnost računskega sodišča bodo ključnega pomena ohranjanje neodvisnega položaja državnega revizorja, skrb za njegovo profesionalnost, globoko zasidrane vrednote pravičnosti ter predvsem ustrezen pravni okvir delovanja institucije.

Slednje nas postavlja pred drugo skrb vzbujajoče dejstvo. V lanskem letu je državni zbor kljub predhodni uskladitvi odločil, da predlog

sprememb Zakona o računskem sodišču ni primeren za nadaljnjo obravnavo. Tako se je nepričakovano končal zakonodajni postopek, ki je na podlagi 20 let starega zakonodajnega okvira, vseh vmesnih let izkušenj iz revizij ter spremenjenih okoliščin na področju financ in druge zakonodaje predlagal prepotrebne spremembe za hitrejše in uspešnejše odzivanje, boljši dostop do potrebnih podatkov in informacij ter širil nabor subjektov, ki jih računsko sodišče lahko revidira. Ob odločitvi o neprimernosti predloga je bilo dano zagotovilo, da bo nov predlog pripravljen do jeseni 2020, ki pa ga, žal, do danes nismo dočakali. Upamo, da bo želja po učinkovitem nadzoru javnih financ vendarle čim prej prepoznana.

Kljub temu smo v lanskem letu pripravili novo Strategijo računskega sodišča 2021–2024, ki potrebne spremembe upošteva pri svoji nadaljnji viziji in strateških prioritetah in si za osrednji cilj postavlja prispevati k izboljšanju poslovanja uporabnikov javnih sredstev in trajnostni naravnosti družbe kot celote. Računsko sodišče bo še naprej stremelo k čim večjim učinkom pri upoštevanju ukrepov in priporočil revizijskih poročil.

V lanskem letu je bilo skupaj izrečenih 90 mnenj, kar je 8 več kot preteklo leto. Računsko sodišče je podalo 31 opisnih mnenj pri revizijah smotrnosti poslovanja in izreklo 58 mnenj o pravilnosti poslovanja in o računovodskih izkazih, v 1 primeru pa je izrek mnenja zavrnilo. Od tega je bilo 21 pozitivnih mnenj, 24 mnenj s pridržkom in 13 negativnih mnenj, kar pomeni, da je najpogostejša oblika mnenje s pridržkom, saj je bilo izrečeno v 41 % vseh izdanih mnenj o pravilnosti poslovanja in o računovodskih izkazih. V letu 2020 je računsko sodišče v 16 primerih zahtevalo predložitev odzivnega poročila, kar predstavlja četrtnino vseh izdanih poročil. V revizijah, katerih revizijska poročila so bila izdana v letu 2020, so uporabniki javnih sredstev med revizijskim postopkom za njihovo odpravo oziroma za izboljšanje poslovanja v prihodnje izvedli 342 popravljalnih ukrepov od skupaj 401 izrečenega popravljalnega ukrepa, kar pomeni, da je še vedno velika večina ukrepov opravljena že med izvajanjem revizij, s čimer smo lahko zelo zadovoljni, saj to kaže na veliko odzivnost revidirancev in na dejstvo, da zahteve računskega sodišča revidiranci jemljejo zelo resno.

Poleg revizijskih poročil smo v letu 2020 izdali tudi 17 porevizijskih poročil. Skupaj je računsko sodišče v porevizijskih poročilih ocenilo 59 popravljalnih ukrepov. Pri tem je bilo 46 ukrepov izvedenih zadovoljivo (78 %), 12 delno zadovoljivo (20 %), 1 popravljalni ukrep pa je bil nezadovoljiv (2 %). Zaradi delno izvedenih ali nezadovoljivo izvedenih popravljalnih ukrepov je računsko sodišče v 4 porevizijskih poročilih izdalo 5 sklepov o kršitvi obveznosti dobrega poslovanja in 2 poziva za ukrepanje.

Na podlagi razkritij v revizijskih postopkih je računsko sodišče v letu 2020 v 1 primeru vložilo naznanilo suma storitve kaznivih dejanj, v 1 primeru pa je že med revizijskim postopkom Generalno policijsko upravo oziroma Upravo kriminalistične policije seznanilo o zaznanih dejstvih in okoliščinah. V zvezi z 1 revizijskim postopkom je računsko sodišče Državno revizijsko komisijo za revizijo postopkov oddaje javnih naročil kot prekrškovni organ obvestilo o zaznanem sumu storitve prekrškov po Zakonu o javnem naročanju in predlagalo uvedbo postopka o prekršku, v 1 primeru pa je zaradi ugotovljenih nepravilnosti, povezanih z delovnopravno zakonodajo, vložilo prijavo na Inšpektorat Republike Slovenije za delo.

Računsko sodišče poleg izvajanja revizij in ukrepanja na podlagi izdanih revizijskih poročil tudi z drugimi aktivnostmi pripomore k boljšemu poslovanju uporabnikov javnih sredstev. Ena pomembnejših je dajanje predlogov za spremembo zakonodaje oziroma sistemskih rešitev na posameznih področjih poslovanja javnega sektorja, kjer opozarjamo na določena tveganja zaradi nejasnosti ali neusklajenosti določb posameznih predpisov.

V letu 2020 smo tako opozorili na zagotavljanje dejanske (in ne zgolj formalne ter teoretične) možnosti učinkovitega in dejanskega izvrševanja zakonskih določb Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja. Izrazili smo potrebo po ustreznejši definiciji uporabnikov javnih sredstev, saj trenutna onemogoča računskemu sodišču izvajanje revizij v vseh tistih gospodarskih družbah, kjer večinskost lastniškega deleža ni zagotovljena. Pogosto namreč ugotavljamo, da večinski lastniški delež sicer formalno ni zagotovljen, kljub temu pa država, lokalne skupnosti in druge osebe javnega prava neposredno ali posredno, posamično ali prek več subjektov izvajajo odločilen vpliv na upravljanje in poslovanje družbe z imenovanjem večine članov organov vodenja in nadzora ali s sprejemanjem drugih bistvenih lastniških odločitev.

V okviru revizije predloga zaključnega računa državnega proračuna že več let zapored predlagamo proučitev ustreznosti sedanje ureditve Zakona o javnih financah na področju oddaje državnega premoženja v najem, kjer smo ocenili, da bi bili prihodki proračuna ob doslednem upoštevanju določb na letni ravni za 6 milijonov EUR višji. Izpostavili smo tudi potrebo po sprejetju podrobnejših kriterijev na podlagi Zakona o vodah za določitev plačila za vodno pravico, pridobljeno z vodnim dovoljenjem, saj se predpisana dajatev tudi v letu 2019 ni vplačevala v državni proračun. Računsko sodišče je ocenilo, da so zaradi tega premalo realizirani prihodki proračuna za leto 2019, in sicer najmanj v znesku 6.465.004 EUR. V povezavi z zaključnim računom državnega proračuna prav tako že več let opozarjamo na izjeme od okvira računovodskega poročanja, ki je predpisan z Zakonom o javnih financah in Zakonom o

računovodstvu. Podali pa smo tudi predlog za spremembe in dopolnitve Zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja za opredelitev obdobja izvajanja ur interesnih dejavnosti, ki jih morajo zagotavljati osnovne šole.

Na področju lokalne samouprave smo ponovno posredovali priporočila za spremembe predpisov, ki urejajo področje priprave proračuna, zaključnega računa proračuna ter vsebino proračunskih dokumentov. V revizijah pravilnosti poslovanja občin je računsko sodišče ugotovilo nekatere nepravilnosti in pomanjkljivosti, ki so po mnenju računskega sodišča posledica tudi sistemske neurejenosti v javnofinančnih predpisih. V reviziji regionalnega razvoja je bila ugotovljena pomanjkljiva ureditev v Zakonu o spodbujanju skladnega regionalnega razvoja.

Računsko sodišče je v reviziji zbirne bilance stanja proračuna države izpostavilo problematiko vrednotenja nepremične kulturne dediščine. Kot vsa leta, smo tudi lani opozorili na pomanjkljiv nadzor nad terjatvami za sredstva, dana v upravljanje, kar je tudi eden od razlogov za zavrnitev revizijskega mnenja o zbirni bilanci stanja.

Ugotovitve izvedenih revizij na področju gospodarskih družb v večinski lasti države in lokalne samouprave v letu 2020 podobno kot v prejšnjih letih potrjujejo, da je potreben razmislek o tem, ali posameznih specifik poslovanja teh gospodarskih družb ne bi bilo smiselno dodatno urediti v obstoječi zakonodaji ali celo v posebnem zakonu ter v kolikšni meri je Zakon o gospodarskih družbah primeren pravni okvir za ureditev poslovanja teh družb in ali je nadgradnja tega zakona za javna podjetja v obstoječi specialni zakonodaji zadostna in ustrezna.

V razmislek smo podali tudi ureditev upravljanja z naložbami v kapital družb v večinski lasti države in lokalne skupnosti, in sicer na področju omejitev kandidature za člane organov vodenja tovrstnih družb. Smiselno enako bi to moralo veljati tudi za organe vodenja in nadzora družb s kapitalsko naložbo samoupravnih lokalnih skupnosti, kjer trenutno tovrstnih omejitev ni. Prav tako ugotavljamo, da je Republika Slovenija sprejela strategijo upravljanja kapitalskih naložb države, medtem ko na lokalni ravni sistemske ureditve upravljanja kapitalskih naložb ni. Upravljanje kapitalskih naložb v lasti države, s katerimi neposredno upravlja vlada, ni sistemsko in ustrezno urejeno in ne zagotavlja enotnega načina in postopkov ter ne zagotavlja preglednega sistema njihovega upravljanja. Na tem področju predlagamo tudi sprejem zakonskih določil, ki bi enotno urejala navedena področja za vse kapitalske naložbe ne glede na upravljavca, s poudarkom na enotnem in neodvisnem upravljanju teh naložb ter na zagotavljanju ločitve funkcije države kot lastnice kapitalskih naložb od drugih funkcij države.

Prav tako opozarjamo na zgolj splošno obveznost revidiranja letnih računovodskih izkazov, ki jih določa Zakon o gospodarskih družbah, kjer bi morale biti k reviziji letnih računovodskih izkazov zavezane vse družbe, ki opravljajo gospodarske javne službe. Ugotavljamo tudi, da bi bilo treba v Zakonu o lokalni samoupravi definirati način odločanja članov sveta ustanoviteljic.

Računsko sodišče je v lanskem letu ugotovilo tudi več težav pri izvajanju določb Zakona o zdravstveni dejavnosti zaradi njihovih nejasnosti, neustreznosti in dilem v zvezi z izvajanjem skupinske obnovitvene rehabilitacije, zdravstvenega letovanja otrok in šolarjev ter postopka uveljavljanja teh pravic. Ker tudi po pozivu iz leta 2018 ni prišlo do ustreznih sprememb predpisov, je računsko sodišče v letu 2020 na Ustavno sodišče Republike Slovenije vložilo zahtevo za začetek postopka za presojo skladnosti nekaterih določb.

Računsko sodišče je predlagalo novo Nacionalno strategijo za razvoj bralne pismenosti za obdobje 2019–2030, ki jo je vlada tudi že sprejela. Zahtevali smo tudi vzpostavitev ustreznih pravnih in strokovnih podlag za delo z nadarjenimi učenci in dijaki ter predlagali odpravo trenutne ureditve javnih razpisov za sofinanciranje šolskih tekmovanj ter pripravo predloga za ureditev področja šolskih tekmovanj. Po oceni računskega sodišča je potrebna tudi ureditev področja skrbi države za dediščino s področja športa. Premislek smo predlagali tudi na področju okolja, in sicer o spremembi Uredbe o varstvu voda pred onesnaževanjem z nitrati iz kmetijskih virov.

Ustavno sodišče nam je pritrdilo glede nekaterih določb Zakona o javnih financah, ki se nanašajo na državni svet, ustavno sodišče, varuha človekovih pravic in računsko sodišče, na kar smo v preteklosti večkrat javno opozorili. Ugotovilo je namreč, da gre pri omenjenih organih za ustavno določene organe, ki jim že ustava zagotavlja samostojen in neodvisen položaj. Pričakujemo, da bodo ugotovljene neskladnosti v roku 1 leta odpravljene in da bo s tem zagotovljena finančna samostojnost državnih organov s posebnim ustavnopravnim položajem.

Pomembnost dela računskega sodišča se med drugim potrjuje tudi v prejetih 300 pobudah za izvedbo revizije v lanskem letu, kjer sicer že od leta 2013 opazamo vztrajen trend upadanja, pa vendar gre za zgovorno številko naslavljanja pobud na vrhovno revizijsko institucijo. Že nekaj let po številu pobud izstopajo posamezniki ter skupine posameznikov, ki so v letu 2020 na nas naslovili 100 pobud. Poleg tega smo prejeli tudi 96 anonimnih pobud za izvedbo revizije, različne pravne osebe (gospodarske družbe, institucije, javna podjetja, zavodi, društva in združenja) pa so skupaj prispevale 57 pobud. Po številu prejetih pobud so se ministrstva in organi v sestavi zopet uvrstili na četrto mesto

z 39 pobudami, kar je manj kot leta 2019 (55). Te pobude vključujejo tudi, s preteklim letom primerljivo število, 14 pobud Komisije za preprečevanje korupcije, 5 pobud Državne revizijske komisije za revizijo postopkov oddaje javnih naročil in 2 pobudi Policije. Organi lokalnih skupnosti so v letu 2020 poslali 7 pobud, iz državnega zbora pa je računsko sodišče v letu 2020 prejelo le 1 pobudo, kar je 13 manj kot v letu 2019. Pobudo je podala Komisija za nadzor javnih financ, nanašala pa se je na smotrnost, transparentnost, gospodarnost in učinkovitost porabe javnih sredstev in medicinske opreme v času epidemije covid-19. Prejeto pobudo je računsko sodišče vključilo v program za izvrševanje revizijske pristojnosti za leto 2020.

V lanskem letu je državni zbor obravnaval zgolj 4 revizijska poročila (od skupno 64 izdanih in posredovanih državnemu zboru) in poročilo o delu za leto 2019, kar je bistveno manj kot preteklo leto, ko je bilo v državnem zboru 15 obravnav. Vseh 5 obravnav je bilo sklicanih v okviru Komisije za nadzor javnih financ. Navedeno je zaskrbljujoče, saj ugotavljamo, da revidiranci v pripravah na obravnavo v parlamentu (ali neposredno po njej) običajno najdejo še dodatno motivacijo za izvedbo aktivnosti, ki izboljšujejo pravilnost in/ali smotrnost njihovega poslovanja.

Svetovalna vloga računskega sodišča, kljub temu da terja precej zavzetosti, nemalokrat ostaja v senci revizijskih poročil, ki doživijo večji odziv pri različnih javnostih, pa vendar 119 pisnih odgovorov, s katerimi svetujemo uporabnikom javnih sredstev, v preteklem letu kaže na očitno potrebo po naših usmeritvah, s čimer pa prav gotovo preventivno vplivamo na bodoče ravnanje z javnimi sredstvi.

Obenem pa s tem še dodatno pripomoremo k učinkom dela računskega sodišča, kar pa je pravzaprav končni cilj poslanstva, ki ga pogosto spremlja tudi zanimanje javnosti. Medijska odzivnost pomaga pri približevanju različnih tem širši javnosti, krepi zavedanje o pomembnosti predlaganih sprememb in pripomore k sodelovanju relevantnih deležnikov. Modernejša, hitrejša, poenostavljena in bolj vizualna komunikacija z javnostmi, s katero se je računsko sodišče že pred nekaj leti prilagodilo digitalizacijskim in drugim potrebam družbe, v lanskem letu beleži kar 4.531 objav (v letu 2019 je bilo teh 3.735). Revizijska poročila poleg povzetka v 14 primerih vsebujejo še infografiko naših ključnih ugotovitev in tako bistveno bolj približajo nemalokrat kompleksna in podatkov polna poročila, ki jih redno objavljamo tudi na družbenih omrežjih. V lanskem letu smo posneli in pripravili 6 lastnih video vsebin. Posredovali pa smo tudi 78 pisnih odgovorov na novinarska vprašanja in imeli poleg več izjav za javnosti tudi nekaj vnaprej predvidenih srečanj za novinarje.

Zanimanje zainteresirane javnosti za delo računskega sodišča se, kljub drastično spremenjenim okoliščinam mednarodnega sodelovanja, še

naprej večja tudi v tujini. Računsko sodišče je ena od prepoznanih in zaupanja vrednih vrhovnih revizijskih institucij v mednarodni skupnosti in je kljub ohromljenim fizičnim povezavam v lanskem letu sodelovalo na 25 mednarodnih dogodkih, kar je v zgodovini računskega sodišča drugo najbolj aktivno mednarodno leto po rekordnem letu 2019, ko je bilo teh srečanj 30. Zaradi epidemije je 21 srečanj potekalo prek spletne videokonference, 2 dogodka v začetku leta sta potekala v tujini, 2 obiska pa v Sloveniji, in sicer s Poljske in iz Luksemburga. Na teh dogodkih je aktivno sodelovalo 16 različnih predstavnikov računskega sodišča, 9-krat tudi s svojimi prispevki. Poleg tega je računsko sodelovalo tudi s 3 članki v mednarodnih publikacijah.

Računsko sodišče bo še naprej zasledovalo aktivno vlogo pri mednarodnem sodelovanju, saj to pozitivno vpliva na neposreden prenos dobrih praks, možnosti zanimivih primerjav, koristnega mreženja in širjenja znanj. Nadvse vidna vloga, ki bi se je nadejale tudi neprimerljivo večje institucije, je bila prav gotovo eden ključnih povodov za 2 uspešni skupni revizijski poročili z dvema izjemno pomembnima vrhovnima revizijskima institucijama. S predsedujočo kongresu INTOSAI – Računsko komoro Ruske federacije smo izvedli revizijo o sodelovanju med Republiko Slovenijo in Rusko federacijo na področjih kulture, znanosti in izobraževanja; z Računskim sodiščem Republike Avstrije, ki deluje v funkciji generalnega sekretariata združenja INTOSAI, pa je bila izvedena vzporedna revizija o bralni pismenosti otrok v Avstriji in Sloveniji.

Poleg dragocenega pridobivanja mednarodnih izkušenj se zaposleni usposablajo in izpopolnjujejo tudi z drugimi izobraževanji, kjer pa je v lanskem letu epidemija močno vplivala na izvajanje letnega načrta izobraževanja, saj so bili številni seminarji onemogočeni. Kljub navedenemu sta bila v organizaciji računskega sodišča izvedena 2 načrtovana interna seminarja v prostorih računskega sodišča ter spletna predstavitev uporabe portala, ki se jih je skupaj udeležilo 74 zaposlenih. Pred izbruhom epidemije se je 21 zaposlenih udeležilo tudi konferenc in seminarjev, ki so jih organizirale druge izobraževalne ustanove. Izredne razmere pa so vzpodbudile uporabo alternativnih oblik izobraževanja in usposabljanja, pri čemer so bili najpogostejša oblika spletni seminarji – webinarji. V letu 2020 se jih je udeležilo 48 zaposlenih.

Tudi v prihodnje bomo vztrajali na možnostih strokovnega nadgrajevanja revizorjev, saj le na ta način ostajajo visoko usposobljeni in hkrati motivirani. V povezavi s tem še vedno ostaja odprta dilema neuravnoteženih plač v javnem sektorju. Računsko sodišče je v preteklosti močno izpostavilo opozarjanje neuravnoteženosti plač funkcionarjev ob boku prevzemanja njihove odgovornosti. Težko je namreč sprejeti dejstvo, da javni uslužbenci že dlje časa lahko presegajo ovrednotenje dela nadrejenih, ki pa vendarle nosijo odgovornost pravočasnega odzivanja na

ključne izzive. Čas, ko bo treba stvari uravnotežiti, se izteka, če bomo seveda želeli zagotoviti sposobne in učinkovite ljudi, ki bodo pripravljeni prevzeti delovne naloge funkcionarjev.

Žal bo potreba po takšnih ljudeh v prihodnjih letih še toliko večja, saj smo se tudi zaradi nepredvidenih razsežnosti globalne pandemije znašli pred (naj)zahtevnejšimi izzivi na področju javnih financ. Eho ukrepov, ki so bili sprejeti na podlagi zaustavitve javnega življenja, bo na žalost odmeval še dolgo. Ob odgovornosti za soočanje s posledicami bo zato potrebno veliko konstruktivnega in neobremenjenega sodelovanja. Tudi računsko sodišče se ob tem zaveda bremena velike odgovornosti, ki jo trenutni položaj nosi. Pogumno bomo nadaljevali z izvajanjem revizijske pristojnosti in z ozaveščanjem o javni porabi. Ob tem bo verjetno treba odpreti tudi marsikatero neprijetno situacijo in hkrati še naprej zagotavljati, da se ugotovitve računskega sodišča nikakor ne izkoristijo za politične ali katere druge interese.

Z največjo mero odgovornosti bomo še naprej zgolj in samo *Bdeli nad potmi javnega denarja*.



Tomaž Vesel,
predsednik računskega sodišča

KLJUČNI REZULTATI



64

revizijskih
poročil



17

porevizijskih
poročil



401

ukrep, izveden med
izvajanjem revizij oziroma
v porevizijskih postopkih



259

priporočil uporabnikom
javnih sredstev



300

prejetih pobud
za revizije



139

revidiranih uporabnikov
javnih sredstev



6

obravnav poročil v državnem
zboru in državnem svetu



119

pisnih odgovorov na
vprašanja uporabnikov
javnih sredstev



4.531

medijskih objav
se je navezovalo
na računsko sodišče

ODHODKI REVIDIRANCEV IN PRORAČUN RAČUNSKEGA SODIŠČA

vsota odhodkov vseh revidirancev,
ki jih je računsko sodišče revidiralo
v letu 2020

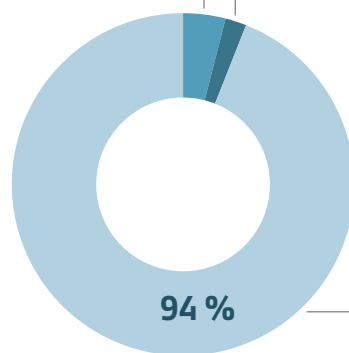
19,4
milijarde €

proračun
računskega
sodišča

6,5 milijona €

4 %
materialni
stroški

2 %
investicije in
investicijsko vzdrževanje



plače, dodatki in
drugi prejemki
ter prispevki

NAČRTOVANJE REVIZIJ

PREDLOGI ZA REVIZIJE

300

PREJETIH
POBUD

ANALIZA
PODATKOV

MEDIJI

UGOTOVITVE
REVIZIJ



100

posamezniki
in skupine



7

lokalne
skupnosti



39

ministrstva in
organi v sestavi



1

državni zbor
in poslanci



96

anonimne
pobude



57

ostale
institucije

KRITERIJI IZBORA



MEDLETNA PRESOJA

12 DODATNO
UVRŠČENIH
REVIZIJ



16 IZLOČENIH
REVIZIJ



PROGRAM ZA IZVRŠEVANJE
REVIZIJSKE PRISTOJNOSTI

REVIZIJE

TEMATSKA PODROČJA REVIZIJSKIH POROČIL



DRŽAVNI
PRORAČUN



LOKALNA
SAMOUPRAVA



PRAVOSODJE



PREMOŽENJE
DRŽAVE



SREDSTVA EU



ZDRAVSTVO



IZOBRAŽEVANJE
IN ŠPORT



KULTURA IN
UMETNOST



GOSPODARSKE
JAVNE SLUŽBE



OKOLJE



INFRASTRUKTURA
IN PROSTOR



TRAJNOSTNI
RAZVOJ



INFORMACIJSKI
SISTEMI



POLITIČNI
SISTEM



SOCIALNI
SISTEM



ZNANOST



OBRAMBA



MEDNARODNE
ZADEVE

64

REVIZIJSKIH
POROČIL

IZREK MNENJ

POPRAVLJALNI
UKREPI

PREDLOGI ZA
SPREMEMBO
ZAKONODAJE

PRIHRANKI

PRIPOROČILA

46 o pravilnosti poslovanja



12 pozitivnih



21 s pridržkom



13 negativnih

13 o računovodskih izkazih



9 pozitivnih



3 s pridržkom



1 zavrnitev izreka

31 o smotrnosti poslovanja



31 opisnih

16

zahtev
za odzivna
poročila

48

revizijskih
poročil brez
zahteve

59

izvedenih
ukrepov
v odzivnih
poročilih



46 zadovoljivih



12 delno zadovoljivih



1 nezadovoljiv

17

POREVIZIJSKIH
POROČIL

5



SKLEPOV O KRŠITVI
OBVEZNOSTI DOBREGA
POSLOVANJA

SODELOVANJE Z MEDIJI IN JAVNOSTMI



78
pisnih odgovorov
na novinarska
vprašanja



4.531
medijskih objav
se je navezovalo
na računsko sodišče

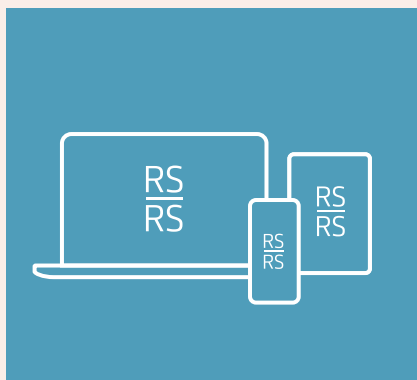


110
objav na
družbenih omrežjih



stalna telefonska
komunikacija

SPLETNE VSEBINE



Javnost dela zagotavljamo z vsebinami na spletnem mestu in s publicistično dejavnostjo. Objavljamo aktualne novice, statuse revizij v teku, arhiv revizijskih poročil, druge pomembne dokumente ter dodatne projekte in odgovore na pogosta vprašanja.



Družbena omrežja – Facebook, Twitter in Youtube uporabljamo izključno kot sredstvo za obveščanje javnosti o svojem delu.

SVETOVANJE

MNENJA IN ODGOVORI UPORABNIKOM JAVNIH SREDSTEV



119
pisnih odgovorov na
vprašanja uporabnikov
javnih sredstev

NAJPOGOSTEJE

- izvajalcem negospodarskih in gospodarskih javnih služb
- lokalnim skupnostim
- političnim strankam in organizatorjem volilnih kampanj
- ministrstvom in organom v sestavi

CILJNIM SKUPINAM



11
izobraževanj
za domače in
mednarodne
javnosti

OBJAVE NA SPLETNEM MESTU



arhiv vseh revizijskih
in porevizijskih poročil



povzetki in
infografike

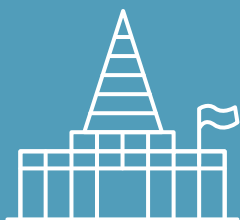


stališča
in mnenja



priročniki in
revizijski standardi

SODELOVANJE Z DRŽAVNIM ZBOROM IN DRŽAVNIM SVETOM



5

obravnav poročil
v državnem zboru

0

sej
državnega
zboru

5

obravnav Komisije
za nadzor javnih
financ

1

obravnav poročila
v državnem svetu

0

sej
državnega
sveta

1

obravnav Komisije
za gospodarstvo, obrt,
turizem in finance

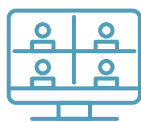
MEDNARODNO SODELOVANJE

25
mednarodnih
dogodkov



21

srečanj prek
videokonference



2

sestanka v tujini



2

obiska delegacij
iz tujine



17

predstavnikov
računskega sodišča
na dogodkih



2

skupni
mednarodni
reviziji



3

objave
v mednarodnih
publikacijah



SODELOVANJE V MEDNARODNIH ORGANIZACIJAH

INTOSAI

EUROSAI

EURORAI

Kontaktни
odbor

OECD

Skupina
V4+2

Bilateralno
sodelovanje

Druge
mednarodne
organizacije

ZAPOSLENI

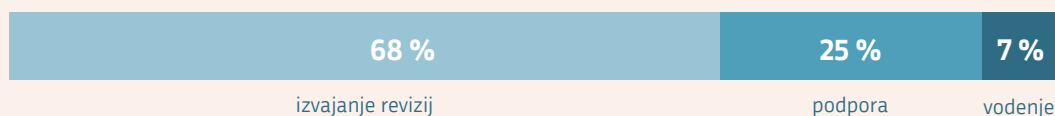
133

ŠTEVILO
ZAPOSLENIH

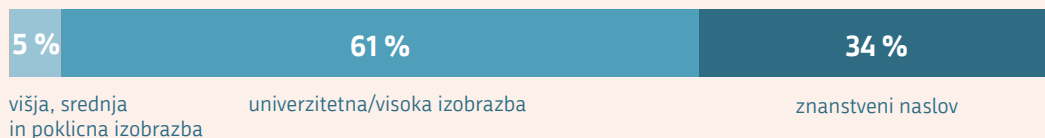
STOPNJA
FLUKTUACIJE

2,3 %

Struktura zaposlenih po področjih



Struktura zaposlenih po izobrazbi



DELO OD DOMA V ČASU EPIDEMIJE



98 %

zaposlenih je imelo
možnost opravljanja
dela od doma



20 %

nižji skupni
materialni
stroški



30 %

manj povračila
stroškov prevoza
na delo

IZOBRAŽEVANJE IN STROKOVNO IZPOPOLNJEVANJE



PRIPRAVA
LETNEGA PROGRAMA
IZOBRAŽEVANJA

AKTUALNE
STROKOVNE TEME

SPREMEMBE
ZAKONODAJE

PREDLOGI
ZAPOSLENIH

IZOBRAŽEVANJA V SLOVENIJI IN NA DALJAVO

21



zaposlenih se je udeležilo seminarjev
in konferenc, ki so jih organizirale
različne institucije v Sloveniji

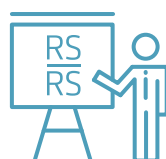
48



zaposlenih se je udeležilo
spletnih seminarjev

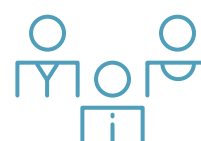
IZOBRAŽEVANJA V ORGANIZACIJI RAČUNSKEGA SODIŠČA

3



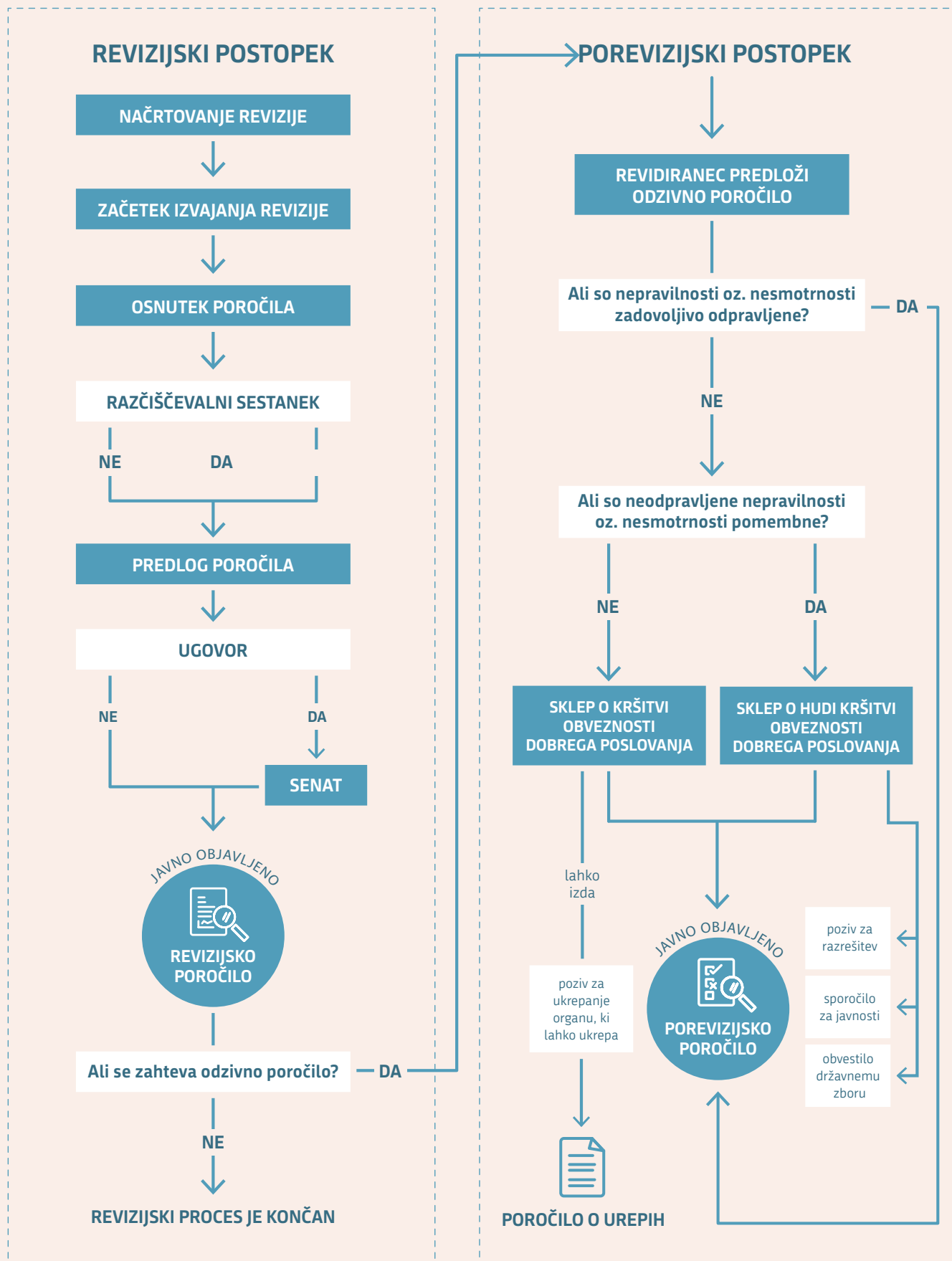
izobraževanja v organizaciji
računskega sodišča

74



zaposlenih se je
udeležilo izobraževanj

REVIZIJSKI PROCES



2. PREDSTAVITEV RAČUNSKEGA SODIŠČA



Računsko sodišče je pri svojem delu neodvisno, objektivno in učinkovito.

2.1 Dejavnost

Ustava Republike Slovenije v 150. členu določa, da je računsko sodišče najvišji organ kontrole državnih računov, državnega proračuna in celotne javne porabe. Ustavna umestitev zagotavlja računskemu sodišču najvišjo formalno stopnjo neodvisnosti in je skladna z določili Limske in Mehiške deklaracije Mednarodne organizacije vrhovnih revizijskih institucij (INTOSAI) ter z Resolucijo A/66/209 Generalne skupščine Združenih narodov. Skladno z ustavno določenim poslanstvom računsko sodišče slovenski družbi zagotavlja relevantne, strokovne, pravočasne in popolne informacije o poslovanju uporabnikov javnih sredstev ter s priporočili in ukrepi izboljšuje uporabo javnih sredstev. Računsko sodišče je pri svojem delu neodvisno, objektivno in učinkovito.

Dejavnost računskega sodišča je določena v Zakonu o računskem sodišču (ZRacS-1) in zajema revidiranje poslovanja uporabnikov javnih sredstev in svetovanje. Računsko sodišče z neodvisnim in strokovnim delovanjem skrbi za pravočasno in kakovostno izpolnjevanje svojih zakonskih obveznosti in skuša z usmerjanjem zmogljivosti na pomembna področja javnega sektorja in področja, kjer je zaznati več tveganj, prispevati k pravilnejšemu in smotrnejšemu poslovanju uporabnikov javnih sredstev.

2.2 Cilji

Poslanstvo računskega sodišča je, da pravočasno in objektivno obvešča javnosti in državni zbor o pomembnih razkritjih poslovanja uporabnikov javnih sredstev ter na podlagi izkušenj in poznavanja dobrih praks poslovanja svetuje, kako naj uporabniki javnih sredstev izboljšujejo svoje poslovanje. Z razkrivanjem nepravilnosti in nesmotrnosti opozarja na odgovornost državnih organov in nosilcev javnih funkcij v državi ter tako deluje v dobro vseh prebivalcev Republike Slovenije in Evropske unije.

Računsko sodišče v okviru svojih revizijskih pristojnosti pomaga uporabnikom javnih sredstev s prepoznavanjem oziroma razkrivanjem napak, nepravilnosti in nesmotrnosti v njihovem poslovanju ter s podajanjem zahtev in priporočil za njihovo odpravo.

V okviru svojih svetovalnih pristojnosti računsko sodišče pomaga uporabnikom javnih sredstev tudi z mnenji in odgovori na javnofinančna vprašanja, zakonodajni in izvršilni veji oblasti pa z dajanjem predlogov za spremembe predpisov.

Delovanje nevladnih organizacij in ustrezno razvit nevladni sektor predstavljata enega izmed predpogojev za uveljavitev načel pluralizma in demokracije, zato je treba zagotoviti ustrezne mehanizme za spodbujanje razvoja nevladnih organizacij in njihovega sodelovanja pri oblikovanju in izvajanju javnih politik. Nevladne organizacije oblikujejo tudi politiko Ekonomska in javnofinančna politika (šifra 02).

Politika je sestavljena iz 4 glavnih programov, ti pa iz podprogramov, tako kot sledi v nadaljevanju:

PROGRAM	PODPROGRAMI
Urejanje javnofinančne politike	- Izvajanje in urejanje javnofinančne politike - Plačilne storitve za proračunske uporabnike
Podlage ekonomske in razvojne politike ter priprava makroekonomskih analiz in napovedi	- Statistična raziskovanja - Priprava analiz in napovedi
Fiskalni nadzor	- Dejavnost računskega sodišča (020301) - Pravno varstvo in nadzor v postopkih oddaje javnih naročil - Javnopravne evidence in nadzor revidiranja - Nadzor nad preprečevanjem pranja denarja - Notranji nadzor, preverjanje porabe proračuna ter revizija - Dejavnost fiskalnega sveta
Finančna administracija	Finančna administracija

Dejavnost računskega sodišča (020301) je od začetka leta 2013 samostojni podprogram in predstavlja 1 od 6 podprogramov programa Fiskalni nadzor.

2.3 Strategija računskega sodišča

Računsko sodišče je konec leta 2013 sprejelo Strategijo Računskega sodišča Republike Slovenije za obdobje od leta 2014 do konca leta 2020, v kateri so določeni naslednji strateški cilji:

- **Cilj 1:** prispevati k izboljšanju poslovanja uporabnikov javnih sredstev in izboljševati kakovost dela računskega sodišča
- **Cilj 2:** pravočasno zaznavati spremembe, identificirati nastala tveganja ter se nanje pravočasno odzivati
- **Cilj 3:** zagotavljati svetovanje uporabnikom javnih sredstev
- **Cilj 4:** izboljšati učinke s krepitvijo komunikacije in sodelovanja z drugimi
- **Cilj 5:** zagotavljati stimulativno delovno okolje



Konec leta 2020 je bila sprejeta nova Strategija računskega sodišča 2021–2024, ki je začela veljati z letom 2021.

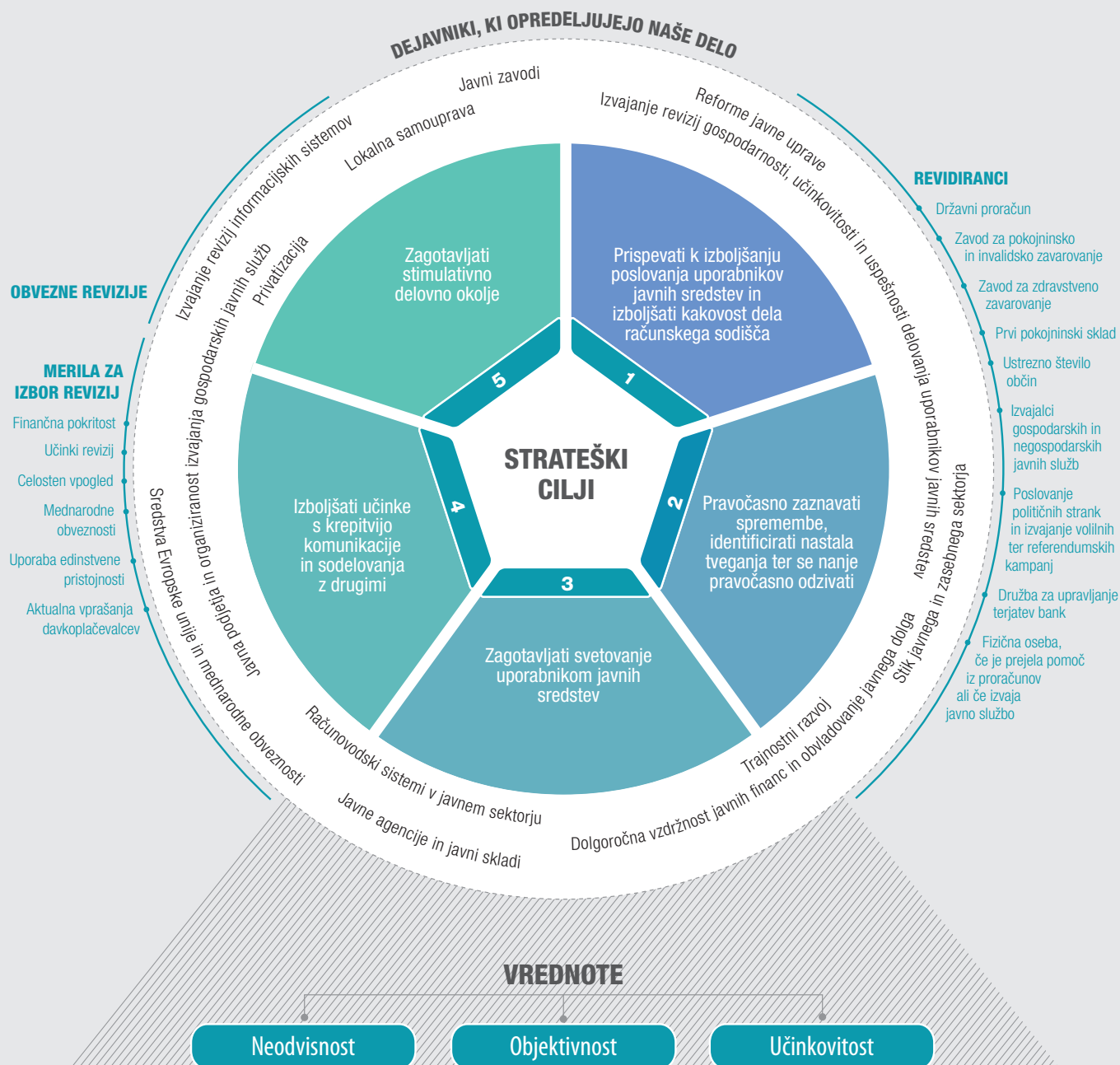
Strateški cilji so bili upoštevani v letnem programu dela za izvrševanje revizijske pristojnosti za leto 2020.

Konec leta 2020 je bila sprejeta nova Strategija računskega sodišča 2021–2024, ki je začela veljati z letom 2021. Hkrati sta bili sprejeti tudi Kadrovska strategija 2021–2024 in Komunikacijska strategija 2021–2024, kot je bilo to priporočeno tudi v postopku samoocene na podlagi INTOSAI Performance Measurement Framework – orodje za skladnost delovanja vrhovnih revizijskih institucij z mednarodnimi standardi. V prihodnjem poročilu o delu bodo tako upoštevani cilji in prioritete nove strategije računskega sodišča, ki stremijo k izboljšanju poslovanja uporabnikov javnih sredstev in trajnostni naravnosti družbe kot celote.



Strategija 20¹⁴/₂₀

Bdimo nad potmi javnega denarja.



2.4 Trajnostni razvoj

Trajnostni razvoj ni in ne sme biti zgolj ena izmed smernic nadaljnjih korakov, temveč je praktično edini način soočanja z globalnimi in nacionalnimi izzivi. Računsko sodišče se popolnoma zaveda svoje odgovornosti, da se ustrezno odzove na ta vprašanja – ne le z revizijsko pristojnostjo za preteklo delovanje, pač pa tudi s svojimi zahtevami, priporočili in svetovanjem ter siceršnjim delovanjem.

Uporaba javnih sredstev je v prihodnosti močno odvisna od priznavanja in upoštevanja načel trajnostnega razvoja. Z namenom, da razvojne politike sledijo ciljem trajnostnega razvoja in Agende 2030 ter Strategije razvoja Slovenije 2030, je računsko sodišče zavezano k pozivanju v to smer. Računsko sodišče spremlja vrzeli v izvajanju trajnostnih ciljev in jih upošteva kot eno od ključnih meril za odločanje o tem, kam je treba usmeriti revidiranje in hkrati opozoriti na področja, kjer se težave še laje pričakujejo.

Tudi v prihodnje ostajajo prioritete revizije že obravnavanih trajnostnih vprašanj kot vnovične revizije (follow-up) in tudi področja, ki še niso bila (v celoti) revidirana. Poudarek je na uresničevanju ciljev trajnostnega razvoja in izboljšanju njihove implementacije v državi. Poleg izvrševanja vrhovnih revizijskih pristojnosti pa je računsko sodišče trajnostno usmerjeno tudi v notranjem delovanju – ozelenitev institucije je eden izmed pomembnih organizacijsko-tehničnih ciljev, ki je opredeljen v novi strategiji računskega sodišča.

Trajnostna naravnost računskega sodišča je prepoznana in spoštovana tudi v relevantnih mednarodnih krogih. Med drugim so z velikim zanimanjem in naklonjenostjo pozdravili postavitve urbanih čebeljih panjev na strehi stavbe računskega sodišča. Poleg simboličnega pomena – podpora trajnostnim ciljem to zagotavlja tudi protokolarna darila, ki hkrati ozaveščajo o trajnostnem razvoju in pozivajo k preventivnemu delovanju in manjši porabi javnih sredstev v prihodnosti. Tem ciljem bo računsko sodišče sledilo tudi v prihodnje.



Računsko sodišče se popolnoma zaveda svoje odgovornosti, da se ustrezno odzove na vprašanja trajnostnega razvoja – ne le z revizijsko pristojnostjo za preteklo delovanje, pač pa tudi s svojimi zahtevami, priporočili in svetovanjem ter siceršnjim delovanjem.



Pri uvrstitvi revizij v letni program dela si prizadevamo, da se čim bolj učinkovito in uspešno odzivamo tudi na pričakovanja javnosti.



3. IZVAJANJE PRISTOJNOSTI

3.1 Revidiranje poslovanja uporabnikov javnih sredstev

V letu 2020 je računsko sodišče izvajalo 144¹ revizij in izdalo:

- 57 osnutkov revizijskih poročil,
- 62 predlogov revizijskih poročil,
- 64 revizijskih poročil,
- zbirno poročilo in
- 17 porevizijskih poročil.

V revizijskih in porevizijskih poročilih so obravnavane tematike, ki smo jih razdelili na več področij, pri čemer lahko posamezno poročilo vključuje več tem:

- državni proračun (v 24 poročilih),
- lokalna samouprava (v 38 poročilih),
- premoženje države (v 7 poročilih),
- evropska sredstva (v 1 poročilu),
- zdravstvo (v 8 poročilih),
- izobraževanje in šport (v 5 poročilih),
- kultura in umetnost (v 3 poročilih),
- gospodarske javne službe (v 6 poročilih),
- infrastruktura in prostor (v 4 poročilih),
- okolje (v 5 poročilih),
- trajnostni razvoj (v 3 poročilih),
- politični sistem (v 22 poročilih),
- socialni sistem (v 1 poročilu),
- znanost (v 2 poročilih) in
- mednarodne zadeve (v 2 poročilih).



**64 poročil –
19,4 milijarde €**

Skupna bilančna vsota odhodkov vseh revidirancev v letu 2020, pri katerih je računsko sodišče izvajalo celovite ali delne revizije, ki so se nanašale na izkaze, pravilnost ali smotrnost poslovanja (revizijska poročila o tem pa so bila objavljena v letu 2020).

¹ Vsa objavljena revizijska poročila: 64 in 80 revizij, ki so v teku in še niso bile končane do 31. 12. 2020 = 144 revizij.

Revizijska poročila so se nanašala na poslovanje 139 revidirancev, od tega 109 različnih. Skupna bilančna vsota odhodkov vseh revidirancev v letu 2020, pri katerih je računsko sodišče izvajalo celovite ali delne revizije, ki so se nanašale na izkaze, pravilnost ali smotrnost poslovanja (revizijska poročila o tem pa so bila objavljena v letu 2020), je znašala 19,4 milijarde EUR.

3.1.1 Vrste revizij glede na cilj

Revizije se razvrščajo glede na cilje, ki si jih računsko sodišče zastavi v reviziji, in sicer:

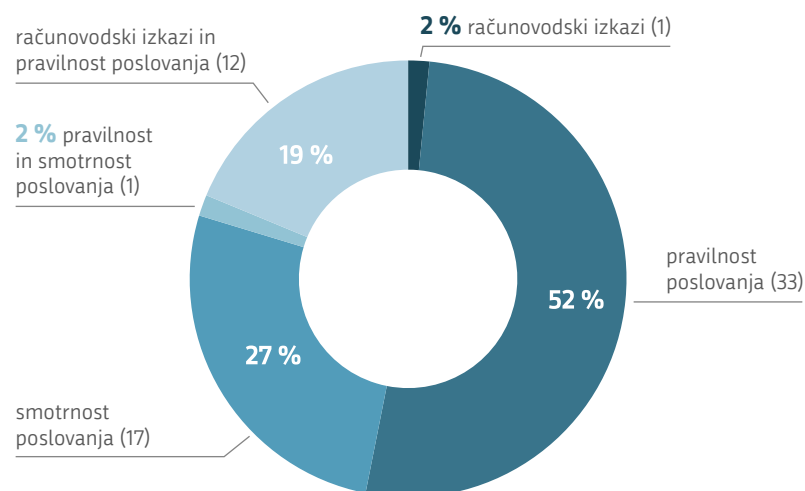
- izrek mnenja o računovodskih izkazih (1 revizija ali 2 %),
- izrek mnenja o pravilnosti poslovanja s predpisi (33 revizij ali 52 %) in
- izrek mnenja o smotrnosti poslovanja; računsko sodišče lahko izreče mnenje o gospodarnosti, učinkovitosti ali uspešnosti poslovanja posameznega uporabnika javnih sredstev (17 revizij ali 27 %).

Računsko sodišče izvaja tudi revizije, v katerih hkrati izreče mnenje o 2 izmed prej naštetih ciljev:

- 1 revizija ali 2 % revizij je imelo za cilj določen izrek mnenja o pravilnosti in smotrnosti poslovanja,
- 12 revizij ali 19 % revizij je imelo za cilj določen izrek mnenja o pravilnosti poslovanja in računovodskih izkazih.

Vrste revizij glede na cilj za revizijska poročila, izdana v letu 2020, prikazuje slika 1.

Slika 1: Vrste revizij glede na revizijske cilje



Skupaj je bilo v 64 revizijah določenih 77 ciljev. V 18 primerih ali 23 % je bil med cilji revizije določen tudi izrek mnenja o smotrnosti poslovanja, v 46 primerih ali 60 % je bil med cilji določen tudi izrek mnenja o pravilnosti poslovanja, 13 primerov ali 17 % revizij pa je bilo takšnih, ki so imele med cilji določen tudi izrek mnenja o računovodskih izkazih.



41 %

Najpogostejša oblika izrečenega mnenja je bilo mnenje s pridržkom, saj je bilo izrečeno v 41 % vseh izdanih mnenj o pravilnosti poslovanja in o računovodskih izkazih.

3.1.2 Učinki

3.1.2.1 Izrečena mnenja

Pri revizijah pravilnosti poslovanja in računovodskih izkazov računsko sodišče izreka 3 vrste mnenj, pozitivno mnenje, mnenje s pridržkom ali negativno mnenje. Izrek mnenja lahko tudi zavrne. Pri revizijah smotrnosti poslovanja je mnenje izraženo v opisni obliki, podana je ocena gospodarnosti, učinkovitosti oziroma uspešnosti poslovanja.

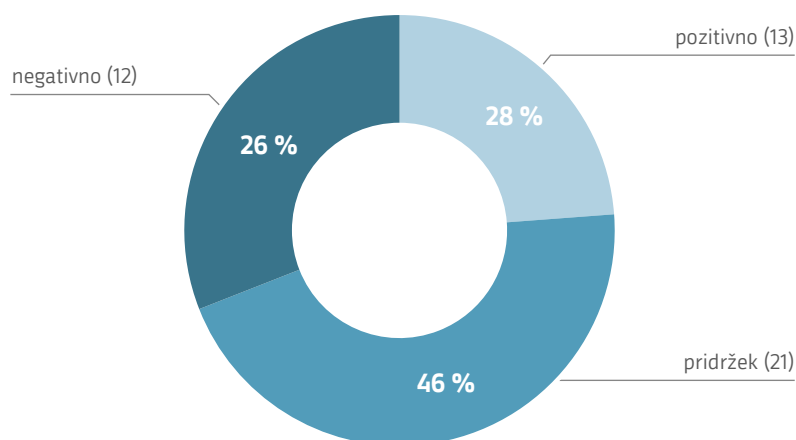
V nekaterih revizijskih poročilih sta bili izrečeni mnenji za 2 cilja revizije, pri nekaterih pa več revidirancem, zato je bilo skupaj izrečenih 90 mnenj. Računsko sodišče je:

- pri revizijah smotrnosti poslovanja podalo 31 opisnih mnenj²;
- o računovodskih izkazih izreklo 13 mnenj: 9 pozitivnih, 3 s pridržkom, v 1 primeru pa je izrek mnenja zavrnilo;
- o pravilnosti poslovanja izreklo 46 mnenj: 12 pozitivnih, 21 s pridržkom in 13 negativnih.

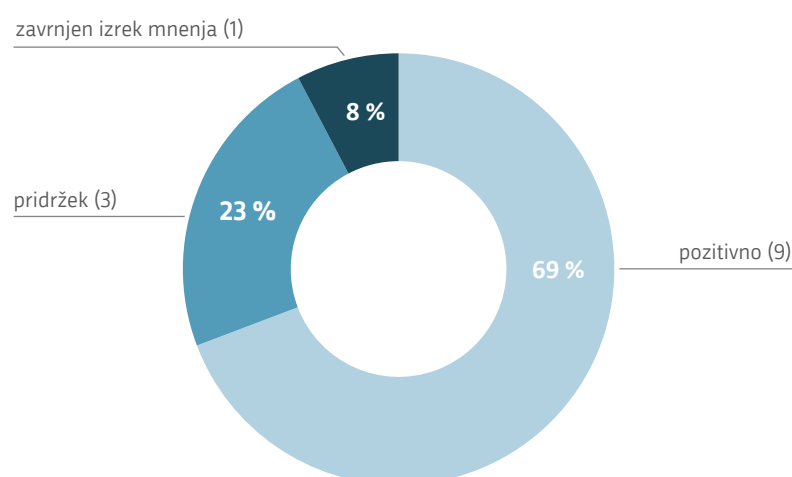
Skupaj je računsko sodišče v letu 2020 izreklo 21 pozitivnih mnenj, 24 mnenj s pridržkom in 13 negativnih mnenj, torej skupaj 58 mnenj o pravilnosti poslovanja in o računovodskih izkazih, v 1 primeru pa je izrek mnenja zavrnilo. Najpogostejša oblika izrečenega mnenja je bilo mnenje s pridržkom, saj je bilo izrečeno v 41 % vseh izdanih mnenj o pravilnosti poslovanja in o računovodskih izkazih. Pozitivno mnenje je bilo izrečeno v 36 %, negativno mnenje pa je bilo izrečeno v 22 %. V 2 % je računsko sodišče izrek mnenja zavrnilo. Vrsto izrečenih mnenj prikazujejo slike 2, 3 in 4.

2 V reviziji Ureditev prejemkov direktorjev gospodarskih družb v lasti Republike Slovenije in lokalnih skupnosti so bila izrečena 3 mnenja o smotrnosti poslovanja, v reviziji Uspešnost izvedbe popravljalnih ukrepov za ureditev izvajanja gospodarske javne službe dejavnost distribucijskega operaterja v obdobju od 25. 11. 2014 do 30. 6. 2019 so bila prav tako izrečena 3 mnenja o smotrnosti poslovanja, v reviziji Poslovanje Javnega podjetja center za ravnanje z odpadki Puconci d.o.o. sta bili izrečeni 2 mnenji o smotrnosti poslovanja, v reviziji Regionalni razvoj je bilo izrečenih 8 mnenj o smotrnosti poslovanja, v reviziji Izvajanje nadzorstvenih funkcij Banke Slovenije pa 2 mnenji o smotrnosti poslovanja.

Slika 2: Vrsta izrečenih mnenj o pravilnosti poslovanja v letu 2020



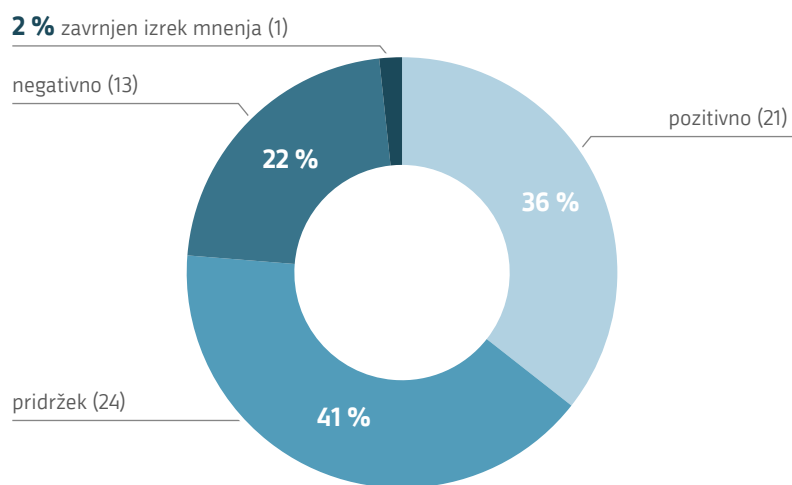
Slika 3: Vrsta izrečenih mnenj o računovodskih izkazih v letu 2020



Pri revizijah računovodskih izkazov je računsko sodišče izreklo 9 pozitivnih mnenj, 3 mnenja s pridržkom in zavrnilo 1 izrek mnenja. Največ mnenj, 69 %, je bilo pozitivnih, mnenj s pridržkom je bilo 23 %, 1 primer zavrnenega izreka mnenja pa predstavlja 8 % izrečenih mnenj o izkazih.

Med revizijami, katerih cilj je bil podati mnenje o pravilnosti poslovanja, prevladujejo mnenja s pridržkom. Izrečenih je bilo 21 mnenj s pridržkom, kar predstavlja 46 %. Sledijo negativna mnenja, ki jih je bilo 13 ali 28 %, in pozitivna mnenja, ki so bila izrečena v 12 primerih, kar v skupnem deležu predstavlja 26 %.

Slika 4: Vrsta izrečenih mnenj o pravilnosti poslovanja in računovodskih izkazih v letu 2020



3.1.2.2 Popravljalni ukrepi in priporočila

Uporabnik javnih sredstev, v poslovanju katerega so bile razkrite nepravilnosti ali nesmotnosti, te lahko odpravi že med revizijskim postopkom. V revizijah, katerih revizijska poročila so bila izdana v letu 2020, so uporabniki javnih sredstev med revizijskim postopkom za njihovo odpravo oziroma za izboljšanje poslovanja v prihodnje, izvedli 342 popravljalnih ukrepov od skupaj 401 izvedenega popravljalnega ukrepa.

Če jih ne odpravi med revizijskim postopkom, mu računsko sodišče naloži izvedbo popravljalnih ukrepov, o katerih mora računskemu sodišču poročati v odzivnem poročilu. Namen popravljalnih ukrepov je odprava nepravilnosti oziroma nesmotnosti in izboljšanje poslovanja uporabnika javnih sredstev v prihodnosti. Roki za predložitev odzivnega poročila so od 30 do 90 dni in so odvisni od zahtevnosti popravljalnih ukrepov. Računsko sodišče izkazane ukrepe ovrednoti v porevizijskem poročilu. Večina uporabnikov javnih sredstev v odzivnih poročilih izkaže, da so nepravilnosti oziroma nesmotnosti odpravili.

Računsko sodišče lahko popravljalne ukrepe preveri tudi tako, da izvede novo revizijo, revizijo verodostojnosti odzivnega poročila. Cilj tovrstne revizije je izrek mnenja o verodostojnosti odzivnega poročila.

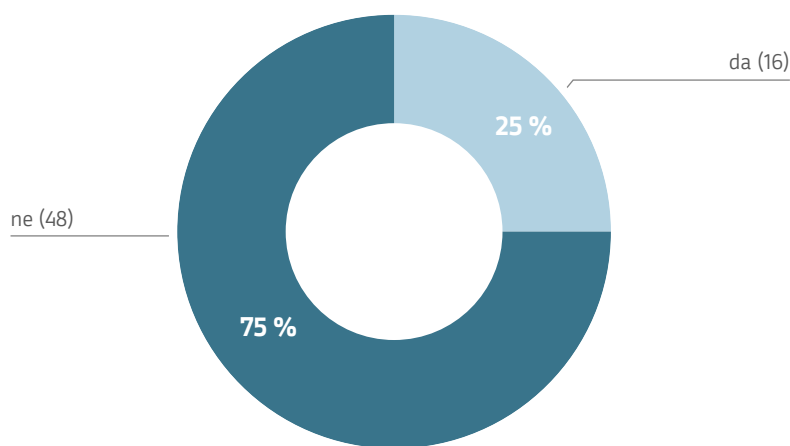
Nekateri popravljalni ukrepi so take vrste, da mora revidirani uporabnik javnih sredstev izkazati, da je vsaj začel z aktivnostmi, ki bodo ob ustreznem nadaljevanju priporočenih aktivnosti v daljšem časovnem obdobju dale ustrezne rezultate. Kako je uporabnik javnih sredstev v resnici

upošteval zahteve računskega sodišča, pa je mogoče natančno oceniti le z novo revizijo po daljšem časovnem obdobju.

Računsko sodišče oceni zadovoljivost popravljalnih ukrepov v porevizijskem poročilu. Če oceni, da ugotovljene nepravilnosti oziroma nesmotrnosti niso zadovoljivo odpravljene, se šteje, da uporabnik javnih sredstev krši obveznost dobrega poslovanja. V tem primeru lahko računsko sodišče izda poziv za ukrepanje. Izda ga organu, za katerega oceni, da lahko v mejah svojih pristojnosti ukrepa zoper uporabnika javnih sredstev, ki krši obveznost dobrega poslovanja. Organ, ki mu je bil vročen poziv za ukrepanje, mora v 30 dneh po vročitvi poziva predložiti računskemu sodišču poročilo o ukrepanju ali obrazložitev opustitve ukrepov. Če gre za nezadovoljivo odpravljanje pomembne nepravilnosti ali nesmotrnosti, se šteje, da je podana huda kršitev obveznosti dobrega poslovanja. V tem primeru računsko sodišče obvesti državni zbor, izda pa tudi poziv za razrešitev odgovorne osebe in sporočilo za javnost.

V letu 2020 je računsko sodišče v 16 primerih od skupaj 64 izdanih revizijskih poročil zahtevalo predložitev odzivnega poročila, kar pomeni, da ga je zahtevalo v primeru četrtnine izdanih poročil.

Slika 5: Delež revizij, kjer je računsko sodišče od revidirancev zahtevalo predložitev odzivnih poročil



Računsko sodišče je v letu 2020 izdalo 17 porevizijskih poročil, od tega se jih je 9 nanašalo na revizije, kjer so bila revizijska poročila izdana v letu 2019, in 8 na revizije, kjer so bila revizijska poročila izdana v letu 2020. Izdana porevizijska poročila z navedbo ocene zadovoljivosti izvedenih popravljalnih ukrepov, navedbo morebitnega sklepa o kršitvi obveznosti dobrega poslovanja in poziva za ukrepanje so navedena v tabeli 1.

Tabela 1: Porevizijska poročila, ocena zadovoljivosti izvedenih ukrepov

Porevizijsko poročilo	Ocena izvedbe ukrepov			Skupaj	Sklep o kršitvi	Poziv za ukrepanje
	zadovoljivo ✓	delno zadovoljivo ●	nezadovoljivo ✗			
Popravljalni ukrepi pri reviziji zadovoljivosti skrbi za tiste, ki zaradi starosti, duševne ali telesne prizadetosti potrebujejo pomoč drugih	2	-	-	2	-	-
Popravljalni ukrepi pri reviziji učinkovitosti strateškega načrtovanja dolgoročnega izkoriščanja jedrske energije za proizvodnjo električne energije in načrtovanja proizvodnje električne energije v jedrskih elektrarnah	2	3	-	5	2	-
Popravljalni ukrepi pri reviziji učinkovitosti poslovanja Marjetice Koper	4	-	-	4	-	-
Popravljalni ukrepi pri reviziji računovodskih izkazov in pravilnosti poslovanja Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije v letu 2017	3	-	-	3	-	-
Popravljalni ukrepi pri reviziji pravilnosti poslovanja Biotehniškega centra Naklo	1	-	-	1	-	-
Popravljalni ukrepi pri reviziji opravljanja nujnih procesnih dejanj v pravosodnih organih	2	-	-	2	-	-
Popravljalni ukrepi pri reviziji pravilnosti financiranja volilne kampanje liste kandidatov Slovenska demokratska stranka – SDS in SLS – Slovenska ljudska stranka na volitvah poslancev iz Republike Slovenije v Evropski parlament v letu 2019	1	-	-	1	-	-
Popravljalni ukrepi pri reviziji pravilnosti dela poslovanja Občine Bohinj	5	-	-	5	-	-
Popravljalni ukrepi pri reviziji pravilnosti poslovanja Javnega zavoda Šport Ljubljana	15	-	-	15	-	-
Popravljalni ukrepi pri reviziji pravilnosti poslovanja pri upravljanju z informacijskim sistemom Sklada kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije in učinkovitosti ter uspešnosti delovanja informacijskega sistema	-	2	1	3	1	1
Popravljalni ukrepi pri reviziji podeljevanja koncesij za opravljanje osnovne zdravstvene dejavnosti na primarni ravni Mestne občine Koper	1	-	-	1	-	-
Popravljalni ukrepi pri reviziji ureditve upravljanja občinske gospodarske javne infrastrukture varstva okolja	2	5	-	7	1	1
Popravljalni ukrepi pri reviziji regionalnega razvoja	1	-	-	1	-	-
Popravljalni ukrepi Občine Radovljica	1	-	-	1	-	-
Popravljalni ukrepi pri reviziji izvajanja tržne dejavnosti Radiotelevizije Slovenija	2	2	-	4	1	-
Popravljalni ukrepi pri reviziji udejanjanja e-mobilnosti	1	-	-	1	-	-
Popravljalni ukrepi pri reviziji predloga zaključnega računa proračuna Republike Slovenije za leto 2019	3	-	-	3	-	-
Skupaj	46	12	1	59	5	2

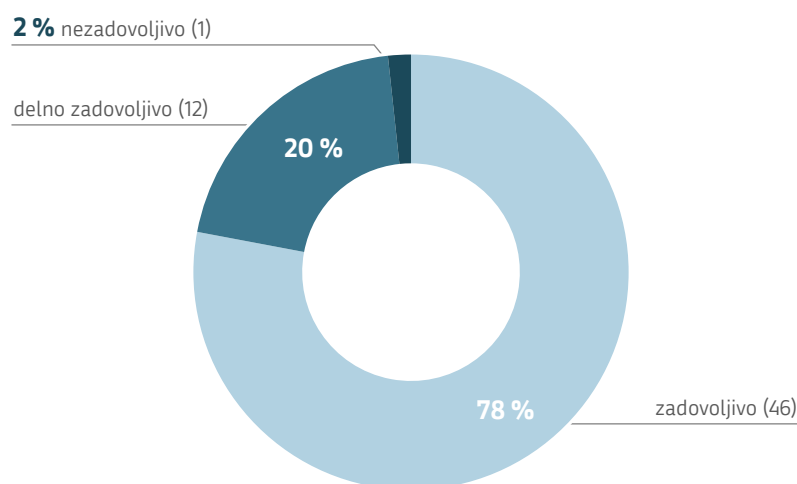
Skupaj je računsko sodišče v porevizijskih poročilih ocenilo 59 popravljivih ukrepov. 40 ukrepov se je nanašalo na revizije iz leta 2019 ter 19 na revizije iz leta 2020.

46 ukrepov je bilo zadovoljivih (78 %), 12 delno zadovoljivih (20 %), 1 popravljalni ukrep pa je bil nezadovoljiv (2 %).

Zaradi delno izvedenih ali nezadovoljivo izvedenih popravljivih ukrepov je računsko sodišče v 4 porevizijskih poročilih izdalo 5 sklepov o kršitvi obveznosti dobrega poslovanja in 2 poziva za ukrepanje. Slednja sta bila izdana v primeru:

- revizijskega poročila o pravilnosti poslovanja pri upravljanju z informacijskim sistemom Sklada kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije in učinkovitosti ter uspešnosti delovanja informacijskega sistema, kjer je računsko sodišče v porevizijskem postopku ugotovilo, da v odzivnem poročilu izkazani popravljalni ukrepi niso zadovoljivi in je zato k ukrepanju pozvalo svet sklada;
- revizijskega poročila o ureditvi upravljanja občinske gospodarske javne infrastrukture varstva okolja, kjer je računsko sodišče v porevizijskem postopku ugotovilo, da v odzivnem poročilu niso izkazani zadovoljivi popravljalni ukrepi Ministrstva za okolje in prostor in je zato k ukrepanju pozvalo Vlado Republike Slovenije.

Slika 6: Deleži ocen zadovoljivosti popravljivih ukrepov v porevizijskih poročilih



1/4

V letu 2020 je računsko sodišče v 16 primerih od skupaj 64 izdanih revizijskih poročil zahtevalo predložitev odzivnega poročila, kar pomeni, da ga je zahtevalo v primeru četrte izdanih poročil.



ZRacS-2

Zaradi 20 let starega zakonodajnega okvira, vseh vmesnih let izkušenj iz revizij ter spremenjenih okoliščin na področju financ so bile v letu 2020 predlagane spremembe Zakona o računskem sodišču, ki bi omogočal hitrejšo in uspešnejšo odzivanje, boljši dostop do potrebnih podatkov in informacij ter širil nabor subjektov, ki jih računsko sodišče lahko revidira.

Državni zbor je julija 2020 na 19. redni seji sprejel sklep, da Predlog Zakona o računskem sodišču (ZRacS-2) ni primeren za nadaljnjo obravnavo, in s tem končal zakonodajni postopek o predlogu zakona.

3.1.2.3 Predlogi za spremembo predpisov oziroma sistemskih rešitev

Računsko sodišče poleg izvajanja revizij in ukrepanja na podlagi izdanih revizijskih poročil tudi z drugimi aktivnostmi pripomore k boljšemu poslovanju uporabnikov javnih sredstev. Ena pomembnejših je dajanje predlogov za spremembo zakonodaje oziroma sistemskih rešitev na posameznih področjih poslovanja javnega sektorja.

V letu 2020 je računsko sodišče predlagalo spremembe ali dopolnitve več zakonov in podzakonskih predpisov oziroma je opozorilo na določena tveganja zaradi nejasnosti ali neuskkljenosti določb posameznih predpisov.

Prav tako je bila v letu 2020 s strani računskega sodišča na Ustavno sodišče Republike Slovenije vložena zahteva za začetek postopka za presojo skladnosti 50., 51. in 52. člena Pravil obveznega zdravstvenega zavarovanja z določbami 23., 84. in 85. člena Zakona o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju, ker smo ocenili, da določbe Pravil obveznega zdravstvenega zavarovanja, ki opredeljujejo pravico do skupinske obnovitvene rehabilitacije ter zdravstvenega letovanja otrok in šolarjev, niso v skladu z določili Zakona o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju ter da v tem ali drugem zakonu ni podlage za to, da zavod prenese pooblastilo za odločanje o pravici do zdravstvenega letovanja otrok in šolarjev na organizatorje zdravstvenega letovanja in s tem dopusti odločanje o pravicah v postopku, ki ni upravni postopek, zavarovanim osebam pa ne nudi predpisanega pravnega varstva.

Predlog sprememb Zakona o računskem sodišču

Veljavni Zakon o računskem sodišču (ZRacS-1) je bil sprejet leta 2001 z manjšimi dopolnitvami leta 2012. V skoraj 20 letih od tedaj so se spremenili ne samo okolje, v katerem računsko sodišče deluje, temveč tudi zahteve in pričakovanja javnosti. Spremembe na področju financ, ki so nastale kot posledica svetovnih gospodarskih dogajanj po pretresu pred 10 leti, so močno posegle na področje javnih sredstev. Ta so postala pomemben vir financiranja investicij in s tem ključni element stabilnega gospodarskega razvoja. Zaradi tega sta se javni in zasebni sektor na nekaterih področjih začela tesno prepletati, kar za javne finance pomeni povečanje tveganj in težje obvladovanje smotrnosti njihove porabe. Vzporedno s tem se računsko sodišče srečuje z vedno bolj kompleksnimi in ekonomsko zahtevnimi situacijami/vprašanji/položaji uporabnikov javnih sredstev na eni strani in vedno večjo željo državnega zbora in širše javnosti po učinkovitem, sprotnem in neodvisnem nadzoru na drugi. Veljavni zakon o računskem sodišču ne daje dovolj možnosti, da se na take zahteve ustrezno odzove, zato je bil v letu 2019 pripravljen

predlog novega zakona, katerega javna obravnava je potekala od 19. 7. 2019 do 3. 9. 2019. Predlog zakona je dajal večji poudarek možnostim za hitrejše odzivanje, boljši dostop do potrebnih podatkov in informacij ter širil nabor subjektov, ki jih računsko sodišče lahko revidira. Zaradi težnje po zagotovitvi ekonomičnosti revizijskega postopka je bil predviden poseben skrajšani postopek ter določene spremembe v revizijskem postopku z ukinitvijo obveznega sklica razčiščevalnega sestanka. Predlagana je bila možnost ustavitve postopka in da računsko sodišče ne izda porevizijskega poročila, če so bili vsi popravljalni ukrepi izvedeni zadovoljivo. Predlagano je bilo, da se opredelitev uporabnika javnih sredstev širi v delu, ki se nanaša na pravne osebe zasebnega prava, kar bi omogočilo revidiranje hčerinskih družb, ki jih ustanovljajo družbe v večinski državni ali občinski lasti. Predlog je vseboval 2 pomembni določbi za izvajanje revizij in ocenjevanje tveganj, in sicer zahtevo za predložitev podatkov, ki je usmerjena k uporabnikom javnih sredstev. Ti so dolžni računskemu sodišču na njegovo zahtevo predložiti vsa obvestila, knjigovodske listine, podatke, evidence in drugo dokumentacijo. Druga določba pa je opredeljevala dolžnost tretjih oseb zagotoviti dostop do podatkov, in sicer dolžnost vseh fizičnih in pravnih oseb, ki poslujejo z uporabniki javnih sredstev, da računskemu sodišču na njegovo zahtevo omogočijo brezplačen dostop do vseh zahtevanih podatkov, a le v obsegu, ki se nanaša na poslovanje z uporabniki javnih sredstev. Na novo je bila predlagana ureditev pobude za uvedbo revizije, ki je pošiljatelju zagotavlja anonimnost. Poudarjena je bila neodvisnost računskega sodišča, ki mora podati predhodno stališče glede spremembe zakona, ki bi mu nalagal nove naloge. Zakon je bil obravnavan na Vladi Republike Slovenije in predložen v obravnavo državnemu zboru. Državni zbor je julija 2020 na 19. redni seji sprejel sklep, da Predlog Zakona o računskem sodišču (ZRacS-2) ni primeren za nadaljnjo obravnavo, in s tem končal zakonodajni postopek o predlogu zakona.

Računsko sodišče kot zagovornik javnega interesa

Računsko sodišče prejema predloge oziroma zahteve, da kot zagovornik javnega interesa uveljavlja pravno varstvo v predrevizijskem, revizijskem ali sodnem postopku v skladu z določbami Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (ZPVPJN). Na podlagi trenutno veljavnega drugega odstavka 6. člena ZPVPJN je namreč računsko sodišče (poleg Državne revizijske komisije za revizijo postopkov oddaje javnih naročil in Komisije za preprečevanje korupcije) zagovornik javnega interesa, ki lahko uveljavlja pravno varstvo v postopku oddaje javnega naročila. Pravno varstvo javnega interesa se lahko uveljavlja pod pogoji, določenimi v 6. členu ZPVPJN, pri čemer se za namen tega zakona šteje, da gre za javni interes, če obstaja nevarnost za življenje in zdravje ljudi, javno varnost ali oškodovanje premoženja večje vrednosti.



Glede na dosedanje prakso izvrševanja revizijske pristojnosti računskega sodišča je izvedba revizije v tako kratkem času malo verjetna, zato ZPVPJN nudi zgolj teoretično možnost (pravnega) varstva javnega interesa.

Glede na trenutni pravni okvir lahko računsko sodišče zgolj v okviru izvrševanja revizijske pristojnosti v skladu in po postopku, določenem v Zakonu o računskem sodišču, oceni, ali je pri izvedbi javnega naročila nastala nevarnost za življenje in zdravje ljudi, javno varnost ali oškodovanje premoženja večje vrednosti, in tako kot zagovornik javnega interesa v postopku oddaje javnega naročila v skladu s 6. členom ZPVPJN uveljavi pravno varstvo. Brez predhodno opravljene revizije pa se računsko sodišče ne more opredeliti o povsem konkretnih ravnanjih uporabnikov javnih sredstev, saj za kaj takega v trenutni zakonodaji nima podlage.

ZPVPJN določa, da lahko zagovornik javnega interesa zahtevek za revizijo vložijo v kateri koli fazi postopka oddaje javnega naročila v 45 delovnih dneh od dneva, ko je izvedel za kršitev, vendar najpozneje v 12 mesecih od začetka izvajanja pogodbe ali posameznega naročila, oddanega na podlagi okvirnega sporazuma ali v dinamičnem nabavnem sistemu³. Navedeno v praksi pomeni, da bi računsko sodišče moralo v 45 delovnih dneh od dneva, ko na primer prejme pobudo, izdati sklep o izvedbi revizije in končati revizijski postopek z izdajo revizijskega poročila ter pripraviti in vložiti zahtevek za revizijo javnega naročila. Glede na dosedanje prakso izvrševanja revizijske pristojnosti računskega sodišča je izvedba revizije v tako kratkem času malo verjetna, zato ZPVPJN nudi zgolj teoretično možnost (pravnega) varstva javnega interesa. Zakonske določbe bi morale vedno izhajati iz splošne premise, v skladu s katero ni namen pravnih pravil, da bi se določene pristojnosti priznale zgolj formalno in teoretično, pač pa mora biti zagotovljena možnost njihovega učinkovitega in dejanskega izvrševanja.

Uporabniki javnih sredstev

Na podlagi 2. točke petega odstavka 20. člena ZRacS-1 je uporabnik javnih sredstev po tem zakonu tudi pravna oseba zasebnega prava, če zanjo velja vsaj eno od naslednjega: da je prejela pomoč iz proračuna Evropske unije, državnega proračuna ali proračuna lokalne skupnosti;

3 Zagovornik javnega interesa lahko vložijo tudi zahtevo za pravno varstvo javnega interesa v sodnem postopku. Izpodbojnost pogodbe ali posameznega naročila se lahko uveljavlja v 6 mesecih od objave obvestila, s katerim se zagotavlja predhodna transparentnost, obvestila o oddaji naročila ali obvestila o spremembi pogodbe o izvedbi javnega naročila v času njegove veljavnosti na portalu javnih naročil. Če nobeno od teh obvestil ni bilo objavljeno, pa se uveljavlja v 6 mesecih od dneva, ko je vlagatelj tožbe vedel ali bi moral vedeti za kršitev. Izpodbojnosti pogodbe ali posameznega naročila v nobenem primeru ni mogoče uveljavljati, ko poteče 12 mesecev od sklenitve pogodbe ali oddaje posameznega naročila, če je kršitev nastala pri spremembi pogodbe pa, ko poteče 12 mesecev od sklenitve dodatka k pogodbi.

- da izvaja javno službo ali zagotavlja javne dobrine na podlagi koncesije;
- da je gospodarska družba, banka ali zavarovalnica, v kateri imata država in lokalna skupnost večinski delež.

Takšna definicija sedanjega zakona onemogoča računskemu sodišču izvajanje revizij v vseh tistih gospodarskih družbah, kjer večinskost lastniškega deleža ni zagotovljena. Pogosto namreč ugotavljamo, da večinski lastniški delež sicer formalno ni zagotovljen, kljub temu pa država, lokalne skupnosti in druge osebe javnega prava neposredno ali posredno, posamično ali prek več subjektov izvajajo odločilen vpliv na upravljanje in poslovanje družbe z imenovanjem večine članov organov vodenja in nadzora ali s sprejemanjem drugih bistvenih lastniških odločitev.

Državni proračun

Računsko sodišče v okviru revizije predloga zaključnega računa državnega proračuna že več let zapored ugotavlja, da se prvi odstavek 80. člena Zakona o javnih financah (ZJF), ki določa, da sta kupnina od prodaje premoženja in najemnina od oddaje stvarnega premoženja v najem prihodek proračuna države oziroma občine, ki je lastnik premoženja, če ni s posebnim zakonom drugače določeno, ne izvaja dosledno. Zato je računsko sodišče Vladi Republike Slovenije priporočilo, naj prouči ustreznost sedanje ureditve področja oddaje državnega premoženja v najem in na tej podlagi predlaga ustrezno spremembo predpisov oziroma ustrezne ukrepe za zagotovitev izvajanja 80. člena ZJF. Ministrstvo za finance je v zvezi s tem v letu 2020 pojasnilo, da bo v prihodnje sistemska rešitev evidentiranja najemnin urejena tako, da bodo javni zavodi kot najemodajalci nastopali kot agenti in sklepali pravne posle za račun ustanovitelja ter v svojih poslovnih knjigah vzpostavili le terjatve do najemnikov in obveznosti iz naslova najemnin do ustanovitelja, sredstva najemnin pa se bodo evidentirala med namenskimi prihodki proračuna. S sklenitvijo novih najemnih pogodb oziroma dodatkov k obstoječim pogodbam bodo določene vse medsebojne pravice in obveznosti med ustanoviteljem in upravljavcem premoženja. Pri reviziji predloga zaključnega računa državnega proračuna za leto 2019 je računsko sodišče ponovno ugotovilo, da so nekateri zavodi v letu 2019 izkazali za skupaj 5.548.758 EUR prihodkov od najemnin, zakupnin in drugih prihodkov od premoženja, ki jih v nasprotju z 80. členom ZJF niso nakazali v proračun države, temveč so jih v letnih poročilih izkazali kot svoje lastne prihodke. Napredek pri urejanju problematike izvajanja 80. člena ZJF bo računsko sodišče spremljalo tudi v naslednjem letu.

V revizijskem poročilu o reviziji predloga zaključnega računa državnega proračuna za leto 2019 je računsko sodišče razkrilo, da bi morala vlada



ZRacS-1

Definicija sedanjega zakona onemogoča računskemu sodišču izvajanje revizij v vseh tistih gospodarskih družbah, kjer večinskost lastniškega deleža ni zagotovljena.



ZJF in ZR

Računsko sodišče
v poročilih o reviziji
predloga zaključnega
računa državnega
proračuna že več let
opozarja na izjeme od
okvira računovodskega
poročanja, ki je predpisan
z Zakonom o javnih
financah in Zakonom
o računovodstvu.

na podlagi 209. člena Zakona o vodah sprejeti podrobnejše kriterije za določitev plačila za vodno pravico, pridobljeno z vodnim dovoljenjem, v 2 letih po njegovi uveljavitvi, to je do 10. 8. 2004, vendar predpis iz četrtega odstavka 123. člena Zakona o vodah še do danes ni bil sprejet. Zato se predpisana dajatev (plačilo za vodno pravico, pridobljeno z vodnim dovoljenjem) tudi v letu 2019 ni vplačevala v državni proračun, saj se zaradi nesprejetih kriterijev za določitev plačila ni mogla odmerjati in zaračunati imetnikom vodnih dovoljenj. Računsko sodišče je ocenilo, da so zaradi nesprejetega predpisa za zaračunavanje in pobiranje plačila za vodno pravico, pridobljeno z vodnim dovoljenjem, premalo realizirani prihodki proračuna za leto 2019, in sicer najmanj v znesku 6.465.004 EUR. Vlada je na podlagi zahteve računskega sodišča v letu 2020 pripravila načrt aktivnosti za sprejem predpisa, s katerim bo na podlagi četrtega odstavka 123. člena Zakona o vodah za primere, ko je vodna pravica pridobljena na podlagi vodnega dovoljenja, predpisala podrobnejša merila za določitev roka, načina in višine plačila za vodno pravico in merila za njegovo znižanje ter oprostitev.

Računsko sodišče v poročilih o reviziji predloga zaključnega računa državnega proračuna že več let opozarja na izjeme od okvira računovodskega poročanja, ki je predpisan z ZJF in Zakonom o računovodstvu. Pri računovodskem obravnavanju poslovnih dogodkov, ki se nanašajo na izvrševanje državnega proračuna, so namreč z različnimi zakoni predpisane izjeme oziroma odstopanja od okvira računovodskega poročanja, tako da so določeni poslovni dogodki izvzeti od splošnega načela popolnosti izkazovanja prejemkov in izdatkov. Na ta način je omogočeno poročanje, ki ne temelji na popolni predstavitvi prihodkov in odhodkov ter prejemkov in izdatkov državnega proračuna.

Na podlagi ugotovitev v reviziji predloga zaključnega računa državnega proračuna za leto 2019 je računsko sodišče podalo tudi priporočilo Ministrstvu za izobraževanje, znanost in šport, naj v predlogu sprememb in dopolnitev Zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja (ZOFVI) opredeli obdobje izvajanja ur interesnih dejavnosti, ki jih morajo zagotavljati osnovne šole. Razširjeni program osnovnošolskega izobraževanja obsega tudi interesne dejavnosti na podlagi 20. člena Zakona o osnovni šoli. 119. člen ZOFVI določa delovno obveznost učiteljev, pri čemer izrecno ne navaja opravljanja interesnih dejavnosti. To delo učiteljev se kljub temu uvršča med opravljanje drugih nalog, določenih z letnim delovnim načrtom. Na podlagi prvega odstavka 81. člena ZOFVI se iz sredstev državnega proračuna zagotavljajo plače s prispevki in davki ter drugi osebni prejemki na podlagi sistematizacije in zasedbe delovnih mest osnovnim šolam tudi za izvedbo 2 ur interesnih dejavnosti na oddelek. Pri tem ZOFVI ne določa časovnega obdobja, na katero se nanaša število teh ur, po pojasnilu ministrstva pa naj bi se 2 uri na oddelek nanašali na tedensko izvedbo. Povračilo

stroškov za izvajanje interesnih dejavnosti, ki niso sistemizirane, se izplačuje na podlagi sklepa ministra za izobraževanje, znanost in šport o vrednosti ure interesne dejavnosti za posamezno šolsko leto. Navedeni sklep po oceni računskega sodišča ni ustrezna podlaga za plačilo učitelju za izvajanje teh dejavnosti, saj ZOFVI ali drugi zakoni ne določajo podlage za dodatna plačila osnovnim šolam za opravljanje del, ki sicer sodijo v delovno obveznost učiteljev po 119. členu ZOFVI⁴.

Lokalna samouprava

Računsko sodišče je že v decembru 2018 Ministrstvu za finance posredovalo priporočila za izvedbo ukrepov, ki so izhajala iz ugotovitev izvedenih revizij pravilnosti poslovanja 6 občin v delu, ki se nanaša na pripravo proračuna in zaključnega računa proračuna za leto 2016, in so se nanašala na spremembe predpisov, ki urejajo področje priprave proračuna, zaključnega računa proračuna ter vsebino proračunskih dokumentov (opredelitev neposrednih proračunskih uporabnikov v občinah, določitev statusa namenskih prejemkov proračuna občine, vzpostavitev evidence prevzetih obveznosti v breme proračunov prihodnjih let, oblikovanje usmeritev pri pripravi obrazložitve finančnega načrta (predvsem v smislu priprave vzorčnih primerov ciljev in kazalnikov za njihovo merjenje v okviru posameznih glavnih programov in podprogramov) ter smiselnost določb glede priprave poenostavljene investicijske dokumentacije za projekte manjših vrednosti). Novembra 2020 je računsko sodišče Ministrstvu za finance ponovno posredovalo dana priporočila s prošnjo, da računsko sodišče seznani z izvedenimi aktivnostmi oziroma poda obrazložitve razlogov za neizvedbo danih priporočil.

V revizijah pravilnosti poslovanja 6 občin v delu, ki se nanaša na delovanje občinskega sveta, sredstva za reprezentanco in uporabo službenih plačilnih kartic, v letih 2015, 2016 in 2017, katerih revizijska poročila je računsko sodišče izdalo v letu 2020, je računsko sodišče ugotovilo nekatere nepravilnosti in pomanjkljivosti, ki so po mnenju računskega sodišča posledica tudi sistemske neurejenosti v javnofinančnih predpisih. Zato je računsko sodišče Ministrstvo za finance seznani z ugotovitvami izvedenih revizij ter mu podalo priporočila za izvedbo ukrepov iz njegove pristojnosti, s katerimi bi zmanjšalo tveganja za nenamensko porabo javnih sredstev ter zagotovilo večjo transparentnost njihove porabe. Ministrstvu za finance je priporočilo, naj v sodelovanju s Službo za lokalno samoupravo pri Ministrstvu za javno upravo prouči smiselnost dopolnitve predpisov s področja javnih financ oziroma lokalne samouprave, in sicer glede:



Računsko sodišče je v reviziji regionalnega razvoja ugotovilo pomanjkljivo urejen sistem spodbujanja skladnega regionalnega razvoja, zato je od Vlade Republike Slovenije zahtevalo, da v strateških in drugih dokumentih uredi jasne opredelitve in cilje regionalne politike.

⁴ Enako smo poročali že v revizijskem poročilu Delovna obveznost učiteljev v osnovnih šolah.

- določitve vsebin, ki se vključijo v finančni načrt posameznih proračunskih uporabnikov, ki v skladu z javnofinančnimi predpisi pripravljajo svoje finančne načrte; le tako je sporočilna vrednost o obsegu sredstev, ki so izkazana v finančnem načrtu posameznega proračunskega uporabnika, ustrezna, s tem pa bo omogočena tudi primerjava med občinami;
- opredelitve, kateri odhodki se lahko uvrščajo med odhodke za reprezentanco v občini;
- obveznosti ureditve porabe sredstev za reprezentanco in ureditve uporabe službenih plačilnih kartic v občini⁵ in
- opredelitve namenov oziroma stroškov, ki se evidentirajo na posameznem podkontu na način, da bo jasno razvidno, za katere namene se izkazujejo odhodki v okviru posameznega podkonta iz Pravilnika o enotnem kontnem načrtu za proračun, proračunske uporabnike in druge osebe javnega prava.

Računsko sodišče je v reviziji regionalnega razvoja ugotovilo pomanjkljivo urejen sistem spodbujanja skladnega regionalnega razvoja, zato je od Vlade Republike Slovenije zahtevalo, da v strateških in drugih dokumentih uredi jasne opredelitve in cilje regionalne politike. Vladi Republike Slovenije in Ministrstvu za gospodarski razvoj in tehnologijo je podalo tudi priporočilo za spremembe in dopolnitve Zakona o spodbujanju skladnega regionalnega razvoja tako, da bo:

- določal obveznost vseh ministrstev, ki izvajajo oziroma nameravajo izvajati projekte, ki vplivajo na regionalni razvoj, za opredelitev finančnih spodbud v okviru izvajanja programov spodbujanja skladnega regionalnega razvoja s svojega delovnega področja;
- določal obveznost vseh razvojnih partnerjev, da pri načrtovanju in izvajanju projektov v razvojni regiji zasledujejo skladen razvoj razvojne regije;
- določal jasna pravila financiranja regijskih in območnih projektov in razvojnih institucij ter
- bolj jasno uredil financiranje in izvajanje projektov v razvojnih regijah in poleg dogovora za razvoj regij opredelil tudi druge oblike za uresničevanje programa.

5 Zaradi zmanjšanja tveganja za negospodarno porabo sredstev proračuna in z vidika transparentnosti porabe javnih sredstev bi morala občina opredeliti namene porabe in omejitve pri porabi sredstev za reprezentanco in sredstev, plačanih s službenimi plačilnimi karticami, ter opredeliti tudi način spremljanja porabe teh sredstev.

Vladi Republike Slovenije je še priporočilo spremembe in dopolnitve predpisov, s katerimi se bodo določili postopki sodelovanja pristojnih ministrstev z razvojnimi regijami tako, da ministrstva že v fazi priprave regionalnih razvojnih programov pripravijo svoje predloge regijskih projektov (na primer Uredbe o izvajanju ukrepov endogene regionalne politike).

Premoženje države

Zbirna bilanca stanja

Računsko sodišče je v reviziji zbirne bilance stanja proračuna države izpostavilo problematiko vrednotenja nepremične kulturne dediščine. V obstoječih predpisih vrednotenje tovrstnih osnovnih sredstev ni posebej obravnavano, zato za njih velja splošna določba, da se nabavna vrednost brezplačno pridobljenih opredmetenih osnovnih sredstev oziroma opredmetenih osnovnih sredstev, za katere ne obstaja dokumentacija o stroških pridobitve ali je takšna dokumentacija nepopolna, določi z ocenitvijo, pri čemer se upoštevajo razpoložljivi podatki o tržnih cenah, lahko pa tudi knjigovodski podatki primerljivih enakih ali podobnih sredstev, ki so v lasti ustanovitelja uporabnika enotnega kontnega načrta. Za določitev nabavne vrednosti nepremičnin se lahko uporabi cenitev iz množičnega vrednotenja nepremičnin. Glede na to, da so gradovi in podobne nepremičnine zgodovinskega oziroma kulturnega pomena, bi bilo treba posebnosti, ki izhajajo iz tega statusa, upoštevati tudi pri njihovem vrednotenju. Veljavna ureditev v predpisih tega ne zagotavlja. Za določitev nabavne vrednosti gradov tako praviloma ni mogoče uporabiti cenitve, ki bi upoštevala razpoložljive podatke o tržnih cenah, ker tovrstnih podatkov večinoma ni. Prav tako v večini primerov niso na voljo podatki o ustrezni knjigovodski vrednosti primerljivih ali podobnih sredstev, ki so v lasti ustanovitelja uporabnika enotnega kontnega načrta. Cenitve iz množičnega vrednotenja nepremičnin pa tudi niso prilagojene posebnostim kulturnih spomenikov. Ministrstvo za kulturo sedaj evidentira gradove po vrednosti, ki jo sestavlja vsota skupnih vlaganj v posamezni grad od leta 1997 dalje, pri čemer obstaja tveganje, da bodo ta sredstva zaradi povečevanja nabavne vrednosti v prihodnosti precenjena, saj se za opredmetena osnovna sredstva kulturnega, zgodovinskega ali umetniškega pomena popravek vrednosti ne oblikuje. Na podlagi navedenega smo Ministrstvu za finance in Ministrstvu za kulturo podali priporočilo, naj pričneta z vsebinsko razpravo o primernem načinu vrednotenja nepremičnin kulturne dediščine in na tej podlagi s postopkom sprejema ustreznega pravnega akta, s katerim bo določen način vrednotenja nepremične kulturne dediščine.



V poročilu o reviziji zbirne bilance stanja je računsko sodišče vsa leta opozarjalo na pomanjkljiv nadzor nad terjatvami za sredstva, dana v upravljanje, kar je bil tudi eden od razlogov za zavrnitev revizijskega mnenja na zbirno bilanco stanja.



Računsko sodišče ugotavlja, da je Republika Slovenija sprejela strategijo upravljanja kapitalskih naložb države, medtem ko na lokalni ravni sistemske ureditve upravljanja kapitalskih naložb ni.

V poročilu o reviziji zbirne bilance stanja je računsko sodišče vsa leta opozarjalo na pomanjkljiv nadzor nad terjatvami za sredstva, dana v upravljanje, kar je bil tudi eden od razlogov za zavrnitev revizijskega mnenja na zbirno bilanco stanja. Poleg tega smo v poročilu o zbirni bilanci stanja državnega proračuna na dan 31. 12. 2019 ministrstvom, ki izkazujejo terjatve za sredstva, dana v upravljanje, podali priporočilo, naj v svojih aktih določijo bistvene sestavine pogodbe o prenosu sredstev v upravljanje posrednim proračunskim uporabnikom; v pogodbi naj jasno opišejo predmet prenosa (zemljišča, zgradbe, opreme) z naslovom in katastrsko občino ter številko parcele; jasno naj navedejo tudi skupno nabavno vrednost prenosa in nabavno vrednost posameznega osnovnega sredstva ter datum, od katerega je sredstvo pripravljeno za uporabo, oziroma datum pričetka amortiziranja.

Gospodarske družbe v večinski lasti države in lokalne samouprave

Ugotovitve izvedenih revizij na področju gospodarskih družb v večinski lasti države in lokalne samouprave v letu 2020 podobno kot v prejšnjih letih potrjujejo, da je potreben razmislek o tem, ali posameznih specifik poslovanja gospodarskih družb v večinski lasti države in lokalne samouprave (poudarjeno zasledovanje javnega interesa in zagotavljanje javnih dobrin, družbena odgovornost, obseg in pogoji za izvajanje tržne dejavnosti kot dopolnilne dejavnosti, transparentnost pri poslovanju, kultura korporativnega upravljanja in podobno) ne bi bilo smiselno dodatno urediti v obstoječi zakonodaji ali celo v posebnem zakonu. Ob upoštevanju tega trenda bi bilo treba vnovič preveriti, v kolikšni meri je Zakon o gospodarskih družbah, ki je v osnovi namenjen družbam, ki na trgu opravljajo pridobitno dejavnost kot svojo izključno dejavnost, primeren pravni okvir za ureditev poslovanja teh družb in ali je nadgradnja tega zakona za javna podjetja v obstoječi specialni zakonodaji, kot na primer Zakon o gospodarskih javnih službah, Zakon o Slovenskem državnem holdingu, Zakon o javnem naročanju (ZJN-3), Zakon o preglednosti finančnih odnosov in ločenem evidentiranju različnih dejavnosti, Zakon o dostopu do informacij javnega značaja, Zakon o prejemkih poslovnih oseb v gospodarskih družbah v večinski lasti Republike Slovenije in samoupravnih lokalnih skupnosti, zadostna in ustrezna.

Upravljanje z naložbami v kapital družb v večinski lasti države in lokalne skupnosti

Na podlagi Zakona o Slovenskem državnem holdingu (ZSDH-1) je računsko sodišče pristojno za opravljanje revizij pravilnosti in smotrnosti poslovanja Slovenskega državnega holdinga, d. d. (SDH) ter gospodarskih družb, v katerih ima SDH neposredno ali posredno prevladujoč delež glasovalnih pravic. Na podlagi Zakona o ukrepih Republike Slovenije za krepitev stabilnosti bank (ZUKSB) lahko računsko sodišče revidira tudi pravilnost in smotrnost poslovanja Družbe za upravljanje

terjatev bank, d. d. (DUTB) ter gospodarskih družb, v katerih ima DUTB neposredno ali posredno prevladujoč delež glasovalnih pravic.

ZSDH-1 v tretjem odstavku 21. člena določa, da morajo kandidati za člana nadzornega sveta v družbi s kapitalsko naložbo države izpolnjevati pogoje, določene z zakonom, ki ureja gospodarske družbe, in tem zakonom. Poleg tega SDH ne sme glasovati za kandidate za člane organov nadzora, ki so:

- fizične osebe, ki so neposredno v kakršnem koli poslovnem razmerju z družbo, za nadzorni svet katere kandidirajo, ali njenimi odvisnimi družbami, razen če gre za odjem običajnih produktov in storitev po splošnih pogojih, ki veljajo za vse subjekte na trgu;
- fizične osebe, ki so člani organov nadzora ali vodenja in zaposlene za nedoločen ali določen čas v pravnih osebah, ki so v kakršnem koli poslovnem razmerju z družbo, za nadzorni svet katere kandidirajo, ali njenimi odvisnimi družbami, razen če gre za odjem običajnih produktov in storitev po splošnih pogojih, ki veljajo za vse subjekte na trgu;
- fizične osebe s funkcijo, ki je po zakonu, ki ureja integriteto in preprečevanje korupcije, po tem ali drugem zakonu nezdružljiva s članstvom v nadzornem organu ali organu upravljanja gospodarske družbe in ki take funkcije niso opravljali v preteklih 6 mesecih;
- že člani organa vodenja v družbi, v kateri ima SDH večinski delež ali prevladujoč vpliv;
- fizične osebe, ki imajo ali so v zadnjih 6 mesecih imele funkcijo v politični stranki, na katero so bile voljene ali imenovane.

Če velja omejitev iz pete alineje kot kriterij za glasovanje SDH in s tem za kandidaturo za člane organa nadzora družb s kapitalsko naložbo države, bi navedena omejitev še toliko bolj morala veljati za kandidate za člane organov vodenja tovrstnih družb. Smiselno enako bi to moralo veljati tudi za organe vodenja in nadzora družb s kapitalsko naložbo samoupravnih lokalnih skupnosti, kjer trenutno tovrstnih omejitev ni.

Računsko sodišče ugotavlja, da je Republika Slovenija sprejela strategijo upravljanja kapitalskih naložb države, medtem ko na lokalni ravni sistemske ureditve upravljanja kapitalskih naložb ni. Na navedeno pomanjkljivost smo opozorili že v mnenju o javnofinančnem vprašanju glede pridobivanja kapitalskih naložb države in občin ter kapitalskih naložb pravnih oseb v njihovi lasti. Ustrezni določb, ki bi razširjale pristojnost računskega sodišča glede revidiranja gospodarskih družb, v katerih ima posredno večinski delež lokalna skupnost, ni niti v Zakonu o lokalni samoupravi niti v drugih predpisih. Zakon o lokalni samoupravi sicer določa, da računsko sodišče preverja poslovanje občine ter pravnih

oseb, ki jih ustanovi občina ali je njihov lastnik, vendar ta določba ne vključuje gospodarskih družb, v katerih bi imele lokalne skupnosti posredno prevladujoč delež glasovalnih pravic. Ker po mnenju računskega sodišča ni utemeljenega razloga za razlikovanje med družbami, v katerih ima država posredno prevladujoč delež glasovalnih pravic, in družbami, v katerih ga ima lokalna skupnost, bi bilo smiselno ustrezneje opredeliti revizijsko pristojnost računskega sodišča tako, da bi zajemala tudi pristojnost revidirati poslovanje pravnih oseb, v katerih imajo država, lokalne skupnosti ali druge osebe javnega prava vsaka zase ali skupaj, neposredno ali posredno pomemben vpliv zaradi lastništva, finančne udeležbe ali pravil, ki urejajo njihovo poslovanje.

SDH v skladu z ZSDH-1 ni pristojen za upravljanje nekaterih kapitalskih naložb Republike Slovenije⁶, prav tako pa na podlagi drugih zakonov ne upravlja z nekaterimi družbami v 100-odstotni lasti Republike Slovenije⁷. Postopke upravljanja teh kapitalskih naložb izvajajo pristojna ministrstva in vlada v skladu z Zakonom o Vladi Republike Slovenije, Zakonom o državni upravi in Zakonom o gospodarskih družbah. Vlada upravlja z navedenimi naložbami tudi na podlagi določb posameznih zakonov, s katerimi so bile naložbe izločene iz upravljanja SDH oziroma ki opredeljujejo njihovo delovanje.⁸

Smernice OECD za korporativno upravljanje družb v državni lasti⁹ navajajo, da se družbe v državni lasti lahko soočajo tako z nedovoljenim in politično motiviranim vmešavanjem in tudi s popolnoma pasivnim ali distanciranim lastništvom države. V izogib temu je potrebno, da se

6 Ni pristojen za upravljanje kapitalskih naložb Republike Slovenije v mednarodnih finančnih institucijah, gospodarskih družbah, ki opravljajo javno gospodarsko službo dejavnosti systemskega operaterja za prenos in distribucijo zemeljskega plina in električne energije ter javno gospodarsko službo dejavnosti organiziranja trga z električno energijo v Republiki Sloveniji (Eles d. o. o., SODO d. o. o. in Borzen d. o. o.) ter v DUTB.

7 Z družbami SiDG d. o. o., 2TDK, d. o. o., DRI upravljanje investicij, d. o. o., Holding Kobilarna Lipica, d. o. o., Slovenska tiskovna agencija d. o. o., Ljubljana. V skladu z ZIPRS1415-C, ZIPRS1617 in ZIPRS1718 je z naložbami Republike Slovenije, pridobljenimi na podlagi zakona, ki ureja dedovanje, ne glede na prvi odstavek 19. člena ZSDH-1, upravljal in razpolagalo Ministrstvo za finance.

8 ZUKSB pri upravljanju DUTB, Zakon o Slovenski tiskovni agenciji pri upravljanju družbe STA d.o.o., Zakon o Kobilarni Lipica pri upravljanju Holdinga Kobilarna Lipica, d. o. o., Zakon o gospodarjenju z gozdovi v lasti Republike Slovenije pri upravljanju družbe Slovenski državni gozdovi, d. o. o.; družba DRI upravljanje investicij, d. o. o. je bila iz upravljanja SDH izločena z uveljavitvijo Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o cestah.

9 OECD Guidelines on Corporate Governance of State-Owned Enterprises, OECD, 2005; prevod izdal SOCIUS, d. d. Ljubljana, 2009.

koordinacijski oziroma lastniški organ osredotoča na učinkovito izvajanje lastniških funkcij, da imajo družbe v državni lasti močne odbore, ki lahko delujejo v interesu družbe, in da lahko učinkovito nadzirajo management brez neprimernega političnega vmešavanja. Usmeritve, povezane s širšimi političnimi cilji, je treba usmerjati prek koordinacijskega ali lastniškega organa in jih predstavljati kot cilje družbe in ne, kot da jih sprejel neposredno odbor. Odbori družb v državni lasti se ne smejo odzivati na politične signale, preden niso ti sprejeti v parlamentu ali potrjeni v posebnih postopkih. Zagotoviti je treba kompetentnost odborov družb v državni lasti, povečati njihovo neodvisnost in izboljšati njihov način dela. Nujno jim je treba tudi podeliti jasno in polno odgovornost za njihove funkcije in zagotoviti, da jih lahko pošteno opravljajo. Smernice OECD še priporočajo, da države članice sprejmejo jasno in dosledno lastniško politiko države, ki bo zagotavljala pregledno in odgovorno upravljanje družb s kapitalsko naložbo države s potrebno stopnjo strokovnosti in učinkovitosti.

Upravljanje kapitalskih naložb v lasti države, s katerimi neposredno upravlja vlada, ni sistemsko in ustrezno urejeno ter odstopa od uveljavljenih standardov korporativnega upravljanja, ki jih vsebuje ZSDH-1. Velika razpršenost predpisov in drugih podlag za upravljanje kapitalskih naložb v lasti države, s katerimi neposredno upravlja vlada, ne zagotavlja enotnega načina in postopkov pri upravljanju teh kapitalskih naložb in ne zagotavlja preglednega sistema njihovega upravljanja. Hkrati niso pregledno in enotno ter dovolj podrobno urejeni postopki upravljanja na nekaterih področjih, ki jih na primer za upravljanje kapitalskih naložb v lasti Republike Slovenije podrobno opredeljuje ZSDH-1, in sicer:

- načela upravljanja naložb in sprejem aktov upravljanja (strategija upravljanja, letni načrti upravljanja, kodeks korporativnega upravljanja družb s kapitalsko naložbo države in drugi akti, s katerimi se določijo načela, postopki in merila pri upravljanju naložb ter način zagotavljanja preglednosti in sledljivosti sprejemanja odločitev in nadzorni mehanizmi);
- postopki in načela pri imenovanju članov organov nadzora družb s kapitalsko naložbo države, s katerimi naj bi se zagotovilo izbor kandidatov po objektivnih merilih, ki so za vse kandidate enaka, ter strokovnost in izkušnost kandidatov za člane organov nadzora;
- način zagotavljanja neodvisnosti odločanja organov družb v državni lasti ter sledljivost komuniciranja med upravljavcem naložb v državni lasti in državnimi organi in drugimi osebami javnega prava;
- načini zagotavljanja preglednost postopkov upravljanja z javnim objavljanjem informacij, povezanih z upravljanjem naložb, in poročanjem o upravljanju;



Velika razpršenost predpisov in drugih podlag za upravljanje kapitalskih naložb v lasti države, s katerimi neposredno upravlja vlada, ne zagotavlja enotnega načina in postopkov pri upravljanju teh kapitalskih naložb in ne zagotavlja preglednega sistema njihovega upravljanja.

- ukrepi za krepitev integritete in odgovornosti ter omejevanje tveganj za korupcijo, nasprotje interesov in zlorabo notranjih informacij pri upravljanju naložb države.

Zaradi navedenega računsko sodišče predlaga sprejem zakonskih določil, ki bi enotno urejala navedena področja za vse kapitalske naložbe ne glede na upravljavca, s poudarkom na enotnem in neodvisnem upravljanju teh naložb ter na zagotavljanju ločitve funkcije države kot lastnice kapitalskih naložb od drugih funkcij države.

Prav tako opozarjamo na zgolj splošno obveznost revidiranja letnih računovodskih izkazov, ki jih določa Zakon o gospodarskih družbah, kjer je obveznost revidiranja omejena na velike in srednje kapitalske družbe ter dvojne družbe. Menimo, da bi morale biti k reviziji letnih računovodskih izkazov zavezane vse družbe, ki opravljajo gospodarske javne službe, saj morajo zagotavljati ločeno izkazovanje dejavnosti in pri tem upoštevati ustrezna sodila po standardih računovodenja in pravila Zakona o preglednosti finančnih odnosov in ločenem evidentiranju različnih dejavnosti. Zakonodajalec pa bi moral nekatere zahteve pri revidiranju, kot jih opredeljuje Zakon o gospodarskih javnih službah, tudi natančneje opredeliti, da se pri revidiranju ne bi pojavil dvom v obseg z zakonom zahtevanih preveritev namenskosti, učinkovitosti in racionalnosti uporabe proračunskih sredstev, saj ti pojmi v Zakonu o gospodarskih javnih službah niso opredeljeni. Zakon o javnih financah določa, da pristojna ministrstva oziroma za finance pristojni organi občinskih uprav zagotavljajo izvajanje javnih služb in dejavnosti v javnem interesu, kar vključuje tudi naloge uveljavljanja različnih pravic lastnikov kapitalskih naložb (na primer sodelovanje na skupščinah in v nadzornih svetih). Pristojnost uveljavljanja pravic lastnikov kapitalskih naložb je na občinski ravni prenesena na za finance pristojen organ občinske uprave. Slednji bi po mnenju računskega sodišča moral izvesti ustrezen postopek izbora kandidatov, ki bodo občino kot imetnika kapitalske naložbe ustrezno zastopali na skupščinah in v nadzornih svetih gospodarskih družb, in sicer na podlagi akta, ki bi ga sprejel občinski svet.

Ugotavljamo tudi, da bi bilo v Zakonu o lokalni samoupravi treba definirati način odločanja članov sveta ustanoviteljic. Neopredelitev zakona o tem prepušča občinam kot lastnicam gospodarskih družb, ki izvajajo gospodarske javne službe, da način odločanja uredijo v aktu o ustanovitvi sveta ustanoviteljic, kjer pa ga pogostokrat uredijo v skladu s korporacijskim načinom upravljanja, ki se ne izkazuje za učinkovitega. Zagotavljanje gospodarskih javnih služb je namreč oblastna funkcija občine ne glede na njeno velikost in delež v posamezni gospodarski družbi, ki je izvajalec gospodarske javne službe. Zato upoštevanje korporacijskih načel pri načinu odločanja v svetu ustanoviteljic pomeni, da manjše občine, ki imajo posledično tudi manjše poslovne deleže v izvajalcu gospodarske javne službe, oblastne funkcije ne morejo izvajati avtonomno.

Zdravstvo

Računsko sodišče je pri izvajanju prečne revizije podeljevanja koncesij za opravljanje osnovne zdravstvene dejavnosti na primarni ravni v letu 2018 v izbranih občinah ugotovilo več težav pri izvajanju določb Zakona o zdravstveni dejavnosti zaradi njihovih nejasnosti, neustreznosti in dilem. Na te je računsko sodišče Ministrstvo za zdravje opozorilo in mu predlagalo, da prouči, ali je Zakon o zdravstveni dejavnosti v celoti ustrezen ali pa bi ga bilo treba z namenom doseganja večje jasnosti za uporabnike in izvajalce zakona spremeniti v določbah, ki se nanašajo na razdelitev zdravstvenih dejavnosti na primarno in sekundarno raven; na opredelitev pogoja za pridobitev koncesije, da ponudnik ni v postopkih pred organi Zdravniške zbornice Slovenije zaradi kršitev v zvezi z opravljanjem poklica; na opredelitev pogoja, v kakšnem obsegu mora koncesionar skleniti pogodbo z javnim zdravstvenim zavodom o obsegu in vrstah sodelovanj za potrebe izvajanja neprekinjenega zdravstvenega zavoda; na opredelitev pojma, kdaj koncesionar zagotavlja ustrezno število usposobljenih zdravstvenih delavcev in sodelavcev. Računsko sodišče je Ministrstvu za zdravje predlagalo tudi ponoven razmislek o spremembi določbe o trajanju koncesije v smeri, da se občinam omogoči podeljevanje ali podaljševanje koncesij tudi za obdobje, krajše od 15 let, ter ponovno preveritev ustreznosti ureditve, ki ob podaljšanju koncesije ne zahteva izpolnjevanja enakih pogojev kot ob podelitvi koncesije.

Pri izvajanju obvezne letne revizije računovodskih izkazov in pravilnosti poslovanja Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije je računsko sodišče 2 leti zapored ugotovilo, da zavod kljub določilom Zakona o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju (ZZVZZ) ni odločal o pravici zavarovanih oseb do skupinske obnovitvene rehabilitacije v upravnem postopku, temveč je pristojnost za odločanje prenesel na organizatorje skupinske obnovitvene rehabilitacije. Poleg tega je ocenilo, da določbe Pravil obveznega zdravstvenega zavarovanja, ki opredeljujejo pravico do skupinske obnovitvene rehabilitacije ter zdravstvenega letovanja otrok in šolarjev, niso v skladu z določili ZZVZZ ter da v ZZVZZ ali v drugem zakonu ni podlage za to, da zavod prenese pooblastilo za odločanje o pravici do zdravstvenega letovanja otrok in šolarjev na organizatorje zdravstvenega letovanja in s tem dopusti odločanje o pravicah v postopku, ki ni upravni postopek, zavarovanim osebam pa ne nudi predpisanega pravnega varstva. Na podlagi zahteve v revizijskem poročilu o računovodskih izkazih in pravilnosti poslovanja zavoda v letu 2016 je zavod v odzivnem poročilu izkazal začetek aktivnosti za ureditev problematike v zvezi z izvajanjem skupinske obnovitvene rehabilitacije, zdravstvenega letovanja otrok in šolarjev ter postopka uveljavljanja teh pravic. Novembra 2018 je zavod na Ministrstvo za zdravje naslovil dopis, v katerem je predstavil problematiko v zvezi z izvajanjem skupinske obnovitvene rehabilitacije ter zdravstvenega



ZZVZZ

Računsko sodišče je v letu 2020 na Ustavno sodišče Republike Slovenije vložilo zahtevo za začetek postopka za presojo skladnosti 50., 51. in 52. člena Pravil obveznega zdravstvenega zavarovanja z določbami 23. člena ZZVZZ v delu, ki se nanaša na sofinanciranje pravice do skupinske obnovitvene rehabilitacije ter zdravstvenega letovanja otrok in šolarjev s strani zavoda, ter z določbami 84. in 85. člena ZZVZZ v delu, kjer Pravila obveznega zdravstvenega zavarovanja pooblašča organizatorje zdravstvenih letovanj za izbiro udeležencev.



Računsko sodišče je priporočilo tudi oblikovanje takih ciljev in kazalnikov za merjenje uspešnosti razvijanja bralne pismenosti otrok, ki bodo jasno usmerjeni v zviševanje ravni bralne pismenosti vseh otrok, s posebnim poudarkom na prizadevanjih, da ima Republika Slovenija čim nižje deleže otrok na najnižjih zahtevnostnih ravneh, kar pa se je v obdobju revizije poslabšalo.

letovanja otrok in šolarjev, pri čemer je predlagal ministrstvu, da se to področje ustrezno uredi v okviru priprave predloga novega Zakona o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju. Glede na to, da še ni prišlo do ustreznih sprememb predpisov, ki urejajo izvajanje skupinske obnovitvene rehabilitacije ter zdravstveno letovanje otrok in šolarjev, je računsko sodišče v letu 2020 na Ustavno sodišče Republike Slovenije vložilo zahtevo za začetek postopka za presojo skladnosti 50., 51. in 52. člena Pravil obveznega zdravstvenega zavarovanja z določbami 23. člena ZZVZZ v delu, ki se nanaša na sofinanciranje pravice do skupinske obnovitvene rehabilitacije ter zdravstvenega letovanja otrok in šolarjev s strani zavoda, ter z določbami 84. in 85. člena ZZVZZ v delu, kjer Pravila obveznega zdravstvenega zavarovanja pooblaščajo organizatorje zdravstvenih letovanj za izbiro udeležencev.

Izobraževanje in šport

Računsko sodišče je v sodelovanju z VRI Avstrije izvedlo revizijo razvijanja bralne pismenosti otrok, v kateri je 4 revidirancem podalo vrsto priporočil za izboljšanje poslovanja. Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport je že med revizijo vladi predlagalo novo Nacionalno strategijo za razvoj bralne pismenosti za obdobje 2019–2030, ki jo je vlada decembra 2019 tudi že sprejela. V novi strategiji je bila sprejeta tudi nova opredelitev bralne pismenosti, ki upošteva pomen bralne pismenosti kot veščine za posameznika. Ministrstvo za kulturo pa je vladi predložilo usklajen predlog Resolucije o Nacionalnem programu za jezikovno politiko za obdobje 2020–2024. Računsko sodišče je Ministrstvu za izobraževanje, znanost in šport podalo tudi priporočilo, naj ob morebitni pripravi nove Bele knjige na področju vzgoje in izobraževanja vanjo vključi tudi razvoj šolskega knjižničarstva, katerega vloga je bila spregledana in za katero računsko sodišče ocenjuje, da niso bile izkoriščene vse možnosti za sistemsko razvijanje bralne kulture in z njo bralne pismenosti otrok v okviru obveznega osnovnega šolanja, kar vpliva tudi na bolj izenačene nadaljnje karijerne možnosti otrok ne glede na njihov status. Med 35 priporočili oziroma predlogi sistemskih rešitev računskega sodišča je treba izpostaviti še pomembnost prenosa rezultatov dobrih pilotnih projektov za razvijanje bralne pismenosti otrok v izobraževalni sistem in vzpostavitev sistema, ki bo spodbujal učitelje k usvajanju novih praks, ki so se izkazale za ustrezne za razvijanje bralne pismenosti otrok, in v katerem bi strokovnjaki različnih pedagoških panog sodelovali s tistimi, ki preverjajo doseženo znanje otrok in pripravljajo programe kvalifikacij za učitelje. Računsko sodišče je priporočilo tudi oblikovanje takih ciljev in kazalnikov za merjenje uspešnosti razvijanja bralne pismenosti otrok, ki bodo jasno usmerjeni v zviševanje ravni bralne pismenosti vseh otrok, s posebnim poudarkom na prizadevanjih, da ima Republika Slovenija čim nižje deleže otrok na najnižjih zahtevnostnih ravneh, kar pa se je v obdobju revizije poslabšalo.

Pri reviziji učinkovitost ureditve sistema dela z nadarjenimi in sistema šolskih tekmovanj v Republiki Sloveniji je računsko sodišče ugotovilo, da Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport ni poskrbelo za vzpostavitev ustrezne ureditve dela z nadarjenimi učenci in dijaki, saj tako pravna kot strokovna ureditev ne zagotavljata enakopravne obravnave nadarjenih učencev in dijakov pri spodbujanju in razvoju njihove nadarjenosti. Glede ureditve sistema šolskih tekmovanj pa je računsko sodišče ugotovilo, da namen organiziranja šolskih tekmovanj in nacionalno pomembnih tekmovanj ni določen, Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport pa tudi ni zagotovilo ustreznega načina sofinanciranja šolskih tekmovanj. Od ministrstva smo zato zahtevali vzpostavitev ustreznih pravnih in strokovnih podlag za delo z nadarjenimi učenci in dijaki, ki jim bodo zagotavljale enakopravno obravnavo pri spodbujanju in razvoju njihove nadarjenosti, ter da naj v najkrajšem možnem času Vladi Republike Slovenije predlaga odpravo trenutne ureditve, zaradi katere izvajanje javnih razpisov za sofinanciranje šolskih tekmovanj na Zavodu Republike Slovenije za šolstvo nima podlage v predpisih. Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport smo pozvali tudi k pripravi predloga za ureditev področja šolskih tekmovanj, v katerem bo izkazan namen organiziranja šolskih tekmovanj, določeni kriteriji za določitev višine sredstev za sofinanciranje po vrstah šolskih tekmovanj, opredeljene kotizacije in njihovo ustrezno upoštevanje pri določitvi obsega sofinanciranja šolskih tekmovanj ter določena izhodišča za natančno opredelitev upravičenih stroškov za sofinanciranje šolskih tekmovanj. Ministrstvu smo priporočili še, naj skupaj z Ministrstvom za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti prouči, ali in v kakšnem obsegu je smiselno in mogoče povezovati in medsebojno usklajevati sistem dela z nadarjenimi, sistem šolskih tekmovanj in podeljevanje Zoisovih štipendij.

Računsko sodišče je ponovno izvedlo revizijo o skrbi države za dediščino s področja športa, ki jo je izvedlo že v letu 2017. Ugotovilo je, da Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport v vmesnem času ni poskrbelo za potrebne spremembe pri skrbi za dediščino s področja športa, in ga je na podlagi ugotovitev pozvalo, da izdela načrt aktivnosti, s katerim bo konkretno določilo dejavnosti, roke za izvedbo in nosilce dejavnosti, tako da bodo do konca leta 2023 izpolnjeni ukrepi za nadaljnji razvoj muzejske dejavnosti v športu, ki jih v zvezi s tem predvideva Resolucija o Nacionalnem programu športa v Republiki Sloveniji za obdobje 2014–2023. Pri tem mora Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport poskrbeti, da bodo načrt aktivnosti, Resolucija o Nacionalnem programu športa v Republiki Sloveniji za obdobje 2014–2023 in Izvedbeni načrt Resolucije o Nacionalnem programu športa v Republiki Sloveniji za obdobje 2014–2023 ter morebitni drugi akti medsebojno usklajeni.



Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport ni poskrbelo za vzpostavitev ustrezne ureditve dela z nadarjenimi učenci in dijaki, saj tako pravna kot strokovna ureditev ne zagotavljata enakopravne obravnave nadarjenih učencev in dijakov pri spodbujanju in razvoju njihove nadarjenosti.



Ministrstvu za okolje in prostor je priporočilo, naj prouči, ali bi bilo treba spremeniti Uredbo o varstvu voda pred onesnaževanjem z nitrati iz kmetijskih virov tako, da bi bila priprava gnojilnih načrtov, ki temeljijo na analizi tal, obvezna za vsa kmetijska gospodarstva.

Okolje

Med izvajanjem revizije o uspešnosti zmanjševanja nitratov v vodi je računsko sodišče opozorilo, da priprava gnojilnih načrtov ni obvezna za vsa kmetijska gospodarstva, čeprav predstavlja temelj dobre prakse gnojenja. Zato je Ministrstvu za okolje in prostor priporočilo, naj prouči, ali bi bilo treba spremeniti Uredbo o varstvu voda pred onesnaževanjem z nitrati iz kmetijskih virov tako, da bi bila priprava gnojilnih načrtov, ki temeljijo na analizi tal, obvezna za vsa kmetijska gospodarstva. V reviziji je računsko sodišče predstavilo tudi primer vplivov, ki jih lahko imajo manjše agromelioracije v povezavi z gnojenjem na varovana območja, ter Ministrstvu za okolje in prostor priporočilo, naj prouči, ali bi bilo treba spremeniti Prilogo 10 Pravilnika o presoji sprejemljivosti vplivov izvedbe planov in posegov v naravo na varovana območja ali bi se lahko na drug način zagotovilo upoštevanje varstvenih usmeritev Zavoda Republike Slovenije za naravo.

3.1.2.4 Kazniva dejanja in prekrški

Na področju odkrivanja in pregona kaznivih dejanj je računsko sodišče v letu 2020 sodelovalo z organi pregona tako, da jim je zagotavljalo potrebne informacije in dokumentacijo.

Če je računsko sodišče na podlagi informacij iz zaprosil drugih organov ocenilo, da obstaja tveganje nepravilnega ravnanja pri subjektu, pri katerem predhodno v zvezi z ravnanjem iz zaprosila še ni opravilo revizije, ali če je obstoj tveganja potrdila predrevizijska poizvedba, je računsko sodišče izvedbo revizije uvrstilo v program dela za izvrševanje revizijske pristojnosti računskega sodišča v naslednjem koledarskem letu.

Z obveščanjem o dejanjih, ki bi lahko vsebovala tudi znake kaznivih dejanj ali prekrškov, želi računsko sodišče doseči, da pristojni organi ukrepajo v skladu z njihovimi pristojnostmi. S tem namenom je računsko sodišče že pred leti začelo okrepljeno sodelovati z organi pregona. V letu 2020 je na podlagi sporazuma o medsebojnem sodelovanju, ki je bil sklenjen že leta 2013, aktivno sodelovalo z Ministrstvom za notranje zadeve oziroma s Policijo. Računsko sodišče je v letu 2020 v zvezi z razkritji v revizijskem postopku v enem primeru vložilo naznanilo suma storitve kaznivih dejanj¹⁰, v enem primeru pa je že med revizijskim postopkom Generalno policijsko upravo oziroma Upravo kriminalistične policije seznanilo o zaznanih dejstvih in okoliščinah¹¹. Računsko sodišče

10 Revizija o pravilnosti poslovanja Banke Slovenije v letih 2017 in 2018.

11 Revizija o učinkovitosti nabave zaščitne in medicinske opreme za obvladovanje širjenja virusa SARS-CoV-2.

v letu 2020 ni vložilo obdolžilnih predlogov in ni vodilo prekrškovnih postopkov po Zakonu o računskem sodišču (ZRacS-1).

V zvezi z enim revizijskim postopkom¹² je računsko sodišče Državno revizijsko komisijo za revizijo postopkov oddaje javnih naročil kot prekrškovni organ obvestilo o zaznanem sumu storitve prekrškov po Zakonu o javnem naročanju in predlagalo uvedbo postopka o prekršku.

V zvezi z enim revizijskim postopkom¹³ je računsko sodišče zaradi ugotovljenih nepravilnosti, povezanih z delovnopravno zakonodajo, predvsem z institutom zagotavljanja dela delavcev drugemu uporabniku, vložilo prijavo na Inšpektorat Republike Slovenije za delo¹⁴.



Računsko sodišče je v letu 2020 v zvezi z razkritji v revizijskem postopku v enem primeru vložilo naznanilo suma storitve kaznivih dejanj, v enem primeru pa je že med revizijskim postopkom Generalno policijsko upravo oziroma Upravo kriminalistične policije seznanilo o zaznanih dejstvih in okoliščinah.

12 Revizija o pravilnosti poslovanja Banke Slovenije v letih 2017 in 2018.

13 Revizija poslovanja Javnega podjetja center za ravnanje z odpadki Puconci d.o.o.

14 Območna enota Murska Sobota.



1

Iz državnega zbora
je računsko sodišče
v letu 2020 prejelo le
1 pobudo, kar je 13 manj
kot v letu 2019.

3.1.3 Predrevizijske poizvedbe in pobude za izvedbo revizij

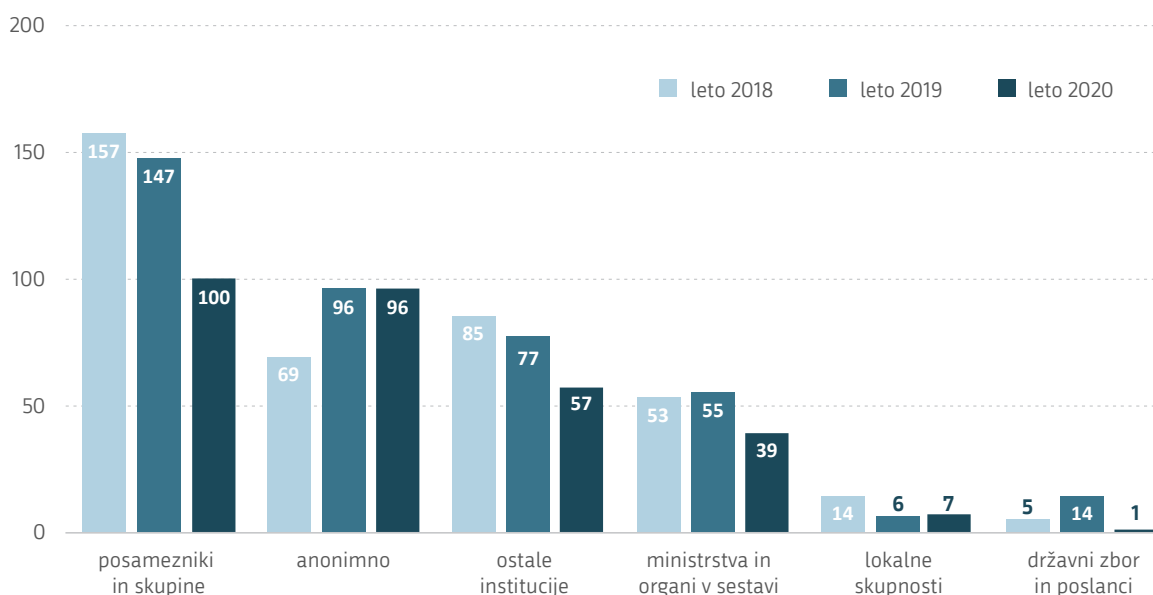
3.1.3.5 Predrevizijske poizvedbe

Zakon o računskem sodišču (ZRacS-1) predvideva tudi institut predrevizijske poizvedbe. Računsko sodišče lahko pred uvedbo revizije od uporabnika javnih sredstev zahteva vsa obvestila, ki se mu zdijo potrebna, knjigovodske listine, podatke in drugo dokumentacijo ter opravi druge poizvedbe, ki so potrebne za načrtovanje ali izvajanje revizije. Poročilo o opravljeni predrevizijski poizvedbi vsebuje ocene tveganj in predloge, da se revizije na podlagi takšnih poizvedb vključijo ali ne vključijo v program dela za izvrševanje revizijske pristojnosti. Zaradi odziva na aktualne probleme javnega sektorja je računsko sodišče v letu 2020 izdalo 7 zahtev za predložitev podatkov zaradi predrevizijskih poizvedb in pripravilo 6 poročil o opravljenih predrevizijskih poizvedbah.

3.1.3.6 Pobude za izvedbo revizij

Računsko sodišče je v letu 2020 prejelo 300 pobud za uvedbo revizij, kar je 95 pobud manj kot preteklo leto (395). V primerjavi s preteklim letom se je torej delež prejetih pobud znižal za 24 %. Po letu 2013, ko je bilo zabeleženo maksimalno število pobud (535), je njihovo število v letih 2014 in 2015 upadlo, v letu 2016 pa se je število pobud ponovno povečalo. Do vključno leta 2018 je trend prejetih ponudb padal, v letu 2019 pa se je število zopet malce povečalo, v letu 2020 pa padlo.

Slika 7: Pobude za izvedbo revizij glede na vlagatelja



Že nekaj let po številu pobud izstopajo posamezniki ter skupine posameznikov. V letu 2020 so tako poslali 100 pobud, kar pa je 47 manj kot lansko leto, ko je bilo podanih 147 pobud. Anonimnih pobud je bilo 96, kar je enako kot v preteklem letu.

Različne pravne osebe (gospodarske družbe, institucije, javna podjetja, zavodi, društva in združenja) so skupaj prispevale 57 pobud, kar je 20 pobud manj kot v letu 2019 (77).

Po številu prejetih pobud so se ministrstva in organi v sestavi zopet uvrstili na četrto mesto z 39 pobudami, kar je manj kot leta 2019 (55). Te pobude vključujejo tudi 14 pobud Komisije za preprečevanje korupcije (16 pobud leta 2019), 5 pobud Državne revizijske komisije za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (3 pobude leta 2019) in 2 pobudi Policije (3 pobude leta 2019).

Organi lokalnih skupnosti so v letu 2020 poslali 7 pobud, kar je 1 pobuda več kot leta 2019 (6).

Iz državnega zbora je računsko sodišče v letu 2020 prejelo le 1 pobudo, kar je 13 manj kot v letu 2019. Pobudo je podala Komisija za nadzor javnih financ in se je nanašala na smotrnost, transparentnost, gospodarnost in učinkovitost porabe javnih sredstev in medicinske opreme v času epidemije covida-19.

Prejeto pobudo poslancev državnega zbora oziroma njegovega delovnega telesa iz leta 2020 je računsko sodišče vključilo v program za izvrševanje revizijske pristojnosti za leto 2020. Ob tem je treba dodati, da je realizacija pobud poslancev državnega zbora oziroma njegovih delovnih teles v različnih fazah revizijskega postopka, pri čemer so bila nekatera revizijska poročila, ki so bila uvedena na podlagi pobud v različnih letih, izdana v letu 2020, nekatera pa bodo v letu 2021.



Računsko sodišče je tudi v letu 2020 nadaljevalo z dobro prakso prenašanja izkušenj in ugotovitev revizij na proračunske uporabnike.

3.2 Svetovanje uporabnikom javnih sredstev

3.2.1 Odgovarjanje na vprašanja

Računsko sodišče prejema veliko vprašanj uporabnikov javnih sredstev. Nanje odgovarja s podajanjem mnenj in z odgovori na javnofinančna vprašanja. S takšnim načinom prenosa znanj povečuje vrednost svojih revizijskih storitev. Računsko sodišče si prizadeva, da so odgovori strokovni in pravočasni.

V letu 2020 je računsko sodišče podalo 119 odgovorov na vprašanja o javnih financah, kar so glede na leto poprej, ko je podalo 123 odgovorov na vprašanja, 4 odgovori ali 3 % manj. Temu je verjetno botrovalo dejstvo, da je na novem spletnem metu računskega sodišča dostopno veliko odgovorov, ki jih je računsko sodišče glede raznih vsebin podalo v preteklosti. Skupaj s presojami iz revizijskih poročil predstavljajo pomemben vir znanja, ki gotovo zmanjšuje potrebo po vprašanjih računskemu sodišču.

Največ odgovorov in mnenj je bilo poslanih uporabnikom javnega sektorja (59), lokalnim skupnostim (32) in pravnim in fizičnim osebam zasebnega prava, političnim strankam in organizatorjem volilnih in referendumskih kampanj (19).

3.2.2 Izobraževanje za proračunske uporabnike in druge javnosti

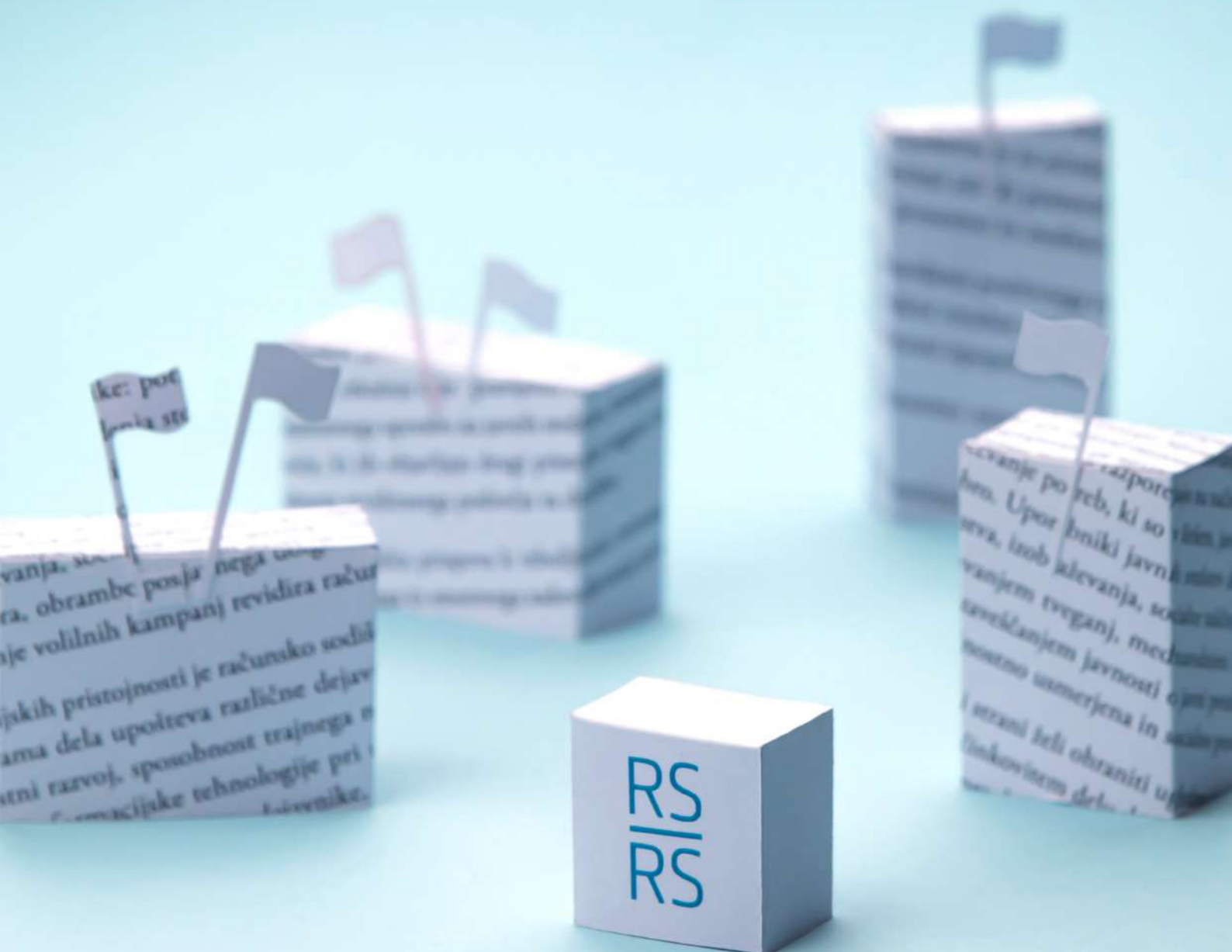
Svetovalna vloga računskega sodišča vključuje izvajanje oziroma soizvajanje različnih vrst izobraževanj oziroma usposabljanj. Računsko sodišče sodeluje na konferencah, srečanjih, okroglih mizah z uporabniki javnih sredstev z namenom, da jim posreduje mnenja, stališča in primere dobre prakse. Ti sestanki so ključni mehanizmi za predstavitev ugotovljenih nepravilnosti in nesmotrnosti ter da se prepreči njihovo ponavljanje. Na ta način predstavniki računskega sodišča širšemu krogu uporabnikov javnih sredstev predstavijo revizijska razkritja, zahtevane popravljalne ukrepe in dana priporočila iz izvedenih revizij ter tako prispevajo k njihovememu boljšemu poslovanju.

Računsko sodišče je tudi v letu 2020 nadaljevalo z dobro prakso prenašanja izkušenj in ugotovitev revizij na proračunske uporabnike. Številni dogodki so bili zaradi epidemije odpovedani ali prestavljeni, predstavniki računskega sodišča pa so poleg izobraževanj za mednarodno javnost

(podrobneje v poglavju o mednarodnem sodelovanju) sodelovali pri izvedbi 2 dogodkov, na katerih so bila podana mnenja in stališča računskega sodišča za zunanje uporabnike javnih sredstev in druge javnosti v Sloveniji:

1. Na *posvetu o finančnem položaju občin*, ki ga je organiziral državni svet, je v uvodnem nagovoru spregovoril predsednik računskega sodišča Tomaž Vesel. Ob podajanju stališč računskega sodišča se je osredotočil na pomanjkljivosti obstoječega sistema financiranja občin, hkrati pa je na podlagi revizijskih ugotovitev izpostavil, kaj bi lahko občine storile za izboljšanje finančnega položaja. Ob tem je poudaril tudi raven zavzetosti države ter kakšne so možne rešitve za razvoj sistema financiranja v prihodnje. Izpostavil je, da na financiranje občin ne smemo gledati kot na ločen problem, ampak v povezavi z drugimi prioritetami Slovenije, predvsem je poudaril neenakomeren regionalni razvoj, zagotavljanje javnih storitev v vseh večjih slovenskih krajih, ki bi omogočale vsaj primerljive osnovne možnosti izobraževanja, varnosti, dostopa do infrastrukture in izvajanja vseh vrst gospodarskih dejavnosti. Dilema o prenosu sredstev iz ene blagajne v drugo je tako manj pomembna kot dileme o obsegu javnih storitev, ki jih lahko financiramo. Vsako od njih bo treba v prihodnjih letih presojati najprej z vidika javnofinančne vzdržnosti in šele nato skozi optimizacijo organizacije njenega izvajanja.
2. Računsko sodišče je tudi v letu 2020 kot eden izmed 18 partnerjev z ostalimi institucijami in organizacijami podprlo pobudo *Mednarodnega tedna ozaveščanja o prevarah*, ki sicer poteka pod okriljem največje svetovne organizacije za boj proti finančnim prevaram ACFE (Svetovno Združenje preizkušenih preiskovalcev prevar).
3. Po uvodnem srečanju, ki so se ga poleg predsednika računskega sodišča udeležili tudi drugi predstavniki naše institucije, je prek videokonference potekalo predavanje za študente Fakultete za varnostne vede Univerze v Mariboru, v katerem je predstavnik računskega sodišča predstavil pristojnosti, organizacijo in delo (revizijski postopek, rezultati in pregled dela v letu 2019) računskega sodišča. Študentom je pojasnil prednosti uporabe spletnega mesta računskega sodišča, infografik revizij, arhiva izvedenih revizij in jih povabil, da se prijavijo na novice, ki jih objavlja računsko sodišče.

Učinkovitost je izhodišče, ki določa naše delo od izbire revizij, prek njihovega izvajanja in predstavitve ugotovitev, do spremljanja uveljavljanja predlaganih sprememb v poslovanju uporabnikov javnih sredstev oziroma sistemskem urejanju posameznih področij njihovega delovanja.



4. KOMUNIKACIJA IN SODELOVANJE Z DRUGIMI



Računsko sodišče sodeluje in komunicira z različnimi zainteresiranimi javnostmi, saj z ozaveščanjem o revizijskih ugotovitvah in svetovanjem lažje dosega učinke že revidiranih področij.

Eden izmed pomembnih korakov za doseg učinkov revizij računskega sodišča je posredovanje ugotovitev zainteresiranim javnostim in državnemu zboru. Poleg ustreznih predstavitev poročil in sodelovanja s Komisijo za nadzor javnih financ računsko sodišče sodeluje tudi z drugimi delovnimi telesi državnega zbora.

Poročila računskega sodišča so dostopna na spletnem mestu računskega sodišča. Tam so predstavljene tudi revizije, ki se izvajajo, kar državnemu zboru in javnostim omogoča, da so v vsakem trenutku seznanjeni, katere revizije računsko sodišče izvaja. Z različnimi oblikami objav na spletnem mestu, kot so pregled statusov revizij, ki se izvajajo, arhiv objavljenih revizijskih poročil, dobre prakse, stališča in mnenja, grafični prikaz proračuna, odgovori na pogosta vprašanja in novice, želi računsko sodišče ustvarjati čim boljše pogoje za delo medijev, ki spremljajo delo računskega sodišča. Tako bo doseglo tudi dobro obveščenost javnosti. Računsko sodišče spoštuje načela in usmeritve, ki so zapisane v komunikacijski smernici INTOSAI, s poudarkom na promociji boljšega razumevanja področja revidiranja in dostopnosti informacij javnostim in medijem.

4.2.1 Objave na spletnem mestu računskega sodišča

V digitalnem svetu se informacije vse pogostejše pridobivajo na spletu, zato mora računsko sodišče prilagoditi komuniciranje o svojih vsebinah. Ker sta digitalizacija in splet spremenila delovanje medijev in način življenja, se je moralo tudi računsko sodišče približati razmeram in trendom, ki narekujejo modernejšo, hitrejšo, poenostavljeno, vizualno komunikacijo z javnostmi.

Vsa poročila računskega sodišča so javna. Ko so vročena revidirancem, so dostopna tudi na spletnem mestu računskega sodišča, razen v primeru poročil po tretjem odstavku 24. člena Zakona o računskem sodišču (ZRacS-1). Na spletnem mestu računskega sodišča je dostopen tudi arhiv vseh do sedaj izdanih revizijskih poročil.

Na spletnem mestu so predstavljene tudi revizije, ki se izvajajo, podrobneje je navedena faza, v kateri se nahaja posamezna revizija. Javnostim je tako omogočeno, da sproti spremljajo delo računskega sodišča.

Poleg revizijskih in porevizijskih poročil je bilo v letu 2020 na spletnem mestu računskega sodišča objavljenih 30 novic, s katerimi se javnosti obvešča o delu računskega sodišča. Javnosti so bile redno obveščene o vseh aktivnostih računskega sodišča, izjavah in drugih domačih ter mednarodnih dogodkih.

4.1 Sodelovanje z državnim zborom in državnim svetom

Državni zbor po Zakonu o računskem sodišču (ZRacS-1) obravnava letno poročilo računskega sodišča in revizijska poročila. Računsko sodišče zato vsa izdana poročila posreduje državnemu zboru. Komisija za nadzor javnih financ na vse seje, na katerih se obravnavajo revizijska poročila računskega sodišča, vabi predsednika računskega sodišča in tudi druge predstavnike računskega sodišča ter predstavnike revidiranih uporabnikov javnih sredstev.

V letu 2020 je *Komisija za nadzor javnih financ* obravnavala 5 poročil računskega sodišča, in sicer Poročilo o delu 2019 in 4 revizijska poročila:

- Računovodski izkazi in pravilnost poslovanja Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije v letu 2017
- Računovodski izkazi in pravilnost poslovanja Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije v letu 2017
- Pravilnost poslovanja Banke Slovenije v letih 2017 in 2018
- Zbirna bilanca stanja proračuna Republike Slovenije na dan 31. 12. 2019

Odbor za finance je obravnaval Predlog Zakona o računskem sodišču (ZRacS-2). Državni zbor je julija 2020 na 19. redni seji sprejel sklep, da Predlog Zakona o računskem sodišču (ZRacS-2) ni primeren za nadaljnjo obravnavo, in s tem končal zakonodajni postopek o predlogu zakona.

Komisija Državnega sveta Republike Slovenije za gospodarstvo, obrt, turizem in finance je obravnavala Poročilo o delu 2019, obravnavala pa je tudi Predlog Zakona o računskem sodišču (ZRacS-2).

4.2 Mednarodno sodelovanje

Računsko sodišče ima vidno in aktivno vlogo pri sodelovanju v okviru različnih mednarodnih forumov, saj gre za pomemben element razvijanja in strateškega usmerjanja institucije. Poleg krepitve sodelovanja z drugimi vrhovnimi revizijskimi institucijami je aktivno udejstvovanje pri mednarodnih aktivnostih namenjeno širjenju sposobnosti in znanja zaposlenih ter skrbi za uveljavitev interesov računskega sodišča ter prepoznavnosti institucije v mednarodnih merilih.

Predstavniki računskega sodišča se udeležujejo najpomembnejših srečanj INTOSAI (Mednarodna organizacija vrhovnih revizijskih institucij) in EUROSAI (Evropska organizacija vrhovnih revizijskih institucij), pri čemer selektivno uveljavljajo svojo prisotnost in vpliv predvsem pri tistih dejavnostih, za katere je računsko sodišče najbolj zainteresirano.

Poleg tega predstavniki računskega sodišča aktivno sodelujejo tudi na dogodkih v okviru Kontaktnega odbora vrhovnih revizijskih institucij držav članic Evropske unije (Contact Committee), sestankov Višegrajske skupine držav V4 in Avstrije ter Slovenije (V4+2) ter nekaterih relevantnih srečanj EURORAI (Evropska organizacija regionalnih zunanjih revizijskih institucij javnih financ) in drugih mednarodnih organizacij, kot je na primer OECD.

Računsko sodišče vedno bolj razvija in pogloblja tudi bilateralne odnose z vrhovnimi revizijskimi institucijami z izmenjavo mnenj, izkušenj in zaposlenih ter z izvajanjem skupnih revizij in sodelovanjem pri organizaciji skupnih mednarodnih dogodkov. Uradni obiski predstavnikov računskega sodišča v tujini in sprejemi predstavnikov tujih vrhovnih revizijskih institucij v Sloveniji krepijo mrežo pri naslavljanju podobnih izzivov, s katerimi se institucije srečujejo.

Predstavniki računskega sodišča so aktivni člani različnih mednarodnih delovnih skupin, ki so še posebej relevantne za delovanje in uresničevanje pristojnosti institucije. Računsko sodišče sodeluje tudi z državami, ki se šele vključujejo v procese približevanja Evropski uniji, in jim nudi tako tehnično kot strokovno pomoč. Pri teh aktivnostih so izkušnje računskega sodišča v veliko pomoč pri uveljavitvi pravnih okvirov za državne revizijske institucije in oblikovanju strategije za ozaveščanje državljanov in državnih institucij o pomembnosti učinkovitega nadzora na področju javne porabe.

Z raznolikim udejstvovanjem na mednarodnem parketu je računsko sodišče v zadnjem času širše uveljavljeno na področju revidiranja vsebin, ki so vizionarsko zastavljene in naslavlajo ključne družbene, okoljske, javnofinančne in druge globalne izzive. V tem pogledu se računsko sodišče zaveda odgovornosti slediti tudi ciljem trajnostnega razvoja



Čeprav je računsko sodišče med manjšimi v primerjavi z večino drugih tovrstnih institucij, ima zelo aktivno in vidno vlogo v mednarodnem prostoru. V letu 2020 je kljub ohromljenim fizičnim povezavam sodelovalo na 25 mednarodnih srečanjih, s 3 članki v mednarodnih publikacijah in v 2 skupnih revizijah s tujima VRI.

in Agendi 2030. Prav tako pa je računsko sodišče eno izmed bolj prepoznavnih tovrstnih institucij na področju inovativnega sodelovanja z različnimi javnostmi in prilagajanja komunikacije s sodobnimi pristopi.

Čeprav je računsko sodišče med manjšimi v primerjavi z večino drugih tovrstnih institucij, več kot uspešno uveljavlja svoje strokovne in organizacijske interese v mednarodnem prostoru. Prav mednarodna primerljivost njegovega dela in njegovih rezultatov je hkrati dokaz o pravilnosti njegovih razvojnih usmeritev, še bolj pa obveza, da se ves čas že vnaprej pripravlja in usposablja tudi za prihodnje, najverjetneje še zahtevnejše in kompleksnejše naloge in izzive, ki bodo vse bolj prepleteni in soodvisni tudi na mednarodni ravni.

V letu 2020 se je računsko sodišče udeležilo 25 srečanj z različnimi tujimi predstavniki, in sicer je zaradi epidemije 21 srečanj potekalo prek spletne videokonference, 2 dogodka sta potekala v tujini, 2 obiska pa v Sloveniji, in sicer s Poljske in iz Luksemburga. Na teh dogodkih je aktivno sodelovalo 17 različnih predstavnikov računskega sodišča, 9-krat tudi s svojimi prispevki.

Poleg tega je računsko sodelovalo tudi s 3 članki v mednarodnih publikacijah, in sicer v:

1. *Revizijskem zborniku Evropskega računskega sodišča o javnem zdravju*, v katerem je predstavljeno delo revizorjev s področja javnega zdravja. Skupaj je vsebine k revizijskemu kompendiju prispevalo 24 vrhovnih revizijskih institucij, tudi Računsko sodišče Republike Slovenije, ki se je predstavilo z revizijskim poročilom Obvladovanje debelosti otrok. Publikacija je zasnovana kot vir informacij za vse, ki jih zanima to pomembno področje politike in posamezne revizije in je na voljo v 23 jezikih na spletišču Kontaktnega odbora vrhovnih revizijskih institucij držav članic Evropske unije.
2. *Glasilu delovne skupine Mednarodne organizacije vrhovnih revizijskih institucij (INTOSAI) za okoljsko revidiranje (WGEA) Greenlines Newsletter*, kjer je bil objavljen prispevek računskega sodišča o revizijskem poročilu Učinkovitost dolgoročnega ohranjanja virov pitne vode.
3. *Glasilu delovne skupine Evropske organizacije vrhovnih revizijskih institucij (EUROSAI) za informacijsko tehnologijo ITWG Newsletter*, ki obsega objave o temah, kot so revizijski algoritmi, kibernetska varnost, digitalizacija dela vrhovnih revizijskih institucij in razvoja na področju IT-revidiranja. V glasilu so bile predstavljene tudi dolgoletne izkušnje računskega sodišča z IT-revizijami.

Računsko sodišče je sodelovalo še pri izdaji 2 skupnih revizijskih poročil, in sicer:

1. *Sodelovanje med Republiko Slovenijo in Rusko federacijo na področjih kulture, znanosti in izobraževanja* (8. 6. 2020) Predsednik Računske komore Ruske federacije in predsednik Računskega sodišča Republike Slovenije sta na videokonferenci ob koncu sodelovanja razpravljala o rezultatih vzporedne revizije v zvezi z izvajanjem ciljev 2 medvladnih sporazumov v obdobju 2019–2020, in sicer v zvezi s sodelovanjem na področjih kulture, znanosti in izobraževanja ter v zvezi z ustanovitvijo in delovanjem znanstveno-kulturnih centrov. Predsednika obeh vrhovnih revizijskih institucij sta izrazila zadovoljstvo nad sodelovanjem med državama na področju humanističnih ved. Na splošno sta izvajanje ciljev obeh sporazumov ocenila kot precej uspešno: sklenjene so bile relevantne pogodbe, poleg tega se krepi tudi sodelovanje med ruskimi in slovenskimi kulturnimi in ustvarjalnimi ter izobraževalnimi, znanstvenimi in strokovnimi organizacijami. Zaznati je tudi porast zanimanja za študij ruskega jezika in književnosti v Sloveniji, aktivno se razvija tudi področje sodelovanja med univerzami obeh držav in akademskih izmenjav.
2. *Vzporedna revizija o bralni pismenosti otrok v Avstriji in Sloveniji* (16. 9. 2020) Računsko sodišče Republike Avstrije in Računsko sodišče Republike Slovenije sta se odločila za sodelovanje pri skupnem projektu, ki je pod drobnogled vzel vprašanje bralne pismenosti otrok v Avstriji in Sloveniji v obdobju od leta 2014 do leta 2018. Z namenom, da bi problematiko na področju pismenosti otrok v posamezni državi bolje raziskali, sta VRI Avstrije in VRI Slovenije izvedli vsaka svojo revizijo smotrnosti, ki pa sta kljub temu vključevali določena skupna vprašanja. V zvezi z omenjenim projektom sta se predsednica avstrijskega računskega sodišča in predsednik slovenskega računskega sodišča sestala na videokonferenci, v okviru katere sta razpravljala o rezultatih revizij posamezne države. Tako Avstrija kot Slovenija sta se zavezali, da si bosta prizadevali za dvig pismenosti vseh otrok in mladostnikov do leta 2030, kot to predvideva četrti cilj trajnostnega razvoja OZN (vsem enakopravno zagotoviti kakovostno izobrazbo ter spodbujati možnosti vseživljenjskega učenja za vsakogar).

Sodelovanje računskega sodišča pri izvajanju skupnih revizijskih poročil z drugimi vrhovnimi revizijskimi institucijami je vedno dobrodošlo že zaradi same izmenjave dobrih praks, načina dela in primerljivosti postopkov. Hkrati pa si računsko sodišče šteje v posebno čast, da gre pri zgoraj navedenih skupnih revizijah za ene najbolj vidnih vrhovnih revizijskih institucij v mednarodnem prostoru – VRI Rusije je namreč predsedujoča kongresu INTOSAI, VRI Avstrije pa opravlja tudi funkcijo Generalnega sekretariata INTOSAI.



Nadvse vidna vloga, ki bi se je nadejale tudi neprimerljivo večje institucije, je bila prav gotovo eden ključnih povodov za 2 uspešni skupni revizijski poročili z dvema izjemno pomembnima vrhovnima revizijskima institucijama. S predsedujočo kongresu INTOSAI, Računsko komoro Ruske federacije, in z Računskim sodiščem Republike Avstrije, ki deluje v funkciji generalnega sekretariata združenja INTOSAI.

4.2.1 Sodelovanje v okviru Kontaktnega odbora vrhovnih revizijskih institucij držav članic Evropske unije

Med 22. in 23. aprilom 2020 je bilo načrtovano delovno srečanje koordinatorjev za mednarodne zadeve vrhovnih revizijskih institucij (VRI) držav članic, kandidatk članic in potencialnih držav kandidatk Evropske unije (EU) ter Evropskega računskega sodišča (ECA) v Zagrebu na Hrvaškem. Namen vsakoletnega sestanka je priprava zasedanja kontaktnega odbora, ki se ga udeležujejo predsedniki VRI v okviru Evropske unije. Sestanek je bil zaradi epidemije odpovedan, ključne teme zasedanja pa so bile usklajene dopisno.

Redno letno srečanje Kontaktnega odbora vodijo vrhovnih revizijskih institucij (VRI) držav članic Evropske unije (EU) in Evropskega računskega sodišča (ECA), ki se ga udeležujejo predstojniki vseh VRI EU in držav kandidatk, potencialnih kandidatk in opazovalk, bi morale potekati jeseni v Luksemburgu v organizaciji ECA. Prek spleta sta potekala priprava in usklajevanje gradiv za dogodek, ki pa je bil zaradi aktualnih razmer prestavljen na pomlad 2021. Kontaktni odbor deluje kot avtonomen, neodvisen in apolitičen forum za razpravo o temah skupnega poklicnega interesa s ciljem prispevati k izboljšanju finančnega in splošnega upravljanja Evropske unije ter spodbujati stike in izmenjavo informacij med zainteresiranimi akterji.

4.2.2 Sodelovanje v okviru Evropske organizacije vrhovnih revizijskih institucij (EUROSAI)

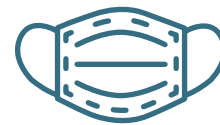
7. in 8. aprila 2020 je VRI Estonije, ki predseduje delovni skupini EUROSAI za okoljsko revidiranje (EUROSAI WGEA), v okviru pomladanskega srečanja delovne skupine organizirala dvodnevni Izobraževalni seminar o trajnostni energiji. Vsakoletno pomladansko srečanje, ki sicer poteka v eni od evropskih držav, se je tokrat odvijalo v krajši obliki – kot videokonferenca. Udeležba je bila tudi zato približno tretjino večja – udeležilo se ga je več kot 60 revizorjev različnih evropskih vrhovnih revizijskih institucij ter evropski in mednarodni gostje in opazovalci. Predstavnika računskega sodišča sta spremljala predstavitve mednarodnih strokovnjakov (EIB, Institut za trajnostno energijo z Malte) in predstavitve različnih revizij evropskih vrhovnih revizijskih institucij, ki so delile svoje izkušnje na tem področju.

V okviru Evropske organizacije vrhovnih revizijskih institucij (EUROSAI) je bila ustanovljena projektna skupina o revidiranju odziva na globalno pandemijo covid-19, ki jo vodita generalni državni revizor Združenega

kraljestva in generalna državna revizorka Finske. V uvodnem spletnem seminarju projektne skupine za vodje vrhovnih revizijskih institucij (VRI), ki je potekal 4. junija 2020, je več kot 90 udeležencev s 40 različnih VRI, vključno s predsednikom slovenskega računskega sodišča, razpravljalo in izmenjevalo poglede ter izkušnje o revizijskih pristopih in priložnostih za VRI pri odzivu na pandemijo covid-19. Kljub zahtevnim okoliščinam zaradi izredne situacije so izpostavili številne priložnosti, ki so pomembne tako za državljane kot tudi za VRI, vključno s skrajšanjem odzivnega časa in sprejemom digitalnih orodij.

Po uvodnem seminarju projektne skupine Evropske organizacije vrhovnih revizijskih institucij (EUROSAI) o revidiranju odziva na globalno pandemijo covid-19 so potekale spletne okrogle mize, na katerih so vrhovne revizijske institucije (VRI) sodelujočih držav predstavile aktualne razmere glede covid-19, sprejete oziroma načrtovane ukrepe na državni ravni in morebitne načrtovane revizijske aktivnosti. Slovensko računsko sodišče je skupaj z VRI Portugalske, Češke, Latvije, Estonije in Srbije sodelovalo na okrogli mizi, ki je prek spleta potekala 17. junija 2020 in ki sta jo moderirali VRI Združenega kraljestva in VRI Finske. Predstavnika slovenskega računskega sodišča sta v kratki predstavitvi opisala notranjo organizacijo v času epidemije, predstavila aktualne podatke, ukrepe ter načrte za odpravljanje posledic epidemije v Sloveniji ter podala informacije o reviziji nabave zaščitne in medicinske opreme zaradi epidemije covid-19, ki smo jo začeli izvajati v letu 2020. Podobne revizijske aktivnosti so začele izvajati tudi druge VRI, kot sta na primer VRI Češke in VRI Združenega kraljestva. Sodelujoči so v razpravi izmenjali tudi ideje in predloge za nadaljnje delo projektne skupine ter sodelovanje med institucijami. Izsledki vseh okroglih miz bodo podlaga za prihodnje spletno srečanje, kjer bodo predstavljena pridobljena nova spoznanja in izkušnje vseh sodelujočih držav v projektni skupin.

Med 9. in 11. septembrom 2020 se je odvijala deveta konferenca EUROSAI-OLACEFS, ki združuje evropske in latinskoameriške vrhovne revizijske institucije (VRI). Konferenca v organizaciji VRI Madžarske, ki so se je udeležili predstavniki več kot 50 držav, je potekala pod geslom: pandemija covid-19: edinstvena priložnost za vrhovne revizijske institucije, da izpostavijo vplive svojega dela. Vloga VRI je bila v pandemičnih okoliščinah osredotočena predvsem na skrb za zdravje, preprečevanje bolezni in varstvo življenja ljudi. Hkrati pa je vprašanje, kakšna sta vloga in vpliv VRI v koronasituaciji, še vedno vroča tema, do ustreznega odgovora pa si želi priti prav vsaka VRI. Ne glede na narodnost ali geografski položaj se moramo vsi prilagoditi novim okoliščinam. In ker gre za negotovo situacijo, so bile plodne razprave in uspešno sodelovanje med VRI, sodelujočimi na konferenci, še toliko pomembnejše. Na tridnevni spletni konferenci so uvodne pozdravne nagovore pripravili: predsednik EUROSAI in VRI Turčije, predsednik OLACEFS



V okviru Evropske organizacije vrhovnih revizijskih institucij (EUROSAI) je bila ustanovljena projektna skupina o revidiranju odziva na globalno pandemijo covid-19, ki jo vodita generalni državni revizor Združenega kraljestva in generalna državna revizorka Finske.



Kakšna sta vloga in vpliv VRI v koronasituaciji, je še vedno vroča tema, do ustreznega odgovora pa si želi priti prav vsaka VRI. Ne glede na narodnost ali geografski položaj se moramo vsi prilagoditi novim okoliščinam. In ker gre za negotovo situacijo, so bile plodne razprave in uspešno sodelovanje med VRI, sodelujočimi na konferenci, še toliko pomembnejše.

in VRI Peruja in predsednik VRI Madžarske. V okviru konference so potekale okrogle mize in številne delavnice, na katerih je sodelovalo tudi računsko sodišče, ki je bilo povabljen k predstavitvi svoje svetovalne vloge. Poudarek predstavitve je bil na vlogi svetovalne pristojnosti računskega sodišča v izrednih razmerah, kot je pandemija covid-19. Konferenca se je zaključila s plenarnim zasedanjem, na katerem so zaključke med drugim podali generalna sekretarka EUROSAI in predsednica VRI Španije, izvršni sekretar OLACEFS in predsednik VRI Čila, v imenu VRI Madžarske pa predsednik in namestnica predsednika.

Od 28. do 30. septembra 2020 je potekalo jesensko srečanje delovne skupine EUROSAI za okoljsko revidiranje (EUROSAI WGEA), ki ga je organizirala VRI Poljske kot nova predsedujoča članica v delovni skupini. Kakor že pomladansko srečanje te skupine je tudi jesensko srečanje potekalo v obliki videokonference. Udeležilo se ga je več kot 70 revizorjev različnih evropskih VRI ter evropskih in mednarodnih gostov in opazovalcev. Predstavniki računskega sodišča so spremljali tako predstavitve mednarodnih strokovnjakov s področja varovanja kakovosti zraka kot tudi predstavitve opravljenih revizij evropskih VRI na tem področju. Udeležili so se tudi srečanja upravnega odbora delovne skupine, katerega član ostaja do nadaljnjega tudi računsko sodišče.

12. novembra 2020 je potekal spletni seminar delovne skupine EUROSAI za revidiranje informacijskih sistemov (ITWG) na temo izzivov, povezanih z digitalno transformacijo, ki so pred vrhovnimi revizijskimi institucijami (VRI). Udeleženci seminarja so spremljali predstavitve predstavnikov različnih VRI o vpetosti informacijske tehnologije v revizije pravilnosti, smotrnosti in računovodskih izkazov ter v povezavi s tem sodelovali na delavnici in okrogli mizi na temo pridobivanja in razvijanja IT-veščin revizorjev in krepitve vloge revizijskih institucij na IT-področju. Pod novim vodstvom, ki ga je letos prevzela VRI Estonije, in ob udeležbi več kot 130 udeležencev s številnih evropskih VRI, so potekala predavanja s strokovnjaki iz različnih držav. Ob koncu spletnega seminarja je potekala tudi panelna razprava na temo gradnje kapacitet za izvajanje IT-revizij.

19. novembra 2020 je potekalo 4. letno srečanje delovne skupine EUROSAI za revidiranje občin (EUROSAI TFMA), ki jo vodi VRI Litve, v njej pa sodelujejo predstavniki VRI 27 evropskih držav. Srečanje bi sicer letos morala gostiti VRI Črne Gore, ker pa trenutne razmere ne dopuščajo izvedbe srečanja v živo, je bilo to izvedeno prek videokonference. Srečanja so se udeležili predstavniki vseh VRI, ki so članice delovne skupine, tudi računskega sodišča, kot gostje pa tudi predstavniki nekaterih drugih organizacij, vključno z OECD in EURORAI. Predstavniki različnih VRI so predstavili izvedene aktivnosti, povezane z uresničevanjem strateških ciljev, ki si jih je delovna skupina zadala

ob njeni ustanovitvi leta 2017, udeleženci seminarja pa so razpravljali tudi o izvedbi načrtovanih aktivnosti v letu 2021 ter o programu dela za obdobje od leta 2021 do leta 2023.

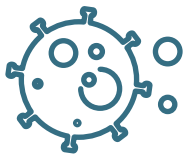
V novembru 2020 je potekala okrogla miza v okviru članic EUROSAI na temo delovanja VRI in prilagajanja programov revidiranja. Namen srečanja, ki je bilo organizirano pod okriljem VRI Izraela in VRI Velike Britanije, je bila direktna izmenjava izkušenj o delovanju VRI med ponovnim valom pandemije. Predstavnica računskega sodišča je orisala način delovanja naše institucije tako v povezavi z zagotavljanjem rednih delovnih procesov kot tudi prilagajanjem revizijske pristojnosti.

Zaradi epidemije covid-19 je upravni odbor EUROSAI sprejel predlog VRI Češke, da za leto 2020 načrtovani in kasneje prestavljeni XI. kongres EUROSAI v Pragi na Češkem razdeli na 2 dela, in sicer na srečanje upravnega odbora in plenarno zasedanje, ki naj bi potekalo med 14. in 15. aprilom 2021 prek spleta, in tehnični del v obliki standardne konference in delavnic osebno v Pragi, ko bodo razmere to dopuščale.

4.2.3 Sodelovanje v okviru Mednarodne organizacije vrhovnih revizijskih institucij (INTOSAI)

Pod okriljem Nadzornega odbora Mednarodne organizacije vrhovnih revizijskih institucij za aktualna vprašanja (INTOSAI SCEI) je bila ustanovljena strokovna skupina o covidu-19. Prek spletnih seminarjev so si strokovnjaki z več kot 70 vrhovnih revizijskih institucij (VRI) z vsega sveta, tudi z računskega sodišča, izmenjevali izkušnje in razpravljali o prioritetah VRI v času pandemije, vključno s temami, metodami in tehnikami revidiranja. Taka oblika multilateralnega strokovnega sodelovanja je dodana vrednost k obstoječim aktivnostim in omogoča izmenjavo znanja in praktičnih izkušenj, s katerimi bodo VRI še bolj pripravljene na morebitne podobne izzive v prihodnosti. Na uvodnem srečanju, na katerem je bilo več kot 200 udeležencev, so sodelovali tudi vodje VRI Čila, Španije, Združenih arabskih emiratov in ZDA kot tudi predstavniki Južne Afrike in Združenega kraljestva, ki so predstavili različne poglede glede odziva na pandemijo covid-19 in ostale regionalne perspektive in lastne dosedanje izkušnje. Govorci z VRI Združenega kraljestva, ZDA, Indonezije, Peruja, Francije in Rusije pa so na drugem seminarju predstavili tehnološke rešitve in izzive revidiranja na daljavo.

17. septembra 2020 je v organizaciji Strokovne skupine nadzornega odbora INTOSAI za aktualna vprašanja potekal spletni seminar z naslovom Odprtost VRI pri zagotavljanju vključenosti v izrednih razmerah.



Pod okriljem Nadzornega odbora Mednarodne organizacije vrhovnih revizijskih institucij za aktualna vprašanja (INTOSAI SCEI) je bila ustanovljena strokovna skupina o covidu-19.

Prek spletnih seminarjev so si strokovnjaki z več kot 70 vrhovnih revizijskih institucij (VRI) z vsega sveta, tudi z računskega sodišča, izmenjevali izkušnje in razpravljali o prioritetah VRI v času pandemije, vključno s temami, metodami in tehnikami revidiranja.

Govorci z VRI Brazilije, ZDA, Rusije in Razvojne iniciative INTOSAI (IDI) so delili svoje izkušnje in vizijo transparentnosti VRI v zvezi z dejavnostmi, ki se nanašajo na covid-19. Prikazali so vrednost in koristi VRI pri soočanju s krizo, kot je epidemija covida-19, ki zagotavljajo odprtost nacionalnih vlad, načine komuniciranja z javnostmi in vključevanje zainteresiranih strani v izrednih razmerah.

20. oktobra 2020 je potekal zaključni spletni seminar Strokovne skupine o covidu-19 nadzornega odbora INTOSAI za aktualna vprašanja (SCEI) o strateški vlogi VRI pri reševanju izzivov, ki jih predstavlja pandemija covida-19. Tema srečanja je bila „INTOSAI prek spleta: kako se lahko organizacije prilagodijo novi normalnosti dela na daljavo“. Svoje zgodbe o procesu prehoda dela v spletni način so delili VRI Avstrije (Generalni sekretariat INTOSAI) in predsedujoči odborom za cilje INTOSAI, med drugim PSC (VRI Brazilije), CBC (VRI Južne Afrike), KSC (VRI Indije) in PFAC (VRI Saudove Arabije). Opisali so korake, ki so jih morali sprejeti za nadaljevanje povezovanja znotraj INTOSAI, način organizacije dogodkov, orodja in uporabljene platforme ter navodila, ključna spoznanja ter kako vidijo delovanje INTOSAI v prihodnosti. Ocene in stališča glede komuniciranja z INTOSAI in njegovega delovanja so podali tudi predstavniki VRI Italije, VRI Pakistana in VRI Češke.

Pod okriljem Razvojne iniciative INTOSAI (IDI) je v novembru 2020 potekal spletni seminar z naslovom *The Innovative SAIs going F.A.R.*, ki je v ospredje razprave postavil pomembne pogovore o prilagodljivosti, agilnosti in vzdržljivosti, ki so ključne lastnosti vrhovnih revizijskih institucij, ki želijo učinkovito sprejemati inovacije in najti ustvarjalne rešitve za izpolnjevanje svojih nalog in sporočanje rezultatov zainteresiranim javnostim. Namen seminarja je bil spodbuditi razmislek o potrebi za inovacije tako na organizacijski kot na individualni ravni. Govorci iz IDI, VRI Finske, ZDA, Filipinov in OECD so v predstavitev izpostavili, da se inovacije dogajajo na vseh področjih javnega sektorja in niso omejene zgolj na tehnološki napredek. Prek lastnih primerov so razložili izkušnje in potenciale sprememb in napredka za dodano vrednost revizijskega dela. Na računskem sodišču smo z aktualnostjo tematik revizij in strateškim predvidevanjem relevantni, primeri iz tujine pa ponujajo razpravo predvsem o tehnološkem razvoju, primernosti oblike in formata izdanih poročil glede na pričakovanja in kasnejšo uporabo pri naših deležnikih, digitalnih vsebinah kot tudi uporabi naprednejših revizijskih orodij in tehnologij.

VRI Združenih arabskih emiratov je v okviru mednarodnega dne boja proti korupciji izvedla spletno konferenco o temi, ki je še posebej pomembna v času, ki je zaznamovan s covidom-19 in gospodarskimi izzivi pandemije. Ob ustanovitvi globalne ekspertne skupine INTOSAI, zadolžene za izvajanje Memoranduma o soglasju (MoU) med INTOSAI in UNODC (Uradom ZN za droge in kriminal), je bil pripravljen dogodek

z naslovom Izzivi in pristopi za preprečevanje izbruha korupcije v času krize. Spletne konference se je udeležilo več kot 260 predstavnikov VRI, tudi računskega sodišča, številnih organov za boj proti korupciji in UNODC. Na podlagi praktičnih izkušenj in primerov so govorci poudarili, da lahko VRI in protikorupcijski organi s svojim okrepljenim sodelovanjem bistveno prispevajo k boju proti korupciji, ki je še posebej pomemben v kriznih časih. Generalna sekretarka INTOSAI je izpostavila osrednji pomen boja proti korupciji v okviru INTOSAI in poudarila priložnosti za ustvarjanje pomembnih sinergij s praktičnim sodelovanjem globalne ekspertne skupine INTOSAI z organi za boj proti korupciji.

4.2.4 Sodelovanje v okviru skupine V4+2

Ob robu letnega srečanja Kontaktnega odbora vodij vrhovnih revizijskih institucij (VRI) držav članic Evropske unije (EU) in Evropskega računskega sodišča (ECA), ki se ga udeležujejo predstojniki vseh VRI EU in držav kandidat, potencialnih kandidat in opazovalk, bi moral jeseni 2020 v organizaciji VRI Avstrije potekati tudi sestanek predsednikov vrhovnih revizijskih institucij držav V4+2 (tako imenovane Višegrajske skupine držav V4 ter Avstrije in Slovenije). Sestanek, ki je nazadnje potekal pod predsedovanjem računskega sodišča, je bil tako kot srečanje kontaktnega odbora zaradi epidemije covid-19 prestavljen.

4.2.5 Bilateralno sodelovanje

Računsko sodišče je v začetku leta 2020 aktivno sodelovalo v strokovni misiji TAIEX v Sarajevu v Bosni in Hercegovini, namenjeni predstavitvi posebnih znanj s področja zakonodaje, posebnih specifičnih znanj in svetovanju pri implementaciji zakonodaje v nacionalni pravni red potencialnih kandidat za članice EU. TAIEX (Technical Assistance and Information Exchange) je instrument EU, ki nudi podporo državam prejemnicam pomoči pri prilagajanju nacionalne zakonodaje zakonodaji EU in njenem izvajanju.

VRI Nizozemske je v sodelovanju z VRI Avstrije 20. februarja 2020 na Dunaju organizirala tretji seminar o finančnem poročanju v javnem sektorju v državah članicah EU, ki se ga je udeležila tudi predstavica računskega sodišča. Seminar je bil namenjen obravnavi aktualnih in pričakovanih dogajanj na področju računovodskih standardov za javni sektor IPSAS in EPSAS ter proučitvi dejanske in potencialne uporabe informacij o nastanku dogodkov za sprejemanje odločitev. Na srečanju so udeleženci s številnih evropskih VRI in drugi predstavniki izmenjali informacije, poglede in ideje o razvoju in načrtih finančnega poročanja v javnem sektorju v državah članicah EU. Med drugim so izpostavili

pomembnost nadaljevanja sodelovanja med državami članicami EU na področju izboljševanja kakovosti informacij za sprejemanje informiranih odločitev na področju javnih financ ter krepitev obstoječih naporov na področju nadaljnje konsolidacije in harmonizacije finančnega načrtovanja in poročanja v javnem sektorju.

Predsednik Računske komore Ruske federacije in predsednik Računskega sodišča Republike Slovenije sta se julija 2020 udeležila videokonference, v okviru katere sta razpravljala o rezultatih vzporedne revizije v zvezi z izvajanjem ciljev 2 medvladnih sporazumov v obdobju 2019–2020, in sicer v zvezi s sodelovanjem na področjih kulture, znanosti in izobraževanja ter v zvezi z ustanovitvijo in delovanjem znanstveno-kulturnih centrov. Predsednika obeh VRI sta izrazila zadovoljstvo nad sodelovanjem med državama na področju humanističnih ved. Na splošno sta izvajanje ciljev obeh sporazumov ocenila kot precej uspešno: sklenjene so bile relevantne pogodbe, poleg tega se krepí tudi sodelovanje med ruskimi in slovenskimi kulturnimi in ustvarjalnimi ter izobraževalnimi, znanstvenimi in strokovnimi organizacijami. Zaznati je tudi porast zanimanja za študij ruskega jezika in književnosti v Sloveniji, aktivno se razvija tudi področje sodelovanja med univerzami obeh držav in akademskih izmenjav.

Računsko sodišče Republike Avstrije in Računsko sodišče Republike Slovenije sta se odločila za sodelovanje pri skupnem projektu, ki je pod drobnogled vzel vprašanje bralne pismenosti otrok v Avstriji in Sloveniji v obdobju od leta 2014 do leta 2018. Z namenom, da bi problematiko na področju pismenosti otrok v posamezni državi bolje raziskali, sta VRI Avstrije in VRI Slovenije izvedli vsaka svojo revizijo smotrnosti, ki pa sta kljub temu vključevali določena skupna vprašanja. V zvezi z omenjenim projektom sta se predsednica avstrijskega računskega sodišča in predsednik slovenskega računskega sodišča sestala na videokonferenci, v okviru katere sta razpravljala o rezultatih revizij posamezne države. Tako Avstrija kot Slovenija sta se zavezali, da si bosta prizadevali za dvig pismenosti vseh otrok in mladostnikov do leta 2030, kot to predvideva četrti cilj trajnostnega razvoja OZN (vsem enakopravno zagotoviti kakovostno izobrazbo ter spodbujati možnosti vseživljenjskega učenja za vsakogar). Revizijske ekipe 5 od 6 vrhovnih revizijskih institucij, ki so vključene v mednarodno revizijo sistema upravljanja intervencij v primeru nenadnega onesnaženja Jadranskega morja, so se 9. oktobra 2020 sestale prek videokonference. Izmenjale so si informacije o poteku revizij, predvideni časovnici izdaje revizijskih poročil, obenem pa so bile izmenjane tudi izkušnje in preliminarne ugotovitve. Razpravljale so tudi o možnostih podaje skupnih priporočil.

4.2.6 Sodelovanje v okviru drugih multilateralnih organizacij in na posvetih

10. julija 2020 je Direktorat za informacijsko družbo in informatiko Ministrstva za javno upravo v sodelovanju z Organizacijo za gospodarsko sodelovanje in razvoj (OECD) organiziral poseben spletni seminar o celovitem pregledu digitalne uprave v Republiki Sloveniji, na katerem je sodelovalo tudi računsko sodišče. Ugotovitve iz dokumenta so bile na seminarju predstavljene deležnikom, ki so sodelovali pri njegovem nastajanju. Ključne ugotovitve iz dokumenta bodo sicer podrobneje, s poglobljenimi analizami, predstavljene v končnem poročilu OECD spomladi 2021. Organizacija za gospodarsko sodelovanje in razvoj (OECD) se je pri izdelavi celovitega pregleda digitalne uprave v Sloveniji osredotočila na 4 glavne vidike: koordinacija in upravljanje, digitalne spretnosti, razvoj in ponujanje storitev ter upravljanje s podatki. V ključnih ugotovitvah OECD poudarja, da Slovenija na poti razvoja digitalne javne uprave dobro napreduje, vendar pa mora izboljšati koordinacijo, vizijo in analitični pristop, potrebuje pa tudi močnejše vzvode za usmerjanje digitalne transformacije. Za agilnost in hitro prilagajanje pa je primerjalna prednost Slovenije prav njena majhnost in splošna navdušenost nad digitalizacijo.

22. septembra 2020 je v organizaciji Evropskega računskega sodišča (ECA) potekala spletna konferenca o etiki in integriteti v javni upravi. Poudarek te spletne konference je bil na uporabi načel etike in integritete v javni upravi s ciljem spodbuditi razpravo glede etičnih okvirov politik institucij Evropske unije in kako so ti povezani z zaupanjem javnosti v Evropsko unijo. V okviru konference sta bili izvedeni 2 spletni srečanja, na katerih so bili obravnavani različni vidiki etike in integritete, in sicer transparentnost, odgovornost, zaupanje javnosti, etični okviri in predpisi ter s tem področjem povezane zgodbe o uspehu. Na konferenci, na kateri je sodelovalo tudi računsko sodišče, so bili prisotni predstavniki iz akademskega sveta, vodilnih nevladnih organizacij, Organizacije za gospodarsko sodelovanje in razvoj, Evropskega varuha človekovih pravic ter predstavniki organov za standardizacijo na področju revizijske dejavnosti z namenom oblikovanja najboljših in daljnosežnih načinov za uspešno spoprijemanje z etičnimi izzivi v javni upravi.



Sodelovanje računskega sodišča pri izvajanju skupnih revizijskih poročil z drugimi vrhovnimi revizijskimi institucijami je vedno dobrodošlo že zaradi same izmenjave dobrih praks, načina dela in primerljivosti postopkov.

Pod okriljem Združenja revizorjev Organizacije za gospodarsko sodelovanje in razvoj (OECD) je 23. septembra 2020 potekalo že tretje zasedanje, ki bi se sicer moralo izvesti marca v Parizu. Tokrat je bilo organizirano v obliki spletnega zasedanja z naslovom Inovacije na področju revizijske dejavnosti v izrednih razmerah, ki je pod drobnogled vzelo vpliv pandemije na razvoj inovacij na področju revizijske dejavnosti. Namen srečanja je bil vzpodbuditi premislek o za prihodnost pomembnih spoznanjih, vezanih na covid-19 in s tem povezano obvladovanje koronasituacije. Na zasedanju je sodelovalo več kot 280 predstavnikov javnega sektorja, ki se ukvarja z revizijsko dejavnostjo, in sicer notranje revizijski organi in organizacije za notranjo revizijo, vrhovne revizijske institucije in njihove organizacije, notranji in zunanji revizijski subjekti na podnacionalni ravni ter revizijski organi mednarodnih organizacij. V okviru srečanja je združenje revizorjev zagnalo tudi novo spletno platformo, prek katere se člani skupnosti lahko povežejo in med seboj delijo študije in analize ter izmenjujejo mnenja.

22. in 23. septembra 2020 je potekala 28. mednarodna konferenca o revidiranju in kontroli informacijskih sistemov, tokrat v spletni obliki s pomočjo aplikacije Zoom. Na konferenci, ki jo je organiziral Slovenski inštitut za revizijo, so sodelovali tudi 3 sodelavci računskega sodišča vsak s svojim predavanjem. Tudi letos je bila rdeča nit konference kibernetška varnost, ki je po razglasitvi pandemije zaradi širjenje novega koronavirusa še pridobila na pomenu, kibernetški prostor pa je čez noč postal še veliko bolj ranljiv. Predstavniki računskega sodišča so predavali o trendih v kibernetškem kriminalu, o izzivih, s katerimi se sooča Evropska unija pri izvajanju ciljev iz Strategije EU za kibernetško varnost, in o problemih nejasne in neusklajene terminologije na tem področju.

23. novembra 2020 je potekalo virtualno redno srečanje predstavnikov pristojnih nacionalnih revizijskih organov (CNAB) s člani Mednarodnega odbora revizorjev za NATO (IBAN). Predstavniki vrhovnih revizijskih institucij držav članic zveze NATO so obravnavali letno poročilo Mednarodnega odbora revizorjev za NATO za leto 2019 in razpravljali tudi o prihodnjih srečanjih ter načrtovanih aktivnostih za leto 2021.

4.2.7 Obiski tujih delegacij v Sloveniji

Predsednik slovenskega računskega sodišča je 26. novembra 2020 sprejel predsednika VRI Poljske, ki je bil v avgustu 2019 imenovan za novega predsednika in se je mudil na uradnem obisku v Sloveniji. V okviru srečanja sta predsednika obeh vrhovnih revizijskih institucij podpisala sporazum o sodelovanju, v katerem sta v skladu s cilji in z načeli mednarodne in evropske organizacije vrhovnih revizijskih institucij INTOSAI

in EUROSAI sklenila sodelovanje na področju izmenjave metod dela ter strokovnih izkušenj na področju revizije javnih financ. Podpisani sporazum bo okrepil nadaljnje dvostransko sodelovanje med obema institucijama, posledične vzajemne koristi pa bodo podprle razvoj državne revizije in krepitev zmogljivosti obeh vrhovnih revizijskih institucij. Predsednika sta na sestanku razpravljala o izvajanju dolgoročnih strategij, zagotavljanju kakovosti revizij in časovnih izzivih glede njihove izvedbe. Prav tako je bila v pogovoru izmenjana vizija o organizacijskih vidikih obeh institucij, kriterijih uvrščanja revizijskih področij v program revidiranja ter o uporabi sodobnih orodij informacijske tehnologije v revizijskem postopku. V okviru slednjega je slovensko računsko sodišče pripravilo tudi predstavitev nekaj aktualnih revizijskih poročil. Glede na trenutno globalno situacijo pa sta si predsednika izmenjala tudi informacije o izvajanju in potrebnem načrtovanju revizij v povezavi z epidemiološko varnostjo in učinkih pandemije covida-19.

Slovenski član Evropskega računskega sodišča (ECA) je predsedniku in namestnikoma slovenskega računskega sodišča v novembru 2020 predstavil ugotovitve Letnega poročila o dejavnostih Evropskega računskega sodišča v letu 2019. V letu 2019 so zunanji revizorji EU objavili 67 poročil, pregledov in mnenj, v katerih so bili obravnavani mnogi izzivi, s katerimi se sooča EU, kot so čezmejno zdravstveno varstvo, energija iz obnovljivih virov, kibernetika varnost, migracije in fiskalno upravljanje.



Predsednik slovenskega računskega sodišča je 26. novembra 2020 sprejel predsednika VRI Poljske. V okviru srečanja sta predsednika podpisala sporazum o sodelovanju.



Računsko sodišče želi svoje ugotovitve iz revizijskih poročil posredovati čim širši javnosti na čim razumljivejši način, kar pa v praksi pomeni več časa za novinarje in za njihovo razumevanje neredko zelo zahtevnih javnofinančnih vsebin.

4.3 Sodelovanje z mediji in javnostmi

Ena izmed pomembnejših oblik komunikacije oziroma sodelovanja z javnostmi je sodelovanje z mediji. V interesu računskega sodišča je zagotovo obveščanje javnosti o svojih ugotovitvah. Pri tem igrajo mediji zelo pomembno vlogo, zato računsko sodišče veliko energije vlaga tudi v sodelovanje z novinarji. Ti strokovno, predvsem pa laično javnost obveščajo o revizijskih poročilih računskega sodišča.

Z različnimi oblikami dela, kot so odgovori na prejeta vprašanja medijev, novinarske konference in izjave za medije, odzivi na prošnje za izjave o aktualnih javnofinančnih vprašanjih, priprava aktualnih novic z napovedniki dogodkov, ažuriranje spletnega mesta, kjer je objavljen pregled statusov revizij v teku, arhiv objavljenih revizijskih poročil, mnenja in odgovori na pogosta vprašanja, želi računsko sodišče ustvariti čim boljše pogoje za delo novinarjev in urednikov, ki spremljajo njegovo delo.

Računsko sodišče želi svoje ugotovitve iz revizijskih poročil posredovati čim širši javnosti na čim razumljivejši način, kar pa v praksi pomeni več časa za novinarje in za njihovo razumevanje neredko zelo zahtevnih javnofinančnih vsebin. V digitalnem svetu se informacije pridobivajo na različnih platformah na spletu, zato mora računsko sodišče prilagoditi vsebino za različne kanale komuniciranja. Ker sta digitalizacija in splet spremenila delovanje medijev in način življenja, se je moralo tudi računsko sodišče približati razmeram in trendom, ki narekujejo modernejšo, hitrejšo, poenostavljeno, vizualno komunikacijo z javnostmi. Sem spada tudi komunikacija prek družbenih omrežjih, na katerih računsko sodišče objavlja vsebine, ki se navezujejo predvsem na izdajo revizijskih in porevizijskih poročil, novinarske konference ter intervjuje in druge dogodke na računskem sodišču.

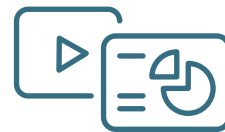
V letu 2020 smo na omrežju Twitter objavili 56 sporočil, na omrežju Facebook pa 54 objav. Največkrat ogledana je bila objava o rezultatih vzporedne revizije VRI Slovenije in VRI Rusije v zvezi z izvajanjem ciljev 2 medvladnih sporazumov v obdobju 2019–2020, ki je imela na omrežju Twitter 5.103 ogleda. Kljub dejstvu, da družbena omrežja računsko sodišče uporablja izključno kot sredstvo za obveščanje o svojem delu in se vsebine večinoma navezujejo na informacije o izdaji revizijskih in porevizijskih poročil, v zadnjih letih opazamo konstantno rast sledilcev tako na Facebooku (225 sledilcev konec leta 2020) kot na Twitterju (260 novih sledilcev v letu 2020, konec leta skupaj že več kot 560 sledilcev).

Z infografikami, video in fotografskimi vsebinami ter ostalimi grafičnimi elementi naše revizijsko delo približamo različnim javnostim, saj

na kratek in poljuden način opišemo ter prikažemo bistvene revizijske ugotovitve, pri tem pa ohranjamo kakovost in strokovnost.

V letu 2020 smo posneli in pripravili 6 lastnih video vsebin: dodatno angleško različico napovednika revizijskega poročila o skrbi za tiste, ki zaradi starosti, duševne in telesne prizadetosti potrebujejo pomoč drugih, video o vzporedni reviziji bralne pismenosti otrok v Avstriji in Sloveniji v slovenskem in angleškem jeziku ter posnetek o vzporedni reviziji z Računsko komoro Ruske federacije v slovenskem, angleškem in ruskem jeziku. Kanal računskega sodišča na spletnem mestu YouTube je v letu 2020 prejel 941 ogledov. Skupaj je trenutno na voljo 15 video posnetkov, ki so z namenom zagotovitve univerzalne dostopnosti večinoma opremljeni s podnapisi.

Glede posnetih video vsebin smo prejeli zelo dobre odzive novinarjev in ostalih javnosti, ki so izrazili navdušenje in pohvale do novega pristopa v komunikaciji. Video predstavitev jim pomagajo razumeti naše vsebine v kratkem času, pokažejo bistvene poudarke, predvsem pa jim skrajšajo čas priprave za njihovo delo.



Računsko sodišče ocenjuje, da pomemben vidik komuniciranja z mediji predstavlja tudi predstavitev revizijskih poročil v obliki infografik in video vsebin. Zagotovo so te predstavitve dodaten razlog za trend zmanjševanja pisnih novinarskih vprašanj in prošenj za pojasnila.

4.3.1 Novinarska vprašanja in prošnje za pojasnila

Posledica vse močnejše digitalizacije so spremembe v komunikaciji z novinarji, ki želijo informacije zelo hitro, zato čedalje manj uporabljajo elektronsko pošto. Že od leta 2012 računsko sodišče vsako leto beleži precejšen upad pisnih vprašanj in tako tudi manj pisnih odgovorov računskega sodišča.

V zadnjih letih je namreč opaziti vse več telefonske komunikacije ali prošenj novinarjev za pogovore z revizorji ali vodstvom v smislu obrazložitve nemalokrat zahtevne vsebine revizijskih poročil. Trend komuniciranja z mediji se je v primerjavi s preteklimi leti zelo spremenil zaradi potreb in želja medijskih hiš, ki želijo kratke informacije v čim krajšem času. Temu pa se mora in želi prilagoditi tudi računsko sodišče. Prav tako je opazen tudi drugačen pristop novinarjev, saj se želijo o določenih zahtevnejših temah v revizijah pogovoriti in s tem preveriti svoje razumevanje ali dopolniti svoje znanje za kakovostnejše poročanje v zvezi z delom računskega sodišča, kar je seveda dobrodošlo. Ne nazadnje je poslanstvo računskega sodišča v celoti izpolnjeno ne samo s priporočili in popravljivimi ukrepi pri revidirancih, temveč tudi z obveščanjem različnih javnosti, ki ga izvajajo mediji. S tem računsko sodišče krepi svoj položaj v javnosti in opozarja na svoje delovanje, ki je koristno za državo in družbo.

V letu 2020 je računsko sodišče prejelo 78 pisnih vprašanj novinarjev. Večina komunikacije z mediji se je odvijala po telefonu, pogosto pa tudi v obliki kratkih ali daljših pogovorov na računskem sodišču na podlagi prošenj novinarjev za pogovor, razlage ali za snemanje izjav. Računsko sodišče ocenjuje, da pomemben vidik komuniciranja z mediji predstavlja tudi predstavitev revizijskih poročil v obliki infografik in video vsebin. Zagotovo so te predstavitve dodaten razlog za trend zmanjševanja pisnih novinarskih vprašanj in prošenj za pojasnila.

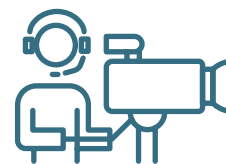
4.3.1.1 Novinarske konference in izjave za medije

V letu 2020 je imelo računsko sodišče 9 vnaprej predvidenih in pripravljenih javnih nastopov za medije, ki vključujejo povzetke, krajše video posnetke, infografike ter izjave, posebej zanimive za javnost:

1. *Ureditev prejemkov direktorjev gospodarskih družb v lasti Republike Slovenije in lokalnih skupnosti* (22. 4. 2020) V svetu sodobnega korporativnega upravljanja postajajo prejemki poslovnih oseb gospodarskih družb (direktorjev) vse bolj pomemben instrument lastniške politike. Republika Slovenija spada med države članice Evropske unije z najvišjim deležem gospodarskih družb v lasti države, zato je smotrnost ureditve tega področja pomembna tudi z vidika gospodarne uporabe javnih sredstev. Računsko sodišče se je na ta izziv odzvalo z izvedbo revizije ureditve prejemkov direktorjev družb v večinski lasti Republike Slovenije in lokalnih skupnosti. Revidiralo je učinkovitost poslovanja Vlade Republike Slovenije, Ministrstva za gospodarski razvoj in tehnologijo in Slovenskega državnega holdinga, d. d. pri ureditvi prejemkov direktorjev gospodarskih družb v lasti Republike Slovenije in lokalnih skupnosti med letoma 2016 in 2017.
2. *Pravilnost poslovanja Banke Slovenije v letih 2017 in 2018* (14. 5. 2020) Računsko sodišče je izvedlo revizijo pravilnosti poslovanja Banke Slovenije v letih 2017 in 2018.
3. *Poročilo o delu za leto 2019* (8. 4. 2020) Poslanstvo računskega sodišča je, da pravočasno in objektivno obvešča javnosti in državni zbor o pomembnih razkritjih poslovanja uporabnikov javnih sredstev ter na podlagi izkušenj in poznavanja dobrih praks poslovanja svetuje, kako naj uporabniki javnih sredstev izboljšujejo svoje poslovanje. Temu poslanstvu je računsko sodišče sledilo tudi v letu 2019, v katerem je izdalo 62 revizijskih poročil in 23 porevizijskih poročil ter 112 revidirancem izreklo skupaj 85 mnenj. Poročila računskega sodišča so bila praviloma deležna pozornosti javnosti, na izjemno velik odmev pa so naletele ugotovitve računskega sodišča o kritičnem pomanjkanju pravnega okvira sistema dolgotrajne oskrbe. O prepoznavnosti računskega sodišča in pomembnosti njegovega

dela priča tudi 395 prejetih pobud za izvedbo revizij. V okviru svetovne vloge pa je računsko sodišče v letu 2019 pripravilo 123 pisnih odgovorov, s katerimi je svetovalo uporabnikom javnih sredstev in tako preventivno vplivalo na prihodnje ravnanje z javnimi sredstvi.

4. *Podpis sporazuma o sodelovanju partnerjev Mednarodnega tedna ozaveščanja o prevarah* (11. 6. 2020) Na računskem sodišču se je že drugo leto zapored odvila podpisna slovesnost v okviru sodelovanja v skupnem boju proti korupciji. V letu 2020 je kar 18 partnerjev s podpisom sporazuma o sodelovanju javno izrazilo podporo iniciativi Mednarodni teden ozaveščanja o prevarah 2020, v okviru katere so se odvijali številni dogodki, konference in okrogle mize z namenom ozaveščanja širše javnosti o problematiki, povezani s prevarami.
5. *Bralna pismenost otrok v Republiki Sloveniji* (17. 9. 2020) Računsko sodišče je izvedlo revizijo, da bi preverilo, ali so bili Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport, Ministrstvo za kulturo, Zavod Republike Slovenije za šolstvo in Javna agencija za knjigo Republike Slovenije v obdobju od 1. 1. 2014 do 31. 12. 2018 učinkoviti pri razvijanju bralne pismenosti otrok. Bralna pismenost je prepoznana kot ključna kompetenca, ki posamezniku omogoča vključevanje v socialno okolje, osebno izpopolnitev in osebni razvoj. Predstavlja temelj za razvoj vseh ostalih pismenosti. Osredotoča se na vlogo branja pri posameznikovi pismenosti in predstavlja splet znanj, spretnosti in odnosov, ki se začnejo oblikovati že v zgodnjem otroštvu v okviru družine in se kasneje nadgrajujejo v okviru vzgojno-izobraževalnega sistema ter družbenega okolja.
6. *Uspešnost zmanjševanja nitrátov v vodi* (27. 10. 2020) Računsko sodišče je marca 2019 v reviziji o učinkovitosti dolgoročnega ohranjanja virov pitne vode zaznalo, da so prekomerne količine nitrátov eden pomembnejših vzrokov za zmanjšanje kakovosti pitne vode. Ker imajo prevelike količine nitrátov v vodi (ne le pitni vodi) negativne vplive na zdravje ljudi in ekosistemov, s tem pa tudi na biotsko raznovrstnost, ribištvo, turizem in druge dejavnosti, se je računsko sodišče odločilo v novi reviziji podrobneje raziskati aktivnosti Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano in Ministrstva za okolje in prostor pri uspešnosti zmanjševanja nitrátov v vodi v obdobju od 1. 1. 2014 do 31. 12. 2018.
7. *Izvajanje nadzorstvenih funkcij Banke Slovenije* (10. 12. 2020) Računsko sodišče je izvedlo revizijo izvajanja nadzorstvenih funkcij Banke Slovenije v obdobju od leta 2008 do 4. 11. 2014.



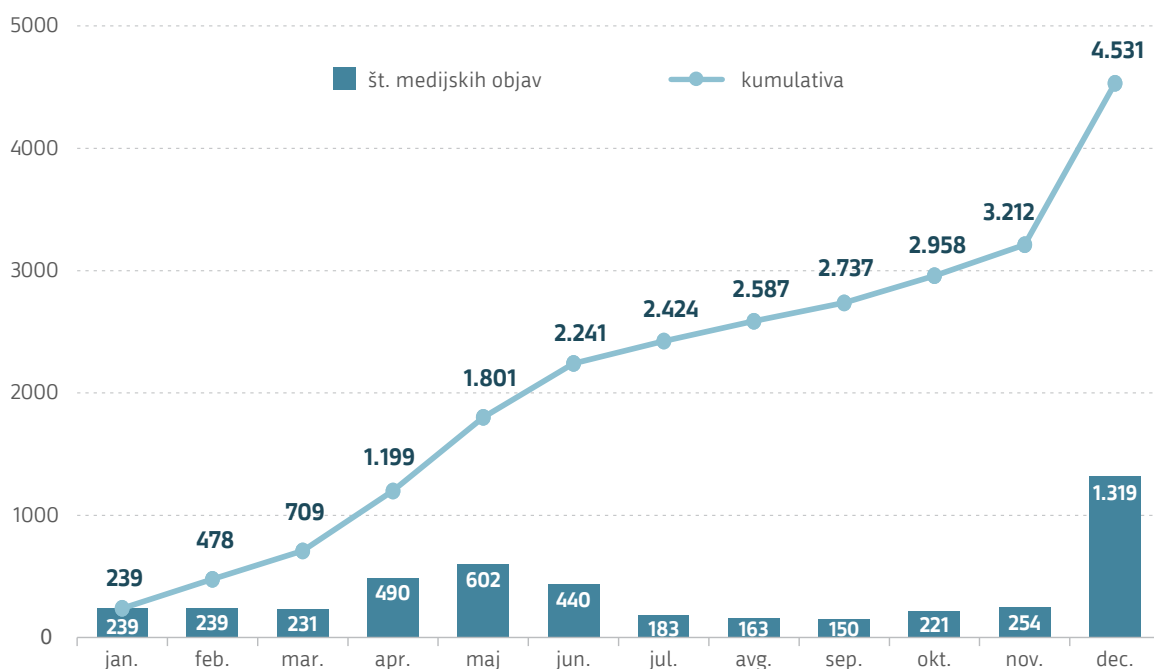
Opazen je tudi drugačen pristop novinarjev, saj se želijo o določenih zahtevnejših temah v revizijah pogovoriti in s tem preveriti svoje razumevanje ali dopolniti svoje znanje za kakovostnejše poročanje v zvezi z delom računskega sodišča, kar je seveda dobrodošlo.

8. *Nabava zaščitne in medicinske opreme zaradi epidemije COVID-19* (22. 12. 2020) Predsednik računskega sodišča je na tiskovni konferenci podal izjavo glede revizijskega postopka revizije nabave zaščitne in medicinske opreme zaradi epidemije covid-19.
9. *Nabava zaščitne in medicinske opreme zaradi epidemije COVID-19* (30. 12. 2020) Predsednik računskega sodišča je na tiskovni konferenci podal izjavo glede izdanega osnutka revizijskega poročila o nabavi zaščitne in medicinske opreme zaradi epidemije covid-19.

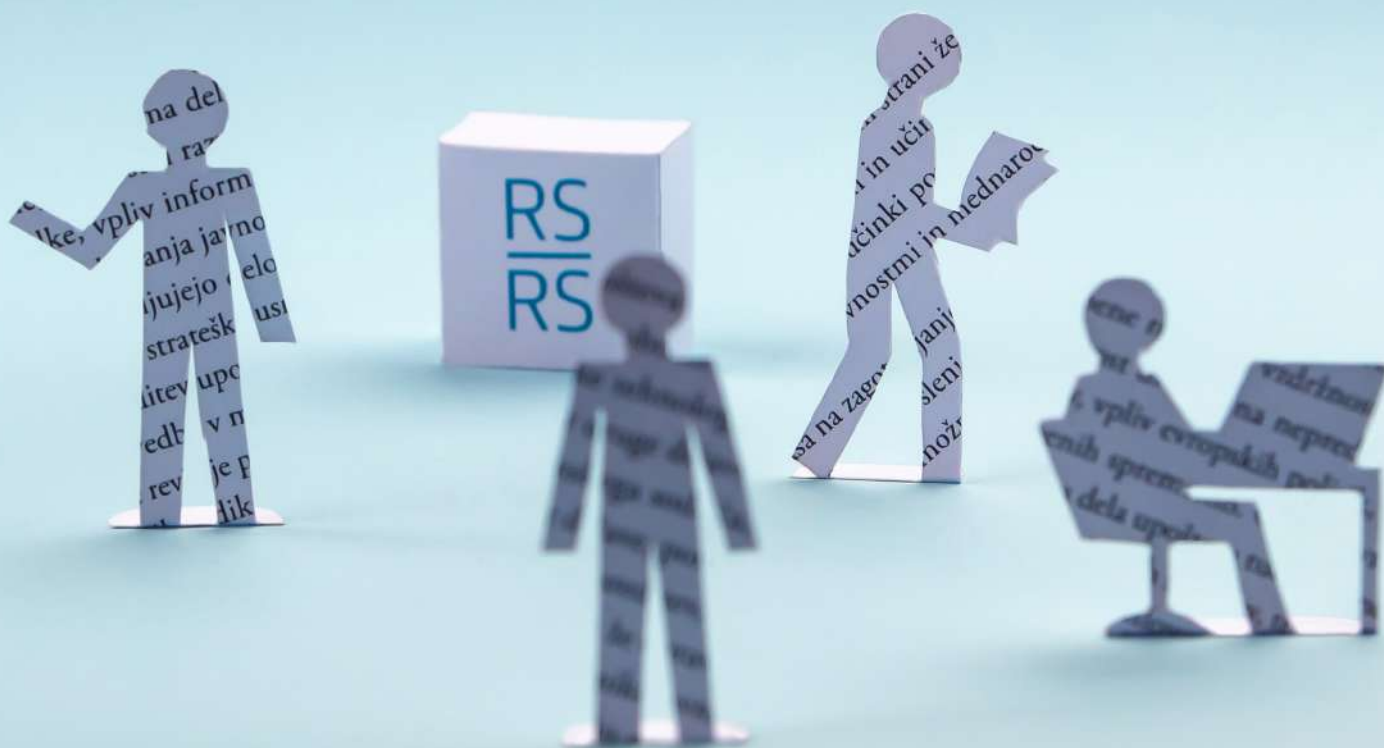
4.3.1.2 Statistični pregled objav v medijih

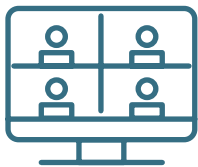
V letu 2020 je bilo v medijih 4.531 objav, povezanih z računskim sodiščem. Od tega je bilo 491 člankov v tiskanih medijih, 2.761 objav v elektronskih medijih, ostale objave pa predstavljajo magnetograme oziroma objave na radiu oziroma televiziji.

Slika 8: Število medijskih objav v letu 2020 po mesecih



*Delovanje računskega sodišča
prispeva k izboljšanju ravnanja
uporabnikov javnih sredstev za
zagotavljanje čim bolj učinkovitega
in smotrnega zadovoljevanja javnih
potreb državljanov ter učinkovite
in gospodarne rabe javnih sredstev.*





Nov način dela, predvsem povečanje dela od doma in drugi ukrepi, ki so zmanjšali pogostost neposrednih stikov med zaposlenimi, je zahteval nove načine komunikacije.

5. ZAPOSLENI

Na računskem sodišču je bilo 31. 12. 2020 zaposlenih 133 javnih uslužbencev in funkcionarjev. Primerjava strukture zaposlenih med letoma 2019 ter 2020 je predstavljena v tabeli 2.

Tabela 2: Zaposleni po področjih dela in delovnih mestih po stanju na dan 31. 12. 2019 in 31. 12. 2020

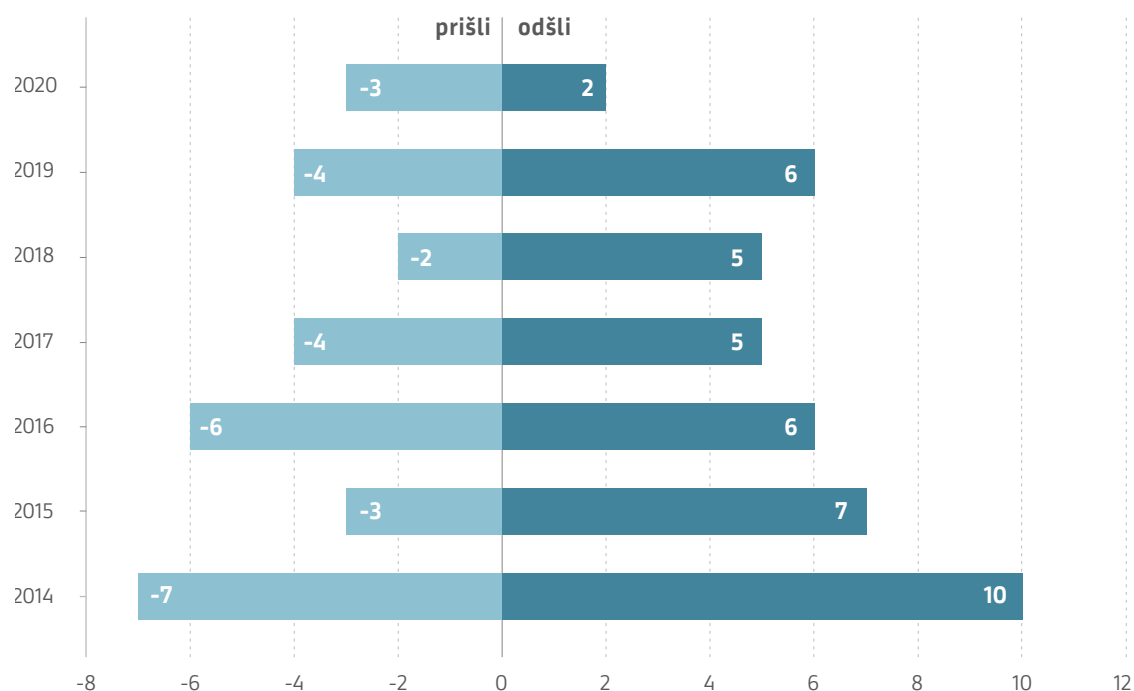
Področje dela	Število zaposlenih 31. 12. 2019	Število zaposlenih 31. 12. 2020
Vodenje:		
- člani	3	3
- vrhovni državni revizorji	5	6
- sekretar računskega sodišča	0	0
Skupaj vodenje	8	9
Izvajanje revizij:		
- svetovalci	17	15
- namestniki vrhovnih državnih revizorjev	10	11
- pomočniki vrhovnih državnih revizorjev	34	37
- višji strokovni sodelavci za revidiranje	21	20
- strokovni sodelavci za revidiranje	11	8
- pripravniki	0	0
Skupaj izvajanje revizij	93	91
Podpora:		
- tajnice	7	7
- javni uslužbenci v podpornih funkcijah	23	25
- pripravniki	1	0
- notranji revizor	1	1
Skupaj	32	33
Skupaj vsi	133	133

Iz tabele 2 je razvidno, da večjih strukturnih sprememb glede delovnih mest in števila zaposlenih v letu 2020 ni bilo. Delovno razmerje za nedoločen čas sta v letu 2020 sklenila 2 javna uslužbenca. 1 javni uslužbenki je delovno razmerje prenehalo zaradi upokojitve, 2 pa je prenehalo sporazumno. V letu 2020 je bila tako zabeležena 2,3-odstotna fluktuacija, kar je nekaj manj kot v letu 2019, ko je bila 3-odstotna.

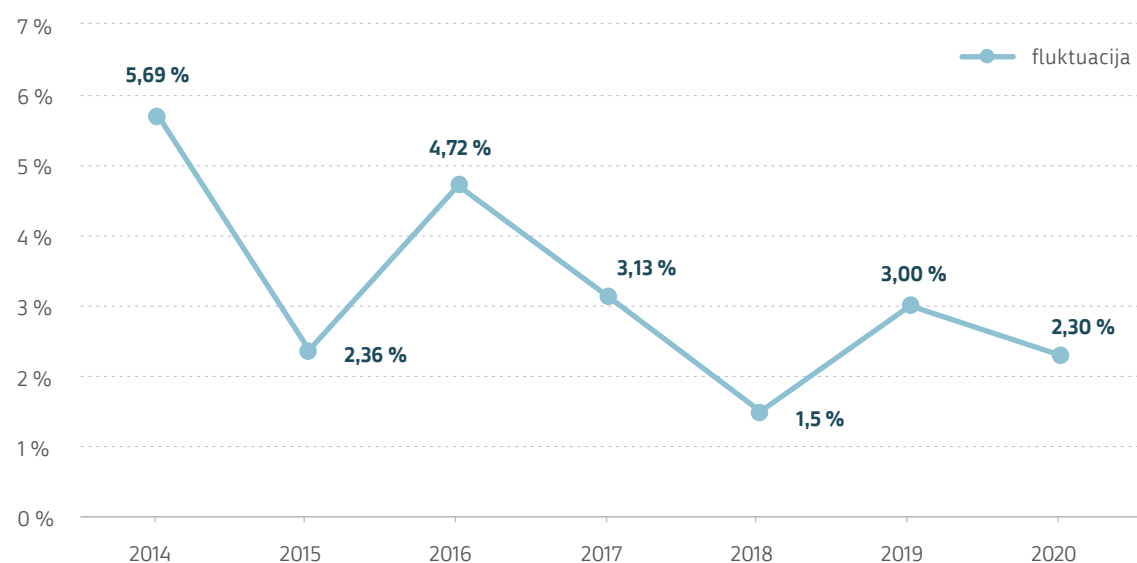
Fluktuacija tudi v preteklih letih ni povzročala večjih organizacijskih problemov. Morebitni večji odstotek fluktuacije bi lahko povzročil negativne

posledice – tako neposredne (stroški izobraževanja, usposabljanja in uvajanja novega javnega uslužbenca) kot tudi posredne, med katerimi je največji problem izguba znanja in izkušenj odhajajočega delavca.

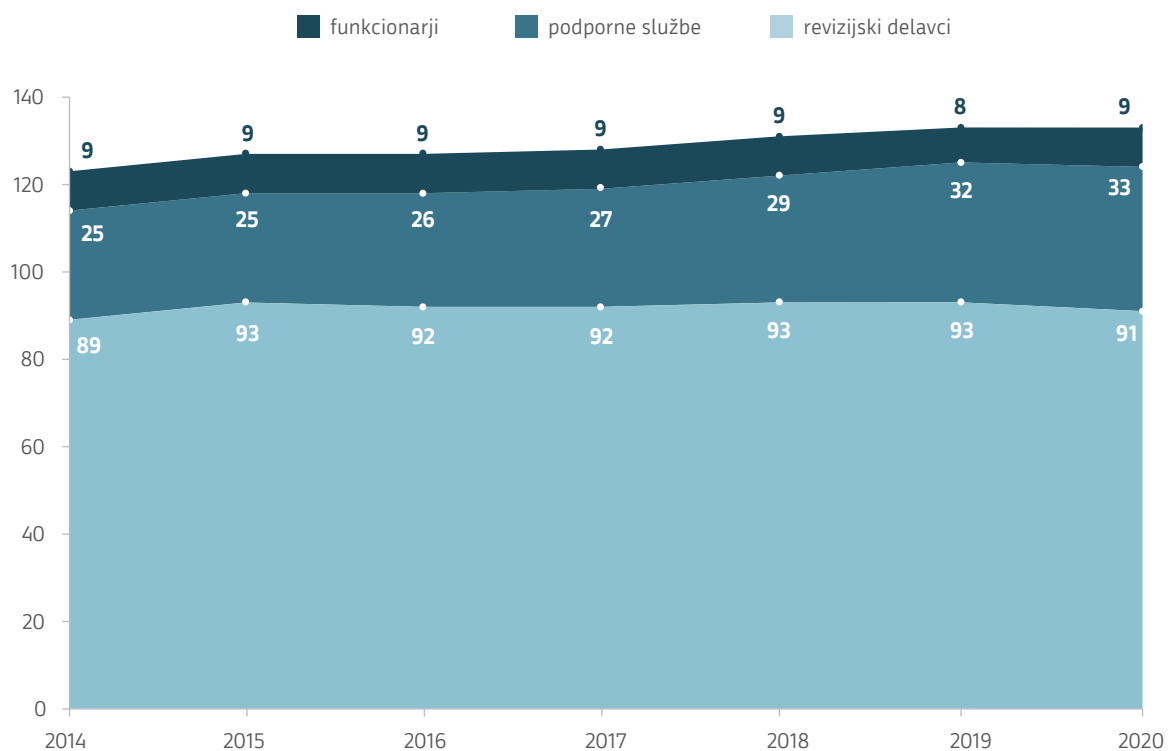
Slika 9: Fluktuacija zaposlenih v obdobju od leta 2013 do leta 2020



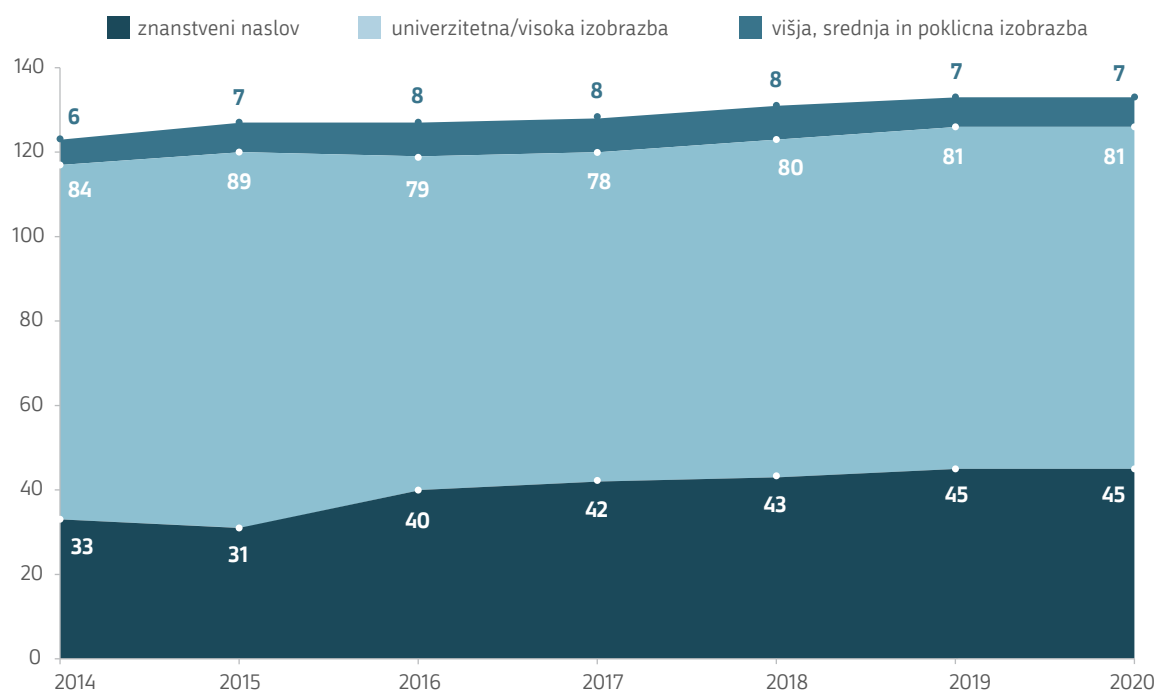
Slika 10: Fluktuacija zaposlenih v obdobju od leta 2013 do leta 2020 v odstotkih



Slika 11: Zaposleni po področjih dela



Slika 12: Zaposleni po stopnji izobrazbe



5.1 Napredovanja in premestitve

V skladu s 16. členom Zakona o sistemu plač v javnem sektorju so javni uslužbenci, ki so v letu 2020 izpolnili pogoje za napredovanje v višji plačni razred, naziv oziroma višji naziv, napredovali v višji plačni razred, naziv oziroma višji naziv, vendar so pravico do plače v skladu z višjim plačnim razredom, pridobljenim nazivom ali višjim nazivom pridobili z zamikom, in sicer 1. 12. 2020.

Pogoje za napredovanje v naziv so v letu 2020 izpolnili 3 javni uslužbenci, pogoje za napredovanje v višji plačni razred pa 8 javnih uslužbencev.

V letu 2020 je bilo na drugo delovno mesto premeščenih 20 javnih uslužbencev.

5.2 Izobraževanje in strokovno izpopolnjevanje zaposlenih

Epidemija covida-19, ki smo ji priča, je kratkoročno in dolgoročno spremenila naše vedenje na številnih področjih. V letu 2020 je tako močno vplivala tudi na izvajanje letnega načrta izobraževanja. Načrtovana izvedba internega izobraževanja za pridobitev nazivov državni revizor in preizkušeni državni revizor ni bila organizirana. Prav tako je bila onemogočena izvedba številnih zunanjih in internih seminarjev.

Kljub navedenemu pa sta bila v organizaciji računskega sodišča izvedena 2 načrtovana interna seminarja v prostorih računskega sodišča (računalniško usposabljanje in individualni treningi javnega nastopanja) ter spletna predstavitev uporabe portala TAX FIN LEX. Skupaj se je izobraževanj v organizaciji računskega sodišča udeležilo 74 zaposlenih.

Pred izbruhom epidemije se je 21 zaposlenih udeležilo tudi konferenc in seminarjev, ki so jih organizirale druge izobraževalne ustanove. V letu 2020 se jih je udeležilo 48 zaposlenih.

5.3 Notranja komunikacija

Področje, na katerega ima pandemija velik vpliv, je vsekakor notranja komunikacija. V tem času je še toliko bolj pomembno, da je med zaposlenimi vzpostavljena dobra komunikacija. Družbeno odgovorno je, da delodajalec najprej poskrbi za zdravje vseh zaposlenih, hkrati pa je pomembno, da zagotovi varno in neprekinjeno poslovanje.



Kljub izrednim razmeram sta bila v organizaciji računskega sodišča izvedena 2 načrtovana interna seminarja v prostorih računskega sodišča in 1 spletna predstavitev, ki se jih je udeležilo 74 zaposlenih. Pred izbruhom epidemije se je 21 zaposlenih udeležilo tudi konferenc in seminarjev, ki so jih organizirale druge izobraževalne ustanove. V letu 2020 se jih je udeležilo 48 zaposlenih.

Nov način dela, predvsem povečanje dela od doma in drugi ukrepi, ki so zmanjšali pogostost neposrednih stikov med zaposlenimi, je zahteval nove načine komunikacije. Zagotoviti je bilo treba tudi tehnične pogoje za komunikacijo na daljavo.

Delo od doma ni popolnoma primerljivo z delom na sedežu. Tehnologija sicer omogoča opravljanje večine nalog, vendar pa lahko povzroča težave pri prenosu podatkov, prekinitve pri videokonferencah in podobno, kar posledično zmanjša preglednost in učinkovitost dela. Temu primerno je bilo treba prilagoditi komunikacijo in vodenje timov, ki delajo od doma. Vodje so z uporabo novih orodij več pozornosti namenili vzdrževanju odnosov, motivaciji in osredotočenosti na delo.

Že uveljavljen način komuniciranja z zaposlenimi prek intranetnih strani in elektronske pošte je omogočil, da so bili zaposleni obveščani glede ukrepov za preprečitev širjenja koronavirusa in seznanjeni s preventivnimi ukrepi na delovnem mestu.

Finančna neodvisnost, neodvisnost pri določanju standardov, metod in oblik dela ter neodvisnost pri določanju letnega programa dela, izbira prednostnih področij in obsega posameznih revizij so vsakoletni temeljni pogoji za neodvisno izvrševanje našega poslanstva.





Na izvrševanje sprejetega finančnega načrta je že v prvem polletju močno vplivala situacija v zvezi z epidemijo, zato je bil v drugem polletju sprejet rebalans za leto 2020; zaradi racionalizacije poslovanja pa smo poleg sredstev, zmanjšanih z rebalansom, ugotovili, da vsa ne bodo porabljena, zato smo jih nakazali v proračunsko rezervo.

6. FINANČNI VIRI

V sprejetem proračunu Republike Slovenije za leto 2020 so bila prvotno za dejavnost računskega sodišča določena sredstva v znesku 7.032.401 EUR. Na izvrševanje sprejetega finančnega načrta je že v prvem polletju močno vplivala situacija v zvezi z epidemijo covid-19, zato je bil v drugem polletju sprejet rebalans za leto 2020, v katerem so bila za delovanje računskega sodišča in obvladovanje epidemije določena sredstva v znesku 6.853.611,12 EUR. Zaradi racionalizacije in poslovanja v oteženih razmerah je bilo ugotovljeno, da določena sredstva ne bodo porabljena, zato so bila nakazana v proračunsko rezervo. Veljavni finančni načrt za leto 2020 je tako znašal 6.574.807,36 EUR, računsko sodišče pa je porabilo 6.533.922,26 EUR.

Podrobnejša razdelitev odhodkov po namenih je razvidna iz Letnega poročila 2020, ki vsebuje natančnejše računovodsko in poslovno poročilo. Največ odhodkov je namenjenih zagotavljanju plač, dodatkov in drugih prejemkov ter prispevkov za zaposlene. Skupaj znašajo 6.168.722,75 EUR ali 94,41 % vseh odhodkov. Sledijo materialni stroški v znesku 247.519,83 EUR ali 3,79 % vseh odhodkov ter investicije in investicijsko vzdrževanje v znesku 117.679,68 EUR ali 1,80 %.

Tabela 3: Realizacija odhodkov za leto 2020 v primerjavi z veljavnim finančnim načrtom

Odhodki	Veljavni finančni načrt v EUR	Realizacija v EUR	Indeks	Strukturni delež v skupnih odhodkih
(1)	(2)	(3)	(4) = (3)/(2)*100	(5) = (3)/skupaj 3*100
Plače, dodatki in drugi prejemki ter prispevki	6.189.145,00	6.168.722,75	99,67	94,41
Materialni stroški	258.079,46	247.519,83	95,91	3,79
Investicije in investicijsko vzdrževanje	127.582,90	117.679,68	92,24	1,80
Skupaj	6.574.807,36	6.533.922,26	99,38	100

Večina stroškov računskega sodišča je torej opredeljena s predpisi o plačah in so sorazmerno stalni. Njihovo spreminjanje je dodatno pogojeno le z zmanjšanjem ali povečanjem števila zaposlenih, v tekočem letu pa so na njihovo višino v minimalnem obsegu vplivala tudi prejeta sredstva za delo v posebnih pogojih zaradi epidemije covid-19 in namenska sredstva EU zaradi sodelovanja v tuji misiji.

Tudi materialni stroški so zelo odvisni od narave dela na računskem sodišču, saj je treba zagotoviti sredstva za plačilo opravljenih storitev in materiala, potrebnega za upravljanje in tekoče vzdrževanje poslovnih

prostorov in opreme, za zagotavljanje primernih in varnih delovnih pogojev ter za nemoteno opravljanje revizijske dejavnosti na terenu. Zagotoviti pa je treba tudi sredstva za strokovno usposabljanje in izobraževanje zaposlenih ter nadaljnje tvorno sodelovanje v mednarodnih organizacijah in z nacionalnimi vrhovnimi revizijskimi institucijami. V letu 2020 so bili materialni stroški in investicijski stroški precej nižji kot leto poprej, predvsem zaradi epidemije covida-19. Pri posrednih stroških za opravljanje dejavnosti ni bistvenih odstopanj, medtem ko navedeno ne velja za stroške za izobraževanje in mednarodno sodelovanje. Pretežni del strokovnega usposabljanja in mednarodnega udejstvovanja je potekal prek spletne komunikacije, kar je med drugim vplivalo na višino ustvarjenih stroškov za te namene. Zaradi varnosti, z izjemo enega, tudi ni bilo obiskov delegacij tujih revizijskih institucij v Sloveniji.

Tabela 4: Strukturni delež materialnih odhodkov po namenu porabe za leto 2020

Namen porabe	Odhodki v EUR	Strukturni delež v %
Posredni stroški za opravljanje dejavnosti	237.824,13	96,08
Izobraževanje	6.651,74	2,69
Mednarodno sodelovanje	3.043,96	1,23
Skupaj	247.519,83	100

Zaradi epidemiološke situacije je bila posebna pozornost namenjena predvsem zagotavljanju primernih, normalnih, predvsem pa varnih pogojev zaposlenim za opravljanje dela od doma in za varno spletno komunikacijo z revidiranci in zainteresirano javnostjo.

Izdatki za investicije in investicijsko vzdrževanje so bili namenjeni predvsem za posodobitev strojne računalniške in strežniške opreme ter opreme za varovanje. Delež sredstev za nakup te opreme predstavlja 47,54 % vseh porabljenih sredstev leta 2020.

Delež sredstev za posodobitev in nakup nematerialnega premoženja predstavlja 45,82 % vseh porabljenih sredstev leta 2020. Za posodobitev obstoječe programske opreme Microsoft (MS EA 2018–2020) je bilo porabljeno 28.714,53 EUR (plačilo tretjega, zadnjega obroka), nabavljeno pa je bilo tudi več novih različic programske opreme v znesku 14.303,48 EUR (Idea, Imis/OCR, UNIFLOW in drugo). Poleg navedenega je bila pridobljena tudi večina programske opreme za pristopno kontrolo in evidenco delovnega časa (10.907,05 EUR).

Delež sredstev, porabljenih za nakup druge opreme, predstavlja le 6,64 % investicijskih odhodkov.

Tabela 5: Strukturni delež odhodkov za investicije in investicijsko vzdrževanje za leto 2020

Naziv	Odhodki v EUR	Strukturni delež v %
Računalniška in strežniška oprema	47.882,37	40,69
Nematerialno premoženje	53.925,06	45,82
Oprema za varovanje	8.059,93	6,85
Pohištvena, avdiovizualna in druga oprema	5.171,02	4,39
Druga oprema za obvladovanje epidemije	2.641,30	2,25
Skupaj	117.679,68	100

6.1 Javnofinančna dilema

Računsko sodišče je v preteklosti večkrat opozorilo na potrebo po pripravi sprememb in dopolnitev zakonodaje o javnih financah, ki bi odražale poseben ustavnopravni položaj, ki ga imajo v državni ureditvi nekateri državni organi, med njimi tudi računsko sodišče. Sedaj veljavna zakonodaja namreč bistveno posega v finančno samostojnost teh organov, kar vpliva na nemoteno izvajanje delovnih procesov in pomeni nedopusten poseg v njihovo ustavno zagotovljeno samostojnost in neodvisnost.

Izpostavljene dileme je prepoznal tudi Državni svet Republike Slovenije, ki je na Ustavno sodišče Republike Slovenije podal zahtevo za oceno ustavnosti nekaterih določb Zakona o javnih financah (ZJF), če se te določbe nanašajo na Državni svet Republike Slovenije, Ustavno sodišče Republike Slovenije, Varuha človekovih pravic Republike Slovenije in Računsko sodišče Republike Slovenije.

Ustavno sodišče je o zahtevi odločilo z odločbo št. U-I-474/18-17 z dne 10. 12. 2020. Ugotovilo je, da gre pri omenjenih organih za ustavno določene organe, ki jim že Ustava Republike Slovenije zagotavlja samostojen in neodvisen položaj, katerega prvina je tudi finančna (proračunska) neodvisnost. Ta se (med drugim) zagotavlja tako, da ti organi sami predlagajo državnemu zboru določitev primerne višine sredstev za svoje učinkovito in nemoteno delovanje v državnem proračunu, da samostojno odločajo o porabi odobrenih sredstev in da nadzoruje porabo teh sredstev drug, prav tako samostojen in neodvisen organ, kot je računsko sodišče, oziroma zanj institucija, ki je od državne oblasti neodvisna. Ugotovilo je tudi, da iz ustave ne izhaja dopustnost vpliva izvršilne oblasti na finančno neodvisnost samostojnih in neodvisnih ustavnih organov, kar pomeni, da obseg sredstev za delo teh organov ne sme biti odvisen od vlade, temveč le od državnega zbora, ki je splošno predstavniško telo. Da bi neodvisni ustavni organi lahko uresničevali svojo ustavno vlogo, morajo imeti v postopku oblikovanja državnega proračuna, ki ga sprejme državni zbor, vladi ustavnopravno enakovreden položaj.

Ustavno sodišče je zato presodilo, da 20. člen ZJF, ki omogoča vladi, da zahteva potrebne uskladitve predlogov finančnih načrtov neodvisnih ustavnih organov in od slednjih terja, naj se uskladijo s predlogi vlade, povzroča uklanjanje teh organov volji pristojnega ministrstva v izvršilni oblasti. Ker posega v upravičenje neodvisnih ustavnih organov, da oblikujejo predlog potrebnih sredstev za svoje delo neodvisno od vlade, vzpostavlja njihovo finančno odvisnost od izvršilne oblasti. Po presoji ustavnega sodišča te ugotovitve ne more spremeniti dejstvo, da vlada ob tem, ko formalno sama predlaga drugačen finančni načrt za neodvisne ustavne organe, njihov predlog finančnega načrta uvrsti v obrazložitev predloga proračuna države. Ustavno sodišče je pri tem poudarilo, da finančna neodvisnost samostojnih in neodvisnih ustavnih organov ne pomeni, da vlada oziroma njeno pristojno ministrstvo v postopku vključitve predlogov finančnih načrtov v predlog enotnega proračuna ne bi smelo opozoriti neodvisnih ustavnih organov na morebitna odstopanja predlogov njihovih finančnih načrtov od temeljnih ekonomskih izhodišč za pripravo proračuna. Da državna oblast kot celota lahko deluje, je namreč potrebno sodelovanje med organi različnih vej oblasti, pa tudi sodelovanje med vlado in drugimi neodvisnimi ustavnimi organi. Vendar pa vlada od neodvisnih ustavnih organov ne sme zahtevati, naj se podredijo njenim politikam in interesom pri oblikovanju proračuna. Zato je ustavno sodišče odločilo, da je 20. člen ZJF, če se nanaša na državni svet in ustavno sodišče, v neskladju z drugim stavkom drugega odstavka 3. člena ustave, če se nanaša na varuha človekovih pravic, v neskladju s prvim stavkom 159. člena vstave in če se nanaša na računsko sodišče, v neskladju s tretjim odstavkom 150. člena ustave..

Glede ukrepov za uravnoteženje proračuna med proračunskim letom (40. člen ZJF) je ustavno sodišče ugotovilo, da določbe, ki so namenjene urgentnemu začasnemu ukrepanju izvršilne oblasti v primeru pomembnih neravnovesij v proračunu, ki jih povzročijo nepričakovani dogodki (prvi in tretji do sedmi odstavek 40. člena ZJF), predvidevajo lečasne, časovno točno opredeljene ukrepe, ki se nanašajo enakomerno na vse neposredne uporabnike, pri čemer se ukrepi določijo v sodelovanju z njimi, torej tudi v sodelovanju z ustavnimi organi, ki so od vlade neodvisni. Zato ta ureditev ne krni finančne neodvisnosti samostojnih in od vlade neodvisnih ustavnih organov. Nasprotno pa določba, ki dopušča vladi, da v pogojih začasnega zadržanja izvrševanja posameznih izdatkov predpiše predhodno soglasje Ministrstva za finance za sklenitev vsake pogodbe neposrednih uporabnikov (drugi odstavek 40. člena ZJF), torej tudi neodvisnih ustavnih organov, preprečuje državnemu svetu, ustavnemu sodišču, varuhu človekovih pravic in računskemu sodišču, da sami odločajo o porabi sredstev za delo, zagotovljenih s proračunom države. To pooblastilo dovoljuje izvršilni oblasti intenzivno nedopustno vmešavanje v delo



ZJF

Ustavno sodišče nam je pritrdilo glede nekaterih določb Zakona o javnih financah, ki se nanašajo na državni svet, ustavno sodišče, varuha človekovih pravic in računsko sodišče, na kar smo v preteklosti večkrat javno opozorili.

Ugotovilo je namreč, da gre pri omenjenih organih za ustavno določene organe, ki jim že ustava zagotavlja samostojen in neodvisen položaj.

Pričakujemo, da bodo ugotovljene neskladnosti v roku 1 leta odpravljene in da bo s tem zagotovljena finančna samostojnost državnih organov s posebnim ustavnopravnim položajem.

neodvisnih in samostojnih ustavnih organov, zato je, če se nanaša nanje, v neskladju z ustavno zagotovljeno finančno neodvisnostjo teh organov.

Po presoji ustavnega sodišča spoštovanju finančne neodvisnosti državnega sveta, ustavnega sodišča, varuha človekovih pravic oziroma računskega sodišča ustreza samo takšna ureditev nadzora nad porabo proračunskih sredstev, ki jo izvaja neodvisen in samostojen državni organ oziroma za računsko sodišče od državne oblasti neodvisna institucija. Zakonska ureditev, ki za to pooblašča javne uslužbence Ministrstva za finance (103. člen v povezavi s prvim in drugim odstavkom 102. člena ZJF), tej zahtevi ne zadosti in je zato protiustavna.

Ustavno sodišče je ugotovilo tudi, da niti prvi odstavek 95. člena ZJF, ki pooblašča ministra za finance, da vsako leto sprejme pravilnik o zaključku izvrševanja državnega in občinskih proračunov za posamezno leto, niti druge določbe ZJF ne vsebujejo nobenih okvirov oziroma usmeritev za podrobnejše podzakonsko urejanje ministra za finance. Zato je odločilo, da je prvi odstavek 95. člena ZJF v obsegu, v katerem je bil predmet presoje, v neskladju z drugim odstavkom 120. člena ustave.

Zakonodajalec mora ugotovljeno protiustavnost odpraviti v roku 1 leta od objave odločbe ustavnega sodišča v Uradnem listu RS. Do drugačne zakonske ureditve vključi ministrstvo, pristojno za finance, predloge finančnih načrtov državnega sveta, ustavnega sodišča, varuha človekovih pravic in računskega sodišča v predlog proračuna države, ki ga vlada določi in predloži državnemu zboru. Ministrstvo, pristojno za finance, mora navedene organe pred tem opozoriti na morebitna bistvena odstopanja v predlogih njihovih finančnih načrtov od temeljnih ekonomskih izhodišč za pripravo predloga proračuna in jim omogočiti, da jih v razumnem roku odpravijo.

Pričakujemo, da bodo ugotovljene neskladnosti v roku odpravljene in da bo s tem zagotovljena finančna samostojnost državnih organov s posebnim ustavnopravnim položajem.

*Vsa revizijska poročila računskega
sodišča so izdelana v skladu
z mednarodnimi standardi za vrhovne
revizijske institucije in so jasna,
pregledna in konstruktivna.
Informacije so predstavljene na
podlagi zbranih revizijskih dokazov.*



7. PREDSTAVITEV REVIZIJ

7.1 Državni proračun



7.1.1 Predlog zaključnega računa proračuna Republike Slovenije za leto 2019



Računsko sodišče je revidiralo predlog zaključnega računa proračuna Republike Slovenije za leto 2019 in pravilnost izvršitve državnega proračuna za leto 2019.

Cilja revizije sta bila izrek mnenja o predlogu splošnega dela zaključnega računa (obsega bilanco prihodkov in odhodkov, račun finančnih terjatev in naložb ter račun financiranja) in izrek mnenja o pravilnosti izvršitve državnega proračuna za leto 2019.

Revidirani uporabniki javnih sredstev so bili Vlada Republike Slovenije, posamezna ministrstva ter upravni enoti.

Računsko sodišče je o predlogu splošnega dela zaključnega računa za leto 2019 izreklo pozitivno mnenje, ker ugotovljene napake pri izkazovanju prejemkov in izdatkov niso bile pomembne.

Računsko sodišče je tudi opozorilo na izjeme od okvira računovodskega poročanja, ki je predpisan z Zakonom o javnih financah in Zakonom o računovodstvu. Pri računovodskem obravnavanju poslovnih dogodkov, ki se nanašajo na izvrševanje državnega proračuna, so namreč z različnimi zakoni predpisane izjeme oziroma odstopanja od okvira računovodskega poročanja, tako da so določeni poslovni dogodki izvzeti od splošnega načela popolnosti izkazovanja prejemkov in izdatkov. Na ta način je omogočeno poročanje, ki ne temelji na popolni predstavitvi prihodkov in odhodkov ter prejemkov in izdatkov.

Računsko sodišče je na podlagi ugotovitev o pravilnosti izvršitve državnega proračuna za leto 2019 v delu, ki se nanaša na vladne proračunske uporabnike, izreklo mnenje s pridržkom. Ugotovljena neskladja s predpisi so navedena v nadaljevanju.

Neskladja s predpisi o plačah in drugih odhodkih zaposlenih:

- Zakon o delovnih razmerjih: prepozno je bila izdana odredba za delo preko polnega delovnega časa;
- Zakon o obrambi: javnemu uslužbencu je bil delovni čas razporejen na več kot 56 ur na teden in odrejenih mu je bilo več kot 20 ur dela preko polnega delovnega časa;
- Kolektivna pogodba za javni sektor: javnima uslužbencema so bili nepravilno izplačani dodatki.

Neskladja s predpisi pri prevzemanju in plačevanju obveznosti iz proračuna:

- Zakon o javnih financah: sredstva iz proračunske rezervacije so bila zagotovljena za namene, ki bi jih bilo mogoče načrtovati, oziroma za sanacije naravnih nesreč, pred izplačili nista bila preverjena pravni temelj in višina obveznosti, predlog finančnega načrta ni vseboval izhodišč in kazalcev, na katerih je temeljil izračun potrebnih sredstev za projekt;
- Zakon o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2018 in 2019: v načrtu razvojnih programov niso bile načrtovane pravice porabe v sprejetem proračunu;
- Zakon o Slovenskem državnem holdingu: v pogodbi niso bila urejena medsebojna razmerja v zvezi z opravljanjem nalog upravljanja nalog Republike Slovenije;
- Zakon o železniškem prometu: k pogodbam je bilo sklenjenih več aneksov za dodatna dela brez pooblastila Vlade Republike Slovenije.

Neskladja s predpisi o oddaji javnih naročil:

- Zakon o javnem naročanju: v postopku oddaje javnega naročanja ni bilo upoštevano načelo gospodarnosti, obvestilo o spremembi pogodbe je bilo prepozno objavljeno, v pogodbi ni bila vključena socialna klavzula, ni bila izdelana obrazložitev za dodatne gradnje, pisno poročilo po zaključku odprtega postopka ni bilo izdelano;
- Zakon o dostopu do informacij javnega značaja: okvirni sporazum je bil prepozno objavljen ter prepozno objavljena pogodba na portalu javnih naročil;
- Zakon o javnem naročanju na področju obrambe in varnosti: obvestilo o oddaji javnega naročila je bilo v objavo poslano prepozno;
- Pravilnik o postopkih za izvrševanje proračuna Republike Slovenije: prevzete obveznosti so bile evidentirane prepozno in v prenizkem znesku;

- Sporazum o sofinanciranju: ni bilo nadzora nad izvajanjem pogodbe;
- pogodba: niso bila spoštovana določila pogodbe.

Neskladja s predpisi pri dodeljevanju transferov:

- Zakon o javnih financah: sredstva proračuna niso bila uporabljena za izvajanje nalog državnih organov, pred izplačilom nista bila preverjena pravni temelj in višina obveznosti, ni bil izvajan ustrezen nadzor nad poslovanjem pravne osebe;
- Zakon o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2018 in 2019: v izhodiščih za pripravo finančnega načrta niso bila vključena sredstva celotnega financiranja posrednega proračunskega uporabnika; posrednemu proračunskemu uporabniku niso bila pravočasno posredovana izhodišča za pripravo finančnega načrta, sredstva za delovanje varstveno-delovnega centra so bila dana v polnem obsegu, čeprav za to ni bil izpolnjen pogoj;
- Zakon o integriteti in preprečevanju korupcije: pogodba ni vsebovala protikorupcijske klavzule;
- Zakon o splošnem upravnem postopku: odločba o napredovanju strokovnih delavcev je bila izdana prepozno;
- Zakon o spodbujanju neposrednih investicij in internacionalizacije podjetij: pri ocenjevanju vloge ni bilo preverjeno izpolnjevanje pogojev;
- Zakon o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev: ni bilo zagotovljeno pridobivanje podatkov o spremembah vrste periodičnih dohodkov;
- Zakon o urejanju trga dela: ni bil izvajan nadzor nad namensko porabo sredstev za primer brezposelnosti;
- Zakon o izobraževanju odraslih: ni bil zagotovljen vpis podatkov o številu vpisanih mest ter kraju in lokaciji izvedbe programa osnovne šole za odrasle v razvid izvajalcev javno veljavnih programov vzgoje in izobraževanja;
- Zakon o uresničevanju javnega interesa za kulturo: v javnem razpisu ni bil jasno določen pogoj, ministrstvo ni zavrglo vloge, ki ni izkazovala izpolnjevanja vseh pogojev;
- Pravilnik o izvedbi javnega poziva in javnega razpisa za izbiro kulturnih programov in kulturnih projektov: predlog strokovne komisije ni vseboval razlogov za dodeljeno število točk, v javnem pozivu ni bil določen kriterij, ki bi bil povezan z namenom javnega poziva;
- Uredba o posegih v okolje, za katere je treba izvesti presojo vplivov na okolje: v sklepih ni bilo opredelitve glede tveganja povzročitve večjih nesreč in tveganja za zdravje ljudi;

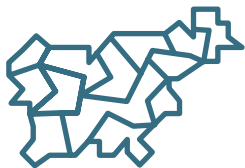
- pogodba: niso bila spoštovana določila pogodb in ni bilo nadzora nad izvajanjem pogodb.

Neskladja s predpisi na področju pridobivanja prihodkov državnega proračuna:

- Zakon o javnih financah: ni bilo zagotovljeno, da so najemnine od oddaje stvarnega premoženja države v najem prihodek proračuna države;
- Zakon o vodah: ni bil sprejet podzakonski predpis, na podlagi katerega bi se zavezancem določilo plačilo za vodno pravico.

Računsko sodišče je Vladi Republike Slovenije, Ministrstvu za izobraževanje, znanost in šport ter Ministrstvu za zdravje podalo priporočila za izboljšanje poslovanja.

Vlada Republike Slovenije in Ministrstvo za zdravje med izvajanjem revizije nista odpravila vseh nepravilnosti, zato je računsko sodišče od njiju zahtevalo predložitev odzivnih poročil. Vlada in ministrstvo sta v predpisanem roku računskemu sodišču predložila odzivni poročili. Računsko sodišče je popravljalne ukrepe ocenilo kot zadovoljive.



7.2 Lokalna samouprava



7.2.1 Pravilnost dela poslovanja Občine Destrnik

Računsko sodišče je revidiralo pravilnost poslovanja Občine Destrnik v letu 2017 v delu, ki se nanaša na pripravo proračuna in zaključnega računa proračuna ter izvrševanje proračuna, prodaje nepremičnega premoženja in oddaje prostorov v najem, delovno uspešnost in dodatke k osnovnim plačam javnih uslužbencev, javna naročila pri investicijskih odhodkih, tekoče transfere nepridobitnim organizacijam in ustanovam, zadolževanje ter druga področja poslovanja. Cilj revizije je bil izrek mnenja o pravilnosti poslovanja Občine Destrnik v letu 2017 v delu, ki se nanaša na pripravo proračuna in zaključnega računa proračuna ter izvrševanje proračuna, prodaje nepremičnega premoženja in oddaje prostorov v najem, delovno uspešnost in dodatke k osnovnim plačam javnih uslužbencev, javna naročila pri investicijskih odhodkih, tekoče transfere nepridobitnim organizacijam in ustanovam, zadolževanje ter druga področja poslovanja.

Računsko sodišče je o pravilnosti dela poslovanja Občine Destrnik v letu 2017 izreklo negativno mnenje, ker občina ni poslovala v skladu s predpisi in pogodbenimi določili v naslednjih primerih:

- obrazložitve proračuna za leto 2017 niso popolne, kar je v neskladju z Zakonom o javnih financah in Uredbo o dokumentih razvojnega načrtovanja in postopkih za pripravo predloga državnega proračuna in proračunov samoupravnih lokalnih skupnosti;
- v splošnem in posebnem delu zaključnega računa proračuna za leto 2017 ni prikazala indeksa med realiziranim in sprejetim proračunom preteklega leta; poročilo o doseženih ciljih in rezultatih ni popolno; navedeni ravnanji sta v neskladju z Navodilom o pripravi zaključnega računa državnega in občinskega proračuna ter metodologije za pripravo poročila o doseženih ciljih in rezultatih neposrednih in posrednih uporabnikov proračuna;
- načrt razvojnih programov kot sestavni del zaključnega računa proračuna za leto 2017 ne vsebuje vseh zahtevanih podatkov; župan je prepozno poročal občinskemu svetu o izvrševanju proračuna v prvem polletju 2017 tekočega leta; Poročilo o polletni realizaciji

proračuna Občine Destrnik za leto 2017 ni bilo popolno; župan ni poročal o izvršenih prerazporeditvah v drugem polletju 2017; vsa navedena ravnanja so v neskladju z Zakonom o javnih financah;

- župan je prerazporedil sredstva med področji proračunske porabe, kar je bilo v neskladju z Odlokom o proračunu Občine Destrnik za leto 2017;
- pri plačilu obveznosti iz proračuna ni upoštevala zakonskih plačilnih rokov; za krajši plačilni rok, s katerim je dosegla nižjo pogodbeno ceno, se ni dogovorila v pogodbi; navedeni ravnanji sta bili v neskladju z Zakonom o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2017 in 2018;
- v primeru prodaje nepremičnine v znesku 93.055 EUR je bila cenitev na dan sklenitve pravnega posla starejša od 12 mesecev, kar je bilo v neskladju z Uredbo o stvarnem premoženju države in samoupravnih lokalnih skupnosti;
- v postopku oddaje prostora v najem ni pripravila posamičnega programa upravljanja, kar je bilo v neskladju z Uredbo o pridobivanju, razpolaganju in upravljanju s stvarnim premoženjem države in občin;
- v postopkih oddaje prostorov v najem v 4 primerih ni sprejela posamičnega programa ravnanja s stvarnim premoženjem občine; v 3 primerih je oddala prostore v najem za dlje kot za 5 let ter v 1 primeru za dlje kot za 5 let, vendar o najemu za daljši čas ni odločil svet samoupravne lokalne skupnosti; navedena ravnanja so bila v neskladju z Uredbo o stvarnem premoženju države, pokrajin in občin;
- javnemu uslužbencu kljub izpolnjevanju pogojev ni obračunala in izplačala dodatka za magisterij, kar je v neskladju z Zakonom o sistemu plač v javnem sektorju v povezavi s Kolektivno pogodbo za javni sektor;
- pri obračunu dodatka za magisterij ni upoštevala mesečnega števila ur dela in javnemu uslužbencu izplačala 89 EUR bruto dodatka preveč, kar je v neskladju z Uredbo o enotni metodologiji in obrazcih za obračun in izplačilo plač v javnem sektorju;
- z oddajo 3 javnih naročil z naročilnicami v skupnem znesku 24.261 EUR brez DDV je vrednost javnega naročila razdelila in se izognila postopku javnega naročanja (izvajalcem je v letu 2017 plačala 29.598 EUR), kar je v neskladju z Zakonom o javnem naročanju (ZJN-3);
- z izdajo naročilnic je prevzela za 7.482 EUR več obveznosti, kot je imela načrtovanih sredstev v proračunu ob prevzemu obveznosti;

prevzela je obveznosti za dela v znesku 2.439 EUR, ki niso bila naročena z naročilnico; vsa navedena ravnanja so v neskladju z Zakonom o javnih financah;

- razpisna dokumentacija na področju humanitarnih in ostalih dejavnosti ter na področju športa ni vsebovala vseh obveznih sestavnih delov, kar je v neskladju s Pravilnikom o postopkih za izvrševanje proračuna Republike Slovenije;
- pred sklenitvijo pogodbe o finančnem najemu ni pridobila soglasja Ministrstva za finance (v letu 2017 je odplačala 1.819 EUR obveznosti iz finančnega najema), kar je v neskladju z Zakonom o financiranju občin in Zakonom o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2014 in 2015;
- v odloku o proračunu za leto 2017 ni določila obsega zadolževanja pravnih oseb javnega sektorja na ravni občine, kar je v neskladju z Zakonom o financiranju občin;
- ni v celoti izvajala nadzora nad zadolževanjem pravnih oseb javnega sektorja na ravni občine, kar je v neskladju z Zakonom o javnih financah;
- družbi Terme Gaja, d. o. o., Gaja Spa Resort ltd. je posodila prosta denarna sredstva, za kar ni imela podlage v javnofinančnih predpisih;
- od 4 javnih zavodov, katerih soustanoviteljica je, in gospodarske družbe, v kateri ima prevladujoč vpliv na upravljanje, do 15. 1. 2018 ni pridobila podatkov o stanju njihove zadolženosti na dan 31. 12. 2017; Ministrstvu za finance ni posredovala popolnih podatkov o stanju zadolženosti občine; navedeni ravnanji sta v neskladju s Pravilnikom o pošiljanju podatkov o stanju in spremembah zadolžitve pravnih oseb javnega sektorja in občin;
- v 3 primerih v pogodbe ni vključila protikorupcijske klavzule; v 1 primeru pred izdajo naročilnice od ponudnika ni pridobila izjave oziroma podatkov o udeležbi fizičnih in pravnih oseb v lastništvu ponudnika; navedena ravnanja so v neskladju z Zakonom o integriteti in preprečevanju korupcije;
- ni imela izdelanega srednjeročnega programa in letnega načrta varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami lokalnih skupnosti za leto 2017, kar je v neskladju z Zakonom o varstvu pred požarom;
- ustanovila je družbo Terme Gaja, d. o. o., Gaja Spa Resort ltd. ter zagotovila povečanje njenega osnovnega kapitala, čeprav za tako ustanovitev niso bili izpolnjeni pogoji, ki jih določajo javnofinančni predpisi;
- sklenila je predpogodbo za sklenitev prodajne pogodbe za nakup poslovnega prostora, namesto da bi izvedla postopek javnega naročila gradnje, kar je bilo v neskladju z Zakonom o javnem naročanju (ZJN-2).

Poleg tega nismo pridobili revizijskih dokazov, na podlagi katerih bi lahko potrdili, da je občina v 12 primerih pred sklenitvijo neposredne pogodbe na spletni strani objavila namero o oddaji stvarnega premoženja v najem (od tega so bile 4 pogodbe sklenjene, ko je veljala Uredba o stvarnem premoženju države, pokrajin in občin, in 8 pogodb, ko je veljala Uredba o stvarnem premoženju države in samoupravnih lokalnih skupnosti iz leta 2011), zaradi česar nismo mogli potrditi, ali je bilo ravnanje občine v skladu s 57. členom Uredbe o stvarnem premoženju države, pokrajin in občin oziroma z 48. členom Uredbe o stvarnem premoženju države in samoupravnih lokalnih skupnosti.

Računsko sodišče je Občini Destrnik podalo priporočila za izboljšanje poslovanja, ni pa zahtevalo predložitve odzivnega poročila, saj je občina med revizijskim postopkom, kjer je bilo mogoče, sprejela ustrezne popravilne ukrepe za odpravo razkritih nepravilnosti oziroma ukrepe, ki bodo zmanjšali možnost nastajanja istovrstnih nepravilnosti v prihodnje.

7.2.2 Regionalni razvoj

Računsko sodišče je izvedlo revizijo učinkovitosti poslovanja Vlade Republike Slovenije, Ministrstva za gospodarski razvoj in tehnologijo, ki je pristojno za regionalno politiko, in 6 občin: Občine Tolmin, Občine Idrija, Občine Postojna, Občine Ilirska Bistrica, Mestne občine Novo mesto in Občine Ribnica pri vodenju regionalnega razvoja v obdobju od leta 2014 do leta 2017. Računsko sodišče je obravnavalo načrtovanje regionalne politike in izvajanje nalog regionalnega razvoja, za kar so pristojne država in občine.

Računsko sodišče meni, da sta bila Vlada Republike Slovenije in Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo delno učinkovita pri vodenju regionalnega razvoja.

Ustava Republike Slovenije v 5. členu določa, da država na svojem ozemlju med drugim ustvarja možnosti za skladen civilizacijski in kulturni razvoj Slovenije. Državni zbor Republike Slovenije še ni sprejel zakona o ustanovitvi pokrajin, sprejel pa je Zakon o spodbujanju skladnega regionalnega razvoja.

Vlada Republike Slovenije s strateškimi dokumenti ni opredelila ciljev in usmeritev za pripravo regionalnih razvojnih programov. Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo pri načrtovanju v svojih programih ni celostno obravnavalo ukrepov, ki vplivajo na regionalni razvoj, je pa na svojih spletnih straneh navedlo cilje za področje skladnega regionalnega razvoja, ki pa niso določeni na način, da bi bilo mogoče preveriti njihovo doseganje.



Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo je za potrebe priprave regionalnih razvojnih programov programskega obdobja 2014–2020 s predstavniki razvojnih regij sicer pogosto sodelovalo, vendar jim konkretnih vsebinskih usmeritev o regijskih projektih, ki jih bo finančno podprla država, do leta 2016 ni podajalo, saj do takrat pristojna ministrstva še niso pripravila lastnih sektorskih projektov za razvoj razvojnih regij.

Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo je pregledalo predloge regionalnih razvojnih programov in po zahtevanih dopolnitvah vsem regionalnim razvojnim programom 12 razvojnih regij v letu 2015 podalo pozitivna mnenja. Vloga regionalnih razvojnih programov ni bila povsem jasna, predvsem v smislu, ali naj program za ukrepe in projekte vsebuje tudi realno opredeljen način izvedbe in finančne vire. Nejasnost vloge regionalnih razvojnih programov pa izhaja tudi iz določb Zakona o spodbujanju skladnega regionalnega razvoja, ki razen dogovorov za razvoj regij ne predvideva drugih oblik uresničevanja.

Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo je ob pomoči Vlade Republike Slovenije v letih 2016 in 2017 vodilo prvi postopek usklajevanj med državo in razvojnimi regijami o ključnih regijskih projektih, ki jih bo država podprla, vendar je postopek potekal počasi in ni bil zaključen v predvidenih rokih. Za projekte, vključene v dogovore za razvoj regij leta 2017, ki so temeljili na sektorskih (ministrskih) projektih, merila za izbor sektorskih projektov za ministrstva oziroma vlado niso bila zahtevana in jih ministrstva oziroma vlada tudi niso izkazali.

Vlada Republike Slovenije in Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo sta spremljala delovanje sistema regionalnega razvoja in v obdobju, na katero se nanaša revizija, predlagala nekatere spremembe predpisov, ki so bile sprejete. Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo je spremljalo delovanje regionalnih razvojnih agencij, ni pa spremljalo, obravnavalo in vplivalo na delovanje regijskih razvojnih mrež.

Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo ni imelo vzpostavljenega celostnega sistema spremljanja stanja, ukrepov in učinkov na področju regionalnega razvoja, pripravljalo pa je poročila za posamezna problemska območja. Vlada Republike Slovenije je za spremljanje stanja uporabljala poročila o razvoju, ki jih pripravlja Urad Republike Slovenije za makroekonomske analize in razvoj, vendar pa teh podatkov ne vlada ne ministrstvo nista nadalje obdelovala.

V revizijski pregled je bilo vključenih 6 občin iz 3 razvojnih regij (od 12), in sicer:

- Občina Tolmin in Občina Idrija (Goriška razvojna regija);

- Občina Postojna in Občina Ilirska Bistrica (Primorsko-notranjska razvojna regija) ter
- Mestna občina Novo mesto in Občina Ribnica (razvojna regija Jugovzhodna Slovenija).

Računsko sodišče meni, da so bile občine (Občina Tolmin, Občina Idrija, Občina Postojna, Občina Ilirska Bistrica, Mestna občina Novo mesto in Občina Ribnica) delno učinkovite pri vodenju regionalnega razvoja.

Vse občine so v svojih strateških dokumentih in letnih proračunih določile nekaj ciljev, ki se posredno navezujejo na regionalni razvoj (najbolje Občina Tolmin in Mestna občina Novo mesto), niso pa neposredno določile ciljev občine na področju regionalnega razvoja. So pa vse občine potrdile skupne strateške dokumente razvojne regije (regionalne razvojne programe), ki vsebujejo regionalne cilje.

Vse občine so sodelovale pri pripravi regionalnih razvojnih programov in podale svoje predloge projektov, ti predlogi so večinoma izhajali iz neposrednih potreb občine predlagateljice in ne širšega vidika skladnega razvoja razvojne regije.

Lastniški oziroma ustanoviteljski deleži občin v razvojnih institucijah (na primer v regionalnih razvojnih agencijah), ki so med občinami različni, so vplivali na obseg sodelovanja občin z razvojnimi institucijami. Vse občine so potrjevale letne programe dela in letna poročila razvojnih institucij (razen Občine Ilirska Bistrica, ki nima ustanoviteljskega oziroma lastniškega deleža v razvojni instituciji) in tako posredno usmerjale delo razvojnih institucij, niso pa neposredno usmerjale dela razvojnih institucij s podajanjem predlogov in navodil za delo na sejah organov oziroma skupščinah (razen Mestne občine Novo mesto). Računsko sodišče je ocenilo, da so občine (razen Občine Postojna in Občine Ilirska Bistrica) podpirale delovanje razvojnih institucij, katerih solastnice so, v smeri regionalnosti. Ni pa bilo razvidno, da so občine usmerjale delo razvojnih institucij k skladnejšemu razvoju oziroma zmanjševanju razlik znotraj razvojne regije.

Računsko sodišče je ugotovilo, da občine niso ustrezno zmanjšale tveganja za podvajanje osnovnih oziroma splošnih razvojnih nalog razvojnih institucij (na primer regionalne razvojne agencije in območne razvojne agencije), ki jih sofinancirajo občine (Občina Postojna in Občina Ribnica), vseeno pa neposrednih podvajanj konkretnih programov nismo ugotovili.

Ureditev sofinanciranja razvojnih institucij je v Zakonu o spodbujanju skladnega regionalnega razvoja razmeroma jasno določena za splošne naloge in za projekte v okviru dogovorov za razvoj regij, v zakonu pa

neposredno ni določen način financiranja drugih tekočih ali projektnih aktivnosti razvojnih institucij s področja regionalnega razvoja. Za financiranje teh so nekatere občine (Občina Tolmin, Občina Idrija in Občina Ribnica) z institucijami s statusom regijske ali območne razvojne institucije sklepale neposredne pogodbe. Računsko sodišče je ocenilo, da bi za namene učinkovitosti in preglednosti morala Vlada Republike Slovenije in Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo financiranje razvojnih institucij celostno urediti v predpisih, ki urejajo financiranje razvojnih institucij.

Projektov razvojnih institucij, ki bi jih hkrati finančno podprli obe občini razvojne regije, vključeni v revizijo, je bilo v obdobju, na katero se nanaša revizija, malo. Pri tem je večinoma šlo za ukrepe, ki jih sistemsko sofinancira država (na primer regijske štipendijske sheme). Navedeno in dejstvo, da projekti v regionalnih razvojnih programih večinoma ne temeljijo na analizah, ki bi upoštevale stanje in razlike med vsemi območji v razvojni regiji, kaže na to, da so občine podpirale malo projektov razvojnih institucij, ki bi jih po kriterijih računskega sodišča lahko označili kot regijske projekte.

Računsko sodišče je ocenilo, da v sistemu regionalnega razvoja ni jasno opredeljena vloga občin za skladen razvoj znotraj razvojne regije, saj občine, vključene v revizijo, niso podpirale projektov, ki bi neposredno povečevali skladnost razvoja znotraj razvojne regije, tovrstnih usmeritev tudi ni bilo v letnih programih dela in letnih poročilih razvojnih institucij.

Računsko sodišče je od Vlade Republike Slovenije zahtevalo predložitev odzivnega poročila, v katerem mora izkazati pripravo načrta aktivnosti za opredelitev usmeritev in ciljev regionalne politike; vsem revidirancem pa je podalo tudi priporočila.

Vlada Republike Slovenije je v predpisanem roku računskemu sodišču predložila odzivno poročilo. Računsko sodišče je ocenilo, da je izkazani popravljalni ukrep zadovoljiv.

7.2.3 Pravilnost dela poslovanja Občine Trnovska vas

Računsko sodišče je revidiralo pravilnost poslovanja Občine Trnovska vas v letu 2018 v delu, ki se nanaša na pripravo proračuna in zaključnega računa proračuna ter izvrševanje proračuna, prodaje nepremičnega premoženja in oddaje prostorov v najem, javna naročila pri investicijskih odhodkih, tekoče transfere (tekoče transfere za prevoze učencev osnovne šole in tekoče transfere nepridobitnim organizacijam in ustanovam), zadolževanje ter druga področja poslovanja. Cilj revizije je bil izrek mnenja o pravilnosti poslovanja Občine Trnovska vas v letu 2018 v delu, ki se nanaša na pripravo proračuna in zaključnega računa proračuna ter izvrševanje proračuna, prodaje nepremičnega premoženja in oddaje prostorov v najem, javna naročila pri investicijskih odhodkih, tekoče transfere (tekoče transfere za prevoze učencev osnovne šole in tekoče transfere nepridobitnim organizacijam in ustanovam), zadolževanje ter druga področja poslovanja.

Računsko sodišče je o pravilnosti dela poslovanja Občine Trnovska vas v letu 2018 izreklo mnenje s pridržkom, ker občina ni poslovala v skladu s predpisi in pogodbenimi določili v naslednjih primerih:

- obrazložitve proračuna za leto 2018 niso popolne, kar je v neskladju z Zakonom o javnih financah in Uredbo o dokumentih razvojnega načrtovanja in postopkih za pripravo predloga državnega proračuna in proračunov samoupravnih lokalnih skupnosti;
- obrazložitev splošnega dela zaključnega računa proračuna za leto 2018 in poročilo o doseženih ciljih in rezultatih nista popolna; navedeno je v neskladju z Navodilom o pripravi zaključnega računa državnega in občinskega proračuna ter metodologije za pripravo poročila o doseženih ciljih in rezultatih neposrednih in posrednih uporabnikov proračuna;
- poročilo Polletna realizacija proračuna Občine Trnovska vas za leto 2018 ni popolno; župan ni poročal občinskemu svetu o izvršenih prerazporeditvah proračunskih sredstev v drugem polletju 2018; navedeni ravnanji sta v neskladju z Zakonom o javnih financah;
- sklenila je najemno pogodbo za nedoločen čas na podlagi metode neposredne pogodbe (izplačilo v letu 2018 v znesku 1.346 EUR), kar je bilo v neskladju z Uredbo o pridobivanju, razpolaganju in upravljanju s stvarnim premoženjem države in občin;
- ponudbe, ki je presegala zagotovljena sredstva v proračunu, ni izločila kot nedopustne (izplačilo v letu 2018 v znesku 107.225 EUR); postopek javnega naročila ni vodila na način, da bi z njim zagotovila gospodarno in učinkovito porabo javnih sredstev in uspešno dosegla

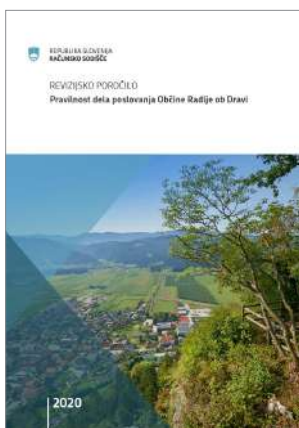


cilje svojega delovanja, določene skladno s predpisi, ki urejajo porabo proračunskih in drugih javnih sredstev; navedeni ravnanji sta v neskladju z Zakonom o javnem naročanju (ZJN-3);

- s sklenitvijo 2 pogodb je prevzela za skupaj 39.590 EUR več obveznosti, kot je imela zagotovljenih sredstev v proračunu občine, kar je v neskladju z Zakonom o javnih financah;
- nepridobitni organizaciji na drugih področjih delovanja je dodelila in izplačala sredstva v skupnem znesku 800 EUR, ne da bi prej izvedla javni razpis in ne da bi prej sklenila pogodbo o dodelitvi sredstev; navedeni ravnanji sta v neskladju s Pravilnikom o postopkih za izvrševanje proračuna Republike Slovenije;
- od javnega zavoda, katerega soustanoviteljica je, do 15. 1. 2019 ni pridobila podatkov o stanju njegove zadolženosti na dan 31. 12. 2018, kar je v neskladju s Pravilnikom o pošiljanju podatkov o stanju in spremembah zadolžitve pravnih oseb javnega sektorja in občin.

Računsko sodišče je Občini Trnovska podalo priporočila za izboljšanje poslovanja, ni pa zahtevalo predložitve odzivnega poročila, saj je občina med revizijskim postopkom, kjer je bilo mogoče, sprejela ustrezne popravljalne ukrepe za odpravo razkritih nepravilnosti oziroma ukrepe, ki bodo zmanjšali možnost nastajanja istovrstnih nepravilnosti v prihodnje.

7.2.4 Pravilnost dela poslovanja Občine Radlje ob Dravi



Računsko sodišče je revidiralo pravilnost poslovanja Občine Radlje ob Dravi v letu 2018 v delu, ki se nanaša na pripravo proračuna in zaključnega računa proračuna ter izvrševanje proračuna, prodaje nepremičnega premoženja in oddaje prostorov v najem, javna naročila pri investicijskih odhodkih, tekoče transfere (tekoče transfere za prevoze učencev osnovne šole in tekoče transfere nepridobitnim organizacijam in ustanovam), zadolževanje ter druga področja poslovanja. Cilj revizije je bil izrek mnenja o pravilnosti poslovanja Občine Radlje ob Dravi v letu 2018 v delu, ki se nanaša na pripravo proračuna in zaključnega računa proračuna ter izvrševanje proračuna, prodaje nepremičnega premoženja in oddaje prostorov v najem, javna naročila pri investicijskih odhodkih, tekoče transfere (tekoče transfere za prevoze učencev osnovne šole in tekoče transfere nepridobitnim organizacijam in ustanovam), zadolževanje ter druga področja poslovanja.

Računsko sodišče je o pravilnosti dela poslovanja Občine Radlje ob Dravi v letu 2018 izreklo negativno mnenje, ker občina ni poslovala v skladu s predpisi in pogodbenimi določili v naslednjih primerih:

- obrazložitve proračuna za leto 2018 niso popolne, kar je v neskladju z Zakonom o javnih financah in Uredbo o dokumentih razvojnega načrtovanja in postopkih za pripravo predloga državnega proračuna in proračunov samoupravnih lokalnih skupnosti;
- v splošnem in posebnem delu zaključnega računa proračuna občine za leto 2018 ni prikazala indeksa med realiziranim in sprejetim proračunom preteklega leta; obrazložitev splošnega dela zaključnega računa proračuna za leto 2018 in poročilo o doseženih ciljih in rezultatih nista popolna; navedena ravnanja so v neskladju z Navodilom o pripravi zaključnega računa državnega in občinskega proračuna ter metodologije za pripravo poročila o doseženih ciljih in rezultatih neposrednih in posrednih uporabnikov proračuna;
- poročilo o izvrševanju proračuna v prvem polletju 2018 je bilo občinskim svetnikom posredovano prepozno in ni popolno; izplačala je več sredstev, kot jih je imela načrtovanih na proračunskih postavkah; navedena ravnanja so v neskladju z Zakonom o javnih financah;
- pri plačilu obveznosti iz proračuna ni upoštevala zakonskih plačilnih rokov, kar je v neskladju z Zakonom o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2017 in 2018;
- ni vzpostavila sistema spremljanja prevzetih obveznosti v breme proračunov prihodnjih let, kar je v neskladju s Pravilnikom o postopkih za izvrševanje proračuna Republike Slovenije;
- po poteku roka za plačilo kupnine kupca ni pozvala k izpolnitvi obveznosti, kar je v neskladju z Obligacijskim zakonikom;
- sklenila je 2 prodajni pogodbi in pogodbo o dodelitvi sredstev z izvajalcem kulturnega programa v vrednosti nad 10.000 EUR brez DDV, ne da bi vanje vključila protikorupcijsko klavzulo, kar je v neskladju z Zakonom o integriteti in preprečevanju korupcije;
- v 8 primerih prodaje oziroma menjave nepremičnega premoženja, v 1 primeru oddaje premoženja v brezplačno uporabo in v pogodbi za ustanovitev stavbne pravice ni imenovala skrbnika pravnega posla oziroma ga ni določila v pogodbi, kar je bilo v neskladju z Uredbo o stvarnem premoženju države in samoupravnih lokalnih skupnosti oziroma Zakonom o stvarnem premoženju države in samoupravnih lokalnih skupnosti (ZSPDSLS-1);
- oddala je poslovni prostor v brezplačno uporabo, čeprav za to niso bili izpolnjeni pogoji; obremenjevanje stvarnega premoženja je vezala na prodajo istega premoženja isti stranki, za kar ni imela podlage v predpisih; navedeni ravnanji sta v neskladju z Zakonom o stvarnem premoženju države in samoupravnih lokalnih skupnosti (ZSPDSLS);

- določila je višino najemnine v neskladju z določili Pravilnika o oddajanju poslovnih prostorov in zemljišč v najem in določanju najemnin v lasti Občine Radlje ob Dravi;
- k pogodbi o brezplačni uporabi poslovnega prostora ni sklenila aneksa, s katerim bi določila višino najemnine, kar je v neskladju s pogodbenimi določili;
- najemnino za oddajo poslovnih prostorov v najem je določila v neskladju s Pravilnikom o oddajanju zemljišč in poslovnih prostorov v lasti Občine Radlje ob Dravi v najem;
- v 2 primerih oddaje premoženja v brezplačno uporabo na svoji spletni strani ni objavila namere o oddaji stvarnega premoženja v brezplačno uporabo; parkirna mesta je oddala v brezplačno uporabo za nedoločen čas; sklenila je pogodbo o ustanovitvi stavbne pravice, čeprav ustanovitev stavbne pravice ni bila vključena v Letni načrt razpolaganja z nepremičnim premoženjem občine za leto 2018; navedena ravnanja so v neskladju z Uredbo o stvarnem premoženju države in samoupravnih lokalnih skupnosti;
- ni izvajala nadzora nad poslovanjem javnega zavoda glede sklepanja najemnih pogodb z uporabniki prostorov zdravstvenega doma ter ni zagotovila popolnega in pravočasnega pobiranja prejemkov proračuna iz svoje pristojnosti ter izločanja teh prejemkov v proračun, kar je v neskladju z Zakonom o javnih financah;
- javno dostopnih informacij javnega značaja iz 6 sklenjenih pogodb z izvajalci storitev prevozov učencev osnovne šole in 2 aneksov k pogodbi za izvedbo javnega naročila ni objavila na portalu javnih naročil, kar je v neskladju s Pravilnikom o objavah pogodb s področja javnega naročanja, koncesij in javno-zasebnih partnerstev;
- objava javnega razpisa na področju športa ni vsebovala vseh obveznih sestavnih delov; Športnemu društvu Radlje ob Dravi je dodelila 2.433 EUR sredstev, pri čemer ni upoštevala zakonsko predpisanih meril (sredstva je izplačala v letu 2019), Športni zvezi Radlje ob Dravi je poleg sredstev, dodeljenih na podlagi javnega razpisa na področju športa, z neposredno pogodbo dodelila in izplačala sredstva v skupnem znesku 9.182 EUR, ne da bi prej izvedla javni razpis; vsa navedena ravnanja so v neskladju z Zakonom o športu;
- Športnemu društvu Radlje ob Dravi je izplačala 5.206 EUR po poteku obdobja, ki je bilo določeno v pogodbi za izplačilo sredstev, kar je v neskladju s Pogodbo o sofinanciranju programov športa v Občini Radlje ob Dravi za leto 2018;
- 3 izvajalcem kulturnih programov je dodelila sredstva v skupnem znesku 5.320 EUR (2 izvajalcema je v letu 2018 izplačala sredstva v skupnem znesku 3.320 EUR), ne da bi prej izvedla javni

razpis oziroma javni poziv in ne da bi sklenila pogodbe o dodelitvi sredstev, kar je v neskladju z Zakonom o uresničevanju javnega interesa za kulturo;

- objava javnega razpisa in razpisna dokumentacija za sofinanciranje programov drugih društev in organizacij nista vsebovali vseh obveznih sestavin, kar je v neskladju s Pravilnikom o postopkih za izvrševanje proračuna Republike Slovenije;
- v svetovni splet ni posredovala vseh dokumentov iz javnih razpisov na področju športa, kulture in programov drugih društev in organizacij, kar je v neskladju z Uredbo o posredovanju in ponovni uporabi informacij javnega značaja;
- z odplačilom dolga in blagovnih kreditov je v letu 2018 za 14,1 odstotne točke oziroma 824.996 EUR presegla zakonsko dovoljeno mejo odplačil, kar je v neskladju z Zakonom o financiranju občin;
- s sklenitvijo pogodbe, s katero se je dogovorila za obročno plačilo odkupa lastništva telovadnice, se je dolgoročno zadolžila, ne da bi zadolžitev načrtovala v odloku o proračunu (odplačila v letu 2018 v znesku 732.192 EUR) in ne da bi upoštevala predpisane postopke zadolževanja občin, kar je v neskladju z Zakonom o financiranju občin in Pravilnikom o postopkih za izdajo soglasja k zadolževanju občin;
- s sklenitvijo dogovorov o poplačilu obveznosti v skupnem znesku 229.883 EUR (izplačila v letu 2018 v skupnem znesku 59.938 EUR) se je zadolžila pri gospodarskih družbah zasebnega prava, kar je v neskladju s Pravilnikom o postopkih za izdajo soglasja k zadolževanju občin;
- v odloku o proračunu za leto 2018 ni določila obsega zadolževanja pravnih oseb javnega sektorja na ravni občine; s sklenitvijo dogovorov o obročnem plačilu obveznosti se je zadolžila za tekoče odhodke v skupnem znesku 60.304 EUR (izplačila v letu 2018 v skupnem znesku 24.591 EUR); navedeni ravnanji sta v neskladju Zakonom o financiranju občin;
- s sklenitvijo dogovorov o obročnem plačilu obveznosti se je dolgoročno zadolžila v skupnem znesku 229.883 EUR (izplačila v letu 2018 v skupnem znesku 24.591 EUR), ne da bi upoštevala postopke zadolževanja občin, ki jih določata Zakon o financiranju občin in Pravilnik o postopkih za izdajo soglasja k zadolževanju občin;
- s sklenitvijo dogovorov o obročnem plačilu obveznosti je prevzela dodatno obveznost za plačilo provizij za opravljene storitve (izplačila v letu 2018 v skupnem znesku 6.868 EUR), pri čemer ni upoštevala načela gospodarnosti; ni v celoti izvajala nadzora nad zadolževanjem pravnih oseb javnega sektorja na ravni občine; navedeni ravnanji sta v neskladju z Zakonom o javnih financah;

- Ministrstvu za finance ni poročala o vseh pravnih poslih, ki po vsebini pomenijo zadolžitev občine; od pravnih oseb javnega sektorja na ravni občine, katerih ustanoviteljica oziroma soustanoviteljica je, ni pridobila podatkov o stanju njihove zadolženosti; navedeni ravnanji sta v neskladju s Pravilnikom o pošiljanju podatkov o stanju in spremembah zadolžitve pravnih oseb javnega sektorja in občin;
- ni sprejela odloka, s katerim bi določila način izvajanja nalog, ki jih je prenesla na krajevne skupnosti, kar je v neskladju z Zakonom o lokalni samoupravi;
- ni spremljala poslovanja krajevnih skupnosti oziroma izvrševanja njihovih finančnih načrtov, kar je v neskladju z Zakonom o javnih financah;
- s sklenitvijo pogodbe za vodenje proračuna in financ za 10 mesecev, kljub temu da gre za ponavljajočo se in dlje časa trajajočo storitev, se je izognila uporabi Zakona o javnem naročanju (izplačila v letu 2018 v znesku 24.671 EUR), kar je v neskladju z Zakonom o javnem naročanju (ZJN-2);
- izvajalcu je za vodenje proračuna in financ plačala dodatna dela, ki po vsebini sodijo v obseg storitev, ki jih za občino v skladu s pogodbo opravlja izvajalec (izplačila v letu 2018 v znesku 759 EUR), kar je v neskladju s pogodbenimi določili;
- v obdobju od sklenitve pogodbe o vodenju računovodstva in financ v letu 2012 do konca leta 2018 ni preverjala razmer na trgu; v letu 2018 ni imela sklenjene veljavne pogodbe za izvajanje finančnega in poslovnega svetovanja (izplačila v letu 2018 v znesku 3.660 EUR); ni zagotovila neodvisnega preverjanja sistemov finančnega poslovanja (menedžmenta) in kontrol ter svetovanja poslovodstvu za izboljšanje njihove učinkovitosti (izplačila v letu 2018 v znesku 4.026 EUR); plačala je 8.977 EUR potnih stroškov za uporabo zasebnega vozila župana v službene namene, čeprav obračuni potnih stroškov za službene poti župana ne predstavljajo verodostojne knjigovodske listine; vse navedeno je v neskladju z Zakonom o javnih financah.

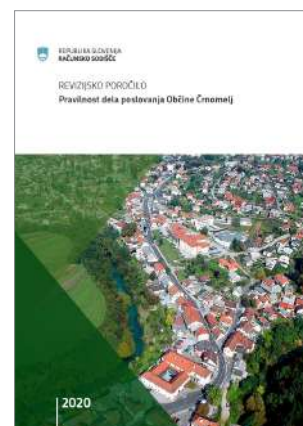
Računsko sodišče je Občini Radlje ob Dravi podalo priporočila za izboljšanje poslovanja, ni pa zahtevalo predložitve odzivnega poročila, saj je občina med revizijskim postopkom, kjer je bilo mogoče, sprejela ustrezne popravljalne ukrepe za odpravo razkritih nepravilnosti oziroma ukrepe, ki bodo zmanjšali možnost nastajanja istovrstnih nepravilnosti v prihodnje.

7.2.5 Pravilnost dela poslovanja Občine Črnomelj

Računsko sodišče je revidiralo pravilnost poslovanja Občine Črnomelj v letu 2018 v delu, ki se nanaša na pripravo proračuna in zaključnega računa proračuna ter izvrševanje proračuna, prodaje nepremičnega premoženja in oddaje prostorov v najem, javna naročila pri investicijskih odhodkih, tekoče transfere (tekoče transfere za prevoze učencev osnovne šole in tekoče transfere nepridobitnim organizacijam in ustanovam), zadolževanje ter druga področja poslovanja. Cilj revizije je bil izrek mnenja o pravilnosti poslovanja Občine Črnomelj v letu 2018 v delu, ki se nanaša na pripravo proračuna in zaključnega računa proračuna ter izvrševanje proračuna, prodaje nepremičnega premoženja in oddaje prostorov v najem, javna naročila pri investicijskih odhodkih, tekoče transfere (tekoče transfere za prevoze učencev osnovne šole in tekoče transfere nepridobitnim organizacijam in ustanovam), zadolževanje ter druga področja poslovanja.

Računsko sodišče je o pravilnosti dela poslovanja Občine Črnomelj v letu 2018 izreklo negativno mnenje, ker občina ni poslovala v skladu s predpisi in pogodbenimi določili v naslednjih primerih:

- obrazložitve proračuna za leto 2018 niso popolne, kar je v neskladju z Zakonom o javnih financah in Uredbo o dokumentih razvojnega načrtovanja in postopkih za pripravo predloga državnega proračuna in proračunov samoupravnih lokalnih skupnosti;
- obrazložitev splošnega dela zaključnega računa proračuna občine za leto 2018 in poročilo o doseženih ciljih in rezultatih nista popolna, kar je v neskladju z Navodilom o pripravi zaključnega računa državnega in občinskega proračuna ter metodologije za pripravo poročila o doseženih ciljih in rezultatih neposrednih in posrednih uporabnikov proračuna;
- poročilo o realizaciji proračuna v prvem polletju 2018 ni popolno; županja oziroma župan v poročilu o realizaciji proračuna v prvem polletju 2018 in v zaključnem računu proračuna občine za leto 2018 občinskemu svetu nista poročala o izvršenih prerazporeditvah; županja oziroma župan nista določila obsega izdatkov za posamezno 3-mesečje ali drugo obdobje, v okviru katerega smejo neposredni uporabniki plačevati obveznosti; občina ni mesečno načrtovala likvidnosti proračuna; vsa navedena ravnanja so v neskladju z Zakonom o javnih financah;
- prerazporeditev sredstev je bila izvedena v neskladju z Odlokom o proračunu Občine Črnomelj za leto 2018;
- občina ni vzpostavila evidence o izdanih sklepih o prerazporeditvah, kar je v neskladju z Uredbo o upravnem poslovanju;



- pri plačilu obveznosti iz proračuna ni upoštevala zakonskih plačilnih rokov, kar je bilo v neskladju z Zakonom o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2017 in 2018 oziroma je v neskladju z Zakonom o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2018 in 2019;
- v 4 primerih je oddala poslovne prostore, za katere ni sprejela posamičnega programa ravnanja s stvarnim premoženjem, kar je bilo v neskladju z Uredbo o pridobivanju, razpolaganju in upravljanju s stvarnim premoženjem države in občin oziroma Uredbo o stvarnem premoženju države, pokrajin in občin;
- v 4 primerih oddaje prostorov v najem ni objavila namere o oddaji stvarnega premoženja v najem in ni imenovala skrbnika pravnega posla oziroma ga ni določila v pogodbi; v 3 primerih je sklenila pogodbe za oddajo prostorov v brezplačno uporabo za nedoločen čas; vsa navedena ravnanja so bila v neskladju z Uredbo o stvarnem premoženju države, pokrajin in občin oziroma Uredbo o stvarnem premoženju države in samoupravnih lokalnih skupnosti;
- ponudbo, ki je presegala zagotovljena sredstva v proračunu občine (v letu 2018 plačano 721.394 EUR), ni izločila kot nedopustne; v 2 primerih je prepozno poslala v objavo obvestilo o oddaji javnega naročila in v 5 primerih obvestilo o spremembi pogodbe o izvedbi javnega naročila v času njegove veljavnosti, v 3 primerih pa ni poslala v objavo obvestila o spremembi pogodbe o izvedbi javnega naročila v času njegove veljavnosti; od izvajalca ni pridobila enotnega evropskega dokumenta v zvezi z oddajo javnega naročila, ki bi ga izpolnil podizvajalec; v 1 primeru ni pripravila končnega poročila o oddaji javnega naročila; za oddajo dodatnih del v znesku 15.244 EUR ni izvedla ustreznega postopka oddaje javnega naročila; pred sklenitvijo aneksa za dodatna dela ni obvestila svojega nadzornega organa o spremembi pogodbe; vsa navedena ravnanja so v neskladju z Zakonom o javnem naročanju (ZJN-3 oziroma ZJN-2);
- občina je s sklenitvijo 2 pogodb prevzela za najmanj 142.902 EUR več obveznosti, kot je imela za ta namen načrtovanih sredstev v načrtu razvojnih programov, kar je v neskladju z Zakonom o javnih financah;
- pred uvrstitvijo 2 projektov v načrt razvojnih programov ni pripravila dokumenta identifikacije investicijskega projekta, kar je v neskladju z Zakonom o javnih financah in Uredbo o enotni metodologiji za pripravo in obravnavo investicijske dokumentacije na področju javnih financ;
- od izvajalca ni pridobila podaljšanja veljavnosti zavarovanja za dobro izvedbo pogodbenih obveznosti, prepozno je pridobila kavcijsko zavarovanje za odpravo napak v garancijskem roku in bančno garancijo

za odpravo napak v garancijskem roku, menico za odpravo napak v garancijskem roku pa je pridobila v prenizki vrednosti; sklenila je aneks k pogodbi za dodatna dela v znesku 15.244 EUR, kar glede na pogodbeno določila ni bilo dopustno; vsa navedena ravnanja so v neskladju s pogodbenimi določili;

- sklenila je aneks za dodatna dela v vrednosti najmanj 10.974 EUR po zaključku del; 2 nepridobitnima organizacijama na drugih področjih je dodelila in izplačala sredstva v skupnem znesku 2.000 EUR, ne da bi prej izvedla javni razpis; navedeni ravnanji sta v neskladju s Pravilnikom o postopkih za izvrševanje proračuna Republike Slovenije;
- ni v celoti izvajala nadzora nad poslovanjem pravnih oseb javnega sektorja na ravni občine, kar je v neskladju z Zakonom o javnih financah;
- objava javnega razpisa ni vsebovala vseh obveznih sestavnih delov; komisija je prepozno pozvala vlagatelja za dopolnitev nepopolnih vlog; 4 izvajalcem športnih programov je poleg sredstev, dodeljenih na podlagi javnega razpisa na področju športa, dodelila in izplačala sredstva v skupnem znesku 4.360 EUR, ne da bi prej izvedla javni razpis; vsa navedena ravnanja so v neskladju z Zakonom o športu; na svetovnem spletu ni objavila dokumentacije o vseh zahtevanih javno dostopnih informacijah javnega značaja v zvezi z javnim razpisom na področju športa, kar je v neskladju z Uredbo o posredovanju in ponovni uporabi informacij javnega značaja;
- 4 izvajalcem kulturnih projektov je dodelila in izplačala sredstva v skupnem znesku 11.200 EUR, ne da bi prej izvedla javni razpis oziroma javni poziv, kar je v neskladju z Zakonom o uresničevanju javnega interesa za kulturo;
- v Odloku o proračunu Občine Črnomelj za leto 2018 ni določila obsega zadolževanja pravnih oseb javnega sektorja na ravni občine, kar je v neskladju z Zakonom o financiranju občin;
- ni v celoti izvajala nadzora nad zadolževanjem pravnih oseb javnega sektorja na ravni občine, kar je v neskladju z Zakonom o javnih financah.

Računsko sodišče je Občini Črnomelj podalo priporočila za izboljšanje poslovanja, ni pa zahtevalo predložitve odzivnega poročila, saj je občina med revizijskim postopkom, kjer je bilo mogoče, sprejela ustrezne popravilne ukrepe za odpravo razkritih nepravilnosti oziroma ukrepe, ki bodo zmanjšali možnost nastajanja istovrstnih nepravilnosti v prihodnje.



7.2.6 Pravilnost poslovanja Občine Jesenice v delu, ki se nanaša na delovanje občinskega sveta, sredstva za reprezentanco in uporabo službenih plačilnih kartic

Računsko sodišče je revidiralo pravilnost poslovanja Občine Jesenice v delu, ki se nanaša na delovanje občinskega sveta, sredstva za reprezentanco in uporabo službenih plačilnih kartic, v letih 2015, 2016 in 2017. Cilj revizije je bil izrek mnenja o pravilnosti poslovanja Občine Jesenice v delu, ki se nanaša na delovanje občinskega sveta, sredstva za reprezentanco in uporabo službenih plačilnih kartic, v letih 2015, 2016 in 2017.

Računsko sodišče je o pravilnosti poslovanja Občine Jesenice v delu, ki se nanaša na delovanje občinskega sveta, sredstva za reprezentanco in uporabo službenih plačilnih kartic, v letih 2015, 2016 in 2017 izreklo mnenje s pridržkom, ker občina ni poslovala v skladu s predpisi v naslednjih primerih:

- sredstva proračuna je porabila tudi za reprezentanco, ni pa določila namenov, za katere se lahko porabljajo sredstva, ki jih je v proračunu načrtovala za reprezentanco, ni omejila oziroma določila višine sredstev, ki se lahko porabijo za posamezen namen, in ni opredelila načina spremljanja porabe teh sredstev; plačala je račune v skupnem znesku 13.243 EUR za opravljene storitve oziroma nakupe blaga, ki glede na namen niso potrebni za delovanje občine in krajevnih skupnosti; ker ni pridobila ustreznih dokazil (potrdil oziroma dobavnic), pred plačilom računov v skupnem znesku 27.389 EUR ni mogla preveriti pravnega temelja in višine obveznosti, ki izhajata iz verodostojne knjigovodske listine; navedena ravnanja so v neskladju z Zakonom o javnih financah;
- naročilnice za gostinske storitve oziroma za nakupe blaga je izdala po že opravljenih storitvah oziroma opravljenih dobavah blaga (v obdobju od leta 2015 do leta 2017 izplačano 9.256 EUR), kar je v neskladju s Pravilnikom o postopkih za izvrševanje proračuna Republike Slovenije;
- račun je plačala pred zapadlostjo, kar je bilo v neskladju z Zakonom o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2014 in 2015 oziroma z Zakonom o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2016 in 2017.

Poleg tega računsko sodišče v reviziji ni pridobilo ustreznih in zadostnih revizijskih dokazov, da je občina kupljeno blago za pogostitve na delovnih sestankih župana in zaposlenih v občinski upravi dejansko porabila

le za pogostitve na delovnih sestankih z zunanjimi partnerji, ne pa tudi za pogostitve članov organov občine in zaposlenih v občinski upravi ter da je občina kupljeno blago za namen priložnostnih daril dejansko porabila le za obdaritev poslovnih partnerjev, ne pa tudi članov organov občine in zaposlenih v občinski upravi. Poleg navedenega pa je računsko sodišče pridobilo revizijske dokaze, iz katerih je razvidno, da so bili prejemniki daril poleg predsednikov društev iz krajevnih skupnosti in drugih gostov tudi člani svetov krajevnih skupnosti, ni pa razvidna vrednost daril, ki se nanaša na posamezne prejemnike daril. Zaradi vsega navedenega računsko sodišče ni moglo potrditi, da so bila sredstva proračuna porabljena za izvajanje funkcij občine v smislu, kot to zahtevata drugi odstavek 2. člena in 7. člen Zakona o javnih financah, torej za naloge občine skladno z veljavnimi predpisi in v višini, ki je za to potrebna.

Računsko sodišče je Občini Jesenice podalo priporočila za izboljšanje poslovanja, ni pa zahtevalo predložitve odzivnega poročila, saj je občina med revizijskim postopkom, kjer je bilo mogoče, sprejela ustrezne popravilne ukrepe za odpravo ugotovljenih nepravilnosti.

7.2.7 Pravilnost poslovanja Občine Kamnik v delu, ki se nanaša na delovanje občinskega sveta, sredstva za reprezentanco in uporabo službenih plačilnih kartic

Računsko sodišče je revidiralo pravilnost poslovanja Občine Kamnik v delu, ki se nanaša na delovanje občinskega sveta, sredstva za reprezentanco in uporabo službenih plačilnih kartic, v letih 2015, 2016 in 2017. Cilj revizije je bil izrek mnenja o pravilnosti poslovanja Občine Kamnik v delu, ki se nanaša na delovanje občinskega sveta, sredstva za reprezentanco in uporabo službenih plačilnih kartic, v letih 2015, 2016 in 2017.

Računsko sodišče je o pravilnosti poslovanja Občine Kamnik v delu, ki se nanaša na delovanje občinskega sveta, sredstva za reprezentanco in uporabo službenih plačilnih kartic, v letih 2015, 2016 in 2017 izreklo mnenje s pridržkom, ker občina ni poslovala v skladu s predpisi v naslednjih primerih:

- izplačala je več sredstev za zagotavljanje pogojev za delo članov svetniških skupin, kot je bilo dopustno (v letih od 2015 do 2017 izplačano skupaj 3.946 EUR preveč), kar je bilo v neskladju s Pravilnikom o zagotavljanju pogojev za delo članov Občinskega sveta Občine Kamnik v povezavi s Sklepom o določitvi višine



sredstev za zagotavljanje pogojev za delo članov OS Občine Kamnik v letih 2015 in 2016 oziroma Sklepom o določitvi višine sredstev za zagotavljanje pogojev za delo članov Občinskega sveta Občine Kamnik v letih 2017 in 2018;

- plačala je račune za zagotavljanje administrativne in strokovne pomoči svetniškima skupinama in samostojnemu svetniku v skupnem znesku 12.389 EUR, kar je v neskladju z Zakonom o lokalni samoupravi;
- sredstva proračuna je porabila tudi za reprezentanco, ni pa določila namenov, za katere se lahko porabljajo sredstva, ki jih je v proračunu načrtovala za reprezentanco, ni omejila oziroma določila višine sredstev, ki se lahko porabijo za posamezen namen, in ni opredelila načina spremljanja porabe teh sredstev; plačala je račune v skupnem znesku 5.452 EUR za opravljene storitve oziroma nakup blaga, ki glede na namen niso potrebni za delovanje občine; ni zagotovila nadzora nad poslovanjem krajevnih skupnosti v delu, ki se nanaša na porabo sredstev za reprezentanco; navedena ravnanja so v neskladju z Zakonom o javnih financah;
- 2 naročilnici za gostinske storitve je izdala po že opravljenih storitvah (v obdobju od leta 2015 do leta 2017 izplačano 430 EUR), kar je v neskladju s Pravilnikom o postopkih za izvrševanje proračuna Republike Slovenije;
- 5 računov, ki se nanašajo na krajevne skupnosti, je plačala pred zapadlostjo, kar je bilo v neskladju z Zakonom o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2014 in 2015.

Poleg tega računsko sodišče v reviziji ni pridobilo ustreznih in zadostnih revizijskih dokazov, da je občina kupljeno blago za pogostitve na delovnih sestankih župana in zaposlenih v občinski upravi dejansko porabila le za pogostitve na delovnih sestankih z zunanjimi partnerji, ne pa tudi za pogostitve članov organov občine in zaposlenih v občinski upravi ter da je občina kupljeno blago za namen promocijskih in protokolarnih daril dejansko porabila le za obdaritev poslovnih partnerjev, ne pa tudi članov organov občine in zaposlenih v občinski upravi. Poleg navedenega pa je računsko sodišče pridobilo revizijske dokaze, iz katerih je razvidno, da so bili prejemniki priložnostnih daril ob novem letu poleg poslovnih partnerjev tudi člani organov občine in zaposleni v občinski upravi, ni pa razvidna vrednost daril, ki se nanaša nanje. Zaradi vsega navedenega računsko sodišče ni moglo potrditi, da so bila sredstva proračuna porabljena za izvajanje funkcij občine v smislu, kot to zahtevata drugi odstavek 2. člena in 7. člen Zakona o javnih financah, torej za naloge občine skladno z veljavnimi predpisi in v višini, ki je za to potrebna.

Računsko sodišče je Občini Kamnik podalo priporočila za izboljšanje poslovanja, ni pa zahtevalo predložitve odzivnega poročila, saj je občina med revizijskim postopkom, kjer je bilo mogoče, sprejela ustrezne popravljalne ukrepe za odpravo ugotovljenih nepravilnosti.

7.2.8 Pravilnost poslovanja Občine Krško v delu, ki se nanaša na delovanje občinskega sveta, sredstva za reprezentanco in uporabo službenih plačilnih kartic

Računsko sodišče je revidiralo pravilnost poslovanja Občine Krško v delu, ki se nanaša na delovanje občinskega sveta, sredstva za reprezentanco in uporabo službenih plačilnih kartic, v letih 2015, 2016 in 2017. Cilj revizije je bil izrek mnenja o pravilnosti poslovanja Občine Krško v delu, ki se nanaša na delovanje občinskega sveta, sredstva za reprezentanco in uporabo službenih plačilnih kartic, v letih 2015, 2016 in 2017.

Računsko sodišče je o pravilnosti poslovanja Občine Krško v delu, ki se nanaša na delovanje občinskega sveta, sredstva za reprezentanco in uporabo službenih plačilnih kartic, v letih 2015, 2016 in 2017 izreklo mnenje s pridržkom, ker občina ni poslovala v skladu s predpisi v naslednjih primerih:

- 2 članoma občinskega sveta ni izplačala sejnine za udeležbo na seji delovnega telesa občinskega sveta; 10 članom občinskega sveta in 3 članom delovnih teles občinskega sveta, ki niso člani občinskega sveta, sejin ni izplačala v roku; navedena ravnanja so v neskladju s Pravilnikom o plačah in drugih prejemkih občinskih funkcionarjev, članov delovnih teles občinskega sveta, članov drugih organov Občine Krško in članov svetov krajevnih skupnosti in članov svetov javnih zavodov;
- naročilnico za gostinske storitve je izdala po že opravljeni storitvi v letu 2016 (izplačano 6.448 EUR), kar je v neskladju s Pravilnikom o postopkih za izvrševanje proračuna Republike Slovenije;
- sredstva proračuna je do sprejema Pravilnika o porabi sredstev za reprezentanco porabljala tudi za reprezentanco, ni pa imela določenih namenov, za katere se lahko porabljajo sredstva, ki jih je v proračunu načrtovala za reprezentanco, in omejitev oziroma višine sredstev, ki so se lahko porabila za posamezen namen, ter ni imela opredeljenega načina spremljanja porabe teh sredstev; plačala je račune v skupnem znesku 18.682 EUR za opravljene storitve oziroma nakup blaga, ki glede na namen niso potrebni za delovanje občine; ni zagotovila nadzora nad poslovanjem krajevnih skupnosti



v delu, ki se nanaša na porabo sredstev za reprezentanco; navedena ravnanja so v neskladju z Zakonom o javnih financah.

Poleg tega računsko sodišče v reviziji ni pridobilo ustreznih in zadostnih revizijskih dokazov, da je občina kupljeno blago za pogostitve na delovnih sestankih župana in zaposlenih v občinski upravi dejansko porabila le za pogostitve na delovnih sestankih z zunanjimi partnerji, ne pa tudi za pogostitve članov organov občine in zaposlenih v občinski upravi. Poleg navedenega pa je računsko sodišče pridobilo revizijske dokaze, iz katerih je razvidno, da so bili prejemniki novoletnih daril in daril, danih ob drugih priložnostih, poleg poslovnih partnerjev tudi zaposleni v občinski upravi in člani organov občine ter da so bili prejemniki vstopnic poleg gostov iz tujine tudi člani organov občine, ni pa razvidna vrednost daril oziroma vstopnic, ki se nanaša nanje, ter da so bili udeleženci pogostitev ob novem letu poleg poslovnih partnerjev tudi člani sveta krajevnih skupnosti, ni pa razviden delež odhodkov, ki se nanaša nanje. Zaradi vsega navedenega računsko sodišče ni moglo potrditi, da so bila sredstva proračuna porabljena za izvajanje funkcij občine v smislu, kot to zahtevata drugi odstavek 2. člena in 7. člen Zakona o javnih financah, torej za naloge občine skladno z veljavnimi predpisi in v višini, ki je za to potrebna.

Računsko sodišče je Občini Krško podalo priporočila za izboljšanje poslovanja, ni pa zahtevalo predložitve odzivnega poročila, saj je občina med revizijskim postopkom, kjer je bilo mogoče, sprejela ustrezne popravilne ukrepe za odpravo ugotovljenih nepravilnosti.

7.2.9 Pravilnost poslovanja Občine Radovljica v delu, ki se nanaša na delovanje občinskega sveta, sredstva za reprezentanco in uporabo službenih plačilnih kartic



Računsko sodišče je revidiralo pravilnost poslovanja Občine Radovljica v delu, ki se nanaša na delovanje občinskega sveta, sredstva za reprezentanco in uporabo službenih plačilnih kartic, v letih 2015, 2016 in 2017. Cilj revizije je bil izrek mnenja o pravilnosti poslovanja Občine Radovljica v delu, ki se nanaša na delovanje občinskega sveta, sredstva za reprezentanco in uporabo službenih plačilnih kartic, v letih 2015, 2016 in 2017.

Računsko sodišče je o pravilnosti poslovanja Občine Radovljica v delu, ki se nanaša na delovanje občinskega sveta, sredstva za reprezentanco in uporabo službenih plačilnih kartic, v letih 2015, 2016 in 2017 izreklo

mnenje s pridržkom, ker občina ni poslovala v skladu s predpisi v naslednjih primerih:

- z izplačili sejin 6 članom občinskega sveta je preseгла zakonsko določeno mejo letnega zneska izplačil posameznemu članu občinskega sveta, kar je v neskladju z Zakonom o lokalni samoupravi;
- 4 članom občinskega sveta in 1 članu delovnega telesa občinskega sveta, ki ni član občinskega sveta, je izplačala prenizko sejnino, 2 članoma občinskega sveta pa je izplačala previsoko sejnino; navedena ravnanja so v neskladju s Pravilnikom o plačah in drugih prejemkih občinskih funkcionarjev, članov organov občine in delovnih teles Občinskega sveta Občine Radovljica ter predsednikov svetov krajevnih skupnosti;
- članici svetniške skupine je omogočila prevzem opreme, čeprav ta prevzema opreme ni potrdila s podpisom reverza, kar je v neskladju s Pravilnikom o sredstvih za delo svetniških skupin in samostojnih članov Občinskega sveta Občine Radovljica;
- račun je plačala pred zapadlostjo, kar je bilo v neskladju z Zakonom o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2017 in 2018;
- ponudnikom blaga in izvajalcem storitev za dobavljeno blago oziroma opravljene storitve ni izdala naročilnic (v letih 2015, 2016 in 2017 plačano v skupnem znesku 27.695 EUR); ker ni pridobila ustreznih dokazil (potrdil oziroma dobavnic), pred plačilom računov v skupnem znesku 495 EUR ni mogla preveriti pravnega temelja in višine obveznosti, ki izhajata iz verodostojne knjigovodske listine; sredstva proračuna je porabljala tudi za reprezentanco, ni pa določila namenov, za katere se lahko porabljajo sredstva, ki jih je v proračunu načrtovala za reprezentanco, ni omejila oziroma določila višine sredstev, ki se lahko porabijo za posamezen namen, in ni opredelila načina spremljanja porabe teh sredstev; plačala je račune v skupnem znesku 6.251 EUR za opravljene storitve oziroma nakupe blaga, ki glede na namen niso potrebni za delovanje občine; ni zagotovila nadzora nad poslovanjem krajevnih skupnosti v delu, ki se nanaša na porabo sredstev za reprezentanco, in v delu, ki se nanaša na porabo sredstev, plačanih s službenimi plačilnimi karticami; navedena ravnanja so v neskladju z Zakonom o javnih financah.

Poleg tega računsko sodišče v reviziji ni pridobilo ustreznih in zadostnih revizijskih dokazov, da je občina kupljeno blago za pogostitve na delovnih sestankih župana in zaposlenih v občinski upravi dejansko porabila le za pogostitve na delovnih sestankih z zunanjimi partnerji, ne pa tudi za pogostitve članov organov občine in zaposlenih v občinski upravi ter da je občina kupljeno blago za namen priložnostnih daril dejansko porabila le za obdaritev poslovnih partnerjev in protokolarnih gostov,

ne pa tudi za člane organov občine in zaposlene v občinski upravi, zaradi česar ni moglo potrditi, da so bila sredstva proračuna porabljena za izvajanje funkcij občine v smislu, kot to zahtevata drugi odstavek 2. člena in 7. člen Zakona o javnih financah, torej za naloge občine skladno z veljavnimi predpisi in v višini, ki je za to potrebna.

Računsko sodišče je od Občine Radovljica zahtevalo predložitev odzivnega poročila, v katerem je mora izkazati popravljalni ukrep za odpravo ugotovljene nepravilnosti, in podalo priporočila za izboljšanje poslovanja.

Občina Radovljica je v predpisanem roku računskemu sodišču predložila odzivno poročilo. Računsko sodišče je ocenilo, da je izkazani popravljalni ukrep zadovoljiv.



7.2.10 Pravilnost poslovanja Občine Zagorje ob Savi v delu, ki se nanaša na delovanje občinskega sveta, sredstva za reprezentanco in uporabo službenih plačilnih kartic

Računsko sodišče je revidiralo pravilnost poslovanja Občine Zagorje ob Savi v delu, ki se nanaša na delovanje občinskega sveta, sredstva za reprezentanco in uporabo službenih plačilnih kartic, v letih 2015, 2016 in 2017. Cilj revizije je bil izrek mnenja o pravilnosti poslovanja Občine Zagorje ob Savi v delu, ki se nanaša na delovanje občinskega sveta, sredstva za reprezentanco in uporabo službenih plačilnih kartic, v letih 2015, 2016 in 2017.

Računsko sodišče je o pravilnosti poslovanja Občine Zagorje ob Savi v delu, ki se nanaša na delovanje občinskega sveta, sredstva za reprezentanco in uporabo službenih plačilnih kartic, v letih 2015, 2016 in 2017 izreklo mnenje s pridržkom, ker občina ni poslovala v skladu s predpisi v naslednjih primerih:

- 3 članom občinskega sveta je izplačala preveč sejin (izplačano v skupnem znesku 218 EUR), 1 članu občinskega sveta je izplačala prenizko sejnino za delo, ki ga je opravil kot član občinskega sveta, 1 članu občinskega sveta in 1 članu delovnega telesa, ki ni član občinskega sveta, pa sejnine ni izplačala; navedena ravnanja so v neskladju s Pravilnikom o plačah, sejinah in drugih prejemkih funkcionarjev Občine Zagorje ob Savi, članov delovnih teles občinskega sveta, članov občasnih delovnih teles, članov drugih organov občine in predsednikov krajevnih skupnosti;

- avtorsko pogodbo je sklenila po že opravljeni storitvi (v letu 2015 izplačano 475 EUR); 4 naročilnice za gostinske storitve in nakup blaga je izdala po že opravljenih storitvah oziroma dobavah blaga (v obdobju od leta 2015 do leta 2017 izplačano skupaj 683 EUR); navedena ravnanja so v neskladju s Pravilnikom o postopkih za izvrševanje proračuna Republike Slovenije;
- v Pravilniku o porabi sredstev reprezentance in porabi sredstev za nakup protokolarnih daril Občine Zagorje ob Savi je določila namene, za katere se lahko porabljajo sredstva za reprezentanco, ki nimajo podlage v veljavnih predpisih, pri tem pa tudi ni omejila oziroma določila višine sredstev, ki se lahko porabijo za posamezen namen, in ni opredelila načina spremljanja porabe teh sredstev; plačala je račune v skupnem znesku 10.378 EUR za opravljene storitve oziroma nakup blaga, ki glede na namen niso potrebni za delovanje občine; ni zagotovila nadzora nad poslovanjem krajevnih skupnosti v delu, ki se nanaša na porabo sredstev za reprezentanco; ker ni pridobila ustreznih dokazil (potrdil oziroma dobavnic), pred plačilom računov ni mogla preveriti pravnega temelja in višine obveznosti, ki izhajata iz verodostojne knjigovodske listine; navedena ravnanja so v neskladju z Zakonom o javnih financah;
- 2 računa, ki se nanašata na krajevni skupnosti, je plačala v roku, ki je daljši od 30 dni, račun, ki se prav tako nanaša na krajevno skupnost, pa je plačala pred zapadlostjo; navedena ravnanja so bila v neskladju z Zakonom o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2016 in 2017.

Poleg tega računsko sodišče v reviziji ni pridobilo ustreznih in zadostnih revizijskih dokazov, da je občina kupljeno blago za pogostitve na delovnih sestankih župana in zaposlenih v občinski upravi dejansko porabila le za pogostitve na delovnih sestankih z zunanjimi partnerji, ne pa tudi za pogostitve članov organov občine in zaposlenih v občinski upravi ter da je občina kupljeno blago za namen priložnostnih daril dejansko porabila le za obdaritev poslovnih partnerjev, ne pa tudi članov organov občine in zaposlenih v občinski upravi. Zaradi navedenega računsko sodišče ni moglo potrditi, da so bila sredstva proračuna porabljena za izvajanje funkcij občine v smislu, kot to zahtevata drugi odstavek 2. člena in 7. člen Zakona o javnih financah, torej za naloge občine skladno z veljavnimi predpisi in v višini, ki je za to potrebna.

Računsko sodišče je Občini Zagorje ob Savi podalo priporočila za izboljšanje poslovanja, ni pa zahtevalo predložitve odzivnega poročila, saj je občina med revizijskim postopkom, kjer je bilo mogoče, sprejela ustrezne popravilne ukrepe za odpravo ugotovljenih nepravilnosti.



7.2.11 Pravilnost poslovanja Občine Sežana v delu, ki se nanaša na delovanje občinskega sveta, sredstva za reprezentanco in uporabo službenih plačilnih kartic

Računsko sodišče je revidiralo pravilnost poslovanja Občine Sežana v delu, ki se nanaša na delovanje občinskega sveta, sredstva za reprezentanco in uporabo službenih plačilnih kartic, v letih 2015, 2016 in 2017. Cilj revizije je bil izrek mnenja o pravilnosti poslovanja Občine Sežana v delu, ki se nanaša na delovanje občinskega sveta, sredstva za reprezentanco in uporabo službenih plačilnih kartic, v letih 2015, 2016 in 2017.

Računsko sodišče je o pravilnosti poslovanja Občine Sežana v delu, ki se nanaša na delovanje občinskega sveta, sredstva za reprezentanco in uporabo službenih plačilnih kartic, v letih 2015, 2016 in 2017 izreklo mnenje s pridržkom, ker občina ni poslovala v skladu s predpisi v naslednjih primerih:

- članoma občinskega sveta je izplačala prenizko sejnino za delo, ki sta ga opravila kot člana občinskega sveta; z izplačili sejin 8 članom občinskega sveta v letu 2016 je presegla zakonsko določeno mejo izplačil posameznemu članu občinskega sveta; navedena ravnanja so v neskladju z Zakonom o lokalni samoupravi;
- članu občinskega sveta je izplačala prenizko sejnino za predsedovanje na seji delovnega telesa občinskega sveta; 18 članom delovnih teles občinskega sveta, ki niso člani občinskega sveta, je izplačala prenizko sejnino za podpredsedovanje oziroma članstvo na rednih oziroma dopisnih sejah delovnih teles občinskega sveta; 5 članom občinskega sveta in članu delovnega telesa občinskega sveta, ki ni član občinskega sveta, povračil stroškov službenih potovanj ni izplačala v roku; navedena ravnanja so v neskladju s Pravilnikom o plačah, plačilih za opravljanje funkcije – sejinah in drugih prejemkih občinskih funkcionarjev, članov delovnih teles občinskega sveta ter članov drugih občinskih organov ter sejinah za člane svetov krajevnih skupnosti v Občini Sežana;
- sredstva proračuna je porabljala tudi za reprezentanco, ni pa določila namenov, za katere se lahko porabljajo sredstva, ki jih je v proračunu načrtovala za reprezentanco, ni omejila oziroma določila višine sredstev, ki se lahko porabijo za posamezen namen, in ni opredelila načina spremljanja porabe teh sredstev; ponudnikom blaga in izvajalcem storitev za dobavljeno blago oziroma opravljene storitve, ki jih je plačala v skupnem znesku 1.382 EUR, ni izdala naročilnic; ponudnikom blaga in storitev je za dobavljeno blago oziroma opravljene storitve izdala naročilnice, ki niso vsebinsko popolne; plačala

je račune v skupnem znesku 6.636 EUR za opravljene storitve oziroma nakupe blaga, ki glede na namen niso potrebni za delovanje občine; ni zagotovila nadzora nad poslovanjem krajevnih skupnosti v delu, ki se nanaša na porabo sredstev za reprezentanco, in v delu, ki se nanaša na porabo sredstev, plačanih s službenimi plačilnimi karticami za dobavo blaga na bencinskih servisih; ker ni pridobila ustreznih dokazil (potrdil oziroma dobavnic), pred plačilom računov ni mogla preveriti pravnega temelja in višine obveznosti, ki izhajata iz verodostojne knjigovodske listine; sredstva proračuna je porabljala za različne namene, ki jih je plačala s poslovno kartico ActiveMasterCard, ni pa opredelila, kdo je lahko njen uporabnik, načina uporabe in za katere namene se lahko uporablja, ter ni določila omejitev porabe in ni opredelila načina spremljanja porabe sredstev, plačanih s poslovno kartico; navedena ravnanja so v neskladju z Zakonom o javnih financah;

- 47 računov občine in 2 računa, ki se nanašata na krajevne skupnosti, je plačala po zapadlosti, kar je bilo v neskladju z Zakonom o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2014 in 2015 oziroma z Zakonom o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2016 in 2017;
- 10 naročilnic za gostinske storitve oziroma za nakup blaga je izdala po že opravljenih storitvah oziroma dobavah blaga (v letih 2015 in 2016 izplačano 3.027 EUR), kar je v neskladju s Pravilnikom o postopkih za izvrševanje proračuna Republike Slovenije.

Poleg tega računsko sodišče v reviziji ni pridobilo ustreznih in zadostnih revizijskih dokazov, da je občina kupljeno blago za pogostitve na delovnih sestankih župana in zaposlenih v občinski upravi dejansko porabila le za pogostitve na delovnih sestankih z zunanjimi partnerji, ne pa tudi za pogostitve članov organov občine in zaposlenih v občinski upravi ter da je občina kupljeno blago za namen priložnostnih daril oziroma za namen promocije občine dejansko porabila le za obdaritev poslovnih partnerjev, ne pa tudi članov organov občine in zaposlenih v občinski upravi, zaradi česar ni moglo potrditi, da so bila sredstva proračuna porabljena za izvajanje funkcij občine v smislu, kot to zahtevata drugi odstavek 2. člena in 7. člen Zakona o javnih financah, torej za naloge občine skladno z veljavnimi predpisi in v višini, ki je za to potrebna.

Računsko sodišče je Občini Sežana podalo priporočila za izboljšanje poslovanja, ni pa zahtevalo predložitve odzivnega poročila, saj je občina med revizijskim postopkom, kjer je bilo mogoče, sprejela ustrezne popravilne ukrepe za odpravo ugotovljenih nepravilnosti.



7.2.12 Uvrščanje programov in projektov v načrt razvojnih programov v Občini Kočevje

Računsko sodišče je revidiralo učinkovitost poslovanja Občine Kočevje v delu, ki se nanaša na uvrščanje programov in projektov v načrt razvojnih programov za obdobje od leta 2017 do leta 2020, ki je sestavni del proračuna za leto 2017. Cilj revizije je bil izrek mnenja o učinkovitosti poslovanja Občine Kočevje v delu, ki se nanaša na uvrščanje programov in projektov v načrt razvojnih programov za obdobje od leta 2017 do leta 2020, ki je sestavni del proračuna za leto 2017.

Računsko sodišče je ugotavljalo, ali je Občina Kočevje vzpostavila pogoje za učinkovito uvrščanje programov in projektov v načrt razvojnih programov, ali je bila učinkovita pri izvedbi postopka uvrščanja programov in projektov v načrt razvojnih programov ter ali je bila učinkovita pri uresničevanju načrta razvojnih programov.

Glede učinkovitosti poslovanja Občine Kočevje v delu, ki se nanaša na uvrščanje programov in projektov v načrt razvojnih programov za obdobje od leta 2017 do leta 2020, ki je sestavni del proračuna za leto 2017, računsko sodišče meni, da je občina ravnala delno učinkovito.

Občina Kočevje je le delno vzpostavila pogoje za uvrščanje programov in projektov v načrt razvojnih programov, saj enotni strateški dokument Občine Kočevje, ki je veljal v letu 2017, ni bil usklajen s cilji in potrebami občine in ga zato tudi ni upoštevala pri pripravi in izvajanju načrtov razvojnih programov 2017–2020, ostali strateški dokumenti pa so bili pripravljeni le za nekatera področja delovanja Občine Kočevje in ji zato niso omogočali celovitega pregleda nad obstoječim stanjem. Občina Kočevje do sredine septembra 2017, ko je pripravila Poslovni proces uvrščanja programov in projektov v načrt razvojnih programov, v katerem je opredelila pravne podlage, aktivnosti in njihove nosilce, roke za izvedbo posameznih aktivnosti pri uvrščanju programov oziroma projektov v načrt razvojnih programov ter opredelila deležnike, ki lahko sodelujejo pri opredelitvi potrebe po investiciji, ni imela formalno določenega postopka uvrščanja programov oziroma projektov v načrt razvojnih programov. Prioritete za uvrščanje programov oziroma projektov v načrt razvojnih programov je opredelila v Proračunskih izhodiščih 2016 in 2017, v nobenem dokumentu pa ni predvidela izdelave analize obstoječih programov oziroma projektov v načrt razvojnih programov ter ni določila meril in kriterijev za izbiro programov oziroma projektov za uvrstitev v načrt razvojnih programov med konkurenčnimi programi oziroma projekti, tako med področji kot v okviru posameznega področja. Občina Kočevje tudi ni določila postopka spreminjanja načrta razvojnih programov v času izvrševanja proračuna v primeru uvrščanja

novih programov oziroma projektov v načrt razvojnih programov in v primeru manjših sprememb obstoječih programov oziroma projektov.

Občina Kočevje je v postopku uvrščanja programov in projektov v načrt razvojnih programov pri njihovem uvrščanju izhajala iz strateških dokumentov Občine Kočevje in države. Pred uvrstitvijo projektov v načrt razvojnih programov 2017–2020, ki je sestavni del sprejetega proračuna in spremembe proračuna za leto 2017, ni pripravila analize obstoječih projektov, ki bi ji omogočila seznanitev s stanjem posameznih projektov in smiselnostjo njihovega nadaljevanja oziroma ukinitve, kar se je odrazilo tudi v tem, da je v načrt razvojnih programov 2017–2020, ki je sestavni del sprejetega proračuna oziroma spremembe proračuna za leto 2017, uvrstila tudi projekte, ki so bili že zaključeni, ukinjeni in začasno prekinjeni in za katere sredstva v letu 2017 oziroma v prihodnjih letih niso bila načrtovana.

Občina Kočevje je pri uvrščanju projektov v načrt razvojnih programov 2017–2020 izvajala določene aktivnosti, ki jih je kasneje tudi formalizirala v dokumentu Poslovni proces uvrščanja programov in projektov v načrt razvojnih programov. Predloge za uvrščanje projektov v načrt razvojnih programov so poleg občine predlagale tudi krajevne skupnosti, javni zavodi, javna podjetja in občani. Za izvajanje projektov, uvrščenih v načrt razvojnih programov 2017–2020, je župan s sklepi določil skrbnike proračunskih postavk za posamezna področja proračunske porabe. Občina Kočevje do sredine septembra 2017 ni imela opredeljenih nalog in pristojnosti skrbnikov proračunskih postavk v postopku uvrščanja programov in projektov v načrt razvojnih programov ter oseb, odgovornih za odločanje, kateri programi in projekti se bodo uvrstili v načrt razvojnih programov. Občina Kočevje je pri izbiri projektov, ki jih je uvrstila v načrt razvojnih programov 2017–2020, izhajala zgolj iz priorit, določenih v Proračunskih izhodiščih 2016 in 2017, pri tem pa ni upoštevala meril in kriterijev za uvrstitev projektov v načrt razvojnih programov, saj meril in kriterijev sploh ni opredelila, prav tako pa ni uporabila meril in kriterijev, ki jih določa veljavna zakonodaja.

Občina Kočevje za 5 projektov ni izdelala investicijske dokumentacije oziroma je bila ta neustrezna, za 1 projekt pa jo je izdelala prepozno, pri 11 projektih pa vrednost projekta oziroma čas trajanja izvedbe projekta v načrtu razvojnih programov 2017–2020 nista bila skladna s podatki iz dokumenta identifikacije investicijskega projekta.

Občina Kočevje je za načrt razvojnih programov 2017–2020 pripravila izpis primerjave načrta razvojnih programov s posebnim delom proračuna vendar izpisa ni pripravila kot del gradiva predloga proračuna, spremembe proračuna in rebalansov proračuna za obravnavo

na občinskem svetu in kot del objave proračunskih dokumentov za leto 2017, kar bi omogočalo jasno razvidno povezavo med načrtovanimi sredstvi na posamezni proračunski postavki v posebnem delu proračuna in posameznim projektom, ki ga je občina uvrstila v načrt razvojnih programov 2017–2020.

Občina Kočevje je v okviru uresničevanja načrta razvojnih programov pred večjo spremembo vrednosti projekta za leto 2017 izdelala spremembo investicijske dokumentacije pred spremembo načrta razvojnih programov 2017–2020, prav tako je skrbnik projekta v primeru spremembe časa trajanja projekta pred spremembo načrta razvojnih programov 2017–2020 pripravil poročilo o izvajanju investicijskega projekta, v vseh ostalih primerih pa so bila poročila pripravljena po tem, ko so bile spremembe projekta že prikazane v načrtu razvojnih programov 2017–2020. Občina Kočevje je poročila o izvajanju investicijskih projektov pripravljala 1-krat letno, čeprav je bilo v Proračunskih izhodiščih 2016 in 2017 določeno večkratno poročanje.

Občinski svet in javnosti (občani) so se lahko s potekom posameznih projektov, uvrščenih v načrt razvojnih programov 2017–2020, seznanili iz obrazložitve proračunskih dokumentov za leto 2017, ki pa so bile pomanjkljive, ter prek medijev. Občina Kočevje je prek aplikacije Pobude občanov na svoji spletni strani ter na organiziranih srečanjih pridobivala tudi informacije o zadovoljstvu občanov glede izbire projektov, uvrščenih v načrt razvojnih programov 2017–2020, ni pa spremljala zadovoljstva občanov glede načina informiranja o izvajanju projektov ter o njihovem stanju.

Računsko sodišče je Občini Kočevje podalo priporočila za izboljšanje poslovanja, ni pa zahtevalo predložitve odzivnega poročila, saj je občina med revizijskim postopkom, kjer je bilo mogoče, sprejela ustrezne popravljalne ukrepe za odpravo razkritih neučinkovitosti oziroma ukrepe, ki bodo zmanjšali možnost nastajanja istovrstnih neučinkovitosti v prihodnje.

7.2.13 Uvrščanje programov in projektov v načrt razvojnih programov v Občini Pesnica

Računsko sodišče je revidiralo učinkovitost poslovanja Občine Pesnica v delu, ki se nanaša na uvrščanje programov in projektov v načrt razvojnih programov za obdobje od leta 2017 do leta 2020, ki je sestavni del proračuna za leto 2017. Cilj revizije je bil izrek mnenja o učinkovitosti poslovanja Občine Pesnica v delu, ki se nanaša na uvrščanje programov in projektov v načrt razvojnih programov za obdobje od leta 2017 do leta 2020, ki je sestavni del proračuna za leto 2017.

Računsko sodišče je ugotavljalo, ali je Občina Pesnica vzpostavila pogoje za učinkovito uvrščanje programov in projektov v načrt razvojnih programov, ali je bila učinkovita pri izvedbi postopka uvrščanja programov in projektov v načrt razvojnih programov ter ali je bila učinkovita pri uresničevanju načrta razvojnih programov.

Glede učinkovitosti poslovanja Občine Pesnica v delu, ki se nanaša na uvrščanje programov in projektov v načrt razvojnih programov za obdobje od leta 2017 do leta 2020, ki je sestavni del proračuna za leto 2017, računsko sodišče meni, da je občina ravnala neučinkovito.

Občina Pesnica ni vzpostavila pogojev za uvrščanje programov in projektov v načrt razvojnih programov, saj je imela v veljavi strateška dokumenta, ki zajemata le področje prostorskega načrtovanja in elektronskih komunikacij, in zato občini ne omogočata celovitega pregleda nad obstoječim stanjem občine. Občina Pesnica za leto 2017 ni imela določenega postopka uvrščanja programov oziroma projektov v načrt razvojnih programov, v katerem bi opredelila aktivnosti in naloge ter določila nosilce za izvedbo posameznih aktivnosti v postopku uvrščanja programov in projektov v načrt razvojnih programov, ni predvidela sodelovanja drugih zainteresiranih deležnikov, izdelavo analize obstoječih programov in projektov ter ni določila meril in kriterijev, s katerimi bi opredelila prioritete za uvrstitev programov oziroma projektov v načrt razvojnih programov, meril in kriterijev za izbiro programov oziroma projektov za uvrstitev v načrt razvojnih programov med konkurenčnimi programi oziroma projekti, tako med področji kot v okviru posameznega področja. Občina Pesnica tudi ni določila postopka spreminjanja načrta razvojnih programov v času izvrševanja proračuna v primeru uvrščanja novih programov oziroma projektov v načrt razvojnih programov in v primeru manjših sprememb obstoječih programov oziroma projektov.

Občina Pesnica je v postopku uvrščanja programov in projektov v načrt razvojnih programov izhajala iz strateških dokumentov Občine Pesnica in države. Pred uvrstitvijo projektov v načrt razvojnih programov 2017–2020, ki je sestavni del sprejetega proračuna, ni pripravila



analize obstoječih projektov, ki bi ji omogočila seznanitev s stanjem posameznih projektov in smiselnostjo njihovega nadaljevanja oziroma ukinitve.

Občina Pesnica ni predložila dokumentacije, iz katere bi bilo razvidno, kako je potekal postopek uvrščanja projektov v načrt razvojnih programov 2017–2020, kateri zainteresirani deležniki in na kakšen način so sodelovali pri dajanju pobud in predlogov za uvrstitev projektov v načrt razvojnih programov 2017–2020, kako je izbirala projekte in če je pri tem uporabila merila in kriterije.

Občina Pesnica za 4 projekte ni izdelala oziroma pridobila investicijske dokumentacije. Občina Pesnica je za 3 projekte prikazala načrtovane izdatke samo za leto 2017, čeprav bi jih morala tudi za prihodnja leta, pri 5 projektih pa vrednost projekta oziroma čas trajanja izvedbe projekta v načrtu razvojnih programov 2017–2020 nista bila skladna s podatki iz dokumenta identifikacije investicijskega projekta. Občina Pesnica za načrt razvojnih programov 2017–2020 ni pripravila dokumenta, iz katerega bi bila razvidna povezava načrta razvojnih programov s posebnim delom proračuna.

Občina Pesnica v okviru uresničevanja načrta razvojnih programov ni izdelala poročil o izvajanju investicijskega projekta v letu 2017. Občinski svet se je lahko s potekom posameznih projektov, uvrščenih v načrt razvojnih programov 2017–2020, delno seznanil iz obrazložitev proračunskih dokumentov za leto 2017, ki pa so bile pomanjkljive, ne pa tudi javnosti (občani), saj na spletni strani občine objavljen Odlok o proračunu Občine Pesnica za leto 2017 vsebuje zgolj podatek o skupnem znesku načrtovanih sredstev za investicijske odhodke v letu 2017, Zaključni račun proračuna Občine Pesnica za leto 2017 pa le informacijo, da je bil sprejet. Ker občina ni informirala občanov glede projektov, uvrščenih v načrt razvojnih programov 2017–2020, tudi ni mogla spremljati zadovoljstva občanov glede izbire projektov, uvrščenih v načrt razvojnih programov 2017–2020, ter glede načina informiranja o njihovem izvajanju in o njihovem stanju.

Računsko sodišče je od Občine Pesnica zahtevalo predložitev odzivnega poročila, v katerem mora občina izkazati popravljalne ukrepe za odpravo razkritih neučinkovitosti, in podalo priporočila za izboljšanje poslovanja. Porevizijsko poročilo bo izdano v letu 2021.

7.2.14 Uvrščanje programov in projektov v načrt razvojnih programov v Občini Škocjan

Računsko sodišče je revidiralo učinkovitost poslovanja Občine Škocjan v delu, ki se nanaša na uvrščanje programov in projektov v načrt razvojnih programov za obdobje od leta 2017 do leta 2020, ki je sestavni del proračuna za leto 2017. Cilj revizije je bil izrek mnenja o učinkovitosti poslovanja Občine Škocjan v delu, ki se nanaša na uvrščanje programov in projektov v načrt razvojnih programov za obdobje od leta 2017 do leta 2020, ki je sestavni del proračuna za leto 2017.

Računsko sodišče je ugotavljalo, ali je Občina Škocjan vzpostavila pogoje za učinkovito uvrščanje programov in projektov v načrt razvojnih programov, ali je bila učinkovita pri izvedbi postopka uvrščanja programov in projektov v načrt razvojnih programov ter ali je bila učinkovita pri uresničevanju načrta razvojnih programov.

Glede učinkovitosti poslovanja Občine Škocjan v delu, ki se nanaša na uvrščanje programov in projektov v načrt razvojnih programov za obdobje od leta 2017 do leta 2020, ki je sestavni del proračuna za leto 2017, računsko sodišče meni, da je občina ravnala delno učinkovito.

Občina Škocjan je le delno vzpostavila pogoje za uvrščanje programov in projektov v načrt razvojnih programov, saj je sprejela le kratkoročno Vizijo razvoja Občine Škocjan in 3 strateške dokumente, ki so bili pripravljeni samo za nekatera področja delovanja Občine Škocjan in ji zato niso omogočali celovitega pregleda nad obstoječim stanjem občine. Občina Škocjan ima formalno določen postopek uvrščanja programov in projektov v načrt razvojnih programov v dokumentu Uvrščanje programov in projektov v načrt razvojnih programov, ki določa aktivnosti in naloge, sodelovanje ter način sodelovanja neposrednih in posrednih proračunskih uporabnikov pri uvrščanju programov in projektov v načrt razvojnih programov, področja delovanja, ki so za občino prioriteta, ter za vsako prioriteto področje merila in kriterije, ki so bili delno pomanjkljivi, v nobenem dokumentu pa ni predvidela izdelave analize obstoječih programov oziroma projektov v načrt razvojnih programov, ni določila nosilcev posameznih nalog in aktivnosti ter ni predvidela sodelovanja drugih zainteresiranih deležnikov v postopku uvrščanja programov in projektov v načrt razvojnih programov. Občina Škocjan tudi ni določila postopka spreminjanja načrta razvojnih programov v času izvrševanja proračuna v primeru manjših sprememb obstoječih programov oziroma projektov.

Občina Škocjan je v postopku uvrščanja programov in projektov v načrt razvojnih programov pri njihovem uvrščanju izhajala iz strateških dokumentov Občine Škocjan in države ter Vizije razvoja Občine Škocjan.



Pred uvrstitvijo projektov v načrt razvojnih programov 2017–2020, ki je sestavni del sprejetega proračuna za leto 2017, ni pripravila analize obstoječih projektov, ki bi ji omogočila seznanitev s stanjem posameznih projektov in smiselnostjo njihovega nadaljevanja oziroma ukinitve, kar se je odrazilo tudi v tem, da je v načrt razvojnih programov 2017–2020, ki je sestavni del sprejetega proračuna, uvrstila tudi projekte, za katere sredstva v letu 2017 oziroma v prihodnjih letih niso bila načrtovana.

Predloge za uvrščanje projektov v načrt razvojnih programov 2017–2020 so poleg občine predlagali tudi neposredni in posredni proračunski uporabniki ter zainteresirane javnosti. Občina Škocjan je pri uvrščanju projektov v načrt razvojnih programov 2017–2020 upoštevala prioriteta področja ter merila, določena v dokumentu Uvrščanje programov in projektov v načrt razvojnih programov, ni pa opredelila načina izbire med projekti za uvrstitve v načrt razvojnih programov, ki bodo dosegli enako število točk, ter odgovornih oseb za izvedbo posameznih aktivnosti pri uvrščanju programov in projektov v načrt razvojnih programov.

Občina Škocjan za 7 projektov ni izdelala investicijske dokumentacije, pri 2 projektih pa vrednost projekta oziroma čas trajanja izvedbe projekta v načrtu razvojnih programov 2017–2020 nista bila skladna s podatki iz dokumenta identifikacije investicijskega projekta.

Občina Škocjan je za načrt razvojnih programov 2017–2020 pripravila izpis primerjave načrta razvojnih programov s posebnim delom proračuna, vendar izpisa ni pripravila kot del gradiva predloga proračuna in rebalansov proračuna za obravnavo na občinskem svetu in kot del objave proračunskih dokumentov za leto 2017, kar bi omogočalo jasno razvidno povezavo med načrtovanimi sredstvi na posamezni proračunski postavki v posebnem delu proračuna in posameznim projektom, ki ga je občina uvrstila v načrt razvojnih programov 2017–2020.

Občina Škocjan v okviru uresničevanja načrta razvojnih programov pred spremembo načrta razvojnih programov 2017–2020 ni izdelala poročil o izvajanju investicijskega projekta v letu 2017. Občinski svet in javnosti (občani) so se lahko s potekom posameznih projektov, uvrščenih v načrt razvojnih programov 2017–2020, seznanili iz obrazložitve proračunskih dokumentov za leto 2017, ki pa so bile pomanjkljive, poročil o delu župana in občinske uprave ter prek medijev. Občina Škocjan je na organiziranih srečanjih pridobivala tudi informacije o zadovoljstvu občanov glede izbire projektov, uvrščenih v načrt razvojnih programov 2017–2020, ni pa spremljala zadovoljstva občanov glede načina informiranja o izvajanju projektov ter o njihovem stanju.

Računsko sodišče je Občini Škocjan podalo priporočila za izboljšanje poslovanja, ni pa zahtevalo predložitve odzivnega poročila, saj je občina med revizijskim postopkom, kjer je bilo mogoče, sprejela ustrezne popravilne ukrepe za odpravo razkritih neučinkovitosti oziroma ukrepe, ki bodo zmanjšali možnost nastajanja istovrstnih neučinkovitosti v prihodnje.

7.2.15 Pravilnost dela poslovanja Občine Vipava

Računsko sodišče je revidiralo pravilnost poslovanja Občine Vipava v letu 2018 v delu, ki se nanaša na pripravo proračuna in zaključnega računa proračuna ter izvrševanje proračuna, prodaje nepremičnega premoženja in oddaje prostorov v najem, javna naročila pri investicijskih odhodkih, tekoče transfere (tekoče transfere za prevoze učencev osnovne šole in tekoče transfere nepridobitnim organizacijam in ustanovam), zadolževanje ter druga področja poslovanja. Cilj revizije je bil izrek mnenja o pravilnosti poslovanja Občine Vipava v letu 2018 v delu, ki se nanaša na pripravo proračuna in zaključnega računa proračuna ter izvrševanje proračuna, prodaje nepremičnega premoženja in oddaje prostorov v najem, javna naročila pri investicijskih odhodkih, tekoče transfere (tekoče transfere za prevoze učencev osnovne šole in tekoče transfere nepridobitnim organizacijam in ustanovam), zadolževanje ter druga področja poslovanja.

Računsko sodišče je o pravilnosti dela poslovanja Občine Vipava v letu 2018 izreklo negativno mnenje, ker občina ni poslovala v skladu s predpisi in pogodbenimi določili v naslednjih primerih:

- v splošnem in posebnem delu proračuna za leto 2018 ni prikazala realizacije prejemkov in izdatkov za leto 2016 in ocene realizacije prejemkov in izdatkov za leto 2017; v splošnem delu zaključnega računa proračuna za leto 2018 ni prikazala predvidenih prihodkov in drugih prejemkov ter odhodkov in drugih izdatkov za preteklo leto; župan je prepozno poročal občinskemu svetu o izvrševanju proračuna v prvem polletju 2018, poročilo o realizaciji proračuna v prvem polletju ni popolno; župan ni določil obsega izdatkov za posamezno 3-mesečje ali drugo obdobje, v okviru katerega smejo neposredni uporabniki plačevati obveznosti; v zakupni pogodbi je določila fiksno mesečno zakupnino za daljše obdobje in s tem ni zagotovila možnosti, da bi zakupnino lahko prilagajala morebitnim spremembam višin zakupnin na trgu v času trajanja pogodbe, in tako pri ravnanju s stvarnim premoženjem ni spoštovala načela gospodarnosti; navedena ravnanja so v neskladju z Zakonom o javnih financah;



- obrazložitve proračuna za leto 2018 niso popolne, kar je v neskladju z Zakonom o javnih financah in Uredbo o dokumentih razvojnega načrtovanja in postopkih za pripravo predloga državnega proračuna in proračunov samoupravnih lokalnih skupnosti;
- v kadrovskem načrtu ni prikazala vseh zahtevanih podatkov, kar je v neskladju z Zakonom o javnih uslužbencih;
- v splošnem in posebnem delu zaključnega računa proračuna za leto 2018 ni prikazala indeksa med realiziranim in sprejetim proračunom za leto 2018; poročila o realizaciji finančnih načrtov neposrednih uporabnikov niso popolna; poročilo o doseženih ciljih in rezultatih ni popolno; navedena ravnanja so v neskladju z Navodilom o pripravi zaključnega računa državnega in občinskega proračuna ter metodologije za pripravo poročila o doseženih ciljih in rezultatih neposrednih in posrednih uporabnikov proračuna;
- ni vzpostavila sistema spremljanja prevzetih obveznosti v breme proračunov prihodnjih let, kar je v neskladju s Pravilnikom o postopkih za izvrševanje proračuna Republike Slovenije;
- evidenca nepremičnega premoženja ne vsebuje vseh podatkov; v 6 primerih prodaje nepremičnega premoženja ni imenovala skrbnika pravnega posla oziroma ga ni določila v pogodbi; kupcu je izročila zemljiškoknjižno dovolilo za vpis lastninske pravice v zemljiško knjigo pred prejemom celotne kupnine (v letu 2018 je prejela 448 EUR prihodkov od prodaje nepremičnin); navedena ravnanja so v neskladju z Zakonom o stvarnem premoženju države in samoupravnih lokalnih skupnosti (ZSPDLS-1);
- v 3 primerih je oddala v najem poslovne prostore, za katere ni sprejela posamičnega programa ravnanja s stvarnim premoženjem, kar je bilo v neskladju z Uredbo o pridobivanju, razpolaganju in upravljanju s stvarnim premoženjem države in občin oziroma z Uredbo o stvarnem premoženju države, pokrajin in občin;
- v 5 primerih pred sklenitvijo neposredne najemne pogodbe na enotnem spletnem portalu oziroma spletni strani ni objavila namere o oddaji stvarnega premoženja v najem; 2 najemni pogodbi je sklenila za nedoločen čas; navedeni ravnanji sta bili v neskladju z Uredbo o stvarnem premoženju države, pokrajin in občin oziroma Uredbo o stvarnem premoženju države in samoupravnih lokalnih skupnosti;
- v 8 primerih oddaje prostorov v najem ni imenovala skrbnika pravnega posla oziroma ga ni določila v pogodbi, kar je bilo v neskladju z Uredbo o pridobivanju, razpolaganju in upravljanju s stvarnim premoženjem države in občin oziroma Uredbo o stvarnem premoženju države, pokrajin in občin oziroma Uredbo o stvarnem premoženju države in samoupravnih lokalnih skupnosti;

- načrt razpolaganja z nepremičnim premoženjem ne vsebuje vseh podatkov; sklenila je pogodbo o oddaji poslovnega prostora v brezplačno uporabo za predolgo obdobje; ni objavila namere o oddaji stvarnega premoženja v brezplačno uporabo; navedena ravnanja so bila v neskladju z Uredbo o stvarnem premoženju države in samoupravnih lokalnih skupnosti;
- ni izvedla postopka oddaje javnega naročila za investicijsko vzdrževanje nepremičnega premoženja (investicijska vlaganja zakupnika so bila v letu 2018 poračunana z najemnino v znesku 2.376 EUR), kar je v neskladju z Zakonom o javnih financah;
- v zakupni pogodbi ni določila obveznosti zakupnika, da krije stroške zavarovanj, in mu oprostila del plačila nadomestila za stavbno zemljišče, kar je bilo v neskladju z Uredbo o pridobivanju, razpolaganju in upravljanju s stvarnim premoženjem države in občin;
- v zakupni pogodbi je določila prednost zakupnika pri pridobitvi nepremičnine v ponovni zakup; sklenila je neposredno pogodbo o dolgoročnem sodelovanju, ne da bi pred tem izvedla analizo o morebitni zainteresiranosti drugih subjektov za sklenitev takšne pogodbe in ne da bi imela za sklenitev tovrstne pogodbe podlago v javnofinančnih predpisih (v letu 2018 je prejela 2.000 EUR prihodkov od zakupnine); navedeni ravnanji nista imeli podlage v javnofinančnih predpisih;
- ni opravila cenitve za določitev višine zakupnine za oddajo poslovnega prostora v zakup (v letu 2018 je prejela 2.000 EUR prihodkov od zakupnine), kar je v neskladju z Uredbo o stvarnem premoženju države in samoupravnih lokalnih skupnosti in Zakonom o stvarnem premoženju države in samoupravnih lokalnih skupnosti (ZSPDSLS);
- nepremično premoženje je oddala v zakup v neskladju s sklepom občinskega sveta;
- ni opravila cenitve za določitev višine zakupnine za oddajo poslovnega prostora v zakup (zakupniku je v letu 2018 plačala 2.400 EUR), kar je v neskladju z Uredbo o stvarnem premoženju države, pokrajin in občin;
- v zakupni pogodbi je določila, da ima zakupnik pri sklepanju zakupne pogodbe za isto premoženje za nadaljnje obdobje prednost pri pridobitvi nepremičnine v ponovni zakup, kar je bilo v neskladju z Zakonom o stvarnem premoženju države, pokrajin in občin;
- zakupniku je podaljšala zakupno razmerje za 10 let, ne da bi na novo določila višino zakupnine, kar je bilo v neskladju s pogodbenimi določili in Zakonom o stvarnem premoženju države in samoupravnih lokalnih skupnosti (ZSPDSLS);

- od zakupnika ni pridobila programa dela in aktivnosti kompleksa ter letnega poročila o izpolnjevanju plana, kar je v neskladju s pogodbenimi določili;
- v pogodbi je določila nižje finančno zavarovanje za odpravo napak v garancijskem roku, kot je bilo določeno v osnutku pogodbe iz razpisne dokumentacije; prepozno je poslala v objavo obvestilo o oddaji javnega naročila; pri 5 javnih naročilih na portal javnih naročil ni poslala v objavo obvestila o spremembi pogodbe o izvedbi javnega naročila v času njegove veljavnosti; ponudbe, ki je presegala zagotovljena sredstva v proračunu občine, ni izločila kot nedopustne (v letu 2018 je izvajalcu plačala 187.089 EUR); v 2 postopkih oddaje javnih naročil je v izvedbo del vključila novega podizvajalca, kljub temu da ji izvajalec ni predložil vseh zahtevanih podatkov in dokumentov; z dodatkom k pogodbi je v izvedbo del vključila novega podizvajalca, ni pa določila, da se plačila izvedejo neposredno podizvajalcu; podizvajalcu je plačala 3.183 EUR, kljub temu da ji glavni izvajalec k svoji situaciji ni priložil računa ali situacije podizvajalca; koncesijska pogodba v bistvenih delih odstopa od osnutka pogodbe v razpisni dokumentaciji (v letu 2018 je občina koncesionarju na podlagi koncesijske pogodbe plačala 51.185 EUR), navedena ravnanja so v neskladju z Zakonom o javnem naročanju (ZJN-3 oziroma ZJN-2);
- s sklenitvijo pogodbe je prevzela za 80.331 EUR več obveznosti, kot je imela za ta namen načrtovanih sredstev v načrtu razvojnih programov ob prevzemu obveznosti; ni izvajala ustreznega nadzora nad poslovanjem osnovne šole; navedeni ravnanji sta v neskladju z Zakonom o javnih financah;
- od izvajalca je pridobila bančno garancijo za odpravo napak v garancijskem roku prepozno in v prenizki vrednosti; od izvajalca ni pridobila garancije za dobro izvedbo pogodbenih obveznosti zaradi podaljšanja roka izvedbe; ni izvajala ustreznega nadzora nad izvajanjem koncesijske pogodbe; navedena ravnanja so v neskladju s pogodbenimi določili;
- v 3 primerih pred uvrstitvijo projekta v načrt razvojnih programov ni razpolagala z dokumentom identifikacije investicijskega projekta, v 1 primeru pa ga je pripravila prepozno; navedena ravnanja so v neskladju z Zakonom o javnih financah in Uredbo o enotni metodologiji za pripravo in obravnavo investicijske dokumentacije na področju javnih financ;
- pred sklenitvijo pogodbe ni pridobila izjave oziroma podatkov o udeležbi fizičnih in pravnih oseb v lastništvu ponudnika, kar je v neskladju z Zakonom o integriteti in preprečevanju korupcije;

- v javnem razpisu ni določila ustreznih meril in načina njihove uporabe (v letu 2018 je bilo izplačano 64.361 EUR), kar je v neskladju z Zakonom o športu v povezavi z Odlokom o postopku in merilih za sofinanciranje izvajalcev letnega programa športa v Občini Vipava;
- v komisijo je imenovala 3 člane, ki so bili interesno povezani s prejemniki sredstev; komisija v zapisniku ni navedla razlogov za razvrstitev vlog; navedeni ravnanji sta v neskladju z Zakonom o športu;
- v javnem razpisu ni določila načina uporabe meril (v letu 2018 je bilo izplačano 40.000 EUR); komisija za odpiranje vlog ni pripravila skupnega poročila in poročila o razvrstitvi vlog; navedena ravnanja so v neskladju z Zakonom o uresničevanju javnega interesa za kulturo;
- na svetovnem spletu je prepozno objavila podatke o prejemnikih in višini prejetih sredstev na področju športa in kulture, dokumentacije o zaključnem poročilu ali povzetka o poteku in rezultatih porabljenih sredstev po javnih razpisih na področju športa in kulture pa ni objavila, kar je v neskladju z Uredbo o posredovanju in ponovni uporabi informacij javnega značaja;
- ni v celoti izvajala nadzora nad zadolževanjem pravnih oseb javnega sektorja na ravni občine, kar je v neskladju z Zakonom o javnih financah;
- od nobene pravne osebe javnega sektorja na ravni občine do 15. 1. 2019 ni pridobila podatkov o stanju njene zadolženosti na dan 31. 12. 2018, kar je v neskladju s Pravilnikom o pošiljanju podatkov o stanju in spremembah zadolžitve pravnih oseb javnega sektorja in občin;
- ni razpolagala z ustrezno dokumentacijo, ki je bila podlaga za izplačilo sredstev v znesku 63.097 EUR oziroma na podlagi katere bi lahko preverila pravilnost obračuna; pred izplačilom zahtevkov v skupnem znesku 187.090 EUR ni pridobila dokazil o plačilih, navedeni ravnanji sta v neskladju s pogodbenimi določili v povezavi z Zakonom o javnih financah.

Računsko sodišče je Občini Vipava podalo priporočila za izboljšanje poslovanja, ni pa zahtevalo predložitve odzivnega poročila, saj je občina med revizijskim postopkom, kjer je bilo mogoče, sprejela ustrezne popravljalne ukrepe za odpravo razkritih nepravilnosti oziroma ukrepe, ki bodo zmanjšali možnost nastajanja istovrstnih nepravilnosti v prihodnje.



7.3 Premoženje države

7.3.1 Zbirna bilanca stanja proračuna Republike Slovenije na dan 31. 12. 2019



Računsko sodišče je revidiralo zbirno bilanco stanja proračuna Republike Slovenije na dan 31. 12. 2019. Cilj revizije je bil izrek mnenja o zbirni bilanci stanja proračuna Republike Slovenije na dan 31. 12. 2019.

Računsko sodišče je zaradi pomanjkanja revizijskih dokazov zavrnilo izrek mnenja o zbirni bilanci stanja proračuna na dan 31. 12. 2019. V reviziji ni bilo mogoče pridobiti zadostnih in ustreznih dokazov za potrditev stanj osnovnih sredstev in terjatev za sredstva, dana v upravljanje, kar predstavlja 30,7 % vseh izkazanih sredstev.

Neodpisana vrednost osnovnih sredstev na dan 31. 12. 2019 v zbirni bilanci stanja znaša 7.266.685.054 EUR, kar predstavlja 21,9 % vseh sredstev, izkazanih v zbirni bilanci stanja. Vrednost terjatev za sredstva, dana v upravljanje, pa znaša 2.913.822.775 EUR, kar predstavlja 8,8 % vseh sredstev, izkazanih v zbirni bilanci stanja.

V zbirni bilanci stanja proračuna Republike Slovenije na dan 31. 12. 2019 izkazanih vrednosti za osnovna sredstva ni bilo mogoče potrditi. Med razlogi za to so nepravčasno aktivirane investicije na Ministrstvu za infrastrukturo. Ministrstvo za infrastrukturo namreč po končani investiciji ne zbere vseh odvisnih stroškov investicije in ne razdeli nastalih stroškov v zvezi z investicijo na posamezna osnovna sredstva oziroma na posamezne deležnike. Zato se amortizacija ne prične obračunavati. V nekaterih primerih celo več kot 20 let. Zato ker se vrednost teh osnovnih sredstev takoj po pričetku uporabe ne prične zmanjševati, tako kot to določajo predpisi oziroma Slovenski računovodski standardi, so osnovna sredstva v računovodskih evidencah in s tem v bilanci stanja precenjena. Ker gre pri tem nemalokrat tudi za skupno investiranje z občino ali drugimi uporabniki cestne in železniške infrastrukture, pa zgolj s pregledom dokumentacije ministrstva za posamezno investicijo računsko sodišče ne more ugotoviti pravilne višine investicije, dokler ministrstvo ne naredi končnega obračuna investicije.

Poleg tega vrednosti stanja osnovnih sredstev ni bilo mogoče potrditi tudi zaradi neobstoja dokumentacije o nabavni vrednosti in popravkih

vrednosti za starejša osnovna sredstva, napak pri obračunavanju popravkov vrednosti, katerih pravih vrednosti zaradi neustreznih evidenc ni mogoče ugotoviti, neurejenih vpisov v zemljiško knjigo in nesprejetih odločitev na podlagi ugotovitev popisnih komisij.

Prav tako ni bilo mogoče potrditi vrednosti terjatev za sredstva, dana v upravljanje. Ministrstva sicer razpolagajo z analitičnimi evidencami o terjatvah za sredstva, dana v upravljanje, vendar se pri pridobivanju podatkov o vrednostih teh terjatev v pomembnem delu opirajo na podatke upravljavcev teh sredstev, ki pa niso zanesljivi in jih ministrstva tudi ne nadzirajo v zadostni meri oziroma niso vzpostavljene zadostne kontrole, ki bi dale ustrezna zagotovila o pravilnosti izkazanih zneskov na teh postavkah. Še posebej pa opozarjamo na to, da so pristojna ministrstva predvsem v preteklosti predajala osnovna sredstva v uporabo brez jasnega in natančnega opisa in točne vrednosti ter dokumentacije o pričetku uporabe posameznih osnovnih sredstev in s pomanjkljivo dokumentacijo. Ker ministrstva po predaji osnovnih sredstev v uporabo, nič več ne preverjajo, kako in po kakšni vrednosti se ta osnovna sredstva pri zavodih oziroma upravljavcih evidentirajo, so tako predana sredstva na dan 31. 12. 2019 lahko še vedno napačno evidentirana. Zaradi pomanjkljive dokumentacije in zato, ker se ne moremo opreti na notranje kontrole niti pri zavodih oziroma upravljavcih (nimajo revizije računovodskih izkazov) niti na ministrstvih (ni dokazov o nadzoru terjatev za sredstva, dana v upravljanje), ne moremo potrditi pravilnosti izkazanih terjatev za sredstva, dana v upravljanje.

Negotovosti, opisane pri osnovnih sredstvih in pri terjatvah za sredstva, dana v upravljanje, hkrati vplivajo tudi na stanje splošnega sklada. Zaradi pomembnosti teh negotovosti ni bilo mogoče potrditi izkazane stanja splošnega sklada v zbirni bilanci stanja na dan 31. 12. 2019.

Računsko sodišče je od Vlade Republike Slovenije in od Ministrstva za infrastrukturo zahtevalo popravljalne ukrepe že v revizijah zbirne bilance stanja proračuna Republike Slovenije na dan 31. 12. 2014, 31. 12. 2016 in 31. 12. 2017, na podlagi katerih sta Vlada Republike Slovenije in Ministrstvo za infrastrukturo predložila načrte aktivnosti, ki se iztečejo v letu 2021. Te aktivnosti računsko sodišče spremlja vsako leto, zato dodatni popravljalni ukrepi niso bili zahtevani.



7.3.2 Pravilnost poslovanja Banke Slovenije v letih 2017 in 2018

Računsko sodišče je izvedlo revizijo pravilnosti poslovanja Banke Slovenije v letih 2017 in 2018 in Banki Slovenije izreklo negativno mnenje, ker je poslovala v neskladju s predpisi, notranjimi akti in pogodbenimi določili v naslednjih primerih:

- z neustrezno ureditvijo pravic, obveznosti in odgovornosti zaposlenih, ki jih ni pregledno uredila v notranjih aktih, objavljenih v Uradnem listu RS, ni upoštevala določil Zakona o Banki Slovenije;
- o 3 napredovanjih ni odločal guverner oziroma od njega pooblaščen oseba s sklepom o napredovanju, s čimer ni upoštevala določil Kadrovskega pravilnika Banke Slovenije;
- pri postopkih novih zaposlitev ni izkazala, da je pripravljala analize vlog ter pregled ožjega izbora kandidatov, s čimer ni zagotovila preveritve ravnanj v skladu s Kadrovskim pravilnikom Banke Slovenije na način, da bi bilo za posamezni izbirni postopek mogoče razbrati, kateri kandidati izpolnjujejo razpisne pogoje, in kar bi služilo kot okvir za oblikovanje izbora kandidatov v nadaljnjih fazah izbirnega postopka;
- ker ni določila seznama delovnih mest oziroma profilov, za katere se v objavi novih zaposlitev zahtevata potrdilo o nekaznovanosti in potrdilo, da zoper kandidata ni vložena pravnomočna obtožnica, je ravnala v neskladju s Pravilnikom o sistemizaciji delovnih mest Banke Slovenije;
- v 9 primerih v objavah prostih delovnih mest ni predvidela preizkusov znanj oziroma sposobnosti, vendar so bili ti kljub temu izvedeni, pri čemer je ravnala v nasprotju s Kolektivno pogodbo Banke Slovenije;
- z zaposlitvijo osebe na drugem, zahtevnejšem delovnem mestu, kot je bilo navedeno v objavi prostega delovnega mesta, je ravnala v neskladju z Zakonom o delovnih razmerjih in Kolektivno pogodbo Banke Slovenije;
- v postopku izbire kandidata za zasedbo razpisanega delovnega mesta ni izkazala, da je preverila, ali je **(OP)** [redacted] **(OP)** [redacted] **(OP)** [redacted] objavljen pogoj glede **(OP)** [redacted] **(OP)**, s čimer ni mogla potrditi, da je bil ob zaposlitvi dosežen kriterij iz Zakona o delovnih razmerjih;
- v 1 primeru je po zaključenem izbirnem postopku neizbrane kandidatke obvestila o neizbiri 3 dni pred izdajo sklepa o izbiri, v 5 primerih pa dokazil o obveščanju neizbranih kandidatov ni predložila, s čimer ni zagotovila izpolnjevanja Zakona o delovnih razmerjih;

- v 2 primerih je sklenila pogodbo o zaposlitvi za določen čas za več kot 2 leti za delo, ki ni bilo projektno organizirano, zaposlena sta v pretežnem delu opravljala redne operativne naloge, delovne obveznosti obeh zaposlenih v delu raziskovalnega dela v Banki Slovenije so predstavljale trajno raziskovalno delo, ki se izvaja v Banki Slovenije, kar je v neskladju z Zakonom o delovnih razmerjih;
- z vključitvijo določila v pogodbo o zaposlitvi, da guvernerju pripada pravica do odpravnine v primeru, ko mu preneha delovno razmerje z Banko Slovenije zaradi predčasne razrešitve, in z vključitvijo takšnega določila v sporazum o prenehanju veljavnosti pogodbe o zaposlitvi je ravnala v neskladju s Pravilnikom o pravicah, obveznostih in odgovornostih članov Sveta Banke Slovenije in delavcev s posebnimi pooblastili Banke Slovenije, iz katerega izhaja, da odpravnina članu sveta ne pripada v primeru, če sam zahteva razrešitev;
- z izplačilom nadomestila za neizrabljen dopust je ravnala v nasprotju z Zakonom o delovnih razmerjih;
- s sklenitvijo pogodbe o zaposlitvi in sporazuma o prenehanju veljavnosti pogodbe o zaposlitvi **(PS, OP)** [REDACTED] **(PS, OP)**, ki predstavljata enovit pravni posel, in z vključitvijo določila o izplačilu **(PS, OP)** [REDACTED]
[REDACTED] **(PS, OP)**, ki je bilo dogovorjeno v višini, ki ni v skladu z višino odpravnine, ki pripada delavcem s posebnimi pooblastili za primer razrešitve pred potekom mandata, je ravnala v nasprotju z Zakonom o delovnih razmerjih in Pravilnikom o pravicah, obveznostih in odgovornostih članov Sveta Banke Slovenije in delavcev s posebnimi pooblastili Banke Slovenije;
- z izplačili odpravnin 14 zaposlenim na podlagi programa prostovoljnega upokojevanja, pri čemer možnost izplačila višjih odpravnin oziroma možnost sprejema programa prostovoljnega upokojevanja, ki bi omogočil izplačilo višjih odpravnin, v Kolektivni pogodbi Banke Slovenije ni opredeljena, prav tako tega ni določal drug, v Uradnem listu RS objavljen notranji akt, je ravnala v neskladju z Zakonom o Banki Slovenije;
- pri dodeljevanju polletne delovne uspešnosti ni zagotavljala opisnih obrazložitev polletnih ocen, kar je v neskladju s Kadrovskim pravilnikom Banke Slovenije in Kolektivno pogodbo Banke Slovenije;
- nagrade za izjemne rezultate dela je izplačevala zaposlenim, ne da bi pri tem izkazala, da so bile pisne obrazložitve o doseganju kriterijev posameznih delavcev pri delu ob izplačilih teh nagrad del podporne dokumentacije; v nekaterih primerih je nagrade za izjemne rezultate dela izplačevala tudi za vsebine, ki niso bile povezane z rezultati dela, kar je v neskladju s Kolektivno pogodbo Banke

Slovenije, Kadrovskim pravilnikom Banke Slovenije in Kriteriji za dodelitev nagrade guvernerja, **(PS, OP)** [REDACTED]

[REDACTED] **(PS, OP)**, kar je v neskladju z Zakonom o Banki Slovenije, na podlagi katerega je Svet Banke Slovenije tisti, ki ureja pravice in obveznosti iz delovnih razmerij za člane Sveta Banke Slovenije;

- z odrejanjem večkratnega nadurnega dela zaposleni za obdobje 1 meseca iz naslova povečanega obsega dela oziroma izjemoma povečanega obsega dela, ne da bi bile pri tem navedene konkretne naloge, je ravnala v neskladju z Zakonom o delovnih razmerjih in Kadrovskim pravilnikom Banke Slovenije;
- z dodeljevanjem dodatka za deficitarnost zaposlenim glede na njihova specifična znanja in izkušnje in ne glede na delovna mesta, ki so bila določena kot deficitarna zaradi razmer na trgu delovne sile, je ravnala v neskladju s Kolektivno pogodbo Banke Slovenije;
- s sklenitvijo sporazuma, s katerim je zaposlenega ob prenehanju delovnega razmerja na Banki Slovenije oprostila plačila dela stroškov izobraževanja, je ravnala v nasprotju s Kolektivno pogodbo Banke Slovenije;
- v neskladju z Zakonom o javnem naročanju (ZJN-3) je ravnala v naslednjih primerih:
 - nakupe letalskih kart pri 3 dobaviteljih je izvajala brez predhodno izvedenega postopka oddaje javnega naročila;
 - izvedla je dodatne nakupe računalniške opreme pri različnih dobaviteljih, ki jih ni vključila v prvotno izvedeni postopek oddaje javnega naročila in jih ni upoštevala pri izračunu ocenjene vrednosti javnega naročila;
 - pri naročilih slikopleskarskih storitev je izvajalcu, s katerim je imela sklenjeno pogodbo, v času trajanja pogodbe oddala še evidenčno naročilo po predhodno predloženi ponudbi, česar pa ni upoštevala pri izračunu ocenjene vrednosti javnega naročila, na portalu javnih naročil pa je med evidenčnimi naročili objavila prenizko vrednost pogodbe, z neustrezno likvidacijo računa pa je ravnala tudi v neskladju z Navodilom Banke Slovenije o nabavi blaga;
 - pri izračunu ocenjene vrednosti javnega naročila kadrovskih storitev ni upoštevala vseh predvidenih storitev zagotavljanja delavcev, v pogodbi s kadrovsko agencijo ni določila ne dejanske in ne ocenjene vrednosti celotnega javnega naročila in je poleg oddanega javnega naročila male vrednosti kadrovski agenciji, s katero je sklenila pogodbo za storitve posredovanja delavcev brez vrednosti, oddala tudi 2 evidenčni naročili drugi kadrovski agenciji;

- zaradi prenizko ocenjene vrednosti javnega naročila za vzdrževanje omrežij in njihove nadgradnje je poleg odprtega postopka oddaje javnega naročila izbranemu izvajalcu oddala naročila še na podlagi evidenčnega naročila in postopka oddaje naročila male vrednosti;
- v obeh letih je nabavljala živila tudi pri drugih dobaviteljih, s katerimi ni imela sklenjenih pogodb po predhodno izvedenem postopku oddaje javnega naročila; pri obeh postopkih oddaje javnih naročil živil ni izločila ponudb ponudnikov, ki nista izpolnjevala zahtev iz razpisne dokumentacije; pri izbranem dobavitelju je nabavljala tudi artikla, ki nista bila vključena v razpisno dokumentacijo javnega naročila sukcesivnega nakupa živil pri obeh postopkih oddaje javnih naročil; pri obeh postopkih oddaje javnih naročil je v razpisni dokumentaciji določila merilo popust na uradni cenik, ki pa ni bilo vezano na živila, ki so bila navedena kot predmet javnega naročila oziroma na seznamu razpisanih artiklov; pri nabavah živil v letu 2017 je šlo za ravnanja v neskladju z Zakonom o javnem naročanju (ZJN-2);
- javno naročilo za nakup licenc in svetovanja ter njihovo implementacijo v obstoječi informacijski sistem je razdelila v 2 evidenčni javni naročili in se s tem izognila uporabi postopka oddaje javnega naročila;
- izvedla je javno naročilo za vzpostavitev sistema za upravljanje z dokumenti v Banki Slovenije, pri čemer pa ni ustrezno ocenila vrednosti javnega naročila, ni ustrezno opredelila predmeta javnega naročila in ni ocenila realnega roka izvedbe del, izvajalca pa po odobritvi podaljšanja roka del ni pozvala k predložitvi bančne garancije, veljavne 6 mesecev po zaključku del, kot je bilo določeno v razpisni dokumentaciji; ravnanja, ki se nanašajo na izvedbo postopka oddaje javnega naročila, so bila v neskladju z Zakonom o javnem naročanju (ZJN-2);
- za prevajanje in lektoriranje je oddala javno naročilo, ne da bi pred tem za podizvajalce in glavnega izvajalca preverila obstoj in vsebino podatkov oziroma drugih navedb iz ponudbe ponudnika;
- z neustrezno potrditvijo opravljenih prevozov po Sloveniji in do bližnjih letališč je ravnala v neskladju s pogodbenimi določili, zaradi neobjave pogodbe na spletni strani, namenjeni izvajanju elektronskega javnega naročanja, pa je ravnala v neskladju z Zakonom o dostopu do informacij javnega značaja;
- pri naročanju živil ni izkazala, da je upoštevala 10 % živil, pridelanih na ekološki način, kot to določa Uredba o zelenem javnem naročanju;
- z opredelitvijo nižjega odstotka dobavljene električne energije iz obnovljivih virov energije in soproizvodnje električnih virov energije

z visokim izkoristkom v dokumentaciji javnega naročila za nabavo električne energije ni upoštevala okoljskih vidikov in je zaradi tega nabavila nižji odstotek te električne energije, kar je v neskladju z Uredbo o zelenem javnem naročanju;

- zaposlenim, ki sodelujejo v postopku pridobivanja ponudb pri iz-
vajanju javnih naročil, ni posredovala v podpis izjave o upoštevanju
omejitev iz Pravilnika o javnem naročanju Banke Slovenije, kar je
v neskladju s tem pravilnikom;
- ne razpolaga s sklepi ožjega kolegija guvernerja o odločanju gle-
de višine osebne reprezentance članom Sveta Banke Slovenije in
drugim zaposlenim ter glede določitve drugih zaposlenih, ki so
upravičeni do sredstev reprezentance, kot to določajo Navodila za
uporabo sredstev reprezentance;
- zagotavljala je neposredno financiranje za delovanje Sindikata
Banke Slovenije, kar je v neskladju z Zakonom o reprezentativno-
sti sindikatov;
- za opravljanje strokovne prakse ni izbrala **(OP)** [redacted]
[redacted] **(OP)** in ni sprejela pro-
grama za opravljanje strokovne prakse za celotno obdobje, kar je v
neskladju s Kadrovskim pravilnikom Banke Slovenije;
- v javnem razpisu za dodelitev štipendij ni določila pogojev za pri-
dobitev štipendije in meril za izbor kadrovskih štipendistov, kar je
v neskladju s Kadrovskim pravilnikom Banke Slovenije;
- z evidentiranjem zgradb v Avstriji po ½ ocenjene vrednosti ne-
premičnine je ravnala v neskladju z Zakonom o Banki Slovenije,
Mednarodnimi standardi računovodskega poročanja in Smernico
Evropske centralne banke (EU) 2016/2249 z dne 3. novembra 2016
o pravnem okviru za računovodstvo in finančno poročanje v
Evropskem sistemu centralnih bank (ECB/2016/34).
- Priprave odzivnega poročila računsko sodišče od Banke Slovenije
v skladu s tretjim odstavkom 52.a člena Zakona o Banki Slovenije
(ZBS-1) ni smelo zahtevati, je pa Banka Slovenije med izvaja-
njem revizijskega postopka sama izvedla 8 popravljalnih ukre-
pov. Računsko sodišče je Banki Slovenije podalo priporočila za
izboljšanje poslovanja.

7.3.3 Izvajanje nadzorstvenih funkcij Banke Slovenije

Revidirali smo smotrnost izvajanja praks nadzora Banke Slovenije, ki so vodile v porabo sredstev proračuna Republike Slovenije v obdobju od začetka leta 2008 do 4. 11. 2014. Preverili smo, ali je bila Banka Slovenije v obdobju, na katero se nanaša revizija, uspešna pri izvajanju nadzorstvene funkcije.

Revizija je bila sestavljena iz dveh vsebinskih sklopov. V okviru prvega sklopa smo preverili, ali je imela Banka Slovenije v obdobju med letoma 2008 in 2013 vzpostavljen sistem nadzora, ki je zagotavljal uspešno izvajanje nadzora nad poslovanjem bank v delu, ki se nanaša na zagotavljanje kapitalske ustreznosti in upravljanje s kreditnim tveganjem. V zvezi s tem smo preverili, ali je Banka Slovenije nadzor ustrezno načrtovala, ali je posamezne nadzore ustrezno izvajala in spremljala ter ali je vzpostavila ustrezen sistem izrekanja ukrepov in spremljanja njihovega izvajanja. V okviru drugega sklopa revizije smo preverili, ali je Banka Slovenije izrek izrednih ukrepov v okviru bančne sanacije v letih 2013 in 2014 utemeljila na ustreznih podlagah. V zvezi s tem smo preverili, ali so bili skrbni pregledi sredstev (v nadaljevanju: AQR), stresni testi ter priprava ocen vrednosti sredstev bank ob predpostavki delujočega in nedelujočega podjetja izvedeni tako, da so predstavljali primerno podlago za ugotavljanje pogojev za izrek izrednih ukrepov.

Glede vprašanja, ali je imela Banka Slovenije v obdobju med letoma 2008 in 2013 vzpostavljen sistem nadzora, ki je zagotavljal uspešno izvajanje nadzora nad poslovanjem bank v delu, ki se nanaša na zagotavljanje kapitalske ustreznosti in upravljanje s kreditnim tveganjem, menimo, da je bila Banka Slovenije pri tem delno uspešna. Glede vprašanja, ali je Banka Slovenije izrek izrednih ukrepov v okviru bančne sanacije v letih 2013 in 2014 utemeljila na ustreznih podlagah, menimo, da je bila Banka Slovenije pri tem neuspešna.

V zvezi s prvim sklopom, to je načrtovanjem nadzora nad poslovanjem bank v delu, ki se nanaša na zagotavljanje kapitalske ustreznosti in upravljanje s kreditnim tveganjem, smo ugotovili, da je Banka Slovenije sicer imela sprejete tako strateške dokumente kot triletne in letne plane izvajanja nadzora, vendar pa so bili strateški dokumenti v delu, ki se nanaša na izvajanje nadzora, zelo skopi, letni plani pa precej splošni in po obsegu in vrsti vsebine neenotni. Zaradi neurejenega postopka načina sprejemanja letnih planov in njihovih sprememb so bile nadzornikom omogočene precej široke pristojnosti glede samostojnosti odločanja o načrtovanju nadzorniških pregledov. Banka Slovenije ni imela sprejetih posebnih meril glede pogostosti in podrobnosti nadzorov, je pa v praksi pogostost in podrobnost opravljanja nadzorov dosledno načrtovala z



uporabo k tveganjem usmerjenega pristopa, kar se je odrazilo v tem, da je utemeljeno več načrtovanega časa namenila bankam, ki so imele višjo oceno tveganja, in tveganjem, ki so bila identificirana kot bolj izpostavljena pri posamezni banki. Banka Slovenije je zagotavljala tudi ustrezno frekvenco načrtovanja preveritev ostalih tveganj, s čimer je zmanjšala možnost, da katero izmed manj izpostavljenih tveganj ne bi bilo pregledano.

Banka Slovenije je imela sprejeta navodila o obvezni vsebini posameznega načrta nadzora, ki so se z leti nadgrajevala. Dokumenti načrtovanja posameznih pregledov sicer v večini primerov niso bili v skladu s temi navodili in niso zagotavljali zadostne podlage za utemeljitev izvedbe posameznega nadzora, saj so bili večinoma pomanjkljivi, nenatančni in slabo obrazloženi ter med seboj neenotni. Iz baz podatkov, poročil Banke Slovenije in zapisnikov o opravljenih pregledih je razvidno, da so bile odločitve Banke Slovenije glede izvedbe posameznega nadzora v praksi utemeljene, prav tako pa je bilo na tveganjih utemeljeno tudi oblikovanje vzorca kreditnih map, zato kljub izpostavljenim pomanjkljivostim ocenjujemo, da je Banka Slovenije pri načrtovanju nadzorov uspešno zasledovala temeljni cilj izvajanja na tveganjih utemeljenega nadzora.

Banka Slovenije je imela vzpostavljen sistem izvajanja nadzora, ki je nadzornikom omogočal sistematično obravnavo bank. Izvajanje nadzora prek sistema izmenjave podatkov med off-site in on-site nadzorom je bilo ustrezno spremljano in koordinirano na način, ki je omogočal zaznavo sistemskih tveganj v celotnem bančnem sistemu. Temeljno podlago za izvajanje nadzora je predstavljal priročnik POT, ki je vseboval ustrezna navodila za ključne presoje nadzornikov glede procesa izvajanja nadzora, zato menimo, da je izvajanje nadzora temeljilo na ustreznih notranjih aktih. V reviziji nismo mogli potrditi, da so bili posamezni nadzori izvedeni v skladu s posameznimi načrti zaradi pomanjkljivega načrtovanja, menimo pa, da je Banka Slovenije z nadzori celovito pokrila področje kreditnega tveganja po vsebini, pregledi pa so bili raznoliki, podrobni in vsebinsko obširni. Zaradi neenotnosti navajanja podatkov o dejansko pregledanih vzorcih kreditnih map in odsotnosti standardov o potrebnem obsegu pregleda kreditnih map ocene celovitosti pokrivanja kreditnega tveganja z nadzori po obsegu pregleda kreditnih map ne moremo podati.

Banka Slovenije je bila v obdobju 2008–2013 aktivna pri izrekanju ukrepov. Bankam je izrekala 2 vrsti ukrepov, in sicer sistemske ukrepe, ki jih je sočasno naslovila na vse banke, ki so bile v pristojnosti njenega nadzora, ter ukrepe posameznim bankam, ki so bili individualizirani in jih je izrekala na podlagi izvršenih posameznih on-site in off-site nadzorov.

Nabor ukrepov, ki jih je imela Banka Slovenije, in pogoje za njihovo uporabo je določal veljavni Zakon o bančništvu (ZBan-1), notranji akti Banke Slovenije pa natančnejših usmeritev in standardov glede postopka izrekanja ukrepov in glede izbire ukrepov niso določali. Menimo, da odločanje o ukrepih ni bilo zadostno podprto z usmeritvami za presojo pomembnosti ugotovljenih nesmotrnosti oziroma nepravilnosti, kljub temu pa je bila praksa izrekanja ukrepov pretežno enotna.

Banka Slovenije je imela vzpostavljen sistem, ki je omogočal ustrezno spremljanje izvajanja izrečenih ukrepov bankam, in je v večini primerov spremljala izvajanje izrečenih ukrepov bankam, roke za njihovo izvedbo pa je bankam podaljševala v skladu s presojo v vsakem primeru posebej, saj ni imela sprejetih smernic oziroma navodil za določanje in podaljševanje rokov, ki bi zagotovile enotnejšo obravnavo bank in preprečile morebitno neutemeljeno večkratno in dolgotrajno podaljševanje rokov.

Banka Slovenije do leta 2013 ni uporabila ukrepov nadzora, strožjih od odredbe o dodatnih ukrepih. V primeru, da banke niso izvedle ukrepov, ki jim jih je izrekla Banka Slovenije, je Banka Slovenije ukrepe na različne načine stopnjevala, in sicer tako s stopnjevanjem ukrepov nadzora kot tudi z uvedbo postopkov o prekršku in postopkov, namenjenih ugotavljanju odgovornosti odgovornih oseb bank. Vendar pa praksa Banke Slovenije v zvezi s stopnjevanjem ukrepov ni bila vedno povsem enotna, saj Banka Slovenije ni imela sprejetih podrobnejših usmeritev glede postopka stopnjevanja ukrepov. Menimo, da Banka Slovenije kot prekrškovni organ po ZBan-1 ni vedno ravnala skrbno in enotno, saj kljub ugotovitvi kršitve, ki pomeni prekršek, ni bila vedno aktivna pri izvajanju svoje pristojnosti, hkrati pa njeno ravnanje v zvezi z odzivnostjo ukrepanja in z obravnavo odgovornih oseb bank v prekrškovnih postopkih ni bilo vedno enotno. Prav tako menimo, da Banka Slovenije ni enotno izvajala svoje pristojnosti ukrepanja proti odgovornim osebam bank.

V zvezi z drugim sklopom, ali je Banka Slovenije izrek izrednih ukrepov v okviru bančne sanacije v letih 2013 in 2014 utemeljila na ustreznih podlagah, smo ugotovili, da je Banka Slovenije za izvedbo AQR in stresnih testov sklenila pogodbe z izvajalci, ki jih je izbrala na podlagi javnonaročniške zakonodaje s področja obrambe in varnosti, ki omogoča hitrejšo izvedbo postopkov in omejeno konkurenco. V vseh primerih je izpeljala postopek s pogajanjem brez predhodne objave. Menimo, da Banka Slovenije odločitve za izvedbo postopka s pogajanjem brez predhodne objave ni ustrezno utemeljila. Banka Slovenije tudi ni objavila prostovoljnih obvestil za predhodno transparentnost na portalu javnih naročil.

Izbira izvajalcev je zaradi zagotavljanja enotnosti izvedbe skrbnega pregleda morala biti usklajena z medresorsko komisijo, saj je bila pristojna

za izbiro izvajalcev v primeru bank, ki so zaprosile za izvedbo ukrepov po Zakonu o ukrepih Republike Slovenije za krepitev stabilnosti bank (ZUKSB). Na podlagi dogovora na medresorski komisiji je Banka Slovenije izvedla postopke za izbiro izvajalcev tudi za banke, ki so zaprosile za izvedbo ukrepov po ZUKSB, in za 2 izmed njih kljub drugačnemu dogovoru na medresorski komisiji sklenila tudi pogodbo za izvedbo AQR. Banka Slovenije ni bila plačnik stroškov za izvedbo AQR, temveč banki.

Metodologija izvedbe AQR v času sklenitve pogodbe za izvedbo AQR še ni bila dorečena. V času sklepanja pogodb o izvedbi AQR so okvirne pogoje, pod katerimi naj bi bili izvedeni AQR, določali pogoji izvedbe (v nadaljevanju: ToR za AQR), ki jih je Banka Slovenije posredovala izvajalcem kot del poziva k oddaji ponudbe za izvedbo storitve. V ToR za AQR navedeni pogoji izvedbe so bili razmeroma odprtega tipa, opisi posameznih kategorij pa so bili podani bolj v obliki predlogov kot pa jasnih in nedvoumnih definicij in so dopuščali različen pristop k izvedbi AQR. Osnovno izhodišče za izvedbo AQR je predstavljala lastna metodologija izvajalcev AQR. Ključne metodološke predpostavke so bile predstavljene na metodoloških delavnicah in usklajevane z drugimi deležniki, s čimer se je skušalo doseči čim večjo mero poenotenja ključnih elementov metodologij, ki bi lahko imele vpliv na končni rezultat AQR. Menimo, da Banka Slovenije poenotenja metodologij ni uspešno zagotovila, saj je prišlo do več pomembnejših metodoloških razhajanj pri izvedbi AQR. Do pomembnejših razlikovanj v načinu izvedbe AQR je prišlo pri določanju segmentov za razvrščanje izpostavljenosti, uporabi meril in kriterijev za določitev statusa donosnosti terjatev, načinu določanja unovčitvene vrednosti zavarovanj (predvsem nepremičnin) in načinu izračuna dodatno potrebnih oslabitev.

Enega izmed pomembnejših metodoloških elementov izvedbe skrbnega pregleda je predstavljala določitev definicije nedonosne terjatve, ki naj bi jo uporabljali vsi izvajalci skrbnega pregleda in naj bi zagotavljala uporabo enotnih kriterijev za prerazvrstitev terjatev med nedonosne terjatve. Pred pričetkom izvajanja AQR enotna definicija nedonosnih terjatev ni bila formalno predpisana, zato jo je Banka Slovenije določila za potrebe skrbnega pregleda. Definicija je sledila predlogu definicije nedonosnosti Evropskega bančnega organa. Kot merila razvrščanja je določala kriterije iz že uveljavljenih podzakonskih predpisov Banke Slovenije, kar je omogočalo enotno uporabo definicije v procesu ocenjevanja statusa donosnosti terjatev različnih bank. Ocenjujemo, da je Banka Slovenije določila ustrezno definicijo nedonosne terjatve za potrebe skrbnega pregleda. Zaradi nerazpoložljivosti podatkov nismo mogli niti potrditi niti ovreči, da je Banka Slovenije zagotovila, da bi izvajalca AQR tudi dejansko uporabila z njeno definicijo nedonosnosti skladna podrobnejša merila za razvrščanje. Banka Slovenije prav tako ni izkazala, da je v okviru končnih rezultatov AQR preverila vsebinske razloge

za vse izvedene preračunskotv terjatev med nedonosne. Ocenjujemo, da so merila razvrščanja, ki so bila uporabljena pri izvedbi AQR, dopuščala velik vpliv lastne presoje posameznih ocenjevalcev glede nedonosti terjatev.

Na rezultate AQR in stresnih testov je pomembno vplivalo ocenjevanje vrednosti nepremičnin, ki so bile dane v zavarovanje in so bile v okviru AQR ponovno ocenjene s strani neodvisnih zunanjih ocenjevalcev vrednosti nepremičnin. Izvajalci niso bili seznanjeni s tem, da bodo cenitve namenjene tudi za izračun oslabitev v procesu izdelave ocene izkaza finančnega položaja bank po stanju na dan 30. 9. 2013. Pri ocenjevanju vrednosti sta bila uporabljena 2 pristopa za pridobitev podatkov o nepremičninah, in sicer z zunanjim ogledom nepremičnine (drive by) ter z avtomatiziranim pristopom (desk top). Menimo, da zbiranje informacij o nepremičninah v okviru AQR zgolj z uporabo pristopov drive by in desk top ni omogočilo doseganja zahtevanih kriterijev Mednarodnih standardov ocenjevanja vrednosti (MSOV) glede ravni podrobnosti seznanitve s stanjem nepremičnine, ki bi zagotavljala podajo verodostojne ocene vrednosti nepremičnine, primerljive z oceno, ki se jo izdelava vrednotenja finančnih sredstev oziroma izračun pripadajočih oslabitev pri pripravi računovodskega izkaza. Menimo, da zato cenitve niso bile pripravljene na način, da bi jih bilo mogoče na zanesljiv način uporabiti za namene izdelave ocene finančnega položaja. Kljub temu pa so bile uporabljene kot ena izmed podlag za vrednotenje finančnih sredstev pri pripravi ocen izkaza finančnega položaja, na podlagi katerih je Banka Slovenije ugotovila obstoj negativnega kapitala v bankah.

Za potrebe izračuna dodatno potrebnih oslabitev so bile v AQR določene unovčitvene vrednosti nepremičnin in premičnin, ki so bile dane v zavarovanje, ter ostalih vrst zavarovanj. Pri tem so bile uporabljene cenitve, ki so jih v okviru AQR izvedli ocenjevalci vrednosti nepremičnin, bančna vrednotenja ali lastne ocene vrednosti nepremičnin in premičnin. Dodatno so bili za določitev unovčitvene vrednosti uporabljeni odbitki na unovčljivost. Banka Slovenije ni zagotovila, da bi izvajalca AQR pri določanju unovčitvene vrednosti določala takšne višine odbitkov, ki bi bile odvisne od značilnosti posameznih zavarovanj z nepremičninami, vključno z ocenjeno dobo unovčljivosti. Prav tako ni razpolagala s tako podrobno obrazloženo metodologijo določanja unovčitvene vrednosti, da bi omogočila preveritev ustreznosti višine uporabljenih odbitkov za določitev unovčitvene vrednosti. Banka Slovenije prav tako ni predložila drugih gradiv, ki bi dodatno pojasnjevali uporabo odbitkov pri izračunu dodatno potrebnih oslabitev.

Podobno kot pri določanju unovčitvene vrednosti nepremičnin tudi pri izračunu dodatno potrebnih oslabitev Banka Slovenije ni zagotovila, da bi izvajalca za ta namen uporabila enoten pristop. Uporabljeni so

bili različni kriteriji za odločitev, po kateri metodi (oslabitev na podlagi individualnega pregleda, ekstrapolacija ali skupinska oslabitev) bodo ocenjene dodatno potrebne oslabitve v okviru posameznih skupin terjatev, prav tako so bila uporabljena različna merila pri ocenjevanju donosnosti izpostavljenosti. Na različen način so bile obravnavane tudi terjatve, ki so bile opredeljene kot donosne.

Banka Slovenije od izvajalcev AQR ni pridobila vseh gradiv in izračunov, ki bi ji omogočili izvajanje kontrol nad tem, ali je bil izračun obsega dodatno potrebnih oslabitev izveden v skladu z dogovorjeno metodologijo oziroma ali rezultati AQR predstavljajo primerno in zanesljivo podlago za odločanje o izreku izrednih ukrepov. Menimo, da je bila zaradi tega okrnjena možnost njenega nadzora nad delom, ki sta ga izvedla izvajalca AQR, otežena pa je bila tudi presoja primernosti rezultatov AQR za uporabo v nadaljnjih postopkih, predvsem pri pripravi ocene finančnega položaja bank. Menimo, da posledično ni razpolagala z vsemi dejstvi in s poznavanjem okoliščin, s katerimi bi v skladu s svojimi pristojnostmi v času odločanja o izrednih ukrepih morala razpolagati in na podlagi katerih bi z večjo mero gotovosti lahko ocenila finančni položaj bank.

Eden izmed namenov izvedbe AQR je bil zagotoviti vhodne podatke za izvedbo stresnih testov. Stresni testi so bili izvedeni po 2 različnih pristopih, in sicer stresni testi bottom up, ki so bili podlaga za določitev višine potrebnih dokapitalizacij, in stresni testi top down, ki so služili za preveritev ustreznosti rezultatov stresnih testov bottom up.

Že pred sklenitvijo pogodbe za izvedbo stresnih testov bottom up so predvideni izvajalec stresnih testov bottom up, Banka Slovenije in evropske institucije na različne načine usklajevali metodologijo izvedbe stresnih testov, po sklenitvi pogodbe o izvedbi stresnih testov bottom up pa se je metodologija usklajevala predvsem na metodoloških delavnicah ter sestankih operativnega in usmerjevalnega odbora. V času sklenitve pogodbe Banka Slovenije torej še ni bila celovito seznanjena z metodologijo, ki bo uporabljena za izvedbo stresnih testov bottom up, in ni mogla vedeti, ali se bo – oziroma v kakšni meri se bo – razlikovala od metodologije, ki jo je za izvedbo stresnih testov uporabljala Banka Slovenije oziroma ki je bila uporabljena v okviru stresnih testov Evropskega bančnega organa. Banka Slovenije tudi ob koncu izvedbe stresnih testov bottom up ni razpolagala z enovitim dokumentom z opisom celotne metodologije stresnih testov bottom up, menimo pa, da je bila kljub temu v dovolj veliki meri seznanjena z metodologijo izvajanja stresnih testov bottom up, da bi lahko preverila primernost uporabe rezultatov stresnega testiranja za potrebe odločanja o obsegu potrebnega vplačila osnovnega kapitala v banke.

Namen izvedbe stresnih testov je podati oceno odpornosti banke proti šokom, ki se lahko zgodijo v poslovnem okolju, v katerem deluje banka. V ta namen sta bila za potrebe stresnih testov oblikovana osnovni in neugodni makroekonomski scenarij, ki so ju predlagale evropske institucije. Banka Slovenije je v tem procesu z evropskimi institucijami aktivno usklajevala predpostavke makroekonomskih scenarijev.

Na zanesljivost ocene o kapitalskem primanjkljaju, ki je predstavljala rezultat stresnih testov bottom up, je vplivala kakovost vhodnih podatkov, ki sta jih med drugim zagotavljala tudi izvajalca AQR. Ker vsi predvideni podatki v okviru izvedbe AQR niso bili pridobljeni, se je Banka Slovenija strinjala, da se v izogib prekoračitve predvidenega končnega roka za izvedbo skrbnega pregleda nekateri izmed manjkajočih in nezanesljivih podatkov nadomestijo s konservativnimi predpostavkami, kar je predstavljalo enega izmed uveljavljenih možnih pristopov k rešitvi težav z zagotavljanjem podatkov. V primerih bank, za katere vsi podatki za določitev parametrov v stresnih testih niso bili pridobljeni, pa so bili uporabljeni parametri bank, ki jih je bilo mogoče določiti na podlagi pridobljenih podatkov. Menimo, da je takšna odločitev predstavljala odstop od prvotno predvidene metodologije stresnega testiranja bottom up oziroma je zahtevala prilagoditev metodologije pri izvajanju stresnih testov bottom up. Iz predložene dokumentacije ni mogoče ugotoviti, kakšen vpliv na rezultat stresnih testov je imelo nadomeščanje manjkajočih podatkov s konservativnimi predpostavkami. Tako na podlagi razpoložljivih podatkov ni bilo mogoče z gotovostjo ne potrditi ne ovreči, ali je bila ocena kapitalskega primanjkljaja zaradi uporabe konservativnih predpostavk bolj konservativna, kot če bi bila v celoti pripravljena upoštevaje sprva predvideno metodologijo izvedbe stresnih testov s predvidenim obsegom in kakovostjo podatkov, ali ne. Ugotovili smo, da je Banka Slovenije sicer skušala ublažiti vpliv konservativnega pristopa pri nadomeščanju manjkajočih podatkov, vendar pri tem, tudi zaradi vpliva drugih institucij, povečini ni bila uspešna. Ji je pa uspelo preprečiti izvršitev predloga o oblikovanju dodatnega kapitalskega blažilnika za leto 2016, s čimer bi po ocenah Banke Slovenije skupen pričakovani kapitalski primanjkljaj znašal med 400 in 500 milijonov EUR več.

Banka Slovenije ni prejela dokazil ali izračunov, ki bi potrjevali, da je bila metodologija izvedbe stresnih testov bottom up tudi dejansko uporabljena na način, kot je bil predstavljen s strani izvajalca stresnih testov bottom up. Banka Slovenije zaradi omejitev v zvezi z varovanjem intelektualne lastnine izvajalca stresnih testov bottom up ni imela pravice dostopa do vseh gradiv izvajalca stresnih testov. Menimo, da brez podrobnih izračunov in popolnega dostopa do metodologije, tehnik in modelov, ki so bili uporabljeni pri pripravi teh izračunov, Banka Slovenije ni imela možnosti preveriti in potrditi, da so bili izračuni

pričakovanega kapitalskega primanjkljaja pripravljeni v skladu z dogovorjeno metodologijo oziroma da pri izračunu ni prišlo do napak. Banka Slovenije je sicer tekoče spremljala izvajanje stresnih testov, za preveritev ustreznosti rezultatov stresnega testiranja bottom up pa so bili izvedeni stresni testi po pristopu top down.

Skupen pričakovani kapitalski primanjkljaj bank je po neugodnem scenariju znašal 4.779 milijonov EUR. Pričakovani kapitalski primanjkljaj je bil izračunan kot razlika med pričakovano izgubo v znesku 10.364 milijonov EUR in absorpcijsko sposobnostjo v znesku 5.586 milijonov EUR. Večji del izgube je izhajal iz terjatev, ki so bile na podlagi rezultatov AQR na dan 31. 12. 2012 opredeljene kot nedonosne. Pri tem iz gradiv, s katerimi je razpolagala Banka Slovenije, ni jasno razvidno, na kakšen način so bili v stresnih testih bottom up uporabljeni rezultati AQR o obsegu potrebnih prerazvrstitev med nedonosne terjatve. Banka Slovenije ni razpolagala s podatki, ki bi ji omogočali preveritev, ali se podatki, ki so bili uporabljeni v stresnih testih, razlikujejo od rezultatov AQR. Banka Slovenije je z namenom uporabe ustreznih rezultatov AQR v stresnih testih bottom up preverjala skladnost predlaganih prerazvrstitev z objektivnimi merili enotne definicije nedonosne terjatve, kar je rezultiralo v spremembi obsega potrebnih prerazvrstitev. Menimo, da bi morale biti vse drugačne ocene Banke Slovenije o statusu donosnosti, ki so bile posledica neenotne uporabe meril za razvrščanje v okviru AQR in so bile kot ustrezne uporabljene pri izvedbi stresnih testov, upoštevane tudi v okviru priprave končnih rezultatov AQR in končne ocene dodatno potrebnih oslabitev v AQR, vendar pa Banka Slovenije ni izkazala, da je bilo to izvedeno.

Na obseg pričakovane izgube in s tem tudi na obseg pričakovanega kapitalskega primanjkljaja je zelo pomembno vplivala vrednost nepremičnin, ki so bile dane v zavarovanje terjatev. Vrednosti nepremičnin, kot so bile evidentirane v poslovnih knjigah bank, so bile v stresnih testih bottom up po neugodnem scenariju v povprečju znižane za 61 %. Obseg odbitka je bil izračunan v več korakih, pri čemer je najvišji posamični odbitek vrednosti nepremičnin glede na izhodiščno vrednotenje bank predstavljal odbitek na podlagi cenitev, ki so bile izvedene v okviru AQR. Pri tem opozarjamo, da je bilo število teh cenitev bistveno manjše od prvotno predvidenega. Banka Slovenije ni ovrednotila vpliva izvedbe manjšega števila cenitev od prvotno predvidenega na rezultat stresnih testov, ocenjujemo pa, da bi nižje število dejansko izvedenih cenitev lahko pomembno vplivalo na zanesljivost ocene o potrebnem odbitku.

Pri 3 bankah, ki so zaprosile za izvedbo ukrepov po ZUKSB, to so NLB, NKBM in Abanka, v obliki prenosa nedonosnih terjatev na Družbo za upravljanje terjatev bank (DUTB) in dokapitalizacije, je bila prenosna vrednost terjatev, ki so se prenašale na DUTB, pomemben element

pri določitvi višine pričakovanega kapitalskega primanjkljaja. Učinek prenosa terjatev na DUTB na oceno pričakovanega primanjkljaja in s tem na višino potrebne dokapitalizacije je bil majhen, in sicer zaradi nizke prenosne vrednosti terjatev.

Za potrditev rezultatov stresnih testov bottom up so bili izvedeni stresni testi top down. Pričakovani kapitalski primanjkljaj vseh bank v stresnih testih top down je bil po neugodnem scenariju za 1.498 milijonov EUR nižji od pričakovanega kapitalskega primanjkljaja v stresnih testih bottom up. Ocenjujemo, da je bila Banka Slovenije dokaj natančno seznanjena z metodološkimi razlikovanji kot virom razlik v rezultatih med obema pristopoma stresnih testov, kar se je odrazilo v višji oceni kapitalskega primanjkljaja pri testiranju bottom up. Usklajevanje razlik v oceni kapitalskega primanjkljaja med izvajalcema stresnih testov in Banko Slovenije ni privedlo do približanja ocen kapitalskega primanjkljaja po obeh pristopih stresnih testov, saj je Banka Slovenije ocenila, da so bili razlogi za razlikovanje v rezultatih takšne narave, da niso vzbujali dvoma v ustreznost izvedbe stresnih testov bottom up, oziroma se je lahko štelo, da so rezultati stresnega testiranja top down potrdili rezultate stresnega testiranja bottom up. Iz predloženih gradiv ni bilo mogoče razbrati, da razlogi, ki jih je navedla Banka Slovenije, v celoti pojasnijo odstopanja med rezultati.

Banka Slovenije je NLB, NKBM in Abanki decembra 2013 izrekla izredni ukrep prenehanja vseh kvalificiranih obveznosti bank in izredni ukrep povečanja osnovnega kapitala. Ugotovitev, da so v zvezi z bankami izpolnjeni pogoji za izrek izrednih ukrepov, je Banka Slovenije utemeljila na podlagi ocen izkaza finančnega položaja bank, ki so bile pripravljene kot vmesni korak pri pripravi ocen vrednosti bank ob predpostavki nedelujočega podjetja. Banka Slovenije je na podlagi teh ocen ugotovila, da imajo banke negativni kapital in posledično ne dosegajo minimalnega kapitala, pri čemer je takšna ugotovitev temeljila na prilagoditvi medletnih računovodskih izkazov bank z rezultati AQR. Na podlagi predložene dokumentacije nismo mogli potrditi, da so dodatno potrebne oslabitve, kot so bile ocenjene z AQR, v celoti temeljile na novih zanesljivih informacijah ali novih dogodkih, ki vplivajo na vrednost ekonomskih kategorij. Prav tako ne moremo potrditi, da so bile dodatne oslabitve ocenjene upoštevaje vse zahteve, ki bi jih banke sicer morale spoštovati pri izračunu oslabitev v skladu s Sklepom o ocenjevanju izgub iz kreditnega tveganja bank in hranilnic (v nadaljevanju: sklep o ocenjevanju izgub), zato ne moremo potrditi, da je bilo ustrezno, da so bili rezultati AQR neposredno uporabljeni pri prilagoditvi računovodskih izkazov. V zvezi z načinom izračuna oslabitev v okviru AQR smo namreč ugotovili več potencialnih odklonov od zahtev sklepa o ocenjevanju izgub, vključno z zahtevano skladnostjo z Mednarodnimi standardi računovodskega poročanja (MSRP), česar pa zaradi nerazpoložljivosti

potrebne dokumentacije nismo mogli niti potrditi niti ovreči. Posledično ne moremo z gotovostjo ne potrditi ne ovreči, da je ocena izkaza finančnega položaja bank predstavljala oceno stanja, ki bi bila pripravljena z upoštevanjem iste zahteve v zvezi z oblikovanjem obsega oslabitev, kot se upošteva pri pripravi računovodskih izkazov. S tem pa ne moremo z gotovostjo ne potrditi ne ovreči, da je imela Banka Slovenije pri ugotavljanju obstoja pogojev za izrek izrednih ukrepov ter pri izrekanju izrednih ukrepov takšno stopnjo zagotovila o finančnem položaju bank, kot če bi navedeno utemeljila na računovodskih izkazih bank ali ocenah posameznih izkazov, ki bi bili pripravljene v skladu s pravili vrednotenja knjigovodskih postavk v računovodskih izkazih bank, določenih z ZBan-1 (vključujoč zahtevano skladnost upoštevanih dodatno potrebnih oslabitev s sklepom o ocenjevanju izgub in posledično z MSRP).

Banka Slovenije je nezagotavljanje minimalnega kapitala utemeljila na podlagi ocen izkaza finančnega položaja bank prek ugotovitve negativnega (računovodskega) kapitala. Menimo, da ocena izkaza finančnega položaja banke, ki jo na podlagi ugotovitev v postopku nadzora pripravi Banka Slovenije, lahko predstavlja ustrezno podlago za ugotovitev obstoja negativnega kapitala in s tem utemeljitev obstoja okoliščin za izrek izrednih ukrepov ob predpostavki, da so ob njeni pripravi upoštevane zahteve, ki glede načina oblikovanja oslabitev izhajajo iz sklepa o ocenjevanju izgub (vključujoč skladnost z MSRP). Da so bile te zahteve upoštevane, pa ne moremo z gotovostjo ne potrditi ne ovreči, saj smo v reviziji identificirali več potencialnih odklonov od zahtev sklepa o ocenjevanju izgub in MSRP, ki bi lahko vplivali na obseg dodatno potrebnih oslabitev, vendar zaradi nerazpoložljivosti dokumentacije odklonov nismo mogli z gotovostjo niti potrditi niti ovreči. Zato tudi ne moremo z gotovostjo ne potrditi ne ovreči, da je ugotovljena višina negativnega kapitala bank predstavljala objektivno ugotovljeno dejstvo o finančnem položaju bank, pri katerem bi bile v celoti spoštovane zahteve sklepa o ocenjevanju izgub in MSRP glede oblikovanja oslabitev.

Medtem ko so bile ocene izkaza finančnega položaja bank podlaga za ugotovitev obstoja pogojev za izrek izrednih ukrepov, pa so ocene vrednosti sredstev bank ob predpostavki nedelujočega podjetja predstavljale zakonsko zahtevano podlago za izrek izrednega ukrepa prenehanja vseh kvalificiranih obveznosti bank. Banka Slovenije od obeh izvajalcev AQR ni prejela podrobnejših gradiv o metodologiji priprave ocen vrednosti sredstev ob predpostavki nedelujočega podjetja, na podlagi katerih bi bilo mogoče pojasniti vse prilagoditve in ocene, ki sta jih izvedla izvajalca.

S pridobitvijo ocen vrednosti sredstev bank ob predpostavki nedelujočega podjetja je Banka Slovenije pridobivala zagotovilo, da posamezni upnik zaradi prenehanja kvalificiranih obveznosti banke ne bo utrpel večjih izgub, kot bi jih utrpel v stečajnem postopku. Menimo, da je

takšno zagotovilo mogoče pridobiti le ob spoštovanju zahtev, ki sicer veljajo za ugotavljanje likvidacijske vrednosti sredstev v okviru stečaja. Ocena vrednosti sredstev ob predpostavki nedelujočega podjetja bi torej morala izhajati iz (ocene) izkaza finančnega položaja, pripravljenega v skladu s pravili vrednotenja, kot so za pripravo računovodskih izkazov bank določena v ZBan-1. Hipotetična likvidacijska vrednost banke je neposredno izhajala iz ocene izkaza finančnega položaja banke, za to oceno pa nismo mogli z gotovostjo ne potrditi ne ovreči, da je bila pripravljena upoštevaje zahteve sklepa o ocenjevanju izgub, vključno z zahtevano skladnostjo vrednotenja zavarovanj z nepremičninami z MSOV in skladnostjo ocenjenih dodatno potrebnih oslabitev z MSRP. Posledično ni bilo mogoče z gotovostjo ne potrditi ne ovreči, da je tovrstna ocena vrednosti sredstev podala zagotovilo, da posamezni upnik zaradi prenehanja ali konverzije kvalificiranih obveznosti banke ne bo utrpel večjih izgub, kot bi jih utrpel v primeru stečaja banke. So pa že same ocene izkaza finančnega položaja bank nakazale negativni kapital v takšnem obsegu, da je Banka Slovenije zgolj na tej podlagi lahko ocenila, da imetniki podrejenih obveznosti, tudi brez preračuna sredstev bank na likvidacijsko vrednost, ne bi bili poplačani niti deloma.

Ob izrednem ukrepu prenehanja vseh kvalificiranih obveznosti je Banka Slovenije bankam NLB, NKBM in Abanki v decembru 2013 izrekla tudi izredni ukrep povečanja osnovnega kapitala bank. Potreben obseg povečanja osnovnega kapitala bank je določila v celotni višini pričakovanega kapitalskega primanjkljaja, kot je bil ocenjen v okviru stresnih testov bottom up po neugodnem scenariju, brez upoštevanja učinkov novih odloženih terjatev za davke in z upoštevanjem prenosa tveganih terjatev na DUTB.

V postopku izvedbe stresnih testov so bile zaradi pomanjkljivosti v izvedbi AQR, katerih rezultati so služili kot vhodni podatek za izvedbo stresnih testov, in zaradi nerazpoložljivosti vseh v izhodišču predvidenih podatkov bank narejene prilagoditve metodologije izvedbe stresnih testov, ki so vplivale na višino pričakovanega kapitalskega primanjkljaja. Na podlagi razpoložljivih podatkov ni bilo mogoče z gotovostjo ne potrditi ne ovreči, ali je bila ocena kapitalskega primanjkljaja zaradi uporabe konservativnih predpostavk bolj konservativna oziroma ali je bila višja, kot če bi bila v celoti pripravljena upoštevaje sprva predvideno metodologijo izvedbe stresnih testov s predvidenim obsegom in kvaliteto podatkov, ali ne. Dodaten dvom v primernost uporabe teh rezultatov za namen določanja obsega povečanja osnovnega kapitala so vzbujali tudi rezultati stresnih testov top down, ki so se precej razlikovali od rezultatov stresnih testov bottom up, in sicer predvsem zaradi drugačne ocene izvajalca stresnih testov top down glede ključnih parametrov, povezanih z oceno stanja v bankah. Banka Slovenije od izvajalca stresnih testov tudi ni pridobila vseh gradiv, ki bi ji omogočila preveritev primernosti

rezultatov stresnih testov *bottom up* po neugodnem scenariju za namen določitve višine potrebnega povečanja osnovnega kapitala v bankah.

Izredni ukrepi, ki jih je Banka Slovenije 17. 12. 2013 izrekla Factor banki in Probanki, so bili izrečeni z namenom nadzorovanega prenehanja poslovanja obeh bank in so temeljili na načrtih prestrukturiranja. Načrta prestrukturiranja sta vključevala otvoritveni izkaz finančnega položaja in otvoritveni izkaz poslovnega izida, ki sta ju pripravili ter predložili Banki Slovenije izredni upravi bank. Iz razpoložljivih informacij je mogoče razbrati, da bi AQR, ki v času izdelave otvoritvenih bilanc stanja še nista bila zaključena, lahko imela vpliv na izdelavo otvoritvenih bilanc stanja Factor banke in Probanke, vendar pa tega z gotovostjo ni mogoče potrditi oziroma ni mogoče oceniti, v kolikšni meri so bili pri izdelavi otvoritvenih računovodskih izkazov Factor banke in Probanke rezultati AQR tudi dejansko upoštevani. Banka Slovenije ob izrekanju izrednih ukrepov nadzora ni razpolagala niti z izrecnimi izjavami izrednih uprav, ki sta pripravili otvoritvene računovodske izkaze bank, niti z neodvisno potrditvijo revizorja, da so bili otvoritveni računovodski izkazi Factor banke in Probanke v vseh pomembnih pogledih poštena predstavitev finančnega položaja bank.

Priprave odzivnega poročila računsko sodišče od Banke Slovenije v skladu s tretjim odstavkom 52.a člena Zakona o Banki Slovenije ni smelo zahtevati. Ker se je pravni okvir za reševanje bank od izvedbe bančne sanacije bistveno spremenil, priporočila, ki bi temeljila na razkritih pomanjkljivostih v postopkih reševanja bank, za ravnanja znotraj novega pravnega okvira ne bi bila relevantna. Zato računsko sodišče Banki Slovenije ni podalo priporočil.

7.3.4 Ureditev prejemkov direktorjev gospodarskih družb v lasti Republike Slovenije in lokalnih skupnosti

Računsko sodišče je revidiralo učinkovitost ureditve prejemkov predsednikov in članov uprav, izvršnih direktorjev, direktorjev, poslovodij in prokuristov (v nadaljevanju: direktorji) gospodarskih družb, ki so v neposredni ali posredni večinski lasti Republike Slovenije in lokalnih skupnosti (v nadaljevanju: družbe v lasti RS in LS).

Cilj revizije je bil izrek mnenja o učinkovitosti poslovanja Vlade Republike Slovenije, Ministrstva za gospodarski razvoj in tehnologijo in Slovenskega državnega holdinga, d. d. (SDH) pri ureditvi prejemkov direktorjev družb v lasti RS in LS v obdobju od 1. 1. 2016 do 31. 12. 2017.



Računsko sodišče je presodilo, da vlada pri urejanju prejemkov direktorjev družb v lasti RS in LS ni bila učinkovita.

Vlada ni zagotovila sprejema strategije, ki bi na podlagi ugotovljenega dejanskega stanja določala enotne cilje oziroma lastniško politiko države na področju prejemkov direktorjev družb v lasti RS in LS ter opredeljevala načine doseganja teh ciljev, čeprav bi to lahko storila v okviru obstoječe strategije upravljanja kapitalskih naložb države iz leta 2015 ali posebnega strateškega dokumenta. Usklajena in posodobljena strateška izhodišča na tem področju bi bila pomembna, ker Republika Slovenija spada med države Evropske unije z največjim obsegom lastništva v gospodarskih družbah. Kljub temu je strategijo države na tem področju mogoče razbrati le posredno iz veljavnih predpisov, ki pa imajo različne in nasprotujoče si usmeritve.

Vlada ni spremljala učinkov veljavnih predpisov, ki urejajo prejemke direktorjev, kot so Zakon o prejemkih poslovnih oseb v gospodarskih družbah v večinski lasti Republike Slovenije in samoupravnih lokalnih skupnosti (ZPPOGD) in na njegovi podlagi sprejeta uredba, Zakon o ukrepih Republike Slovenije za krepitev stabilnosti bank (ZUKSB) in Zakon o Slovenskem državnem holdingu (ZSDH-1), zato ni mogla sklepati o (ne)primernosti njihove vsebine in jih posodabljati glede na spreminjajoče se dejansko stanje. Vlada ni razpolagala s celovitimi podatki o tem, kakšne prejemke so direktorjem izplačevale družbe v lasti RS in LS ter kakšne so morebitne negativne posledice splošnih omejitev prejemkov direktorjev po ZPPOGD v posameznih družbah. Vlada ni izvedla aktivnosti za dopolnitev in posodobitev ZPPOGD, čeprav se je makroekonomska situacija v državi od sprejema tega zakona v letu 2010 bistveno spremenila in jo je ministrstvo že v letu 2012 opozarjalo na vrsto pomanjkljivosti zakonskih določb, ki so bile prisotne tudi v obdobju, na katero se nanaša revizija. Vlada ravno tako ni spremljala izvajanja določb ZSDH-1, ki dodeljujejo pristojnost SDH, da za družbe, s katerimi upravlja, sprejme drugačne politike prejemkov od ZPPOGD. Čeprav SDH te svoje zakonske pristojnosti ni izvajal, ga vlada kot skupščina SDH ni pozvala k obrazložitvi razlogov za takšno ravnanje in k ukrepanju. Za veljavnost drugačnih politik prejemkov ZSDH-1 zahteva predhodno soglasje vlade, vendar pa vlada ni določila internih pravil in usmeritev, ki bi zagotavljala, da bodo odločitve o podaji soglasij sprejete na podlagi enakih in smiselnih kriterijev za vse družbe. Vlada ni ugotavljala, ali in na katere družbe je imel ZPPOGD med letoma 2016 in 2017 domnevno škodljive učinke. Spletna raziskava računskega sodišča je pokazala, da je le manjši delež družb v lasti RS in LS (10 % od v raziskavi zajetih 297 družb) zaznaval, da je ZPPOGD pomembno zmanjšal možnosti za pridobitev strokovno usposobljenih direktorjev v teh družbah in možnosti za ustrezno (stimulativno) nagrajevanje njihovega dela, medtem ko ostale družbe tega niso zaznavale.

Vlada ni izkazala, da bi na podlagi ugotovitev o neuporabi določb ZUKSB in ZSDH-1, ki za direktorje Družbe za upravljanje terjatev bank, d. d. (DUTB), SDH in Kapitalske družbe, d. d. (KAD) izključujejo omejitve prejemkov po ZPPOGD, preverjala, ali se kljub temu dosegajo cilji teh zakonov (pritegnitev visoko usposobljenih strokovnjakov na javnih in mednarodnih razpisih in zagotavljanje učinkovitega vodenja teh strateško pomembnih družb za Republiko Slovenijo).

Do konca leta 2017 vlada ni pristopila k vodenju postopkov za prenos Direktive (EU) 2017/828 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. maja 2017 o spremembi Direktive 2007/36/ES glede spodbujanja dolgoročnega sodelovanja delničarjev, ki se nanaša tudi na prejeme direktorjev gospodarskih družb, v nacionalni pravni red, zaradi česar Republika Slovenija zamuja z rokom za implementacijo te direktive, ki se je iztekel 10. 6. 2019.

Vlada je v 9 družbah, s katerimi je sama upravljala, le delno poskrbela za učinkovito izvajanje nalog skupščine, ki se nanašajo na spremljanje in usmerjanje politik prejemkov direktorjev v teh družbah. Vlada kot predstavnik skupščine v družbah, ki niso zavezane k uporabi ZPPOGD (to so DUTB, SDH in KAD), ni spremljala izvajanja politik prejemkov na način, ki bi ji omogočil ugotovitev, da te družbe v praksi v celoti ne spoštujejo ZPPOGD, čeprav same poročajo o nasprotnem. Vlada je posebno politiko prejemkov sprejela za DUTB, ne pa tudi za SDH in KAD.

Računsko sodišče je presodilo, da Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo pri nadzoru nad določanjem prejemkov direktorjev družb v lasti RS in LS ni bilo učinkovito.

Ministrstvo je le delno vzpostavilo pogoje za izvajanje nadzora pri določanju prejemkov po ZPPOGD. Interno navodilo ministrstva o izvajanju posameznih nadzornih aktivnosti je bilo sprejeto le v obliki neformalnih usmeritev in ne kot zavezujoč interni akt, poleg tega pa je bilo vsebinsko pomanjkljivo, saj ni predvidevalo preveritev vseh okoliščin, ki so pomembne za oceno skladnosti prejemkov direktorjev z ZPPOGD. Ministrstvo je vodilo neažuren in nezanesljiv seznam družb zavezank po ZPPOGD, saj se je ta seznam posodabljal le 2-krat letno, pri tem pa ni zajemal vseh družb v lasti RS in LS, ki bi jih moral, oziroma so bile na njem družbe, ki ne bi smele biti. Ministrstvo ni imelo pregleda nad aktualnimi pogodbami, ki so jih družbe sklepale z direktorji, ker v obdobju, na katero se nanaša revizija, prejetih pogodb ni vpisovalo v za to predviden register in ni ugotavljalo, ali so vse družbe sproti izpolnjevale dolžnost posredovanja pogodb in njihovih sprememb ministrstvu. Posledično ministrstvo vsaj za 20 % od 409 družb, ki so bile na seznamu zavezank, ni razpolagalo s pogodbami, zaradi česar pri teh družbah objektivno ni bilo mogoče izvajati nadzora nad prejemki direktorjev.

Ministrstvo ni bilo učinkovito pri izvajanju nadzornih aktivnosti, ki se nanašajo na preglede prejetih pogodb, zaznavanje bistvenih kršitev ZPPOGD, ukrepanje v primeru ugotovljenih nepravilnosti in svetovanje uporabnikom zakona. Prejetih pogodb ni pregledalo takoj po njihovem prejemu ali v razumnem roku, saj je v večjem številu primerov preteklo več kot 4 ali celo 6 mesecev od prejema do pregleda pogodbe. Za 17,5 % v reviziji pregledanih pogodb ni razpolagalo z dokazili o izvedbi preveritev skladnosti pogodbeno določenih prejemkov direktorja z določbami ZPPOGD. Večje število obstoječih dokazil pa je bilo le delno in ročno izpolnjenih na način, da objektivna preverba vseh izvedenih nadzornih aktivnosti ministrstva za nazaj ni bila mogoča. Ministrstvo zoper člane organov nadzora v družbah v lasti RS in LS, kjer je ugotovilo kršitve ZPPOGD, ni uvedlo postopkov o prekršku v skladu z zakonom, temveč je zgolj pozvalo družbe k uskladitvi določb pogodb z zakonom. Iz spletne raziskave računskega sodišča izhaja, da ministrstvo pri posameznih družbah večjega števila kršitev določb ZPPOGD (na primer previsoka osnovna plačila, previsoki spremenljivi prejemki in odpravnine, spremenljivi prejemki brez določitve meril, odsotnost meril za družbeno odgovornost podjetij, nedopustni dodatki in prejemki po delovnopравни zakonodaji, koriščenje bonitet brez sprejetih pravil) in anomalij (na primer uporaba le najvišjih mnogokratnikov za določitev osnovnega plačila, sklenitev posojilne pogodbe z direktorjem) pri izvajanju tega zakona ni zaznalo.

Ministrstvo ni razpolagalo z evidenco o ugotovljenih kršitvah zakona in izvedenih ukrepih v zvezi z opravljenimi nadzori ter ni oblikovalo registra možnih tveganj za kršitev zakona ali zaobid njegovih določb. Aktivnosti svetovanja družbam zavezankam po ZPPOGD glede uporabe zakona je ministrstvo izvajalo v omejenem obsegu in na način, da je s stališči seznanjalo izključno družbe, ki so ga zaprosile za mnenje, ne pa tudi preostalih družb. Seznam zavezank po ZPPOGD je vodilo le za interno rabo, čeprav bi bilo smiselno, da bi ga javno objavilo in tako zagotovilo možnost informiranja vseh zainteresiranih oseb.

Računsko sodišče je presodilo, da je bil SDH pri spremljanju in določanju politik prejemkov direktorjev družb v lasti RS, s katerimi upravlja, delno učinkovit.

SDH je izvajanje politik prejemkov direktorjev družb spremljal le obdobje in v omejenem obsegu, pri tem pa družbam ni podal dodatnih usmeritev za izvajanje politik prejemkov. Seznanjal se je le z vrstami in nominalno (izplačano) višino prejemkov za posameznega člana posloводства, ni pa pridobil podatkov o dodeljenem mnogokratniku in upoštevanju drugih kriterijev za določitev osnovnega plačila ter podatkov o dodeljenem in v posameznem letu odmerjenem spremenljivem prejemku, vključno z merili uspešnosti, ki so bila pri tem uporabljena. SDH

je zato imel nepopoln pregled nad prejemki direktorjev družb v lasti RS, plačnimi razmerji med direktorji v svojem portfelju in znotraj dejavnosti ter načinom uveljavljanja ZPPOGD. SDH kot upravljavec ni bil seznanjen s tem, ali so posamezne družbe kršile določbe ZPPOGD ter ali so bile posameznim članom organov nadzora izrečene prekrškovne sankcije zaradi nespoštovanja določil ZPPOGD. V družbah ni sprejel nobenih dodatnih politik prejemkov ali priporočil, na osnovi česar bi opredelil pravila za določanje prejemkov direktorjev, ki bi v primeru nejasnosti ali anomalij dopolnjevala pravila iz ZPPOGD. SDH bi kot skrben in aktiven upravljavec kapitalskih naložb družbam lahko izdal priporočilo, naj te pri določanju meril za spremenljive prejemke direktorjev v čim večji meri upoštevajo doseganje ciljev države oziroma SDH, česar pa ni storil.

SDH je za družbe, s katerimi upravlja, v omejenem obsegu načrtoval in pripravil pomanjkljive podlage za drugačne politike prejemkov od ZPPOGD, ki bi jih lahko sprejel po predhodnem soglasju vlade na podlagi določbe 23. člena ZSDH-1. V ta namen je sicer ustanovil delovno skupino, pridobil mnenja različnih deležnikov in izvedel analizo stanja prejemkov direktorjev, vendar pa ta analiza ni temeljila na sistematično in celovito ugotovljenem dejanskem stanju, ki bi razkrivalo tudi obseg negativnih učinkov omejitev prejemkov po ZPPOGD, zaradi česar je bil sprejet 23. člen ZSDH-1. SDH je na podlagi izvedene analize prejemkov pripravil le splošna izhodišča za sprejem drugačne politike prejemkov v obliki delovnega dokumenta, ki ni bil formalno sprejet in potrjen. Delovni dokument je bil posredovan ministrstvu zgolj informativno in ne na način, da bi SDH zahteval stališča vlade v zvezi s problematiko, kar bi bilo nujno, ker je pogoj za veljavnost drugačnih politik prejemkov predhodno soglasje vlade. SDH posledično do izdaje tega poročila za nobeno družbo v lasti RS ni zagotovil sprejetja drugačne politike prejemkov od ZPPOGD.

Računsko sodišče je od vseh 3 revidirancev zahtevalo predložitev odzivnih poročil, kjer morajo izkazati popravljalne ukrepe za odpravo nesmotrnosti, in jim podalo priporočila za izboljšanje poslovanja. Porevizijsko poročilo bo izdano v letu 2021.

7.3.5 Uspešnost izvedbe popravljalnih ukrepov za ureditev izvajanja gospodarske javne službe dejavnost distribucijskega operaterja v obdobju od 25. 11. 2014 do 30. 6. 2019

Računsko sodišče je revidiralo uspešnost Vlade Republike Slovenije, Ministrstva za infrastrukturo, Slovenskega državnega holdinga, d.d. (SDH) in SODO sistemskega operaterja distribucijskega omrežja z električno energijo, d.o.o. (SODO) pri izvedbi popravljalnih in drugih ukrepov za ureditev izvajanja gospodarske javne službe dejavnost distribucijskega operaterja (v nadaljevanju: GJS DDO) v obdobju od 25. 11. 2014 do 30. 6. 2019.

Vlada in Ministrstvo za infrastrukturo pri izvedbi popravljalnih ukrepov za ureditev izvajanja GJS DDO nista bila uspešna.

Vlada je šele 1. 3. 2018 določila besedilo predloga Resolucije o energetskega konceptu Slovenije in ga posredovala v sprejem Državnemu zboru Republike Slovenije. To je več kot 2 leti po roku, ki ga je določila v odzivnem poročilu. Vlada ni usmerjala in nadzirala ministrstva ter sodelovala pri pripravi vsebine predloga Resolucije o energetskega konceptu Slovenije ter v skladu s svojimi pooblastili ni vplivala na čimprejšnji sprejem Energetskega koncepta Slovenije oziroma drugega strateškega dokumenta, iz katerega bi bile jasno razvidne usmeritve, cilji in ukrepi za doseg ciljev na področju ureditve in načina izvajanja GJS DDO ob upoštevanju Energetskega zakona. Maja 2015 je vlada določila besedilo Predloga Odloka o strategiji upravljanja kapitalskih naložb države, v katerem je določila, da so elektrodistribucijske družbe strateška naložba države, v katerih mora Republika Slovenija povečevati svoj lastniški delež do pridobitve celotnega lastništva elektroenergetske infrastrukture. Vendar v Strategiji upravljanja kapitalskih naložb države ni določila rokov za izvedbo aktivnosti in doseg zastavljenih ciljev.

Ministrstvo je šele decembra 2017 objavilo končni predlog Energetskega koncepta Slovenije za javno obravnavo in medresorsko usklajevanje. Končno besedilo predloga Resolucije o energetskega konceptu Slovenije je bilo po sprejemu na vladi v marcu 2018 posredovano v sprejem državnemu zboru, vendar je bil postopek s prenehanjem mandatne dobe državnega zbora junija 2018 ustavljen. Ministrstvo je v avgustu in nato še v septembru 2018 v ponovni postopek javne obravnave posredovalo enak predlog Resolucije o energetskega konceptu Slovenije, po tem pa ni izvajalo nadaljnjih aktivnosti za sprejem Energetskega koncepta Slovenije kot strateškega dokumenta s področja energetike. Predlog Resolucije o energetskega konceptu Slovenije ni izdelan v skladu z Energetskim zakonom, saj niso določeni cilji zanesljive, trajnostne in



konkurenčne oskrbe z energijo za obdobje prihodnjih 20 let in okvirno za 40 let ter ukrepi za doseganje teh ciljev ter kazalniki po pripadajočih ciljnih energetske politike. Namesto tega je navedeno, da bodo cilji in ukrepi natančno določeni v Celovitem nacionalnem energetske in podnebnem načrtu. Vendar tudi prvi osnutek Celovitega nacionalnega energetskega in podnebnega načrta z decembra 2018 vsebuje le splošne usmeritve za področje distribucije električne energije, ki se ne nanašajo na problematiko ureditve GJS DDO. Ministrstvo s tem ni sledilo zavezam iz odzivnega poročila, da bo v predlogu Energetskega koncepta Slovenije in takrat predvidenem Državnem razvojnem energetskega načrtu upoštevalo sprejete rešitve v zvezi z ureditvijo in načinom izvajanja GJS DDO.

Vlada in ministrstvo sta v Energetskem zakonu vzpostavila ustrezno pravno podlago za zagotovitev delovanja upravljavca distribucijskega omrežja neodvisno od drugih dejavnosti, ki niso povezane z distribucijo. Vendar z izčlenitvijo tržnih družb iz elektrodistribucijskih družb ni bil izveden korak v smeri dejanske ločitve dejavnosti, ki so povezane z izvajanjem GJS DDO, od tržnih dejavnosti proizvodnje in dobave električne energije. Večino dejavnosti GJS DDO izvajajo elektrodistribucijske družbe kot storitve za družbo SODO. Tako tudi po do sedaj izvedeni reorganizaciji ureditve izvajanja GJS DDO niso zagotovljeni pogoji, da bi družba SODO opravljala GJS DDO neodvisno od elektrodistribucijskih družb, ki so vertikalno povezane s proizvajalci in dobavitelji električne energije. Zato obstaja tveganje, da niso izpolnjene zahteve iz Energetskega zakona in Direktive 2009/72/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o skupnih pravilih notranjega trga z električno energijo in o razveljavitvi Direktive 2003/54/ES glede zagotovitve neodvisnosti upravljavca distribucijskega omrežja od interesov v zvezi s proizvodnjo in dobavo električne energije.

Vlada in ministrstvo nista spremljala in usmerjala SDH na način, da bi bila oddelitev ali prodaja tržnih družb, ki so v lasti elektrodistribucijskih družb, izvedena pravočasno. Posledično tudi nista mogla izvesti nadaljnjih ukrepov za ureditev organiziranosti GJS DDO. Prav tako vlada in ministrstvo nista spremljala in usmerjala SDH na način, da bi bile izvedene potrebne aktivnosti za pridobitev 100-odstotnega lastništva države v elektrodistribucijskih družbah.

Vlada in ministrstvo sta z zadnjo spremembo Energetskega zakona določila, da se služnost v javno korist na nepremičninah, ki so v lasti države ali lokalnih skupnosti, sklepa brezplačno v korist investitorja ali lastnika elektroenergetske infrastrukture in ne več v korist distribucijskega operaterja. To ni v skladu s sistemsko ureditvijo tega področja v Zakonu o stvarnem premoženju države in samoupravnih lokalnih skupnosti.

SDH pri izvedbi ukrepov za ureditev izvajanja GJS DDO ni bil uspešen.

SDH ni izvedel vseh potrebnih aktivnosti, da bi bila izvedena oddelitev tržnih družb. SDH je sicer v letu 2016 izvedel upravljaljske aktivnosti, katerih rezultat je bila prodaja 100-odstotnega poslovnega deleža ene od 5 elektrodistribucijskih družb v njeni hčerinski družbi za dobavo električne energije, medtem ko oddelitev ali prodaja tržnih družb, ki so v lasti ostalih 4 elektrodistribucijskih družb, še ni bila izvedena. SDH bi že pred izvedbo postopka na Javni agenciji Republike Slovenije za varstvo konkurence lahko izvedel aktivnosti glede oddelitve tržnih družb, saj ta ni odvisna od uspešnosti izvedbe načrtovanega postopka vertikalne povezave tržnih družb s HSE d.o.o. Tako bi SDH lahko nadaljeval z izvedbo nadaljnjih aktivnosti za dokončno ureditev delovanja GJS DDO na način, da bi se prenesli lastniški deleži Republike Slovenije v elektrodistribucijskih družbah na družbo SODO, kar je kot ena izmed možnosti predvideno v Strategiji upravljanja kapitalskih naložb države, odzivnem poročilu ministrstva in tudi Poročilu o delu Delovne skupine za izpolnitev zavez iz odzivnega poročila na poročilo Računskega sodišča Republike Slovenije v zvezi z revizijo izvedbe popravljalnih ukrepov za ureditev izvajanja gospodarske javne službe sistemskega operaterja distribucijskega omrežja.

SDH ni izvedel vseh potrebnih aktivnosti za pridobitev 100-odstotnega lastniškega deleža države v elektrodistribucijskih družbah. Na podlagi skupščinskih sklepov so elektrodistribucijske družbe izvedle odkupe lastnih delnic v obsegu, s katerim se je zgolj minimalno povečal lastniški delež države v teh družbah. Zato obstaja tveganje, da pridobitev 100-odstotnega lastniškega deleža v elektrodistribucijskih družbah ne bo izvedena do leta 2020, kar je kot realno možen rok izvedbe navedeno v odzivnem poročilu ministrstva in tudi v Poročilu o delu Delovne skupine za izpolnitev zavez iz odzivnega poročila na poročilo Računskega sodišča Republike Slovenije v zvezi z revizijo izvedbe popravljalnih ukrepov za ureditev izvajanja gospodarske javne službe sistemskega operaterja distribucijskega omrežja.

SDH ni izdelal študije stroškov in koristi združitve 5 elektrodistribucijskih družb z družbo SODO. Če bi se s študijo potrdila smotrnost združitve elektrodistribucijskih družb in družbe SODO, bi se lahko že po oddelitvi tržnih družb od elektrodistribucijskih družb izvedla dokapitalizacija družbe SODO z lastniškim deležem Republike Slovenije v elektrodistribucijskih družbah. Iz predloga povabila k oddaji ponudbe za pripravo podrobne pravne študije analize možnih variant reorganizacije GJS DDO, ki ga je pripravil SDH, pa izhaja, da je načrtoval izdelavo pravne študije z vprašanji, ki so že bila obravnavana v prejšnjih študijah in o katerih so že bile oblikovane primerne rešitve.

Družba SODO je bila pri izvedbi popravljalnih ukrepov za ureditev izvajanja GJS DDO uspešna.

Družba SODO je posodobila popis storitev, ki jih elektrodistribucijske družbe izvajajo za družbo SODO v okviru GJS DDO, določila obveznost poročanja o realizaciji storitev ter pričela z izvajanjem nadzora nad opravljenimi storitvami. V oktobru 2017 je pripravila osnutek dokumenta Normativi storitev gospodarske javne službe distribucijskega operaterja, ki jih izvajajo distribucijska podjetja po pogodbi z družbo SODO. S 1. 1. 2018 je vzpostavila informacijsko podporo, ki vsebuje aplikacijo za avtomatsko izmenjavo podatkov o opravljenih storitvah ter enoten portal za poročanje o opravljenih storitvah GJS DDO. S tem je zagotovila centralno spremljanje, odlaganje dokumentov, poročil, povezavo med poročevalci iz elektrodistribucijskih družb in skrbniki področij na družbi SODO.

V letu 2018 je sprejela nova navodila za poročanje o evidenci elektrodistribucijske infrastrukture, ki jo ima družba SODO v najemu ali jo je predala v upravljanje posamezni elektrodistribucijski družbi. Zagotovila je informacijsko podporo v okviru informacijskega sistema družbe SODO in izvedla ukrepe za vzpostavitev evidence elektroenergetske infrastrukture, ki bo po terminskih načrtih dokončno urejena najkasneje do konca leta 2020.

Družba SODO je zagotovila neposreden dostop do podatkov prevzemno-predajnih mest, ki se uporabljajo za mesečne obračune, ki jih končnim odjemalcem izstavljajo dobavitelji električne energije. Zagotovila je tudi dnevni prenos podatkov o spremembah v registru merilnih mest elektrodistribucijskih družb v evidence družbe SODO ter mesečni prevzem vseh podatkov o posameznih obračunih električne energije za vsa merilna mesta v Republiki Sloveniji.

Družba SODO je zagotovila izvajanje javnih pooblastil v skladu z veljavno zakonodajo. Izdala je prenovljena pravila ter poenotila postopke in dokumente na področju priključevanja uporabnikov in prostorskega načrtovanja ne glede na kraj izdaje soglasja. Za ureditev področja javnih pooblastil je zagotovila tudi informacijsko podporo v okviru informacijskega sistema družbe SODO.

Družba SODO je začela z uvajanjem tipizacije distribucijskega omrežja in s poenotenjem kriterijev za določanje prioritet investicijskih vlaganj v elektroenergetsko infrastrukturo ter uvedla kazalnike učinkovitosti načrtovanja razvoja in investiranja v elektroenergetsko infrastrukturo. Vzpostavila je informacijsko podporo, ki omogoča učinkovitejšo načrtovanje, spremljanje in usmerjanje razvoja elektroenergetske infrastrukture. Družba SODO je izdala tudi navodila, ki opredeljujejo vsebino in način izdelave razvojnih načrtov, s čimer aktivno vpliva na vsebino

razvojnega načrta posamezne elektrodistribucijske družbe na njenem distribucijskem območju. Prav tako je vzpostavila podlage za nadzor nad elektrodistribucijskimi družbami pri izvedbi investicij v elektroenergetsko infrastrukturo.

Računsko sodišče je za odpravo ugotovljenih nesmotrnosti od vlade, Ministrstva za infrastrukturo in SDH zahtevalo izvedbo popravljalnih ukrepov in predložitev odzivnih poročil. Vladi in ministrstvu je podalo tudi priporočilo za izboljšanje poslovanja. Porevizijsko poročilo bo izdano v letu 2021.

7.4 Zdravstvo



7.4.1 Računovodski izkazi in pravilnost poslovanja Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije v letu 2018

Računsko sodišče je izvedlo revizijo računovodskih izkazov in pravilnosti poslovanja Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije, ki je na podlagi Zakona o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju nosilec in izvajalec obveznega zdravstvenega zavarovanja za območje Republike Slovenije.

Cilja revizije sta bila izrek mnenja o računovodskih izkazih zavoda za leto 2018, razen dela terjatev do zavezancev za neplačane prispevke za obvezno zdravstveno zavarovanje in z njimi povezanih neplačanih prihodkov ter nerazporejenih plačil dajatev, za katere je evidence vodila Finančna uprava Republike Slovenije, in izrek mnenja o pravilnosti poslovanja zavoda v letu 2018.

Računsko sodišče je o računovodskih izkazih zavoda za leto 2018, z omejitvijo iz prejšnjega odstavka, izreklo pozitivno mnenje, ker meni, da revidirani računovodski izkazi v vseh pomembnih pogledih resnično in pošteno prikazujejo stanje sredstev in obveznosti do virov sredstev zavoda na dan 31. 12. 2018 ter prihodke in odhodke oziroma prejemke in izdatke zavoda za tedaj končano leto.



O pravilnosti poslovanja zavoda v letu 2018 je računsko sodišče izreklo mnenje s pridržkom, ker je ugotovilo, da zavod kljub določilom Zakona o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju ni odločal o pravici zavarovanih oseb do skupinske obnovitvene rehabilitacije v upravnem postopku, temveč je pristojnost za odločanje prenesel na organizatorje skupinske obnovitvene rehabilitacije, pri čemer je z 2 od njih sklenil pogodbi kljub neizpolnjevanju zahtev iz javnega razpisa in jima v letu 2018 izplačal 1.183.928 EUR. V pogodbah o izvajanju programa zdravstvenih storitev je zavod določil letni obseg in način obračuna nekaterih programov zdravstvenih storitev v nasprotju z določili Splošnega dogovora za pogodbeno leto 2018, začetka izvajanja novega programa zdravstvenih storitev med letom 2018 in povečanja pogodbeno dogovorjenega obsega programov zdravstvenih storitev za leto 2018 pa v nasprotju z Zakonom o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju ni določil s sklenitvijo aneksa k pogodbi. V končnem obračunu za leto 2018 je zavod izvedel obračun nekaterih zdravstvenih storitev v nasprotju z merili iz Splošnega dogovora za pogodbeno leto 2018 ter izvajalcem priznal prenizko ali previsoko ceno za opravljene zdravstvene storitve, več oziroma manj zdravstvenih storitev, kot je bilo opravljenih v letu 2018, in plačilo programa zdravstvenih storitev za obdobje, za katero izvajalec ni predložil ustreznih dokazil. Zavod je zaradi ugotovljenih nepravilnosti izvajalcem zdravstvenih storitev za opravljene storitve in ločeno zaračunljiv material plačal za 14.034 EUR preveč in za 14.093 EUR premalo. Računsko sodišče je ugotovilo tudi, da je zavod izdajal odločbe o priznanju pravice do povračila stroškov specialističnega in bolnišničnega zdravljenja ter nabave medicinskih pripomočkov in zdravil v tujini več kot 2 meseca po prejemu vlog ter izplačeval ostala povračila stroškov opravljenih zdravstvenih storitev in nabavljenih medicinskih pripomočkov v Sloveniji, ki niso temeljila na izdani odločbi v upravnem postopku in so bila izplačana pred izdajo obvestila o povračilu stroškov, kar ni bilo v skladu z Zakonom o upravnem postopku. Pri nabavah materiala in storitev v znesku najmanj 74.533 EUR je zavod ravnal v nasprotju s predpisi o javnem naročanju, v postopkih oddaje poslovnih prostorov v najem, pri sklepanju najemnih pogodb za poslovne prostore in določanju najemnin pa ni ravnal v skladu s predpisi o ravnanju s stvarnim premoženjem države in lokalnih skupnosti, svojim notranjim aktom in najemnimi pogodbami. Zavod tudi ni ravnal v skladu z Zakonom o sistemu plač v javnem sektorju, ker je javnim uslužbencem določil dodatek za dvojezičnost v višini 6 % njihove osnovne plače, čeprav je bila zahtevana le osnovna raven znanja jezika narodne manjšine, ter izplačal delovno uspešnost iz naslova povečanega obsega dela v znesku 56.492 EUR, ne da bi generalni direktor sprejel pisno odločitev o povečanem obsegu dela in o plačilu delovne uspešnosti iz naslova povečanega obsega dela za posamezen mesec in/ali pred izplačilom plače za posamezen mesec. V Pravilniku o sistemizaciji delovnih mest

v Zavodu za zdravstveno zavarovanje Slovenije je zavod v nasprotju z Zakonom o sistemu plač v javnem sektorju opredelil višješolsko izobrazbo (prejšnjo) kot zahtevano izobrazbo za vsa delovna mesta iz tarifnega razreda VII/1, delavce s takšno izobrazbo pa opredelil kot delavce z ustrežno izobrazbo, ter določil daljši rok za opravljanje strokovnega izpita iz upravnega postopka, kot ga določa Zakon o splošnem upravnem postopku, pri čemer 2 javnima uslužbencema v pogodbi o zaposlitvi ni določil roka za opravljanje strokovnega izpita iz upravnega postopka, 3 javni uslužbenci pa so ta izpit opravili več kot 3 mesece po sklenitvi delovnega razmerja. Poleg tega zavod ni ravnal v skladu z Zakonom o delovnih razmerjih, Zakonom o urejanju trga dela in Zakonom o javnih uslužbencih ker v 7 objavah prostih delovnih mest ni opredelil vseh oziroma pravih pogojev za opravljanje dela, v 1 primeru pred sklenitvijo pogodbe o zaposlitvi z javno uslužbenko, ki ni izpolnjevala vseh zahtevanih pogojev za zasedbo delovnega mesta, ni javno objavil tega prostega delovnega mesta pri Zavodu Republike Slovenije za zaposlovanje, 3 javnim uslužbencem pa je določil in izplačal sorazmerni del regresa za letni dopust v nasprotju z zakonom.

Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije med revizijskim postopkom ni odpravil vseh ugotovljenih nepravilnosti, zato je računsko sodišče zahtevalo predložitev odzivnega poročila. Zavodu je podalo tudi priporočila za boljše poslovanje. Porevizijsko poročilo bo izdano v letu 2021.



7.4.2 Podeljevanja koncesij za opravljanje osnovne zdravstvene dejavnosti na primarni ravni Občine Cirkulane

Računsko sodišče je izvedlo revizijo pravilnosti podeljevanja koncesij za opravljanje osnovne zdravstvene dejavnosti na primarni ravni v 7 občinah, in sicer v Občini Cirkulane, Občini Tišina, Občini Šempeter - Vrtojba, Občini Naklo, Občini Žiri, Občini Škofljica in Mestni občini Koper.

Cilj revizije je bil izrek mnenja o pravilnosti poslovanja občine v delu, ki se nanaša na podeljevanje koncesij za opravljanje osnovne zdravstvene dejavnosti na primarni ravni v letu 2018. Računsko sodišče je o pravilnosti poslovanja Občine Cirkulane izreklo negativno mnenje.

Občina Cirkulane je pri podelitvi nove koncesije ravnala v nasprotju z Zakonom o zdravstveni dejavnosti, saj javni razpis, razpisna dokumentacija, koncesijska odločba in koncesijska pogodba niso vsebovali vseh predpisanih določil, na svoji spletni strani pa tudi ni objavila obvestila o rezultatu postopka podelitve koncesije. Ponudniku je podelila koncesijo in dopustila njeno opravljanje, kljub temu da ni bilo izkazano, da so izpolnjene vse zakonske zahteve glede izpolnjevanja pogojev, ki jih določa Zakon o zdravstveni dejavnosti. Občina je ravnala v nasprotju z Zakonom o zdravstveni dejavnosti tudi, ker je koncesionarki, ki ji je bila podeljena koncesija za nedoločen čas že pred spremembo zakona v letu 2017, z odločbo o spremembi koncesijske odločbe novo obdobje podelitve koncesije določila v nasprotju z zakonsko določbo.

Računsko sodišče od občine ni zahtevalo predložitve odzivnega poročila, saj je občina med revizijskim postopkom sprejela popravilne ukrepe za odpravo vseh razkritih nepravilnosti.



7.4.3 Podeljevanja koncesij za opravljanje osnovne zdravstvene dejavnosti na primarni ravni Občine Naklo

Računsko sodišče je izvedlo revizijo pravilnosti podeljevanja koncesij za opravljanje osnovne zdravstvene dejavnosti na primarni ravni v 7 občinah, in sicer v Občini Naklo, Občini Tišina, Občini Šempeter - Vrtojba, Občini Cirkulane, Občini Žiri, Občini Škofljica in Mestni občini Koper.

Cilj revizije je bil izrek mnenja o pravilnosti poslovanja občine v delu, ki se nanaša na podeljevanje koncesij za opravljanje osnovne zdravstvene dejavnosti na primarni ravni v letu 2018. Računsko sodišče je o pravilnosti poslovanja Občine Naklo izreklo negativno mnenje.

Občina Naklo je ravnala v nasprotju z Zakonom o zdravstveni dejavnosti, ker vsem 3 koncesionarjem, ki jim je bila pred spremembo zakona v letu 2017 podeljena koncesija za nedoločen čas, do 17. 12. 2018 ni izdala odločb o spremembi koncesijske odločbe, v katerih bi določila novo obdobje podelitve koncesije. Občina tudi ni preverila, ali sta koncesionarja, s katerima je sklenila koncesijski pogodbi pred spremembo zakona v letu 2017, v roku izpolnila v zakonu določene pogoje za opravljanje koncesije, katerih neizpolnjevanje je razlog za odvzem podeljenih koncesij.

Računsko sodišče od občine ni zahtevalo predložitve odzivnega poročila, saj je občina med revizijskim postopkom sprejela popravljalne ukrepe za odpravo vseh razkritih nepravilnosti.

7.4.4 Podeljevanja koncesij za opravljanje osnovne zdravstvene dejavnosti na primarni ravni Občine Šempeter - Vrtojba

Računsko sodišče je izvedlo revizijo pravilnosti podeljevanja koncesij za opravljanje osnovne zdravstvene dejavnosti na primarni ravni v 7 občinah, in sicer v Občini Šempeter - Vrtojba, Občini Tišina, Občini Cirkulane, Občini Naklo, Občini Žiri, Občini Škofljica in Mestni občini Koper.

Cilj revizije je bil izrek mnenja o pravilnosti poslovanja občine v delu, ki se nanaša na podeljevanje koncesij za opravljanje osnovne zdravstvene dejavnosti na primarni ravni v letu 2018. Računsko sodišče je o pravilnosti poslovanja Občini Šempeter - Vrtojba izreklo negativno mnenje.

Občina je ravnala v nasprotju z Zakonom o zdravstveni dejavnosti, ker obema koncesionarkama, ki jima je bila podeljena koncesija za nedoločen čas pred spremembo zakona v letu 2017, do 17. 12. 2018 ni izdala odločb o spremembi koncesijskih odločb, v katerih bi določila novo obdobje podelitve koncesije. Občina tudi ni preverila, ali so vsi 4 koncesionarji, s katerimi je sklenila koncesijske pogodbe pred spremembo zakona v letu 2017, v roku izpolnili v zakonu določene pogoje za opravljanje koncesije, katerih neizpolnjevanje je razlog za odvzem podeljenih koncesij.

Računsko sodišče od občine ni zahtevalo predložitve odzivnega poročila, saj je občina med revizijskim postopkom sprejela popravljalne ukrepe za odpravo vseh razkritih nepravilnosti.





7.4.5 Podeljevanja koncesij za opravljanje osnovne zdravstvene dejavnosti na primarni ravni Občine Škofljica

Računsko sodišče je izvedlo revizijo pravilnosti podeljevanja koncesij za opravljanje osnovne zdravstvene dejavnosti na primarni ravni v 7 občinah, in sicer v Občini Škofljica, Občini Tišina, Občini Šempeter - Vrtojba, Občini Cirkulane, Občini Žiri, Občini Naklo in Mestni občini Koper.

Cilj revizije je bil izrek mnenja o pravilnosti poslovanja občine v delu, ki se nanaša na podeljevanje koncesij za opravljanje osnovne zdravstvene dejavnosti na primarni ravni v letu 2018. Računsko sodišče je o pravilnosti poslovanja Občini Škofljica izreklo negativno mnenje.

Občina Škofljica je ravnala v nasprotju z Zakonom o zdravstveni dejavnosti, ker vsem 4 koncesionarjem, ki jim je bila pred spremembo zakona v letu 2017 podeljena koncesija za nedoločen čas, do 17. 12. 2018 ni izdala odločb o spremembi koncesijske odločbe, v katerih bi določila novo obdobje podelitve koncesije, ter ni preverila, ali so ti 4 koncesionarji v roku izpolnili v zakonu določene pogoje za opravljanje koncesije, katerih neizpolnjevanje je razlog za odvzem podeljenih koncesij.

Računsko sodišče od občine ni zahtevalo predložitve odzivnega poročila, saj je občina med revizijskim postopkom sprejela popravilne ukrepe za odpravo vseh razkritih nepravilnosti.



7.4.6 Podeljevanja koncesij za opravljanje osnovne zdravstvene dejavnosti na primarni ravni Občine Tišina

Računsko sodišče je izvedlo revizijo pravilnosti podeljevanja koncesij za opravljanje osnovne zdravstvene dejavnosti na primarni ravni v 7 občinah, in sicer v Občini Tišina, Občini Žiri, Občini Cirkulane, Občini Šempeter - Vrtojba, Občini Naklo, Občini Škofljica in Mestni občini Koper.

Cilj revizije je bil izrek mnenja o pravilnosti poslovanja občine v delu, ki se nanaša na podeljevanje koncesij za opravljanje osnovne zdravstvene dejavnosti na primarni ravni v letu 2018. Računsko sodišče je o pravilnosti poslovanja Občini Tišina izreklo negativno mnenje.

Občina Tišina je pri podelitvi nove koncesije ravnala v nasprotju z Zakonom o zdravstveni dejavnosti, saj koncesijski akt ni vseboval vseh predpisanih določil, z izbranim koncesionarjem pa je sklenila koncesijsko pogodbo in dopustila njeno opravljanje, kljub temu da niso bile

izpolnjene vse zakonske zahteve glede izpolnjevanja pogojev, ki jih določa Zakon o zdravstveni dejavnosti. Občina je ravnala v nasprotju z Zakonom o zdravstveni dejavnosti tudi, ker je koncesionarjema, ki sta jima bili pred spremembo zakona v letu 2017 podeljeni koncesiji za določen čas in bi se čas njune veljavnosti iztekel po preteku 15 let od uveljavitve tega zakona, z odločbo o spremembi koncesijske odločbe novo obdobje podelitve koncesije določila v nasprotju z zakonom. Občina pri koncesionarju, s katerim je sklenila koncesijsko pogodbo pred spremembo zakona, ni preverila, ali je v roku izpolnil v zakonu določene pogoje za opravljanje koncesije, katerih neizpolnjevanje je razlog za odvzem podeljenih koncesij.

Računsko sodišče od občine ni zahtevalo predložitve odzivnega poročila, saj je občina med revizijskim postopkom sprejela popravljalne ukrepe za odpravo vseh razkritih nepravilnosti.

7.4.7 Podeljevanja koncesij za opravljanje osnovne zdravstvene dejavnosti na primarni ravni Občine Žiri

Računsko sodišče je izvedlo revizijo pravilnosti podeljevanja koncesij za opravljanje osnovne zdravstvene dejavnosti na primarni ravni v 7 občinah, in sicer v Občini Žiri, Občini Tišina, Občini Cirkulane, Občini Šempeter - Vrtojba, Občini Naklo, Občini Škofljica in Mestni občini Koper.

Cilj revizije je bil izrek mnenja o pravilnosti poslovanja občine v delu, ki se nanaša na podeljevanje koncesij za opravljanje osnovne zdravstvene dejavnosti na primarni ravni v letu 2018. Računsko sodišče je o pravilnosti poslovanja Občini Žiri izreklo negativno mnenje.

Občina Žiri je pri podelitvi nove koncesije ravnala v nasprotju z Zakonom o zdravstveni dejavnosti, saj razpisna dokumentacija ni vsebovala vseh meril, ki se morajo upoštevati pri izbiri koncesionarja, z izbranim koncesionarjem pa je sklenila koncesijsko pogodbo in dopustila njeno opravljanje, kljub temu da ni bilo izkazano, da so izpolnjene vse zakonske zahteve glede izpolnjevanja pogojev, ki jih določa Zakon o zdravstveni dejavnosti. Občina je ravnala v nasprotju z Zakonom o zdravstveni dejavnosti tudi, ker vsem 6 koncesionarjem, ki jim je bila pred spremembo zakona v letu 2017 podeljena koncesija za nedoločen čas, in koncesionarju, ki sta mu bili pred spremembo zakona v letu 2017 podeljeni koncesiji za določen čas in bi se čas njune veljavnosti iztekel po preteku 15 let od uveljavitve tega zakona, do 17. 12. 2018 ni izdala odločb o spremembi koncesijske odločbe, v katerih bi določila novo obdobje podelitve koncesije. Občina pri 5 koncesionarjih, s katerimi je



sklenila koncesijske pogodbe pred spremembo zakona, ni preverila, ali so v roku izpolnili v zakonu določene pogoje za opravljanje koncesije, katerih neizpolnjevanje je razlog za odvzem podeljenih koncesij.

Računsko sodišče od občine ni zahtevalo predložitve odzivnega poročila, saj je občina med revizijskim postopkom sprejela popravljalne ukrepe za odpravo vseh razkritih nepravilnosti.



7.4.8 Podeljevanja koncesij za opravljanje osnovne zdravstvene dejavnosti na primarni ravni Mestne občine Koper

Računsko sodišče je izvedlo revizijo pravilnosti podeljevanja koncesij za opravljanje osnovne zdravstvene dejavnosti na primarni ravni v 7 občinah, in sicer v Mestni občini Koper, Občini Tišina, Občini Šempeter - Vrtojba, Občini Cirkulane, Občini Žiri, Občini Naklo in Občini Škofljica.

Cilj revizije je bil izrek mnenja o pravilnosti poslovanja občine v delu, ki se nanaša na podeljevanje koncesij za opravljanje osnovne zdravstvene dejavnosti na primarni ravni v letu 2018. Računsko sodišče je o pravilnosti poslovanja Mestni občini Koper izreklo negativno mnenje.

Mestna občina Koper je pri podelitvi nove koncesije ravnala v nasprotju z Zakonom o zdravstveni dejavnosti, saj razpisna dokumentacija ni vsebovala vseh predpisanih določil, z izbrano koncesionarko pa je sklenila koncesijsko pogodbo in dopustila njeno opravljanje, kljub temu da niso bile izpolnjene vse zakonske zahteve glede izpolnjevanja pogojev, ki jih določa Zakon o zdravstveni dejavnosti. Občina je ravnala v nasprotju z Zakonom o zdravstveni dejavnosti tudi, ker najmanj 8 koncesionarjem, ki jim je bila pred spremembo zakona v letu 2017 podeljena koncesija za nedoločen čas, do 17. 12. 2018 ni izdala odločb o spremembi koncesijske odločbe, v katerih bi določila novo obdobje podelitve koncesije. Občina pri najmanj 10 koncesionarjih, s katerimi je sklenila koncesijske pogodbe pred spremembo zakona, ni preverila, ali so v roku izpolnili v zakonu določene pogoje za opravljanje koncesije, katerih neizpolnjevanje je razlog za odvzem podeljenih koncesij. Občina ob podaljšanju 2 koncesij, sklenjenih za določen čas, o tem ni objavila obvestil, določenih z Zakonom o zdravstveni dejavnosti.

Mestna občina Koper med revizijskim postopkom ni odpravila vseh ugotovljenih nepravilnosti, zato je računsko sodišče zahtevalo predložitev odzivnega poročila. Mestna občina Koper je računskemu sodišču predložila odzivno poročilo. Računsko sodišče je ocenilo, da je izkazani popravljalni ukrep zadovoljiv.

7.5 Izobraževanje in šport



7.5.1 Sistem dela z nadarjenimi in sistem šolskih tekmovanj

Računsko sodišče je revidiralo učinkovitost Ministrstva za izobraževanje, znanost in šport (MIZŠ) in Zavoda Republike Slovenije za šolstvo (ZRSŠ) pri ureditvi sistema dela z nadarjenimi in sistema šolskih tekmovanj v Republiki Sloveniji v obdobju od 1. 1. 2017 do 31. 12. 2017.

Računsko sodišče je podalo mnenje, da MIZŠ in ZRSŠ pri ureditvi sistema dela z nadarjenimi in sistema šolskih tekmovanj v Republiki Sloveniji v obdobju od 1. 1. 2017 do 31. 12. 2017 nista bila učinkovita.

MIZŠ ni poskrbelo za vzpostavitev ustreznih pravnih in strokovnih podlag za delo z nadarjenimi učenci in dijaki, zato v Republiki Sloveniji ni bila zagotovljena enakopravna obravnava nadarjenih učencev in dijakov pri spodbujanju in razvoju njihove nadarjenosti. Še vedno niso oblikovani temeljni, konkretni cilji dela z nadarjenimi učenci in dijaki na strateški ravni, kot tudi ni opredeljen pomen obravnave nadarjenih otrok in mladostnikov za razvoj države, saj MIZŠ ni bilo dovolj aktivno pri dokončanju že leta 2014 začelih nalog za pripravo nacionalne strategije za delo z nadarjenimi učenci in dijaki.

Sistem vzgojno-izobraževalnega dela z nadarjenimi učenci in dijaki v predpisih in strokovnih dokumentih ni ustrezno in jasno določen, ker MIZŠ na področju osnovnega in srednješolskega izobraževanja ni zagotovilo take ureditve prilagajanja dela nadarjenim, ki bi v letu 2017 vsem nadarjenim učencem in dijakom zagotavljala enakopravne možnosti nudenja vsebinskih in organizacijskih prilagoditev dela njihovim nadarjenostim in jim s tem zagotovila enakopravno obravnavo ne glede na to, katero šolo obiskujejo. Osnovne šole so v skladu z Zakonom o osnovnih šolah dolžne prilagoditi vsebine, metode in oblike dela zainteresiranim nadarjenim učencem, gimnazije pa so v obdobju, na katero se nanaša revizija, morale prilagoditi le opravljanje šolskih obveznosti nadarjenih dijakov, s tem da podrobnejša pravila o načinu prilagoditve niso bila določena, medtem ko za ostale srednje šole ni bila določena niti ta obveznost. Prilagoditve vsebine, metod in posebnih oziroma drugih oblik dela z nadarjenimi učenci in dijaki so bile opredeljene le v Konceptu odkrivanja in dela z nadarjenimi učenci v devetletni osnovni



šoli in v Konceptu vzgojno-izobraževalnega dela z nadarjenimi dijaki v srednjem izobraževanju, ki pa za šole nista obvezujoči usmeritvi in vse od leta 1999 oziroma 2007 nista bila vsebinsko posodobljena in prilagojena sodobnim spoznanjem na področju dela z nadarjenimi. ZRSŠ je že od leta 2013 dalje načrtoval in pripravljala osnutek novih, posodobljenih konceptov za osnovne in srednje šole, a ju do konca obdobja, na katero se nanaša revizija, ni uspel pripraviti.

MIZŠ tudi ni vzpostavilo ustreznih pravnih podlag za financiranje dela z nadarjenimi učenci in dijaki, pri vzpostavitvi katerih bi na področju srednješolskega izobraževanja morale predhodno sistemsko opredeliti način dela z nadarjenimi dijaki po posameznih srednješolskih izobraževalnih programih, saj se ti med seboj zelo razlikujejo tako po zahtevnosti kot po številu vpisanih nadarjenih dijakov. Zakon o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja ne opredeljuje jasno, za katere posebne oblike dela z nadarjenimi učenci in dijaki so osnovne in srednje šole upravičene do dodatnih proračunskih sredstev. Le Pravilnik o normativih in standardih za izvajanje izobraževalnih programov in vzgojnega programa na področju srednjega šolstva jasno določa, koliko ur se prizna učitelju oziroma strokovnemu sodelavcu za delo z nadarjenim dijakom, vendar pa MIZŠ v letu 2017 za ta namen srednjim šolam ni namenjal sredstev. Delo z nadarjenimi dijaki je bilo v letu 2017 financirano zainteresiranim srednjim šolam zgolj projektno iz evropskih sredstev, zaradi česar nadarjeni dijaki različnih srednjih šol niso imeli enakopravnih možnosti za obravnavo in razvoj njihove nadarjenosti. MIZŠ tudi ni vzpostavilo sistematičnega in obveznega izobraževanja učiteljev za delo z nadarjenimi ter na sistemski ravni ni ustrezno uredilo statusa in usposobljenosti koordinatorjev za delo z nadarjenimi, katerih obseg dela je odvisen od kadrovskih sposobnosti posamezne šole.

MIZŠ na sistemski ravni ni zagotovilo spremljanja učinkov dela z nadarjenimi in izvedbe nacionalne evalvacijske študije na temo dela z nadarjenimi učenci in dijaki, ni vzpostavilo ustreznega mehanizma, s katerim bi lahko bili v primerni fazi izobraževanja prepoznani le izjemno nadarjeni in hkrati zainteresirani učenci oziroma dijaki za bolj poglobljeno delo in razvijanje njihove nadarjenosti ob nadaljnjem šolanju, ter ni ustrezno uredilo prenosa podatkov o nadarjenosti ob prehodu iz osnovne v srednjo šolo oziroma med srednjimi šolami.

Glede ureditve sistema šolskih tekmovanj je računsko sodišče ugotovilo, da namen organiziranja in nacionalno pomembnih tekmovanj ni določen, MIZŠ pa tudi ni zagotovilo ustreznega načina sofinanciranja šolskih tekmovanj, saj na ravni predpisov ali strateških dokumentov ni opredeljeno, katera tekmovanja se zaradi nacionalnega pomena sofinancirajo iz državnega proračuna in katere cilje želi država s tem doseči. Izvajanje javnih razpisov za sofinanciranje šolskih tekmovanj je bilo na

ZRSS preneseno brez ustrezne pravne podlage. Sofinanciranje šolskih tekmovanj je podrobneje urejeno le v Pravilniku o sofinanciranju šolskih tekmovanj, za sprejem katerega pa ZRSS prav tako ni imel ustrezne podlage. Ugotovljeno je bilo, da je javne razpise ZRSS pripravil tako, da so omogočali sofinanciranje nedoločenega števila tekmovanj z istega področja, sredstva pa so bila organizatorjem dodeljena za nazaj, torej po tem, ko so bila tekmovanja že izvedena. Sistem šolskih tekmovanj ne zagotavlja vsem zainteresiranim učencem in dijakom enakih možnosti za sodelovanje na šolskih tekmovanjih. Vloga šole ni opredeljena in je prepuščena določbam pravilnikov o organizaciji in izvedbi šolskih tekmovanj posameznih organizatorjev šolskih tekmovanj, v katerih določajo način izvedbe in organizacije šolskih tekmovanj, zato prihaja do neenotnega načina izvedbe in financiranja tekmovanj med organizatorji, šole in učenci oziroma dijaki pa so zaradi tega lahko postavljeni v neenakopraven položaj. Višina kotizacije za šolska tekmovanja na sistemski ravni ni omejena, ni določeno, kdo kotizacijo plača niti kako se upošteva pri sofinanciranju stroškov za izvedbo tekmovanja iz proračunskih sredstev. Po drugi strani pa šole od MIZŠ kljub izrecni določbi Zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja ne prejema posebnih namenskih sredstev za šolska tekmovanja, zaradi česar so možnosti za sodelovanje šol in s tem njihovih učencev oziroma dijakov na šolskih tekmovanjih odvisne od finančnih in kadrovskih zmožnosti šol.

Računsko sodišče je ugotovilo, da ZRSS ni dodelil sredstev za sofinanciranje šolskih tekmovanj na jasn in pregleden način ter ni zagotovil transparentnosti postopka in enakopravne obravnave prijaviteljev v javnem razpisu za sofinanciranje šolskih tekmovanj v šolskem letu 2015/2016 in v šolskem letu 2016/2017. Za šolsko leto 2016/2017 je dodelil napačno število točk najmanj 2 prijaviteljema. Postopek dodelitve sredstev v šolskem letu 2015/2016 in v šolskem letu 2016/2017 je brez ustrezne podlage vodil dvofazno, zaradi nejasno določenih pravil pa je zavrnil 4 vloge za sofinanciranje prijaviteljem, ki so vložili vlogo za sofinanciranje šolskih tekmovanj le za šolsko leto 2016/2017. Prijavitelji niso imeli možnosti pritožbe niti na sklep o izbiri prijaviteljev niti na višino zneska sofinanciranja šolskih tekmovanj. Med pogoji ni bilo zahtevano, da morajo biti pravilniki o organizaciji in izvedbi šolskih tekmovanj posameznih organizatorjev državnih tekmovanj usklajeni z vsemi kriteriji iz Pravilnika o sofinanciranju šolskih tekmovanj. Med pogoje javnega razpisa ZRSS ni uvrstil in zato tudi ni preverjal omejitve števila podeljenih zlatih priznanj na šolski stopnji tekmovanja, določene v Pravilniku o sofinanciranju šolskih tekmovanj, ki so jo tako ZRSS kot tudi nekateri organizatorji šolskih tekmovanj pri podeljevanju zlatih priznanj prekoračili, zaradi česar so imeli udeleženci različnih šolskih tekmovanj neenakopravne možnosti pri pridobitvi zlatih priznanj. V javnem razpisu ni ustrezno razrešil problematike zaračunavanja

kotizacij in prepovedi dvojnega financiranja ter ni jasno opredelil upravičenih stroškov in načina njihovega dokazovanja, pri priznavanju upravičenih stroškov pa je prijavitelje med seboj in med posamezniki leti neenakopravno obravnaval. ZRSŠ je v javnih razpisih za šolski leti 2017/2018 in 2018/2019 opredelil dvofazni postopek dodelitve sredstev, natančneje opredelil upravičene stroške, objavil navodila za izpolnjevanje vlog za sofinanciranje in z izdajo sklepov o upravičenosti do sredstev za sofinanciranje za šolsko leto 2018/2019 omogočil možnost pritožbe na višino zneska sofinanciranja.

Računsko sodišče je za odpravo razkritih nesmotrnosti od MIZŠ zahtevalo predložitev odzivnega poročila, podalo pa je tudi priporočila MIZŠ in ZRSŠ za izboljšanje sistema dela z nadarjenimi učenci in dijaki ter sistema šolskih tekmovanj. Porevizijsko poročilo bo izdano v letu 2021.

7.5.2 Bralna pismenost otrok v Republiki Sloveniji

Računsko sodišče je izvedlo revizijo, da bi preverilo, ali so bili Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport (MIZŠ), Ministrstvo za kulturo (MK), Zavod Republike Slovenije za šolstvo (ZRSŠ) in Javna agencija za knjigo Republike Slovenije (JAK) v obdobju od 1. 1. 2014 do 31. 12. 2018 učinkoviti pri razvijanju bralne pismenosti otrok.

Bralna pismenost je prepoznana kot ključna kompetenca, ki posamezniku omogoča vključevanje v socialno okolje, osebno izpopolnitev in osebni razvoj. Predstavlja temelj za razvoj vseh ostalih pismenosti. Osredotoča se na vlogo branja pri posameznikovi pismenosti in predstavlja splet znanj, spretnosti in odnosov, ki se začnejo oblikovati že v zgodnjem otroštvu v okviru družine in se kasneje nadgrajujejo v okviru vzgojno-izobraževalnega sistema ter družbenega okolja.

Republika Slovenija sodeluje v več mednarodnih raziskavah, ki preverjajo izobraženost učencev po mednarodno usklajenih standardih (raziskave TIMSS, PIRLS, PISA, ICCS, ICILS, TALIS in druge), od katerih sta z razvijanjem bralne pismenosti otrok neposredno povezani predvsem PIRLS in PISA. PIRLS se izvaja v 5-letnih ciklih pri otrocih, ki so zaključili 4 leta šolanja (in so stari približno 10 let), PISA se izvaja v 3-letnih ciklih pri 15-letnikih. Starost 15 let je v Republiki Sloveniji praviloma starost ob zaključku obveznega osnovnošolskega izobraževanja in mejnik, ko se morajo otroci odločiti o nadaljevanju šolanja ali vstopu na trg dela.

Strategija razvoja Slovenije 2030 kot krovni razvojno-strateški dokument Republike Slovenije vsebuje tudi kazalnik uspeha, ki je neposredno povezan z dosežkom slovenskih otrok v mednarodni raziskavi PISA, v kateri se poleg znanja matematike in naravoslovja ugotavlja tudi raven bralne pismenosti.



Dosežena raven bralne pismenosti slovenskih 15-letnikov je bila leta 2018 v povprečju praktično enaka kot leta 2006. Znižanje povprečnega dosežka pri bralni pismenosti otrok v letu 2018 glede na leto 2015 je rezultat znižanja dosežkov na vseh 6 ravneh mednarodne lestvice, največ pa na drugi, tretji in četrti ravni. Večji je odstotek otrok, ki ne dosegajo 2 najnižjih ravni od skupaj 6, in sicer je takih 18 %, s čimer zaostajamo za ciljem 15 % iz programa Evropske unije Izobraževanje 2020. Z devetimi mestom med 28 državami članicami Evropske unije tudi ne dosegamo kazalnika uspešnosti iz Strategije razvoja Slovenije 2030, uvrstitve v zgornjo četrtino držav. Leta 2018 je bilo tudi zadovoljstvo slovenskih otrok pri branju glede na podatke iz leta 2009 pod povprečjem zadovoljstva otrok v državah članicah Organizacije za gospodarsko sodelovanje in razvoj. Republika Slovenija sodi med države, v katerih so razlike med učenci iz socialno in ekonomsko bolj in manj ugodnih okolij med manjšimi. Ne velja pa to za dosežke učencev z migrantskim ozadjem. Razlika med spoloma v Republiki Sloveniji ostaja relativno velika in je med največjimi v državah članicah Organizacije za gospodarsko sodelovanje in razvoj.

Skrb za jezik in razvijanje bralne pismenosti sega na področja različnih resorjev, največji obseg aktivnosti in financiranja pa sodi v pristojnost MIZŠ, MK, ZRSŠ in JAK. Na MIZŠ razvijanje bralne pismenosti otrok sodi predvsem v okvir nalog Sektorja za razvoj izobraževanja, ZRSŠ pa v prvi vrsti opravlja razvojno in svetovalno delo za strokovne delavce ter vodstva vrtcev in šol, Služba za slovenski jezik pri MK je koordinator slovenske jezikovne politike, naloga JAK pa je, vsaj glede na pravne podlage, zagotavljati pogoje za razvoj bralne kulture. Bralna kultura je sicer pomemben ozadenjski dejavnik razvijanja bralne pismenosti, vendar pojem po oceni računskega sodišča ni ustrezno opredeljen, prav tako niso nikjer opredeljeni pogoji, ki naj bi jih JAK zagotavljala za njen razvoj.

V vseh dosedanjih nacionalnih programih za kulturo je slovenskemu jeziku namenjeno samostojno poglavje, znotraj katerega ima prepoznaven položaj tudi bralna pismenost. V Resoluciji o Nacionalnem programu za kulturo 2014–2017 je razvijanje bralne pismenosti obravnavano v okviru področij knjižnična dejavnost, slovenski jezik in kulturno-umetnostna vzgoja. Jezikovna politika je bila v obdobju, na katero se nanaša revizija, načrtovana v Resoluciji o Nacionalnem programu za jezikovno politiko 2014–2018, aktivnosti in cilji v zvezi z razvijanjem bralne pismenosti pa predvsem v Akcijskem načrtu za jezikovno izobraževanje kot izvedbenem dokumentu resolucije. Leta 2006 je bila sprejeta prva Nacionalna strategija za razvoj pismenosti.

S splošnim družbenim in tehnološkim razvojem so se zahteve v zvezi z bralno pismenostjo posameznikov spremenile, zato je bilo treba strategijo posodobiti. MIZŠ je s tematskim posvetom februarja 2014 začelo proces priprave Nacionalne strategije za razvoj bralne

pismenosti, ki do konca leta 2018 še ni bil končan. Vlada Republike Slovenije je Nacionalno strategijo za razvoj bralne pismenosti za obdobje 2019–2030 kot večpodročni dokument razvojnega načrtovanje sprejela decembra 2019.

Sekundarne študije na podlagi podatkov iz raziskav in projektov so pokazale, da je treba za izboljšanje bralne pismenosti otrok zagotoviti sistemске pogoje na ravni države. Ti pogoji so dostopna in kakovostna predšolska vzgoja, javna in brezplačna osnovna šola s kakovostno šolsko knjižnico ter razvit sistem splošnih knjižnic. MIZŠ, MK, ZRSŠ in JAK v obdobju, na katero se nanaša revizija, niso sodelovali na način, da bi pri načrtovanju svojih aktivnosti pristopili k razvijanju bralne pismenosti otrok celostno, izkoristili razpoložljivo znanje in izkušnje ter vzpostavili učinkovit prenos strokovnih dognanj in prepoznanih dobrih praks.

Leta 2015 je bil sprejet Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o knjižničarstvu, s katerim so šolske knjižnice postale sestavni del javne službe na področju vzgoje in izobraževanja ter bile v celoti prenesene v pristojnost MIZŠ. Namen teh sprememb je bil šolske knjižnice veliko bolj vpeti v šolski sistem, saj so šolske knjižnice najpomembnejši dejavnik pri zmanjševanju razlik med otroki pri dostopu do bralnih gradiv. Glede na rezultate mednarodnih raziskav računsko sodišče ocenjuje, da je bila vloga šolskih knjižnic v obdobju, na katero se nanaša revizija, spregledana in da niso bile izkoriščene vse možnosti za sistemsko razvijanje bralne kulture in z njo bralne pismenosti otrok v okviru obveznega osnovnega šolanja, kar vpliva tudi na bolj izenačene nadaljnje karijerne možnosti otrok ne glede na njihov status. Mreža splošnih knjižnic v Republiki Sloveniji v obdobju, na katero se nanaša revizija, tudi ni dosegala standardov za splošne knjižnice, in sicer v zvezi z geografsko dostopnostjo, kakovostjo in strukturo knjižničnih zbirk, opremljenostjo z računalniki, delovnimi pogoji in prostorom za usposabljanje in izobraževanje. Iz Evalvacije Strategije razvoja slovenskih splošnih knjižnic iz leta 2016 je mogoče razbrati, da je slabo stanje predvsem v razmerjih med splošnimi knjižnicami in lokalnimi skupnostmi predstavljalo nevarnost, da bi mreža splošnih knjižnic začela razpadati. Podobno velja tudi za razmerje med splošnimi knjižnicami in državo, ker v zakonodaji delež sofinanciranja knjižničnega gradiva, ki je obveznost države, ni določen.

Računsko sodišče je izreklo mnenje, da so bili MIZŠ, MK, ZRSŠ in JAK delno učinkoviti pri razvijanju bralne pismenosti otrok v Republiki Sloveniji, in podalo vrsto priporočil za izboljšanje poslovanja v prihodnje, ni pa zahtevalo predložitve odzivnega poročila.

7.5.3 Skrb za dediščino s področja športa

Računsko sodišče je izvedlo revizijo smotrnosti poslovanja Ministrstva za izobraževanje, znanost in šport (MIZŠ) v delu, ki se nanaša na skrb za dediščino s področja športa.

Področje skrbi za dediščino s področja športa je računsko sodišče revidiralo že v letu 2017 in v istem letu izdalo tudi revizijsko poročilo. V ponovno revizijo je zajelo obdobje od izdaje porevizijskega poročila o popravljalnih ukrepih pri reviziji o skrbi za dediščino s področja športa 12. 1. 2018 do izdaje osnutka revizijskega poročila 3. 11. 2020.

Cilj revizije je bil izrek mnenja o učinkovitosti MIZŠ pri skrbi za dediščino s področja športa v obdobju, na katero se nanaša revizija. Računsko sodišče je podalo mnenje, da MIZŠ pri skrbi za dediščino s področja športa tudi v obdobju od 12. 1. 2018 do 3. 11. 2020 ni bilo učinkovito.

MIZŠ je oddelku Muzej športa, ki deluje v okviru Zavoda za šport Republike Slovenije Planica, zagotovilo opremljene skladiščne prostore za shranjevanje muzejskih eksponatov ter programsko opremo za dokumentiranje muzejskega gradiva, kar je omogočilo začetek aktivnosti na področju urejanja obstoječega arhivskega gradiva ter sprejem in popis novoprejetega gradiva. S tem je MIZŠ omogočilo vzpostavitev akcesijske knjige, ki je predpogoj za vodenje inventarne knjige. Oddelek Muzej športa je MIZŠ letno poročal o številu pridobljenih predmetov in o številu dokumentiranih in evidentiranih predmetov. Za ureditev obsežnega gradiva je MIZŠ v letih 2018 in 2019 oddelku Muzej športa zagotovilo sredstva za dodatni zaposlitvi za določen čas. Pogoj za pričetek delovanja samostojnega muzeja športa je vpis muzeja v razvid muzejev pri Ministrstvu za kulturo. Da bi lahko do tega prišlo, bi bilo treba sprejeti strateška izhodišča, ki bi služila tudi kot podlaga za vzpostavitev učinkovite organizacijsko-kadrovske strukture muzeja športa. S Spremembo izvedbenega načrta Resolucije o Nacionalnem programu športa v Republiki Sloveniji za obdobje 2014–2023 je bilo predvideno, da bo priprava strateškega načrta za delovanje muzeja na področju športa dokončana v letu 2018, česar pa MIZŠ ni zagotovilo. Dokončne odločitve o organizacijsko-kadrovski strukturi muzeja športa MIZŠ ni sprejelo, čeprav je to ena izmed obveznih sestavin dokumenta identifikacije investicijskega projekta, ki je pogoj za odločitev o investiciji v muzej športa ter za pridobitev finančnih sredstev iz državnega proračuna, za dokončni vpis muzeja športa v razvid muzejev in s tem za pričetek delovanja samostojnega muzeja športa.

MIZŠ je sicer v letih 2018 in 2019 zagotovilo sredstva za investicije v prenovo in ureditev obstoječih prostorov oddelka Muzej športa, pred tem je v letu 2017 pridobilo in uredilo tudi depo za hrambo razstavnih



eksponatov, vendar pa ni zagotovilo, da bi se izvedle potrebne aktivnosti, ki bi privedle do dokončnega izbora lokacije prostorov muzeja športa kot samostojnega javnega zavoda. MIZŠ pri iskanju in izboru lokacije prostorov muzeja športa glede na ugotovljeno stanje v revizijskem poročilu o skrbi države za dediščino s področja športa iz leta 2017 ni v ničemer napredovalo. Zaradi vsega navedenega ni bilo mogoče izdelati dokumenta identifikacije investicijskega projekta in s tem pridobiti finančnih sredstev za izvedbo aktivnosti, ki bi omogočile pridobitev prostorov za delovanje muzeja športa kot samostojnega zavoda. Zaradi tega je zelo verjetno, da muzej športa ne bo pričel delovati kot samostojni javni zavod v letu 2022, kot to določa Sprememba izvedbenega načrta Resolucije o Nacionalnem programu športa v Republiki Sloveniji za obdobje 2014–2023, zaradi prenove prostorov na Kopitarjevi ulici v Ljubljani pa ogled gradiva za obiskovalce že od leta 2017 ni mogoč.

Računsko sodišče je ugotovilo tudi, da način financiranja muzeja športa po njegovi vzpostavitvi kot samostojnega javnega zavoda še vedno ni jasno razviden iz nobenega akta. MIZŠ namreč Vladi Republike Slovenije ni predlagalo sprememb glede predvidenih financiranj v Spremembi izvedbenega načrta Resolucije o Nacionalnem programu športa v Republiki Sloveniji za obdobje 2014–2023, niti ni predlagalo, da bi se financiranje in razmerja med njimi ustrezno uredilo v drugem aktu. V Spremembi izvedbenega načrta Resolucije o Nacionalnem programu športa v Republiki Sloveniji za obdobje 2014–2023 sta kot financiranja delovanja muzeja športa in muzejskih dejavnosti v športu še vedno predvidena MIZŠ in Ministrstvo za kulturo, pri tem pa obveznosti sofinanciranja Ministrstvu za kulturo, glede na predpisani način financiranja izvajalcev na področju kulture, ni mogoče določiti z aktom, kot je izvedbeni načrt, na kar je računsko sodišče opozorilo že v revizijskem poročilu o skrbi države za dediščino s področja športa iz leta 2017. Ker ni bila realizirana niti sklenitev predvidenega dogovora med MIZŠ in Ministrstvom za kulturo, v katerem bi se opredelila sistemska delitev nalog in obveznosti s področja športne dediščine, še vedno ni jasen način financiranja delovanja muzeja športa po njegovi vzpostavitvi.

Računsko sodišče je za odpravo razkritih nesmotnosti od MIZŠ zahtevalo predložitev odzivnega poročila in mu podalo tudi priporočili za zagotavljanje nadaljnjega razvoja muzejske dejavnosti v športu glede na sprejeto Resolucijo o Nacionalnem programu športa v Republiki Sloveniji za obdobje 2014–2023. Porevizijsko poročilo bo izdano v letu 2021.

7.6 Kultura in umetnost



7.6.1 Izvajanje tržne dejavnosti Radiotelevizije Slovenija

Računsko sodišče je revidiralo učinkovitost Radiotelevizije Slovenija (RTV) pri izvajanju tržne dejavnosti v obdobju od 1. 1. do 31. 12. 2018.

Računsko sodišče je podalo mnenje, da je bila RTV pri izvajanju tržne dejavnosti v letu 2018 delno učinkovita. Ugotovili smo, da je v skladu z relevantnimi pravnimi podlagami kot tržna opredeljena le dejavnost, ki izpolnjuje vse predvidene pogoje, da je nadzorni svet določil cenike večine storitev, ki niso javna služba, in sprejel prodajne pogoje za posamezno leto, prav tako pa tudi Posebne popuste in dogovore, ki se nanašajo predvsem na oglaševalske pakete v povezavi z lestvicami in pogoji za določitev dodatnih količinskih popustov. Z uveljavljenim načinom razporejanja stroškov na dejavnost javne službe in tržno dejavnost po posameznih organizacijskih enotah je omogočeno, da ne prihaja do pripoznavanja stroškov tržne dejavnosti na račun javne službe ter da postavljena sodila za razmejevanje stroškov za posamezno dejavnost odražajo dejansko porabo sredstev za izvajanje posamezne dejavnosti. V obdobju, na katero se nanaša revizija, se je presežek prihodkov nad odhodki oziroma odhodkov nad prihodki razporejal v skladu z aktom o ustanovitvi in relevantnimi predpisi. V letih 2017 in 2018, ki sta bili upoštevani v analizi, se je presežek prihodkov nad odhodki od opravljanja tržne dejavnosti vselej porabil za pokrivanje presežka odhodkov nad prihodki od opravljanja javne službe, kar potrjuje, da izvajanje tržne dejavnosti ni bilo samo sebi namen.

Svoje poslovanje pri izvajanju tržne dejavnosti pa bi RTV lahko izboljšala predvsem glede določanja popustov, tako vsebinsko in po višini kot tudi z vidika pristojnosti za njihovo odobravanje, in glede zagotavljanja, da se trženje oglasnega prostora, kot pretežni del tržne dejavnosti, izvaja v skladu s ceniki, ki jih je določil nadzorni svet, in v obsegu, ki ga določajo relevantni akti.

Računsko sodišče je ugotovilo, da v primerih, ko naročniki niso realizirali predvidenega obsega zakupa oglasnega prostora, RTV ni zahtevala doplačila razlike do pogodbeno dogovorjenega obsega zakupa in ni zagotovila periodičnega poročanja nadzornemu svetu o realizaciji



brezplačnih objav, o katerih odloča izključno generalni direktor na podlagi pisnih prošenj upravičencev. Postopek licitacije v okviru TV prodaje ni bil ustrezno urejen, v internih aktih pa ni bil določen način postopanja, kadar se je pojavil dodaten prostor, ki je primeren za TV prodajo. Prav tako ni bilo zagotovljeno, da je z vsemi spremembami in odstopanji od pogodbenih določil, pa tudi z dejansko realizacijo oglaševanja v TV prodaji ustrezno in pravočasno seznanjen nadzorni svet.

RTV ni izvajala analiz, ki bi potrdile utemeljenost vsebine in višine popustov oziroma utemeljenost popustov v smislu doseganja optimalnih prihodkov, in ni pojasnila podlag za oblikovanje politike priznavanja popustov, ki jih je sprejel nadzorni svet. Tudi ceniki storitev izvajanja tržne dejavnosti v letu 2018 niso temeljili na analizi, ki bi potrdila utemeljenost veljavnih cen, zato ni bilo zagotovila, da je cenovna ponudba, kot je bila določena v Prodajnih pogojih, Posebnih popustih in dogovorih ter cenikih, zagotavljala optimalne prihodke od izvajanja tržne dejavnosti. Vloga agencijskih naročnikov, še posebej največjega med njimi, se je glede na leto poprej okrepila, kar ni bilo v skladu s strategijo RTV.

Glede preprečevanja vpliva obsega prihodkov od oglaševanja na vsebino in obseg programov smo ugotovili, da razmerje med posameznimi programskimi vsebinami ni posebej opredeljeno v nobenem notranjem aktu, zato tudi ni mogoča presoja, ali se je zaradi pridobivanja dodatnih prihodkov na trgu izvajal pretežno program, v okviru katerega je trženje oglasnega prostora uspešnejše. Prav tako ni nikjer določeno, kaj predstavlja večinski delež v povezavi s kulturnimi, umetniškimi, informativnimi, dokumentarnimi in izobraževalnimi vsebinami, ki jih mora RTV zagotavljati. Tveganje, da pride do posega v programski del zgolj zaradi doseganja poslovnih rezultatov, je pomembno omejeno s tem, da programsko-produkcijski načrt kot temeljni vsebinski element v organizaciji dela in poslovanja sprejme programski svet kot najvišji organ RTV. RTV je v internih aktih opredelila nekatere parametre merjenja kakovosti izvajanja RTV programov, prav tako pa je predvidela tudi način spremljanja njihovega doseganja ter poročanja. Kljub temu da je gledanost oziroma poslušnost zelo pomemben kriterij, pa ni edini, saj RTV tako pri načrtovanju kot tudi pri poročanju o realizaciji programsko-produkcijskega načrta upošteva tudi druge merljive kazalnike doseganja zastavljenih ciljev, kar ocenjujemo kot ustrezno.

Računsko sodišče je za odpravo razkritih nesmotrnosti od RTV zahtevalo predložitev odzivnega poročila, podalo pa je tudi priporočila za učinkovitejše poslovanje pri izvajanju tržne dejavnosti. RTV je računskemu sodišču predložila odzivno poročilo. Računsko sodišče je ocenilo, da so izkazani popravljalni ukrepi v 2 primerih zadovoljivi, v 2 pa delno zadovoljivi.

7.7 Gospodarske javne službe



7.7.1 Zagotavljanje javne službe odvajanja in čiščenja komunalne odpadne vode v Občini Muta

Računsko sodišče je revidiralo učinkovitost poslovanja Občine Muta v delu, ki se nanaša na zagotavljanje javne službe odvajanja in čiščenja komunalne odpadne vode v letu 2017. Cilj revizije je bil izrek mnenja o učinkovitosti poslovanja Občine Muta v delu, ki se nanaša na zagotavljanje javne službe odvajanja in čiščenja komunalne odpadne vode v letu 2017

Računsko sodišče je ugotavljalo, ali je Občina Muta vzpostavila pogoje za zagotavljanje javne službe odvajanja in čiščenja komunalne odpadne vode, ali je spremljala in poročala o izvajanju javne službe odvajanja in čiščenja komunalne odpadne vode ter ali je spremljala in poročala o izvedenih aktivnostih ter o stanju in doseganju ciljev na področju odvajanja in čiščenja komunalne odpadne vode.

Glede učinkovitosti poslovanja Občine Muta v delu, ki se nanaša na zagotavljanje javne službe odvajanja in čiščenja komunalne odpadne vode, računsko sodišče meni, da je občina ravnala neučinkovito.

Občina Muta je v letu 2015 pripravila in sprejela Strategijo razvoja Občine Muta 2014–2020, v kateri ni opredelila vizije razvoja na področju odvajanja in čiščenja komunalne odpadne vode, je pa načrtovala dokončanje 1 projekta v letu 2015 in navedla 4 razvojne projekte v obdobju 2014–2018 na področju odvajanja in čiščenja komunalne odpadne vode. Pri 2 razvojnih projektih je opredelila cilje na področju odvajanja in čiščenja komunalne odpadne vode, ni pa opredelila kazalnikov za merjenje doseganja ciljev. Pri pripravi Strategije razvoja Občine Muta 2014–2020 je občina razpolagala s podatki analize stanja na področju odvajanja in čiščenja komunalne odpadne vode, iz katere niso razvidni podatki o zmogljivosti in obremenitvi komunalne čistilne naprave ter sestavi kanalizacijskega omrežja.

V letu 2014 je pripravila Operativni program odvajanja in čiščenja komunalne odpadne in padavinske vode v Občini Muta za obdobje od 2014 do 2017 in ga objavila na svoji spletni strani, pred javno objavo ga



župan formalno ni potrdil, prav tako se z njegovo vsebino ni seznanil občinski svet. V tem programu je opredelila aglomeraciji v občini, zahteve in roke glede oskrbovalnih standardov, predviden rok opremljanja ter deloma tudi predviden način opremljanja, ni pa opredelila ciljev na področju odvajanja in čiščenja komunalne odpadne vode, ocenjene vrednosti investicij in predvidenih virov financiranja za posamezne investicije ter zahtev in rokov za izpolnitev zahtev v zvezi z odvajanjem in čiščenjem komunalne odpadne vode na območjih izven aglomeracij. Občina Muta je izvedla analizo stanja na področju odvajanja in čiščenja komunalne odpadne vode in jo vključila v Operativni program odvajanja in čiščenja komunalne odpadne in padavinske vode v Občini Muta za obdobje od 2014 do 2017, ni pa z njo seznanila občinskega sveta. Iz analize stanja ni v celoti razvidno stanje obstoječe infrastrukture. Občina Muta ni opredelila različnih možnih variant odvajanja in čiščenja komunalne odpadne vode ter ni utemeljila oziroma obrazložila optimalnosti izbranih rešitev opremljanja.

Občina Muta niti v Odloku o proračunu Občine Muta za leto 2017 niti v Operativnem programu odvajanja in čiščenja komunalne odpadne in padavinske vode v Občini Muta za obdobje od 2014 do 2017 ni opredelila ciljev na področju odvajanja in čiščenja komunalne odpadne vode. V letu 2017 je zagotovila sredstva za financiranje infrastrukture gospodarske javne službe odvajanja in čiščenja komunalne in padavinske odpadne vode, odhodke za investicije in investicijsko vzdrževanje je načrtovala v Odloku o proračunu Občine Muta za leto 2017 na način, ki ni omogočal preglednega načrtovanja in spremljanja posameznih investicij, večletne investicije pa je uvrstila v Načrt razvojnih programov za obdobje od 2017 do 2020. Za financiranje infrastrukture gospodarske javne službe odvajanja in čiščenja komunalne in padavinske odpadne vode je Občina Muta opredelila predvidene vire financiranja in namenske prejemke. Iz obrazložitve zaključnega računa proračuna Občine Muta za leto 2017 je razvidno, da so bile investicije v infrastrukturo gospodarske javne službe odvajanja in čiščenja komunalne in padavinske odpadne vode financirane iz občinskega proračuna, za katere investicije infrastrukture gospodarske javne službe odvajanja in čiščenja komunalne in padavinske odpadne vode so bili porabljeni namenski prejemki, pa iz proračunskih dokumentov ni razvidno.

Občinski svet je 17. 12. 2015 sprejel Odlok o načinu izvajanja gospodarske javne službe odvajanja in čiščenja komunalne odpadne in padavinske vode na območju Občine Muta, ki ureja način izvajanja gospodarske javne službe odvajanja in čiščenja komunalne in padavinske odpadne vode na območju občine in določa, da to javno službo na celotnem območju občine zagotavlja JAVNO KOMUNALNO PODJETJE RADLJE OB DRAVI d.o.o. Občina Muta je s tem odlokom večinoma določila vse obvezne storitve in druge naloge gospodarske javne službe odvajanja

in čiščenja komunalne in padavinske odpadne vode ter ukrepe za izvajanje javne službe, ki pa niso povsem prilagojeni storitvam, drugim nalogam in ukrepom, opredeljenim v Uredbi o odvajanju in čiščenju komunalne odpadne vode, ki je veljala v letu 2017. V odloku je določila tudi prekrške v zvezi z neizpolnjevanjem obveznosti uporabnikov javne službe, kar občini omogoča možnost izvajanja dodatnega nadzora na področju odvajanja in čiščenja komunalne odpadne vode.

Iz dokumentacije, ki jo je predložila Občina Muta, ni razvidno, kdaj je občina od izvajalca javne službe pridobila Program odvajanja in čiščenja komunalne odpadne in padavinske vode 2017 in ali je preverila njegovo vsebino, zato računsko sodišče ne more potrditi, da ga je od izvajalca javne službe pridobila pravočasno in da je preverila ustreznost njegove vsebine. Program odvajanja in čiščenja komunalne odpadne in padavinske vode 2017 ni bil pripravljen za obdobje 4 koledarskih let, ni vseboval podpisa odgovorne osebe izvajalca javne službe in vseh prilog ter ni bil vsebinsko ustrezen. Občina Muta nanj ni imela pripomb in od izvajalca javne službe ni zahtevala dopolnitev, ampak ga je župan potrdil, občinski svet pa ga ni obravnaval in potrdil.

Občina Muta ni določila odgovorne osebe in ni opredelila nalog in aktivnosti za spremljanje izvajanja gospodarske javne službe odvajanja in čiščenja komunalne in padavinske odpadne vode. Od izvajalca javne službe je pridobila dokumentacijo, iz katere so razvidne dejansko opravljene storitve javne službe v letu 2017, vendar ni mogla izvesti primerjave med dejansko opravljenimi in načrtovanimi storitvami, ker ni zagotovila pogojev za spremljanje. V letu 2017 Občina Muta ni spremljala aktivnosti izvajalca javne službe pri omogočanju priključevanja objektov na javno kanalizacijsko omrežje, ni preverila pravočasnosti in celovitosti priključitve objektov na javno kanalizacijsko omrežje, ni raziskala vzrokov za veliko število nepriključenih objektov na javno kanalizacijsko omrežje Muta–Gortina in ni sprejela ukrepov za izboljšanje stanja. Občina Muta občinskemu svetu ni poročala o izvajanju in opravljenih storitvah gospodarske javne službe odvajanja in čiščenja komunalne in padavinske odpadne vode v letu 2017, je pa vzpostavila sistem, ki občanom omogoča izraziti morebitno nezadovoljstvo z izvajanjem storitev javne službe.

Občina Muta ni določila odgovorne osebe in ni opredelila nalog za spremljanje izvedenih aktivnosti in doseganja ciljev na področju odvajanja in čiščenja komunalne odpadne vode. Občina Muta ni mogla spremljati doseganja ciljev na področju odvajanja in čiščenja komunalne odpadne vode v letu 2017, ker v proračunskih dokumentih za leto 2017 in v izvedbenem dokumentu ni določila ciljev, v strateškem razvojnem dokumentu pa jih je opredelila le pri 2 razvojnih projektih. Za spremljanje izvedenih aktivnosti in doseganja rokov ni pripravila posebnih dokumentov ali

poročil, deloma pa je aktivnosti spremljala prek priprave zaključnega računa proračuna Občine Muta za leto 2017 in s seznanitvijo s Poslovnim poročilom 2017, ki ga je pripravilo JAVNO KOMUNALNO PODJETJE RADLJE OB DRAVI d.o.o. Iz dokumentacije, ki jo je predložila Občina Muta, ni razvidno, da je spremljala in primerjala stanje na področju odvajanja in čiščenja komunalne odpadne vode na začetku in na koncu leta 2017, mogoče pa je razbrati, da sta bili na dan 31. 12. 2017 delno opremljeni obe aglomeraciji. Občina Muta ni raziskala in pojasnila razlogov za odstopanje med izvedenimi in v operativnem programu načrtovanimi aktivnostmi na področju odvajanja in čiščenja komunalne odpadne vode ter za nedoseganje rokov opremljanja obeh aglomeracij, poleg tega tudi ni navedla potrebnih ukrepov za doseganje ciljev opremljanja aglomeracij, ki so določeni v državnem operativnem programu. Med revijo je občina večkrat predložila podatke o stanju na področju odvajanja in čiščenja komunalne odpadne vode na začetku in na koncu leta 2017, ki se med sabo razlikujejo, razlikujejo pa se tudi od istovrstnih podatkov v drugih dokumentih, ki jih je predložila občina oziroma so objavljeni na spletni strani občine, zato podatkov o stanju na področju odvajanja in čiščenja komunalne odpadne vode na začetku in na koncu leta 2017 računsko sodišče ne more potrditi.

Občina Muta je občinskemu svetu poročala o izvedenih aktivnostih na področju odvajanja in čiščenja komunalne odpadne vode v letu 2017, ni pa mu poročala o stanju in doseganju ciljev na tem področju v letu 2017. Ministrstvu za okolje in prostor je poročala o doseženih oskrbovalnih standardih na področju odvajanja in čiščenja komunalne odpadne vode na dan 31. 12. 2017, vendar pa so bili podatki napačni. Poročila o doseženih oskrbovalnih standardih na področju odvajanja in čiščenja komunalne odpadne vode na dan 31. 12. 2016 pa Občina Muta ni predložila.

Računsko sodišče je Občini Muta podalo priporočila za izboljšanje poslovanja, ni pa zahtevalo predložitve odzivnega poročila, saj je občina med revizijskim postopkom, kjer je bilo mogoče, sprejela ustrezne popravilne ukrepe za odpravo razkritih neučinkovitosti oziroma ukrepe, ki bodo zmanjšali možnost nastajanja istovrstnih neučinkovitosti v prihodnje.

7.7.2 Zagotavljanje javne službe odvajanja in čiščenja komunalne odpadne vode v Občini Logatec

Računsko sodišče je revidiralo učinkovitost poslovanja Občine Logatec v delu, ki se nanaša na zagotavljanje javne službe odvajanja in čiščenja komunalne odpadne vode v letu 2017. Cilj revizije je bil izrek mnenja o učinkovitosti poslovanja Občine Logatec v delu, ki se nanaša na zagotavljanje javne službe odvajanja in čiščenja komunalne odpadne vode v letu 2017.

Računsko sodišče je ugotavljalo, ali je Občina Logatec vzpostavila pogoje za zagotavljanje javne službe odvajanja in čiščenja komunalne odpadne vode, ali je spremljala in poročala o izvajanju javne službe odvajanja in čiščenja komunalne odpadne vode ter ali je spremljala in poročala o izvedenih aktivnostih ter o stanju in doseganju ciljev na področju odvajanja in čiščenja komunalne odpadne vode.

Glede učinkovitosti poslovanja Občine Logatec v delu, ki se nanaša na zagotavljanje javne službe odvajanja in čiščenja komunalne odpadne vode, računsko sodišče meni, da je občina ravnala delno učinkovito.

Občina Logatec ni pripravila in sprejela strateškega dokumenta, v katerem bi opredelila dolgoročno vizijo razvoja občine in dolgoročne cilje na področju odvajanja in čiščenja komunalne odpadne vode, in ni izvedla analize stanja na področju odvajanja in čiščenja komunalne odpadne vode, ki bi vsebovala vsaj podatke o stanju komunalne infrastrukture, naselij in aglomeracijah v občini in opremljenosti posameznih aglomeracij.

V letu 2004 je pripravila in sprejela Operativni program odvajanja in čiščenja komunalnih odpadnih voda v Občini Logatec, v nadaljnjih letih pa ga ni prilagajala spremembam predpisov in spremembam državnega operativnega programa, prav tako ni sprejela novega operativnega programa. Program izvajanja javne službe odvajanja in čiščenja komunalne odpadne vode v Občini Logatec za obdobje od leta 2017 do leta 2020, ki ga je pripravilo Komunalno podjetje Logatec, d. o. o. in potrdil župan, vsebuje tudi nekatere vsebine, ki se nanašajo na opremljanje aglomeracij in območij izven aglomeracij v občini in ki bi morale biti vključene v operativni program oziroma drug izvedbeni dokument občine. V tem programu so opredeljene aglomeracije v občini, predvideni roki in vrednosti investicij za opremljanje posameznih aglomeracij, niso pa opredeljeni cilji na področju odvajanja in čiščenja komunalne odpadne vode, zahteve in roki glede oskrbovalnih standardov za aglomeracije, zahteve in roki za objekte izven meja aglomeracij ter predvideni viri financiranja investicij. Občina Logatec je pri preverjanju in potrditvi



vsebine Programa izvajanja javne službe odvajanja in čiščenja komunalne odpadne vode v Občini Logatec za obdobje od leta 2017 do leta 2020 v delu, ki se nanaša na opremljanje aglomeracij, razpolagala z nekaterimi podatki o stanju na področju odvajanja in čiščenja komunalne odpadne vode v občini, ki bi morali biti vključeni oziroma upoštevani v izvedbenem dokumentu občine, kljub temu pa iz podatkov v tem programu ni v celoti razvidno stanje obstoječe infrastrukture, niso navedeni podatki o obremenjenosti in deležu opremljenosti posameznih aglomeracij ter o deležu priključenih objektov na kanalizacijsko omrežje. Občina Logatec je v investicijski in projektni dokumentaciji opredelila različne možne načine opremljanja le za aglomeracijo Hotedršica.

Občina Logatec je v Odloku o proračunu Občine Logatec za leto 2017 pri 2 od 3 podprogramov na področju odvajanja in čiščenja komunalne odpadne vode opredelila cilje, ki pa so splošni in niso merljivi. V letu 2017 je zagotovila sredstva za financiranje infrastrukture gospodarske javne službe odvajanja in čiščenja komunalne in padavinske odpadne vode, odhodke za investicije in investicijsko vzdrževanje je načrtovala v Odloku o proračunu Občine Logatec za leto 2017, večletne investicije pa je uvrstila v načrt razvojnih programov za obdobje od leta 2017 do leta 2020 (za 5 investicij na podlagi enostavnega dokumenta identifikacije investicijskega projekta, čeprav bi za 4 od teh morala izdelati oziroma pridobiti dokument identifikacije investicijskega projekta z razširjeno vsebino). Na 4 proračunskih postavkah v proračunu in na 3 projektih v načrtu razvojnih programov je načrtovala sredstva za različne investicije, iz obrazložitvev proračunskih dokumentov pa ni jasno razvidno, koliko sredstev je bilo načrtovanih in realiziranih za posamezno investicijo. V Odloku o proračunu Občine Logatec za leto 2017 je opredelila predvidene vire in namenske prejemke za financiranje infrastrukture gospodarske javne službe odvajanja in čiščenja komunalne in padavinske odpadne vode. Iz Zaključnega računa proračuna Občine Logatec za leto 2017 je razvidno, da so bile investicije v infrastrukturo financirane iz občinskega proračuna (investicije za investicijsko vzdrževanje komunalne infrastrukture iz prihodkov od najemnine za komunalno infrastrukturo), poraba namenskih prejemkov za financiranje preostalih investicij infrastrukture pa iz proračunskih dokumentov ni razvidna.

Občinski svet je 17. 9. 2009 sprejel Odlok o odvajanju in čiščenju komunalne in padavinske odpadne vode v Občini Logatec, ki ureja način izvajanja gospodarske javne službe odvajanja in čiščenja komunalne in padavinske odpadne vode na območju občine in določa, da to javno službo na območju občine zagotavlja Komunalno podjetje Logatec, d. o. o. Občina Logatec je s tem odlokom večinoma določila vse obvezne storitve in druge naloge javne službe ter ukrepe za izvajanje javne službe, ki pa niso povsem prilagojeni storitvam, drugim nalogam in ukrepom, opredeljenim v Uredbi o odvajanju in čiščenju komunalne odpadne

vode, veljavni v letu 2017. V odloku je določila tudi prekrške v zvezi z neizpolnjevanjem obveznosti uporabnika javne službe, kar občini omogoča možnost izvajanja dodatnega nadzora na področju odvajanja in čiščenja komunalne in padavinske odpadne vode.

Občina Logatec je od Komunalnega podjetja Logatec, d. o. o. pridobila in potrdila Program izvajanja javne službe odvajanja in čiščenja komunalne odpadne vode v Občini Logatec za obdobje od leta 2017 do leta 2020, ki je v delu, ki se nanaša na opredelitev načina in načrta izvajanja posameznih storitev javne službe, vsebinsko ustrezen.

Občina Logatec je določila odgovorno osebo, ni pa določila njenih nalog in aktivnosti za spremljanje izvajanja storitev javne službe. Od izvajalca javne službe ni zahtevala in ni pridobila poročila, iz katerega bi bile razvidne dejansko opravljene storitve javne službe v letu 2017, je pa spremljala opravljene storitve javne službe in vzpostavila sistem, ki občanom omogoča izraziti morebitno nezadovoljstvo z izvajanjem storitev javne službe. Občina Logatec ni spremljala aktivnosti izvajalca javne službe pri omogočanju priključevanja objektov na javno kanalizacijsko omrežje ter ni preverila pravočasnosti in celovitosti priključitve objektov na javno kanalizacijsko omrežje. Občina Logatec občinskemu svetu ni poročala o izvajanju in opravljenih storitvah gospodarske javne službe odvajanja in čiščenja komunalne in padavinske odpadne vode v letu 2017.

Občina Logatec ni določila odgovorne osebe in ni opredelila nalog za spremljanje izvedenih aktivnosti in doseganja ciljev na področju odvajanja in čiščenja komunalne odpadne vode. Občina Logatec ni mogla spremljati doseganja ciljev na področju odvajanja in čiščenja komunalne odpadne vode v letu 2017, ker v proračunskih dokumentih za leto 2017 in v izvedbenem dokumentu ni določila ciljev, strateških razvojnih dokumentov pa niti ni sprejela. Za spremljanje izvedenih aktivnosti in doseganja rokov ni pripravila posebnih dokumentov ali poročil, deloma pa jih je spremljala prek priprave Zaključnega računa proračuna Občine Logatec za leto 2017 in poročanja Ministrstvu za okolje in prostor ter s potrjevanjem Letnega poročila Javnega podjetja Komunalno podjetje Logatec, d. o. o. za leto 2017. Občina Logatec je v letu 2017 spremljala izvedene aktivnosti na področju odvajanja in čiščenja komunalne odpadne vode, ni pa podatkov o stanju na dan 31. 12. 2017 primerjala s podatki o stanju na dan 1. 1. 2017 oziroma 31. 12. 2016. V Občini Logatec sta bili na dan 31. 12. 2017 v celoti opremljeni 2 aglomeraciji, 3 aglomeracije so bile delno opremljene, 2 pa sta bili v celoti neopremljeni. Občina Logatec je občinskemu svetu poročala o izvedenih aktivnostih na področju odvajanja in čiščenja komunalne odpadne vode v letu 2017, ni pa mu poročala o stanju in doseganju ciljev na tem področju v letu 2017. Ministrstvu za okolje in prostor je poročala o doseženih oskrbovalnih standardih na področju odvajanja in čiščenja komunalne

odpadne vode na dan 31. 12. 2016 ter na dan 31. 12. 2017, vendar pa podatki v poročilih niso bili v celoti ustrezni in skladni z navodili Ministrstva za okolje in prostor za poročanje o doseženih oskrbovalnih standardih.

Računsko sodišče je Občini Logatec podalo priporočila za izboljšanje poslovanja, ni pa zahtevalo predložitve odzivnega poročila, saj je občina med revizijskim postopkom, kjer je bilo mogoče, sprejela ustrezne popravilne ukrepe za odpravo razkritih neučinkovitosti oziroma ukrepe, ki bodo zmanjšali možnost nastajanja istovrstnih neučinkovitosti v prihodnje.

7.7.3 Poslovanje Javnega podjetja center za ravnanje z odpadki Puconci d.o.o.



Računsko sodišče je revidiralo pravilnost poslovanja Javnega podjetja center za ravnanje z odpadki Puconci d.o.o. (CEROP) pri oblikovanju cen storitev gospodarskih javnih služb ravnanja s komunalnimi odpadki (v nadaljevanju: GJS) in 27 občin ustanovitelj Javnega podjetja center za ravnanje z odpadki Puconci d.o.o. pri določanju cen storitev izvajanja GJS v letih 2017 in 2018 ter učinkovitost javnega podjetja CEROP pri izvajanju dejavnosti in 27 občin ustanovitelj pri upravljanju in nadzoru nad poslovanjem javnega podjetja CEROP v obdobju od leta 2015 do leta 2018.

Računsko sodišče je o pravilnosti poslovanja javnega podjetja CEROP pri oblikovanju cen storitev GJS v obdobju od leta 2017 do leta 2018 izreklo negativno mnenje.

Javno podjetje CEROP ni ravnalo v skladu z določbami Uredbe o metodologiji za oblikovanje cen storitev obveznih občinskih gospodarskih javnih služb varstva okolja, ki določajo metodologijo za oblikovanje cen storitev GJS, upošteva upravičene stroške GJS in prihodke, ki morajo nižati cene GJS, ter ukrepe in normative, povezane z obračunom cen njihovim uporabnikom. Splošne stroške najemnine za javno infrastrukturo za leto 2017 je razdelilo po drugačnih sodilih, kot jih je sprejela skupščina javnega podjetja CEROP, zaradi česar je na uporabnike storitev GJS zbiranja določenih vrst komunalnih odpadkov in GJS obdelave določenih vrst komunalnih odpadkov (v nadaljevanju: GJS obdelave komunalnih odpadkov) preneslo za 82.291 EUR prenizke stroške, na uporabnike storitev GJS odlaganja ostankov predelave ali odstranjevanja komunalnih odpadkov (v nadaljevanju: GJS odlaganja komunalnih odpadkov) pa za 33.027 EUR previsoke stroške. Javno podjetje CEROP ni pripravilo elaborata o oblikovanju cene GJS zbiranja določenih vrst komunalnih odpadkov. Cenikov za storitve GJS ni objavilo tako, da bi

bile cene razčlenjene na ceno storitev in ceno javne infrastrukture. Na računih za storitve GJS cene niso bile razčlenjene na ceno javne infrastrukture in ceno storitev. Pri oblikovanju cen GJS zbiranja določenih vrst komunalnih odpadkov ni upoštevalo načrtovanih količin opravljenih storitev, načrtovanih stroškov in načrtovanih prihodkov za prihodnje obdobje. Pri oblikovanju cen GJS ni v celoti upoštevalo načrtovanih prihodkov posebnih storitev. Kot kalkulativen element cen storitev GJS je vključilo neupravičene stroške v znesku 10.812 EUR, na GJS odlaganja komunalnih odpadkov pa je preneslo stroške materiala in storitev, stroške dela in stroške oblikovanja rezervacij v znesku 258.709 EUR, ki se nanašajo na odlagališče, na katerega se odpadki ne odlagajo več. V ceno javne infrastrukture ni vključilo vseh stroškov. Javno podjetje CEROP v zvezi z GJS zbiranja določenih vrst komunalnih odpadkov ni ločeno vodilo stroškov in prihodkov in ni izračunalo predračunske cene opravljanja GJS. Prav tako ni ugotavljalo razlike med potrjeno ceno in obračunsko ceno opravljenih storitev GJS glede na dejansko količino opravljenih storitev v preteklem obračunskem obdobju, zato razlike tudi ni upoštevalo pri izračunu predračunske cene za naslednje obdobje. Elaborati o oblikovanju cene GJS obdelave komunalnih odpadkov in GJS odlaganja komunalnih odpadkov niso vsebovali vseh obveznih sestavin. Pri opravljanju posebne dejavnosti odlaganja odpadkov v letu 2017 je ustvarilo negativno razliko med prihodki in odhodki v znesku 220.394 EUR, pri izračunu lastne cene posamezne GJS pa ni v celoti upoštevalo prihodkov ostalih posebnih storitev v znesku 899.198 EUR, ki bi morali nižati cene GJS.

Javno podjetje CEROP ni poslovalo v skladu z določbami Slovenskega računovodskega standarda (2016) 32, ki ureja računovodsko poročanje izvajalcev GJS, predvsem glede ločenega spremljanja prihodkov in odhodkov javnega in tržnega dela dejavnosti. Javno podjetje CEROP ni oblikovalo poslovnoizidnih mest in stroškovnih nosilcev za vsako posamezno dejavnost GJS obdelave komunalnih odpadkov in GJS odlaganja komunalnih odpadkov po posameznih občinah (skupaj za občine ustanoviteljice ter posebej za vsako občino, s katero ima sklenjeno koncesijsko pogodbo). Prav tako je predlagalo sodila za razporejanje splošnih stroškov na javni in tržni del dejavnosti, ki niso v celoti temeljila na aktivnostih, ki povzročajo te stroške.

Računsko sodišče je o pravilnosti poslovanja 27 občin ustanoviteljic pri določanju cen storitev GJS v letih 2017 in 2018 izreklo negativno mnenje.

27 občin ustanoviteljic ni ravnalo v skladu z določbami Uredbe o metodologiji za oblikovanje cen storitev obveznih občinskih gospodarskih javnih služb varstva okolja, ki določajo splošne obveznosti občin pri določanju cen GJS. Svet ustanoviteljic javnega podjetja CEROP kot

skupni organ občin ustanoviteljic je potrdil spremembo cene GJS odlaganja komunalnih odpadkov v letu 2017 na podlagi elaborata, ki ni vseboval vseh obveznih sestavin. Stroški amortizacije za telo odlagališča niso bili izračunani po funkcionalni metodi, zato so bili obračunani pre nizko v skupni vrednosti 113.962 EUR.

27 občin ustanoviteljic ni ravnalo v skladu z določbami Odloka o ustanovitvi javnega podjetja Center za ravnanje z odpadki Puconci d.o.o., ki določajo nekatere posebne pristojnosti skupnih organov občin ustanoviteljic v razmerju do javnega podjetja CEROP v zvezi z določanjem cen GJS. Svet ustanoviteljic kot skupni organ občin ustanoviteljic ni odločal o soglasju k odločitvam organov javnega podjetja CEROP o poslovni politiki, programih dela ter finančnih načrtih v zvezi s poslovnimi načrti – elaborati. Svet ustanoviteljic tudi ni določil izračuna amortizacije za javno infrastrukturo, višine najemnine za odlagališče in deleža javne infrastrukture, namenjenega izvajanju GJS in opravljanju posebnih storitev.

27 občin ustanoviteljic ni ravnalo v skladu z določbami Zakona o javnih financah, ki urejajo izvrševanje proračuna ter upravljanje s premoženjem občin. Občine ustanoviteljice niso zagotovile, da bi javno podjetje CEROP pravočasno poravnavalo svoje obveznosti za najemnino iz naslova amortizacije za objekte in opremo javne infrastrukture v proračunski sklad, dopustile pa so, da je javno podjetje CEROP zbrana sredstva v vrednosti 152.737 EUR porabilo za investicijo v nakup, gradnjo oziroma vzdrževanje stvarnega premoženja, ki ni v lasti občin ustanoviteljic.

27 občin ustanoviteljic ni ravnalo v skladu s Slovenskim računovodskim standardom (2016) 32, saj so sprejele sodila javnega podjetja CEROP za razdelitev splošnih stroškov na javni in tržni del dejavnosti, ki niso v celoti temeljila na aktivnostih, ki povzročajo te stroške.

Računsko sodišče je ugotovilo, da je bilo poslovanje javnega podjetja CEROP pri izvajanju dejavnosti v obdobju od leta 2015 do leta 2018 neučinkovito.

Čeprav je javno podjetje CEROP izvajalo storitve GJS v načrtovanem obsegu, v tem obdobju kot notranji izvajalec občin ustanoviteljic ni izpolnjevalo pogoja gospodarske odvisnosti od občin ustanoviteljic, kot to določajo predpisi, saj v nobenem letu pretežnega dela povprečnih prihodkov prejšnjih 3 let ni doseglo z izvajanjem dejavnosti za izpolnitev nalog, ki so mu jih podelile občine ustanoviteljice.

Obstoj družbe OGRAČEK, raziskave, razvoj, trgovina d.o.o. (v nadaljevanju: družba Ograček) predstavlja tveganje za zmanjšanje prihodkov javnega podjetja CEROP iz posebnih storitev, ki bi morali zmanjševati cene GJS, saj je bila družba Ograček ustanovljena za trženje proizvodov

in storitev, ki nastajajo znotraj infrastrukture Centra za ravnanje z odpadki Puconci in so funkcionalno del dejavnosti javnega podjetja CEROP, dobički od teh dejavnosti pa se ne vodijo v njegovih poslovnih knjigah. Ker javno podjetje CEROP občinam ustanoviteljicam ni zagotovilo vpliva na poslovanje družbe Ograček, niso imele možnosti upravljanja in nadzora nad delom premoženja, ki so javna sredstva. Sklepanje določenih pravnih poslov z družbo Ograček ter odrejanje plačil tej družbi, pri čemer je direktor javnega podjetja CEROP nastopal v poslovodni funkciji tudi v tej družbi, je predstavljalo nasprotje interesov, ki bi se jim direktor javnega podjetja CEROP moral izogniti oziroma o tem obvestiti skupščino javnega podjetja CEROP.

Javno podjetje CEROP se za investicijo v Medgeneracijsko središče Murska Sobota v vrednosti več kot 3,8 milijona EUR brez DDV, ki je predstavljala več kot 60 % vseh investicijskih vlaganj javnega podjetja CEROP v obdobju od leta 2015 do leta 2018 in ki je namenjena pretežno tržnim dejavnostim, ni odločilo na podlagi analiz, ki bi pokazale ekonomsko upravičenost investicije. Investicijski program je bil izdelan po začetku izvajanja investicije in ni sledil metodološkim osnovam iz predpisov, ki urejajo investicijsko dokumentacijo na področju javnih financ. Pripravljen je bil na napačnih predpostavkah, saj v pregled investicijskih vlaganj niso bila zajeta že izvedena vlaganja v nakup nepremičnin in deleža v gospodarski družbi MENSANA, socialno podjetje d.o.o. - so.p. (v nadaljevanju: družba Mensana), ki naj bi upravljala z Medgeneracijskim središčem Murska Sobota.

Javno podjetje CEROP pred izvedbo investicije v Medgeneracijsko središče Murska Sobota ni izdelalo ustreznega načrta financiranja, saj viri in način servisiranja lastnih virov financiranja niso bili opredeljeni niti ob pripravi poslovnega načrta za leto 2017, po tem ko je javno podjetje CEROP že sklenilo gradbeno pogodbo za obnovo Medgeneracijskega središča Murska Sobota.

Javno podjetje CEROP je imelo z investicijo v Medgeneracijsko središče Murska Sobota za 47,9 % več stroškov od predvidenih, do konca leta 2018 pa ni doseglo v investicijskem programu predvidenih prihodkov od investicije, saj je sklenilo kupoprodajne pogodbe za stanovanja in poslovne prostore v 14,3 % nižji vrednosti od načrtovane, z oddajo poslovnih prostorov v najem pa je doseglo 93,4 % manj prihodkov od načrtovanih. Tako javno podjetje CEROP s prihodki od trženja Medgeneracijskega središča Murska Sobota, dolžniškimi viri financiranja in razpoložljivimi presežki iz tekočega poslovanja javnega podjetja CEROP iz izvajanja drugih tržnih dejavnosti v obdobju od leta 2015 do leta 2018 ni moglo financirati izvedbe investicije v Medgeneracijsko središče Murska Sobota s sredstvi, s katerimi bi smelo razpolagati. Posledično je izvedbo investicije financiralo tudi iz prihodkov posebnih storitev, ki bi jih morale nameniti za nižanje cen storitev GJS.

Javno podjetje CEROP je določene pravne posle sklenilo brez ustreznega obvestila ali predhodnega soglasja skupščine javnega podjetja CEROP. Sklenitev pogodbe o prevzemu poslovnih deležev v družbi Mensana z gospodarsko družbo, v kateri je bil direktor javnega podjetja CEROP kapitalsko udeležen v višini, ki presega desetino osnovnega kapitala, ter sklepanje določenih pravnih poslov z družbo Mensana ter odrejanje plačil tej družbi, pri čemer je direktor javnega podjetja CEROP nastopal v poslovodni funkciji ali funkciji prokurista tudi v tej družbi, je predstavljalo nasprotje interesov, ki bi se jim direktor javnega podjetja CEROP moral izogniti oziroma o tem obvestiti skupščino javnega podjetja CEROP. Direktor javnega podjetja CEROP pred odobritvijo kratkoročnih kreditov družbi Mensana, ki predstavljajo po vsebini enoten kreditni posel v skupnem znesku 220.500 EUR, ni pridobil soglasja skupščine javnega podjetja CEROP. Direktor pred zastavitvijo bančne vloge javnega podjetja CEROP in pridobitvijo komercialnega kredita zadeve ni predložil skupščini javnega podjetja CEROP v predhodno odločanje.

Računsko sodišče je ugotovilo, da je bilo ravnanje 27 občin ustanoviteljic v obdobju od leta 2015 do leta 2018 pri upravljanju in nadzoru nad poslovanjem javnega podjetja CEROP neučinkovito.

Občine ustanoviteljice v obdobju od leta 2017 do leta 2018 niso učinkovito nadzirale oblikovanja cen GJS. Občine ustanoviteljice niso učinkovito izvajale oblastne naloge regulacije cen GJS na svojem območju, saj način odločanja na svetu ustanoviteljic o posebnih pogojih za izvajanje dejavnosti GJS, zagotavljanju in uporabi javnih dobrin in cenah storitev GJS ni temeljil na enakovredni teži glasu vsake izmed občin, temveč je omogočal samostojno odločanje 4 občinam ustanoviteljicam z največjim deležem glasov. Občine ustanoviteljice, kljub temu da so bile seznanjene z dejstvom, da cene storitev GJS, ki jih zaračunava javno podjetje CEROP, ne pokrivajo stroškov, niso zagotovile, da bi javno podjetje CEROP v letih 2017 in 2018 letno ugotavljalo razliko med potrjeno in obračunsko ceno in da bi to razliko upoštevalo pri izračunu predračunske cene za naslednje obdobje. Občine ustanoviteljice niso spremljale prihodkov in stroškov posamezne GJS in posebnih dejavnosti in niso zahtevale, da bi razlika med prihodki in odhodki posebnih storitev zmanjševala cene storitev GJS. Občine ustanoviteljice v tem obdobju same niso izvajale nadzora nad skladnostjo oblikovanja cen GJS s predpisi, prav tako niso zagotovile neodvisnega revizijskega nadzora.

Občine ustanoviteljice v obdobju od leta 2015 do leta 2018 niso učinkovito upravljale in nadzirale javnega podjetja CEROP pri izvajanju dejavnosti. Udeležba županov na sejah skupščine javnega podjetja CEROP je bila v nasprotju s prepovedjo iz Zakona o integriteti in preprečevanju korupcije. Ureditev upravljanja in nadzora nad poslovanjem javnega

podjetja CEROP s sodelovanjem družbenikov – občin ustanoviteljic – na skupščini javnega podjetja CEROP zaradi velikega števila družbenikov in velikih razlik pri velikosti poslovnih deležev občin ustanoviteljic ni nudila ustreznega varstva interesov družbe in interesov večine občin ustanoviteljic z manjšinskim deležem glasov. Občine ustanoviteljice niso zagotovile, da bi javno podjetje CEROP kot njihov notranji izvajalec pretežni del svojih dejavnosti izvajalo za izpolnitev nalog, ki so mu jih podelile. Občine ustanoviteljice niso zagotovile, da javno podjetje CEROP ne bi načrtovalo in izvajalo investicij, ki bi ogrožale izvajanje GJS, saj niso vnaprej opredelile kriterijev za določanje poslovne politike javnega podjetja CEROP glede izvajanja tržnih dejavnosti ter investicij v tržne dejavnosti. Kljub neustrezni investicijski dokumentaciji so odobrile investicijo v Medgeneracijsko središče Murska Sobota, glede katere je obstajalo tveganje, da ga javno podjetje CEROP ne bo sposobno financirati iz razpoložljivih lastnih sredstev. S potrditvijo nameravane porabe sredstev od najemnine za infrastrukturo Centra za ravnanje z odpadki Puconci za investicijo v nakup, gradnjo oziroma vzdrževanje stvarnega premoženja, ki ni v lasti občin ustanoviteljic, so dopustile nenamensko rabo proračunskih sredstev v nasprotju z Zakonom o javnih financah. Niso izvajale nadzora in obvladale tveganja, da bi javno podjetje CEROP v primeru, če ne bi doseglo načrtovanih prihodkov iz trženja investicije v Medgeneracijsko središče Murska Sobota ali drugih tržnih dejavnosti, obveznosti iz teh dejavnosti krilo iz prihodkov GJS ali posebnih storitev.

Računsko sodišče je za odpravo razkritih nepravilnosti in neučinkovitosti od javnega podjetja CEROP, Občine Puconci in občin ustanoviteljic zahtevalo predložitev odzivnih poročil, občinam ustanoviteljicam pa je podalo tudi priporočilo za učinkovitejše upravljanje javnega podjetja CEROP. Porevizijsko poročilo bo izdano v letu 2021.



7.8 Infrastruktura in prostor



7.8.1 Učinkovitost ureditve upravljanja občinske gospodarske javne infrastrukture varstva okolja

Računsko sodišče je revidiralo poslovanje Ministrstva za okolje in prostor pri ureditvi upravljanja občinske gospodarske javne infrastrukture varstva okolja v letih 2016 in 2017.

Cilj revizije je bil izrek mnenja o učinkovitosti ministrstva pri ureditvi upravljanja občinske gospodarske javne infrastrukture varstva okolja v obdobju od 1. 1. 2016 do 31. 12. 2017. Računsko sodišče je v reviziji preverilo tudi izvedbo izkazanih popravljivih ukrepov, ki so bili zahtevani za odpravo neučinkovitosti na področju gospodarske javne infrastrukture varstva okolja v drugih revizijah računskega sodišča.

Poslovanje ministrstva pri ureditvi upravljanja občinske gospodarske javne infrastrukture varstva okolja ni bilo v celoti učinkovito.

Ministrstvo ni bilo v celoti učinkovito pri pripravi, izvajanju in spremljanju uresničevanja strateških in izvedbenih dokumentov varstva okolja. Ministrstvo ni pripravilo nacionalnega programa varstva okolja, zato je še vedno veljala Resolucija o Nacionalnem programu varstva okolja 2005–2012, ki je temeljila na podatkih iz leta 2002 in prej. Ministrstvo je pričelo s pripravo novega nacionalnega programa varstva okolja, vendar ta ni bil v celoti ustrezen, saj ni vseboval vse predpisane vsebine, niti ciljev in ukrepov upravljanja občinske gospodarske javne infrastrukture varstva okolja ter izhodiščne in načrtovane vrednosti kazalcev. Tudi operativni programi niso v celoti vsebovali vseh elementov za uresničitev strateških ciljev, predvsem kazalcev. Ministrstvo ni izvedlo vseh nalog, ki mu jih nalagajo predpisi in strateški in operativni programi. Minister ni ustanovil posebne skupine za spremljanje izvajanja nacionalnega programa varstva okolja in ni predpisal podrobnejše vsebine in načina vodenja registra okolja. Ministrstvo ni niti pripravljalo vseh predpisanih poročil, kot sta izračun povprečne vrednosti cen storitev obveznih občinskih javnih služb varstva okolja in vključitev podatkov o izvajanju operativnih programov v poročilo o okolju. Ministrstvo bi moralo zagotavljati vodenje in vzdrževanje informacijskega sistema okolja v centralni informacijski zbirki podatkov, vendar

se podatki o opravljanju nalog ministrstva na področju varstva okolja vodijo v več nepovezanih zbirkah podatkov. Ministrstvo je izvedlo vse ukrepe, ki se nanašajo na poročanje izvajalcev gospodarskih javnih služb, vendar ni zagotovilo, da bi pridobilo vse podatke in z njimi aktivno upravljalo. Ukrepov, načrtovanih v operativnih programih, ki se nanašajo na ureditev okoljskih dajatev in sistemsko ureditev izvajanja gospodarskih javnih služb varstva okolja, pa ni izvedlo.

Ministrstvo ni bilo učinkovito pri pripravi predlogov predpisov za ureditev pravnega položaja občinske gospodarske javne infrastrukture varstva okolja. Kljub temu da je bilo ministrstvo nosilec aktivnosti za izvedbo popravljenega ukrepa, ki se nanaša na pripravo novega Zakona o gospodarskih javnih službah, in se je k temu zavezalo tudi v odzivnih poročilih na zahtevane popravljalne ukrepe v drugih revizijah računskega sodišča, ni pripravilo navedenega predpisa. Zato ni predpisa, ki bi opredeljeval sistemsko skladna in posodobljena pravila, ki bi urejala pravni položaj gospodarske javne infrastrukture, opredeljen ni niti poseben pravni status občinske gospodarske javne infrastrukture varstva okolja. Prav tako bi morale ministrstvo sistemsko urediti vzpostavitev stvarnih pravic na omrežjih gospodarske javne infrastrukture in njihovo evidentiranje, kar je pričelo z aktivnostmi pri pripravi novega predpisa, vendar je svoje dolžnosti opustilo.

Ministrstvo ni bilo v celoti učinkovito pri ureditvi sistema financiranja občinske gospodarske javne infrastrukture varstva okolja. Ministrstvo je ob upoštevanju evropske zakonodaje določilo roke za izpolnitev standardov opremljenosti za občinsko gospodarsko javno infrastrukturo varstva okolja, ni pa preverilo, ali občine razpolagajo z zadostnimi finančnimi sredstvi za izgradnjo te infrastrukture. Ministrstvo je bilo seznanjeno s pomanjkljivostmi občinskih odlokov o programih stavbnih zemljišč, vendar ni izvedlo nadzorov za izboljšanje navedenega stanja. Seznanjeno je bilo tudi s tveganji nenamenske porabe sredstev komunalnega prispevka, vendar ni izvedlo nobenega nadzora glede namenskosti porabe in oprostitev plačila komunalnega prispevka pri občinah, niti ni Vladi Republike Slovenije predlagalo spremembe predpisa za vzpostavitev nadzora nad občinami glede namenske porabe sredstev. Ministrstvo vodi podatke o gospodarski javni infrastrukturi v Zbirnem katastru gospodarske javne infrastrukture, ki so pomanjkljivi, vendar ni zagotovilo, da bi občine evidentirale manjkajoče podatke, niti ni problematike neevidentiranja uredilo v prepisih. Z informacijskim sistemom in pravnimi podlagami, ki občine zavezujejo k oddaji elaboratov, je ministrstvo vzpostavilo pogoje za prejem podatkov o stopnji izkoriščenosti gospodarske javne infrastrukture, ki pa je občine vedno ne upoštevajo pri obračunu amortizacije. Ministrstvo je bilo seznanjeno s problematiko amortizacijskih stopenj za občinsko gospodarsko javno infrastrukturo varstva okolja, vendar k proučitvi navedene problematike

ni pristopilo. Kljub večkratnim opozorilom računskega sodišča ministrstvo v predpisih ni opredelilo, da se sredstva, zbrana iz uporabe gospodarske javne infrastrukture obveznih občinskih javnih služb varstva okolja, namensko porabijo za investicijsko vzdrževanje in nadomestne investicije v to infrastrukturo in se s tem zagotovi trajnost izvajanja gospodarskih javnih služb. Kljub temu da se je ministrstvo zavezalo, da bo uredilo sistem okoljskih dajatev zaradi odlaganja odpadkov, tega ni storilo. Ministrstvo je občinam in izvajalcem gospodarskih javnih služb nudilo strokovno pomoč in izvedlo svoje nadzorstvene dolžnosti nad splošnimi akti občin tako, da je izvedlo 2 nadzora nad zakonitostjo izdanih aktov občin.

Računsko sodišče je od ministrstva zahtevalo predložitev odzivnega poročila, v katerem mora izkazati popravljalne ukrepe za odpravo nesmotnosti, in podalo priporočila za izboljšanje poslovanja. Oboje se nanaša predvsem na pripravo ustreznih dokumentov oziroma predpisov.

Ministrstvo je računskemu sodišču predložilo porevizijsko poročilo. Računsko sodišče je ocenilo, da sta 2 ukrepa izvedena zadovoljivo, 5 ukrepov pa delno zadovoljivo.



7.9 Okolje

7.9.1 Uspešnost zmanjševanja nitrata v vodi

Računsko sodišče je marca 2019 v reviziji o učinkovitosti dolgoročnega ohranjanja virov pitne vode zaznalo, da so prekomerne količine nitrata eden pomembnejših vzrokov za zmanjšanje kakovosti pitne vode. Ker imajo prevelike količine nitrata v vodi (ne le pitni vodi) negativne vplive na zdravje ljudi in ekosistemov, s tem pa tudi na biotsko raznovrstnost, ribištvo, turizem in druge dejavnosti, se je računsko sodišče odločilo v novi reviziji podrobneje raziskati aktivnosti Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano (MKGP) in Ministrstva za okolje in prostor (MOP) pri uspešnosti zmanjševanja nitrata v vodi v obdobju od 1. 1. 2014 do 31. 12. 2018.



Računsko sodišče je podalo mnenje, da je bila Republika Slovenija pri zmanjševanju nitratov v vodi v obdobju, na katero se nanaša revizija, delno uspešna.

MOP je z državnim monitoringom spremljalo stanje in trende nitratov v vodah. Meritve so pokazale, da je stanje že več desetletij slabo na območju Dravske, Murske in Savinjske kotline, poleg tega pa še na delu Savske kotline in Ljubljanskega barja ter Krške kotline. Na merilnih mestih, kjer je bila v letu 2018 presežena dovoljena vsebnost nitratov, trendi še ne kažejo izboljšanja stanja, predvsem na območju Dravske kotline stanje ostaja nespremenjeno, na Krškem polju pa je zaznan trend naraščanja. MOP je spremljalo tudi izpuste dušika iz kmetijskih virov na ravni države z bilanco dušika. Pri tem je računsko sodišče opozorilo na dejstvo, da se v Sloveniji neto presežki dušika iz kmetijskih virov v zadnjih 10 letih zmanjšujejo manj intenzivno kot pred tem, na ožjih območjih pa pogosto presegajo mejo, ki je še okoljsko dopustna. Opozorilo je tudi na pomanjkljivo dostopnost podatkov o presežkih dušika na ravni kmetijskih gospodarstev in na pomanjkljivo poznavanje lastnosti tal, kar lahko vpliva na načrtovanje potrebnih ukrepov v kmetijstvu.

Na področju kmetijstva so se izvajali predvsem obvezni ukrepi, ki jih določa nitratna uredba in predstavljajo minimalno raven varstva voda pred nitrati. Kmetijska gospodarstva so izvajala tudi prostovoljne ukrepe na področju razvoja podeželja in nekatere ukrepe na področju vodo-varstvenih območij ter proizvodnje in uporabe komposta in digestata. Inšpektorata s področja kmetijstva in okolja ter Agencija Republike Slovenije za kmetijske trge in razvoj podeželja pa so kljub temu ugotavljali neupoštevanje predpisov na vseh navedenih področjih. Računsko sodišče je izpostavilo problem neusklajenosti okoljevarstvenih dovoljenj na področju proizvodnje komposta in digestata z veljavno zakonodajo. MOP je že pripravilo načrt aktivnosti za odpravo navedene pomanjkljivosti. Računsko sodišče je prav tako izpostavilo premajhno upoštevanje tveganj pri izvajanju nadzora, ki ga izvaja inšpektorat s področja kmetijstva. Opozorilo je tudi na pomembno vlogo kmetov in njihove izobraženosti ter poznavanja povezav med kmetijsko dejavnostjo in okoljem pri doseganju učinkov na tem področju.

Računsko sodišče je ugotovilo, da sta MOP in MKGP poročala o izvajanju ukrepov in vrednotenju njihovih učinkov na vode v več dokumentih, ki pa so imeli precej pomanjkljivosti. Predvsem ni bil razviden prispevek izvedenih ukrepov k zniževanju nitratov v vodah, pomanjkljivo je bilo tudi povezovanje podatkov z okoljskega in kmetijskega področja. MKGP ni dovolj podpiralo in spodbujalo večjih sprememb v kmetijskih praksah, ki bi lahko bile bistvene za zmanjševanje nitratov v vodah, in se ni dovolj usmerjalo na onesnažena območja.

MOP je med revizijskim postopkom izvedlo nekaj ukrepov, zaradi katerih mu ni bilo treba pripraviti odzivnega poročila. Računsko sodišče je MOP in MKGP podalo več priporočil, zlasti na področju spremembe kmetijskih praks in usmerjanja varovanja voda na problematičnih področjih, nadzora nad bioplinarnami in skupne uporabe podatkov obeh ministrstev.



7.10 Trajnostni razvoj

7.10.1 Udejanjanje e-mobilnosti

Računsko sodišče je revidiralo poslovanje Ministrstva za infrastrukturo pri udejanjanju e-mobilnosti v letih 2016, 2017, 2018 in prvi polovici leta 2019.

Sektor prometa je največji porabnik končne energije in eden največjih onesnaževalcev okolja. V letu 2016 je delež prometa v skupni končni rabi energije znašal 39 %, znotraj katerega je največji porabnik cestni promet. Izpusti toplogrednih plinov za sektor prometa močno naraščajo in so v letu 2016 predstavljali tretjino vseh izpustov toplogrednih plinov oziroma 51 % emisij, ki niso vključene v evropsko shemo trgovanja z emisijskimi kuponi.

E-mobilnost oziroma uporaba električnih vozil v prometu je okolju prijazna mobilnost, ki zmanjšuje izpuste toplogrednih plinov in drugih onesnaževal v prometu. Električna vozila so prevozna sredstva z elektromotorji oziroma baterijo za shranjevanje električne energije, ki se običajno polnijo s priključitvijo na zunanje električno omrežje. Razvoj e-mobilnosti je tesno povezan s spodbujanjem rabe električnih vozil in izgradnjo polnilne infrastrukture za njihovo polnjenje. Konec leta 2018 je bilo v Sloveniji skupno število vozil na električni pogon 1.347, skupno število vozil na hibridni pogon pa 4.936. Tako je bilo konec leta 2018 v Sloveniji vsako 184. vozilo električno.

Povečana uporaba električnih vozil bo v prihodnosti vplivala na večjo obremenitev elektroenergetskega omrežja (predvsem distribucijskega), ki ga bo treba prilagoditi, da bo še naprej zagotavljalo zanesljivo in kakovostno oskrbo z električno energijo; za to pa bodo potrebna dodatna finančna sredstva.



Cilj revizije je bil izrek mnenja o učinkovitosti ministrstva pri udejanjanju e-mobilnosti v obdobju od 1. 1. 2016 do 30. 6. 2019. Računsko sodišče je v reviziji preverilo poslovanje ministrstva pri načrtovanju, izvajanju in spremljanju ukrepov e-mobilnosti ter načrtovanju komplementarnih ukrepov e-mobilnosti.

Poslovanje ministrstva pri udejanjanju e-mobilnosti je bilo delno učinkovito.

Ministrstvo je bilo delno učinkovito pri načrtovanju, izvajanju in spremljanju ukrepov e-mobilnosti. Ministrstvo ni pravočasno izpolnilo obveznosti priprave nacionalnega okvira politike in predpisov za uskladitev z Direktivo 2014/94/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2014 o vzpostavitvi infrastrukture za alternativna goriva, zato je Evropska komisija Republiki Sloveniji izdala uradna opomina. Rok za pripravo dokumentov je bil do 18. 11. 2016, Uredba o vzpostavitvi infrastrukture za alternativna goriva v prometu je bila sprejeta julija 2017 in Strategija na področju razvoja trga za vzpostavitev ustrezne infrastrukture v zvezi z alternativnimi gorivi v prometnem sektorju v Republiki Sloveniji oktobra 2017 in je določala 6-mesečni rok za pripravo akcijskega programa za sprejem strategije. Ministrstvo ga ni pripravilo pravočasno, zato je s celovitim pravno zavezujočim dokumentom za izvajanje ukrepov e-mobilnosti razpolagalo šele poltretje leto po zahtevi evropske zakonodaje. Strategija na področju razvoja trga za vzpostavitev ustrezne infrastrukture v zvezi z alternativnimi gorivi v prometnem sektorju v Republiki Sloveniji ne vsebuje vse predpisane vsebine, so pa njeni cilji skladni z metodologijo SMART. Ministrstvo ni razpolagalo z aktualnima strateškima dokumentoma na področju okoljske in energetske politike, ki bi določala usmeritve za e-mobilnost, saj sta bila v veljavi še vedno strateška dokumenta iz leta 2006 in leta 2004. Cilji in ukrepi izvedbenih dokumentov prometne, energetske in okoljske politike stremijo k učinkoviti rabi energije v prometu in vključujejo tudi e-mobilnost, poleg tega so hierarhično urejeni in spoštujejo mednarodne obveznosti. Strateški in izvedbeni dokumenti so medsebojno povezani in soodvisni, vendar ne prispevajo k večjim razvojnim učinkom, ker se ukrepi medsebojno sklicujejo drug na drugega. Ministrstvo pri načrtovanju ukrepov e-mobilnosti ni preverilo nasprotujočih si ukrepov e-mobilnosti, niti ni načrtovalo zadostnih finančnih sredstev za izvedbo vseh ukrepov.

Ministrstvo je vzpostavilo pravno podlago za tehnične zahteve polnilnih mest, uporabo pametnih merilnih sistemov, celovito informacijsko zbirko podatkov o lokacijah javno dostopnih polnilnih mest, ni pa vzpostavilo pravne podlage za polnjenje električnih vozil neregistriranim uporabnikom, cene in nediskriminatorno sodelovanje upravljavcev distribucijskega sistema z investitorji polnilne infrastrukture. Izvajalo

je predvsem že utečene ukrepe spodbujanja nakupa električnih vozil in postavitve polnilnic, drugih načrtovanih aktivnosti pa večinoma ni izvedlo. Ministrstvo je načrtovalo ukrepe tudi za druge nosilce, vendar jih ni spodbudilo k njihovi uresničitvi, niti ni spremljalo njihovega izvajanja, zato večina ni bila izvedena. Ministrstvo je določilo način, vsebino in obdobje poročanja o doseganju ciljev in uresničevanju ukrepov, vendar poročila o realizaciji oziroma pregleda izvajanja in doseženih rezultatov e-mobilnosti ni pripravilo. Z obveznostjo priprave spremembe strateških oziroma izvedbenih dokumentov je vzpostavilo pogoje za izvedbo korektivnih ukrepov, vendar ni nobenega izvedlo.

Ministrstvo je bilo delno učinkovito pri načrtovanju komplementarnih ukrepov e-mobilnosti. Vzpostavilo je pogoje za upoštevanje e-mobilnosti v 10-letnih razvojnih načrtih SODO in ELES s Pravilnikom o metodologiji za izdelavo razvojnih načrtov operaterjev in drugih izvajalcev energetske dejavnosti in pripravo predloga Strategije na področju razvoja trga za vzpostavitev ustrezne infrastrukture v zvezi z alternativnimi gorivi v prometnem sektorju v Republiki Sloveniji. V tem dokumentu je ministrstvo navedlo ocenjeno število električnih vozil v prometu do leta 2030, kar sta SODO in ELES upoštevala pri izdelavi projekcij odjema električne energije in povečanih obremenitev omrežja zaradi uporabe električnih vozil. Pristojni minister je na razvojna načrta SODO in ELES dal soglasje, ker sta bila pripravljena v skladu s Pravilnikom o metodologiji za izdelavo razvojnih načrtov operaterjev in drugih izvajalcev energetske dejavnosti. SODO je v razvojnem načrtu ocenil skupna vlaganja zaradi vpliva toplotnih črpalk in električnih vozil v distribucijsko omrežje v obdobju 2019–2028 v znesku 370,7 milijona EUR. Ministrstvo dodatnih podatkov o vplivu električnih vozil na distribucijsko omrežje ni pridobilo, niti ni sprejelo oziroma predlagalo ukrepov glede povečane obremenitve distribucijskega omrežja zaradi vpliva električnih vozil, da se zagotovi zanesljiva in kakovostna oskrba z električno energijo.

Ministrstvo je sprejelo pravno podlago za letno poročanje upravljavcev oziroma lastnikov javnih parkirišč in parkirišč, ki so dostopna javnosti, o porabi električne energije v prometu, vendar navedenega poročanja ni vzpostavilo, zato s podatki o lokaciji in številu priključnih mest za električna vozila in o količini porabljene električne energije na teh polnilnih mestih ne razpolaga. Ker ministrstvo s temi podatki ne razpolaga, tudi nima vzpostavljenih vseh pogojev za celovito energetske načrtovanje in spremljanje naložb v energetske infrastrukturo s področja e-mobilnosti, kar je eden izmed namenov zbiranja teh podatkov. Republika Slovenija mora v skladu z Direktivo 2014/94/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2014 o vzpostavitvi infrastrukture za alternativna goriva zagotoviti, da je delež energije iz obnovljivih virov v vseh vrstah prometa v letu 2020 najmanj enak 10 % končne porabe energije.

K večjemu deležu energije iz obnovljivih virov distributerje plinastih in tekočih goriv v prometu obvezuje tudi Energetski zakon. Ministrstvo je vzpostavilo pogoje za poročanje distributerjev goriv, ker je pripravilo spletni obrazec za sporočanje podatkov prek spletnega portala, s katerim preverja izpolnjevanje obveznosti distributerjev goriv. Ni pa izvedlo ukrepov za povečanje energijskih deležev obnovljivih virov energije v prometu, ti so bili v letih 2016, 2017 in 2018 nižji od predpisanih ciljnih deležev. Republika Slovenija v navedenih letih prav tako ni dosegla predpisanih deležev električne energije iz obnovljivih virov energije v končni porabi energije in predpisanih deležev obnovljivih virov energije v bruto končni porabi energije.

Ministrstvo ni pravočasno pripravilo osnovnega dokumenta dolgoročnega načrtovanja energetske politike, Energetskega koncepta Slovenije, niti z Energetskim zakonom predpisanega Državnega razvojnega energetskega načrta, zato Republika Slovenija ni imela osnovnega strateškega dokumenta energetske politike, ki bi določal temeljne usmeritve državne energetske politike. Ministrstvo je v oktobru 2017 pričelo s postopki za pripravo Celovitega energetskega in podnebne načrta Republike Slovenije, ki ga je vlada sprejela 27. 2. 2020.

Računsko sodišče je od ministrstva zahtevalo predložitev odzivnega poročila, v katerem mora izkazati popravljalni ukrep za odpravo nesmotnosti glede manjkajoče predpisane vsebine strateških in izvedbenih dokumentov, in podalo priporočila za izboljšanje poslovanja. Priporočila se nanašajo na skrbnejšo pripravo ukrepov e-mobilnosti, proučitev možnosti normativne ureditve postavitve in uporabe storitev javne polnilne infrastrukture, ocenitev potrebnih vlaganj v omrežje v naslednjem desetletju in proučitev možnih virov financiranja potrebnih vlaganj ter proučitev ustreznosti obstoječih in uvedbe novih ukrepov za povečanje deleža obnovljivih virov energije v prometu. Ministrstvo je računskemu sodišču predložilo odzivno poročilo. Računsko sodišče je ocenilo, da je izkazani popravljalni ukrep zadovoljiv.



7.11 Politični sistem



7.11.1 Pravilnost financiranja volilne kampanje liste kandidatov DeSUS – Demokratična stranka upokojencev Slovenije na volitvah poslancev iz Republike Slovenije v Evropski parlament v letu 2019

Računsko sodišče je izvedlo revizijo pravilnosti financiranja volilne kampanje liste kandidatov DeSUS – Demokratična stranka upokojencev Slovenije za volitve poslancev iz Republike Slovenije v Evropski parlament v letu 2019, ki jo je organizirala politična stranka DeSUS – Demokratična stranka upokojencev Slovenije.

Cilja revizije sta bila izrek mnenja o pravilnosti poročanja v skladu z Zakonom o volilni in referendumski kampanji ter izrek mnenja o pravilnosti poslovanja v skladu z Zakonom o volilni in referendumski kampanji. Računsko sodišče je v reviziji tudi ugotovilo znesek delnega povračila stroškov volilne kampanje, do katerega je upravičen organizator volilne kampanje.

Računsko sodišče je o pravilnosti poročanja v skladu z Zakonom o volilni in referendumski kampanji politični stranki DeSUS – Demokratični stranki upokojencev Slovenije izreklo mnenje s pridržkom, ker med zbranimi sredstvi ni izkazala sredstev, ki jih je prenesla s svojega transakcijskega računa na poseben račun, in ker je med porabljenimi sredstvi izkazala stroške, ki niso stroški volilne kampanje.

Računsko sodišče je o pravilnosti poslovanja v skladu z Zakonom o volilni in referendumski kampanji politični stranki DeSUS – Demokratična stranka upokojencev Slovenije izreklo pozitivno mnenje.

7.11.2 Pravilnost financiranja volilne kampanje liste kandidatov Levica na volitvah poslancev iz Republike Slovenije v Evropski parlament v letu 2019

Računsko sodišče je izvedlo revizijo pravilnosti financiranja volilne kampanje liste kandidatov Levica za volitve poslancev iz Republike Slovenije v Evropski parlament v letu 2019, ki jo je organizirala politična stranka Levica.

Cilja revizije sta bila izrek mnenja o pravilnosti poročanja v skladu z Zakonom o volilni in referendumski kampanji ter izrek mnenja o pravilnosti poslovanja v skladu z Zakonom o volilni in referendumski kampanji. Računsko sodišče je v reviziji tudi ugotovilo znesek delnega povračila stroškov volilne kampanje, do katerega je upravičen organizator volilne kampanje.

Računsko sodišče je o pravilnosti poročanja v skladu z Zakonom o volilni in referendumski kampanji politični stranki Levica izreklo pozitivno mnenje.

Računsko sodišče je o pravilnosti poslovanja v skladu z Zakonom o volilni in referendumski kampanji politični stranki Levica izreklo pozitivno mnenje.



7.11.3 Pravilnost financiranja volilne kampanje liste kandidatov Lista Marjana Šarca na volitvah poslancev iz Republike Slovenije v Evropski parlament v letu 2019

Računsko sodišče je izvedlo revizijo pravilnosti financiranja volilne kampanje liste kandidatov Lista Marjana Šarca za volitve poslancev iz Republike Slovenije v Evropski parlament v letu 2019, ki jo je organizirala politična stranka Lista Marjana Šarca.

Cilja revizije sta bila izrek mnenja o pravilnosti poročanja v skladu z Zakonom o volilni in referendumski kampanji ter izrek mnenja o pravilnosti poslovanja v skladu z Zakonom o volilni in referendumski kampanji. Računsko sodišče je v reviziji tudi ugotovilo znesek delnega povračila stroškov volilne kampanje, do katerega je upravičen organizator volilne kampanje.

Računsko sodišče je o pravilnosti poročanja v skladu z Zakonom o volilni in referendumski kampanji politični stranki Lista Marjana Šarca izreklo pozitivno mnenje.



Računsko sodišče je o pravilnosti poslovanja v skladu z Zakonom o volilni in referendumski kampanji politični stranki Lista Marjana Šarca izreklo pozitivno mnenje.

Ne da bi razkritje vplivalo na izrečeni mnenji, je računsko sodišče opozorilo na brezplačno objavo oglasa politične stranke Lista Marjana Šarca v času volilne kampanje za volitve poslancev iz Republike Slovenije v Evropski parlament, ki je temeljila na občinskemu odloku občine.

Računsko sodišče ni zahtevalo predložitve odzivnega poročila, ker je politična stranka Lista Marjana Šarca že med revizijskim postopkom izvedla popravljane ukrepe.



7.11.4 Pravilnost financiranja volilne kampanje liste kandidatov Nova Slovenija – Krščanski demokrati na volitvah poslancev iz Republike Slovenije v Evropski parlament v letu 2019

Računsko sodišče je izvedlo revizijo pravilnosti financiranja volilne kampanje liste kandidatov Nova Slovenija – Krščanski demokrati za volitve poslancev iz Republike Slovenije v Evropski parlament v letu 2019, ki jo je organizirala politična stranka Nova Slovenija – Krščanski demokrati.

Cilja revizije sta bila izrek mnenja o pravilnosti poročanja v skladu z Zakonom o volilni in referendumski kampanji ter izrek mnenja o pravilnosti poslovanja v skladu z Zakonom o volilni in referendumski kampanji. Računsko sodišče je v reviziji tudi ugotovilo znesek delnega povračila stroškov volilne kampanje, do katerega je upravičen organizator volilne kampanje.

Računsko sodišče je o pravilnosti poročanja v skladu z Zakonom o volilni in referendumski kampanji politični stranki Nova Slovenija – Krščanski demokrati izreklo pozitivno mnenje.

Računsko sodišče je o pravilnosti poslovanja v skladu z Zakonom o volilni in referendumski kampanji politični stranki Nova Slovenija – Krščanski demokrati izreklo pozitivno mnenje.

Ne da bi razkritje vplivalo na izrečeni mnenji, je računsko sodišče opozorilo na brezplačno objavo oglasa politične stranke Nova Slovenija – Krščanski demokrati v času volilne kampanje za volitve poslancev iz Republike Slovenije v Evropski parlament, ki je temeljila na občinskem odloku.

Računsko sodišče ni zahtevalo predložitve odzivnega poročila, ker je politična stranka Nova Slovenija – Krščanski demokrati že med revizijskim postopkom izvedla popravljane ukrepe.

7.11.5 Pravilnost financiranja volilne kampanje liste kandidatov Stranka Alenke Bratušek na volitvah poslancev iz Republike Slovenije v Evropski parlament v letu 2019

Računsko sodišče je izvedlo revizijo pravilnosti financiranja volilne kampanje liste kandidatov Stranka Alenke Bratušek za volitve poslancev iz Republike Slovenije v Evropski parlament v letu 2019, ki jo je organizirala politična stranka Stranka Alenke Bratušek.

Cilja revizije sta bila izrek mnenja o pravilnosti poročanja v skladu z Zakonom o volilni in referendumski kampanji in izrek mnenja o pravilnosti poslovanja v skladu z Zakonom o volilni in referendumski kampanji. Računsko sodišče je v reviziji tudi ugotovilo znesek delnega povračila stroškov volilne kampanje, do katerega je upravičen organizator volilne kampanje.

Računsko sodišče je o pravilnosti poročanja v skladu z Zakonom o volilni in referendumski kampanji politični stranki Stranka Alenke Bratušek izreklo pozitivno mnenje.

Računsko sodišče je o pravilnosti poslovanja v skladu z Zakonom o volilni in referendumski kampanji politični stranki Stranka Alenke Bratušek izreklo pozitivno mnenje.

Ne da bi razkritje vplivalo na izrečeni mnenji, je računsko sodišče opozorilo na brezplačno objavo oglasa politične stranke Stranka Alenke Bratušek v času volilne kampanje za volitve poslancev iz Republike Slovenije v Evropski parlament, ki je temeljila na občinskemu odloku občine.

Računsko sodišče ni zahtevalo predložitve odzivnega poročila, ker je politična stranka Stranka Alenke Bratušek že med revizijskim postopkom izvedla popravljeni ukrep.





7.11.6 Pravilnost financiranja volilne kampanje liste kandidatov Socialni demokrati – SD na volitvah poslancev iz Republike Slovenije v Evropski parlament v letu 2019

Računsko sodišče je izvedlo revizijo pravilnosti financiranja volilne kampanje liste kandidatov Socialni demokrati – SD za volitve poslancev iz Republike Slovenije v Evropski parlament v letu 2019, ki jo je organizirala politična stranka Socialni demokrati.

Cilja revizije sta bila izrek mnenja o pravilnosti poročanja v skladu z Zakonom o volilni in referendumski kampanji ter izrek mnenja o pravilnosti poslovanja v skladu z Zakonom o volilni in referendumski kampanji. Računsko sodišče je v reviziji tudi ugotovilo znesek delnega povračila stroškov volilne kampanje, do katerega je upravičen organizator volilne kampanje.

Računsko sodišče je o pravilnosti poročanja v skladu z Zakonom o volilni in referendumski kampanji politični stranki Socialni demokrati izreklo pozitivno mnenje.

Računsko sodišče je o pravilnosti poslovanja v skladu z Zakonom o volilni in referendumski kampanji politični stranki Socialni demokrati izreklo pozitivno mnenje.



7.11.7 Pravilnost financiranja volilne kampanje liste kandidatov Slovenska demokratska stranka – SDS in SLS – Slovenska ljudska stranka na volitvah poslancev iz Republike Slovenije v Evropski parlament v letu 2019

Računsko sodišče je izvedlo revizijo pravilnosti financiranja volilne kampanje liste kandidatov Slovenska demokratska stranka – SDS in SLS – Slovenska ljudska stranka za volitve poslancev iz Republike Slovenije v Evropski parlament v letu 2019, ki jo je organizirala politična stranka Slovenska demokratska stranka.

Cilja revizije sta bila izrek mnenja o pravilnosti poročanja v skladu z Zakonom o volilni in referendumski kampanji ter izrek mnenja o pravilnosti poslovanja v skladu z Zakonom o volilni in referendumski kampanji. Računsko sodišče je v reviziji tudi ugotovilo znesek delnega povračila stroškov volilne kampanje, do katerega je upravičen organizator volilne kampanje.

Računsko sodišče je o pravilnosti poročanja v skladu z Zakonom o volilni in referendumski kampanji politični stranki Slovenska demokratska stranka izreklo mnenje s pridržkom, ker med zbranimi sredstvi ni izkazala drugih oblik prispevkov fizičnih oseb, med porabljenimi sredstvi je izkazala stroške, ki niso stroški volilne kampanje, med porabljenimi sredstvi ni izkazala stroškov, ki bi nastali, če ne bi prejela drugih oblik prispevkov fizične osebe za volilno kampanjo, med prispevki, ki so zbrani v nasprotju z Zakonom o volilni in referendumski kampanji, ni izkazala drugih oblik prispevkov pravne osebe in lokalne skupnosti in med neplačanimi obveznostmi ni izkazala neporavnanih obveznosti za plačilo DDV.

Računsko sodišče je o pravilnosti poslovanja v skladu z Zakonom o volilni in referendumski kampanji politični stranki Slovenska demokratska stranka izreklo mnenje s pridržkom, ker na posebnem transakcijskem računu za volilno kampanjo ni zbrala sredstev za plačilo DDV, s posebnega transakcijskega računa za volilno kampanjo je poravnala stroške, ki niso stroški volilne kampanje, s posebnega transakcijskega računa za volilno kampanjo ni poravnala neplačane obveznosti za DDV, s fizično osebo, ki je za stranko opravila storitev oddaje prostora v najem za namestitvev plakatov, ni sklenila pogodbe v pisni obliki, prispevkov pravne osebe in lokalne skupnosti ni nakazala v humanitarne namene in v Seznamu izdatkov je pri 3 izdatkih navedla napačnega izvajalca. Računsko sodišče ni moglo pridobiti ustreznih in zadostnih dokazov, na podlagi katerih bi bilo mogoče potrditi, da so bile storitve najema, tiska, namestitve in odstranitve giga panojev in uporaba fotografije za volilno kampanjo skladne z Zakonom o volilni in referendumski kampanji.

Politična stranka Slovenska demokratska stranka je med revizijskim postopkom deloma izvedla popravljani ukrep. Zato je računsko sodišče od politične stranke Slovenska demokratska stranka zahtevalo predložitev odzivnega poročila, v katerem je morala politična stranka izkazati nakazilo vseh prispevkov, ki so ji bili dani v nasprotju z Zakonom o volilni in referendumski kampanji, v humanitarne namene, kot so določeni v zakonu, ki ureja humanitarne organizacije.

Politična stranka Slovenska demokratska stranka je v predpisanem roku predložila odzivno poročilo. Računsko sodišče je v odzivnem poročilu izkazani ukrep ocenilo kot zadovoljiv.



7.11.8 Pravilnost financiranja volilne kampanje liste kandidatov Slovenska nacionalna stranka – SNS na volitvah poslancev iz Republike Slovenije v Evropski parlament v letu 2019

Računsko sodišče je izvedlo revizijo pravilnosti financiranja volilne kampanje liste kandidatov Slovenska nacionalna stranka – SNS za volitve poslancev iz Republike Slovenije v Evropski parlament v letu 2019, ki jo je organizirala politična stranka Slovenska nacionalna stranka.

Cilja revizije sta bila izrek mnenja o pravilnosti poročanja v skladu z Zakonom o volilni in referendumski kampanji ter izrek mnenja o pravilnosti poslovanja v skladu z Zakonom o volilni in referendumski kampanji. Računsko sodišče je v reviziji tudi ugotovilo znesek delnega povračila stroškov volilne kampanje, do katerega je upravičen organizator volilne kampanje.

Računsko sodišče je o pravilnosti poročanja v skladu z Zakonom o volilni in referendumski kampanji politični stranki Slovenska nacionalna stranka izreklo pozitivno mnenje.

Računsko sodišče je o pravilnosti poslovanja v skladu z Zakonom o volilni in referendumski kampanji politični stranki Slovenska nacionalna stranka izreklo mnenje s pridržkom.

Računsko sodišče ni moglo pridobiti ustreznih in zadostnih dokazov, na podlagi katerih bi bilo mogoče potrditi, da je bilo zbiranje sredstev politične stranke Slovenska nacionalna stranka za volilno kampanjo v primeru oglaševanja na LED-zaslonih skladno z Zakonom o volilni in referendumski kampanji.



7.11.9 Pravilnost financiranja volilne kampanje liste kandidatov Zeleni Slovenije na volitvah poslancev iz Republike Slovenije v Evropski parlament v letu 2019

Računsko sodišče je izvedlo revizijo pravilnosti financiranja volilne kampanje liste kandidatov Zeleni Slovenije za volitve poslancev iz Republike Slovenije v Evropski parlament v letu 2019, ki jo je organizirala politična stranka Zeleni Slovenije.

Cilja revizije sta bila izrek mnenja o pravilnosti poročanja v skladu z Zakonom o volilni in referendumski kampanji ter izrek mnenja o

pravilnosti poslovanja v skladu z Zakonom o volilni in referendumski kampanji. Računsko sodišče je v reviziji tudi ugotovilo znesek delnega povračila stroškov volilne kampanje, do katerega je upravičen organizator volilne kampanje.

Računsko sodišče je o pravilnosti poročanja v skladu z Zakonom o volilni in referendumski kampanji politični stranki Zeleni Slovenije izreklo mnenje s pridržkom, ker med zbranimi sredstvi ni izkazala drugih oblik prispevkov fizičnih oseb in ker je med porabljenimi sredstvi izkazala stroške, ki niso stroški volilne kampanje ali pa so nastali po volilni kampanji, ter jih izkazala v Seznamu izdatkov, obenem pa med njimi ni izkazala stroškov, ki se nanašajo na druge oblike prispevkov fizične osebe ter jih ni izkazala v Seznamu izdatkov.

Računsko sodišče je o pravilnosti poslovanja v skladu z Zakonom o volilni in referendumski kampanji politični stranki Zeleni Slovenije izreklo mnenje s pridržkom, ker je s posebnega transakcijskega računa za volilno kampanjo poravnala stroške, ki niso stroški volilne kampanje ali pa so nastali po volilni kampanji.

Ne da bi razkritje vplivalo na izrečeni mnenji, je računsko sodišče opozorilo na brezplačno objavo oglasa politične stranke Zeleni Slovenije v času volilne kampanje za volitve poslancev iz Republike Slovenije v Evropski parlament, ki je temeljila na odloku občine.

7.11.10 Pravilnost poslovanja politične stranke DeSUS – Demokratična stranka upokojencev Slovenije v letu 2018

Računsko sodišče je izvedlo revizijo pravilnosti poslovanja politične stranke DeSUS – Demokratična stranka upokojencev Slovenije v letu 2018.

Cilj revizije je bil izrek mnenja o pravilnosti poslovanja politične stranke DeSUS – Demokratična stranka upokojencev Slovenije v letu 2018. Računsko sodišče je preverjalo skladnost poslovanja politične stranke DeSUS – Demokratična stranka upokojencev Slovenije z Zakonom o političnih strankah in Zakonom o volilni in referendumski kampanji.

Računsko sodišče je o pravilnosti poslovanja politične stranke DeSUS – Demokratična stranka upokojencev Slovenije v letu 2018 izreklo pozitivno mnenje.

Računsko sodišče ni zahtevalo predložitve odzivnega poročila, ker je politična stranka DeSUS – Demokratična stranka upokojencev Slovenije



že med revizijskim postopkom izvedla popravljalni ukrep. Računsko sodišče je politični stranki podalo priporočilo za izboljšanje poslovanja.



7.11.11 Pravilnost poslovanja politične stranke Levica v letu 2018

Računsko sodišče je izvedlo revizijo pravilnosti poslovanja politične stranke Levica v letu 2018.

Cilj revizije je bil izrek mnenja o pravilnosti poslovanja politične stranke Levica v letu 2018. Računsko sodišče je preverjalo skladnost poslovanja politične stranke Levica z Zakonom o političnih strankah in Zakonom o volilni in referendumski kampanji.

Računsko sodišče je o pravilnosti poslovanja politične stranke Levica v letu 2018 izreklo mnenje s pridržkom, ker:

- prispevkov pravnih oseb, ki jih je pridobila v nasprotju z Zakonom o volilni in referendumski kampanji, ni nakazala v humanitarne namene, kot so določeni v zakonu, ki ureja humanitarne organizacije;
- je s transakcijskega računa za redno poslovanje v nasprotju z Zakonom o volilni in referendumski kampanji poravnala stroške volilnih kampanj za lokalne volitve;
- stroškov volilnih kampanj ni poravnala s pravega posebnega računa za volilno kampanjo, kot to določa Zakon o volilni in referendumski kampanji;
- v letnem poročilu ni razkrila podatkov o vseh posojilih, ki jih je prejela od Delavske hranilnice, d. d., Ljubljana, kot to določa Zakon o političnih strankah.

Poleg tega nismo mogli pridobiti ustreznih in zadostnih dokazov, na podlagi katerih bi bilo mogoče ugotoviti, ali je politična stranka Levica od izvajalke storitve prejela izredni popust kot drugo obliko nedovoljenega prispevka.

7.11.12 Pravilnost poslovanja politične stranke Lista Marjana Šarca v letu 2018

Računsko sodišče je izvedlo revizijo pravilnosti poslovanja politične stranke Lista Marjana Šarca v letu 2018.

Cilj revizije je bil izrek mnenja o pravilnosti poslovanja politične stranke Lista Marjana Šarca v letu 2018. Računsko sodišče je preverjalo skladnost poslovanja politične stranke Lista Marjana Šarca z Zakonom o političnih strankah in Zakonom o volilni in referendumski kampanji.

Računsko sodišče je o pravilnosti poslovanja politične stranke Lista Marjana Šarca v letu 2018 izreklo mnenje s pridržkom, ker:

- ni razkrila prispevka fizične osebe, ki je v skupnem znesku v letu 2018 presegal višino povprečne bruto mesečne plače na delavca v Republiki Sloveniji po podatkih Statističnega urada Republike Slovenije za preteklo leto;
- prispevkov, ki niso bili vplačani na predpisan način, ni nakazala najkasneje v 30 dneh od prejema v humanitarne namene, kot so določeni v zakonu, ki ureja humanitarne organizacije;
- prispevkov, ki jih je pridobila v nasprotju z Zakonom o volilni in referendumski kampanji, ni nakazala najkasneje v 30 dneh od prejema v humanitarne namene, kot so določeni v zakonu, ki ureja humanitarne organizacije;
- je s transakcijskega računa za redno poslovanje poravnala stroške volilne kampanje za lokalne volitve;
- je s posebnega transakcijskega računa za volitve poravnala stroške, ki ne sodijo med stroške volilne kampanje;
- je s posebnega transakcijskega računa za volitve v občinske oziroma mestne svete poravnala stroške volilne kampanje za volitve župana;
- v letnem poročilu ni razkrila podatkov o vseh posojilih, ki jih je prejela od fizičnih oseb in hranilnice.

Računsko sodišče od politične stranke Lista Marjana Šarca ni zahtevalo predložitve odzivnega poročila, ker je politična stranka že med revizijskim postopkom izvedla ustrezen popravljalni ukrep. Računsko sodišče je politični stranki podalo priporočilo za izboljšanje poslovanja.





7.11.13 Pravilnost poslovanja politične stranke Nova Slovenija – krščanski demokrati v letu 2018

Računsko sodišče je izvedlo revizijo pravilnosti poslovanja politične stranke Nova Slovenija – krščanski demokrati v letu 2018.

Cilj revizije je bil izrek mnenja o pravilnosti poslovanja politične stranke Nova Slovenija – krščanski demokrati v letu 2018. Računsko sodišče je preverjalo skladnost poslovanja politične stranke Nova Slovenija – krščanski demokrati z Zakonom o političnih strankah in Zakonom o volilni in referendumski kampanji.

Računsko sodišče je o pravilnosti poslovanja politične stranke Nova Slovenija – krščanski demokrati v letu 2018 izreklo mnenje s pridržkom, ker:

- prispevkov, ki niso bili vplačani na predpisan način, ni nakazala najkasneje v 30 dneh od prejema v humanitarne namene, kot so določeni v zakonu, ki ureja humanitarne organizacije;
- prispevkov, ki jih je pridobila v nasprotju z Zakonom o volilni in referendumski kampanji, ni nakazala najkasneje v 30 dneh od prejema v humanitarne namene, kot so določeni v zakonu, ki ureja humanitarne organizacije;
- s posebnega transakcijskega računa za lokalne volitve ni poravnala stroškov, ki sodijo med stroške volilne kampanje;
- skupna lista kandidatov za volitve v občinski svet ni imela skupnega organizatorja volilne kampanje, kot to določa Zakon o volilni in referendumski kampanji;
- v letnem poročilu ni razkrila podatkov o posojilu, ki ga je prejela od hranilnice;
- v letnem poročilu ni razkrila vseh podatkov o posojilu, ki ga je prejela od fizične osebe.

Računsko sodišče od politične stranke Nova Slovenija – krščanski demokrati ni zahtevalo predložitve odzivnega poročila, ker je politična stranka že med revizijskim postopkom izvedla popravljalni ukrep. Računsko sodišče je politični stranki podalo priporočilo za izboljšanje poslovanja.

7.11.14 Pravilnost poslovanja politične stranke Stranka Alenke Bratušek v letu 2018

Računsko sodišče je izvedlo revizijo pravilnosti poslovanja politične stranke Stranka Alenke Bratušek v letu 2018.

Cilj revizije je bil izrek mnenja o pravilnosti poslovanja politične stranke Stranka Alenke Bratušek v letu 2018. Računsko sodišče je preverjalo skladnost poslovanja politične stranke Stranka Alenke Bratušek z Zakonom o političnih strankah in Zakonom o volilni in referendumski kampanji.

Računsko sodišče je o pravilnosti poslovanja politične stranke Stranka Alenke Bratušek v letu 2018 izreklo mnenje s pridržkom, ker:

- prispevka pravne osebe, ki ga je pridobila v nasprotju z Zakonom o volilni in referendumski kampanji, ni nakazala v humanitarne namene, kot so določeni v zakonu, ki ureja humanitarne organizacije;
- sredstev za financiranje volilne kampanje skupne liste kandidatov ni prenesla na transakcijski račun za redno poslovanje organizatorja volilne kampanje ter
- je sredstva za financiranje volilne kampanje skupne liste kandidatov organizatorju volilne kampanje prenesla brez podlage v pisnem dogovoru.

Računsko sodišče ni zahtevalo predložitve odzivnega poročila, ker je politična stranka Stranka Alenke Bratušek že med revizijskim postopkom izvedla popravljalni ukrep.



7.11.15 Pravilnost poslovanja politične stranke Socialni demokrati v letu 2018

Računsko sodišče je izvedlo revizijo pravilnosti poslovanja politične stranke Socialni demokrati v letu 2018.

Cilj revizije je bil izrek mnenja o pravilnosti poslovanja politične stranke Socialni demokrati v letu 2018. Računsko sodišče je preverjalo skladnost poslovanja politične stranke Socialni demokrati z Zakonom o političnih strankah in Zakonom o volilni in referendumski kampanji.

Računsko sodišče je o pravilnosti poslovanja politične stranke Socialni demokrati v letu 2018 izreklo pozitivno mnenje.

Računsko sodišče ni zahtevalo predložitve odzivnega poročila, ker je politična stranka Socialni demokrati že med revizijskim postopkom



izvedla popravljalni ukrep. Računsko sodišče je politični stranki podalo priporočilo za izboljšanje poslovanja.



7.11.16 Pravilnost poslovanja politične stranke Slovenska demokratska stranka v letu 2018

Računsko sodišče je izvedlo revizijo pravilnosti poslovanja politične stranke Slovenska demokratska stranka v letu 2018.

Cilj revizije je bil izrek mnenja o pravilnosti poslovanja politične stranke Slovenska demokratska stranka v letu 2018. Računsko sodišče je preverjalo skladnost poslovanja politične stranke Slovenska demokratska stranka z Zakonom o političnih strankah in Zakonom o volilni in referendumski kampanji.

Računsko sodišče je o pravilnosti poslovanja politične stranke Slovenska demokratska stranka v letu 2018 izreklo mnenje s pridržkom, ker:

- prispevkov, ki jih je pridobila v nasprotju z Zakonom o političnih strankah, in prispevka, ki ga je pridobila v nasprotju z Zakonom o volilni in referendumski kampanji, najkasneje v 30 dneh od prejema ni nakazala v humanitarne namene, kot so določeni v zakonu, ki ureja humanitarne organizacije;
- v letnem poročilu na obrazcu Seznam prispevkov fizičnih oseb ni poročala o prispevku fizične osebe, čeprav znesek vseh nakazil te fizične osebe v letu 2018 za redno poslovanje stranke presega višino povprečne bruto mesečne plače na delavca v Republiki Sloveniji po podatkih Statističnega urada Republike Slovenije za preteklo leto;
- v letnem poročilu ni razkrila vseh prispevkov fizičnih oseb, ki v skupnem znesku presegajo višino povprečne bruto mesečne plače na delavca v Republiki Sloveniji po podatkih Statističnega urada Republike Slovenije;
- stroška volilne kampanje za volitve v občinske svete ni plačala s posebnega računa za volilno kampanjo za volitve v občinske svete do njegovega zaprtja;
- je s posebnega računa za volilno kampanjo za volitve v občinske svete poravnala strošek, za katerega ni izkazano, da se nanaša na dogodek, povezan z volilno kampanjo;
- skupna lista kandidatov za volitve v občinski svet Občine Zavrč ni imela skupnega organizatorja volilne kampanje, kot to določa Zakon o volilni in referendumski kampanji;
- v letnem poročilu za leto 2018 ni razkrila točnih podatkov o obrestni meri posojil;

- pri fizični osebi je v letu 2017 najela posojilo v višini 450.000 EUR, ki je presegalo 10-kratno povprečno bruto mesečno plačo na delavca v Republiki Sloveniji po podatkih Statističnega urada Republike Slovenije za leto 2016; v letu 2018 je zaradi razveze posojilne pogodbe vrnila prvi obrok prejetega posojila v višini 150.000 EUR;
- najela je posojilo pri gospodarski družbi, ki ni banka ali hranilnica; posojilo je v celoti vrnila v letu 2018.

V reviziji pa nismo mogli pridobiti ustreznih in zadostnih dokazov, na podlagi katerih bi bilo mogoče potrditi, da:

- je bil prispevek fizične osebe vplačan s kreditnim plačilom ali direktno obremenitvijo v breme plačilnega računa plačnika prek bank, hranilnic ali drugih pravnih oseb, ki v skladu s predpisi urejajo plačilne storitve;
- so izkazani odhodki v letnem poročilu navedeni v pravilni višini, saj so bili višji, kot je prikazano v letnem poročilu;
- pri prihodkih od najemnin ne gre za prispevke evroposlancev, ki bi v skupnem znesku v letu, za katero se dela letno poročilo stranke, presegali 10-kratnik povprečne bruto mesečne plače, zaradi česar bi morala stranka prispevke, ki so ji bili dani v nasprotju z Zakonom o političnih strankah, najkasneje v 30 dneh od prejema nakazati v humanitarne namene, kot so določeni v zakonu, ki ureja humanitarne organizacije;
- pri prodaji deleža v gospodarski družbi pogodbena vrednost ni bila višja od dejanske tržne vrednosti deleža, s čimer bi pridobila nedovoljeni prispevek pravne osebe, ki bi ga morala v 30 dneh od prejema nakazati v humanitarne namene, kot so določeni v zakonu, ki ureja humanitarne organizacije.

Računsko sodišče ni zahtevalo predložitve odzivnega poročila, ker je politična stranka Slovenska demokratska stranka že med revizijskim postopkom izvedla popravljalni ukrep. Računsko sodišče je politični stranki podalo tudi priporočili za izboljšanje poslovanja.



7.11.17 Pravilnost poslovanja politične stranke Stranka modernega centra v letu 2018

Računsko sodišče je izvedlo revizijo pravilnosti poslovanja politične stranke Stranka modernega centra v letu 2018.

Cilj revizije je bil izrek mnenja o pravilnosti poslovanja politične stranke Stranka modernega centra v letu 2018. Računsko sodišče je preverjalo skladnost poslovanja politične stranke Stranka modernega centra z Zakonom o političnih strankah in Zakonom o volilni in referendumski kampanji.

Računsko sodišče je o pravilnosti poslovanja politične stranke Stranka modernega centra v letu 2018 izreklo pozitivno mnenje.

Računsko sodišče od politične stranke Stranka modernega centra ni zahtevalo predložitve odzivnega poročila, ker je politična stranka že med revizijskim postopkom izvedla popravljalni ukrep.



7.11.18 Pravilnost poslovanja politične stranke Slovenska nacionalna stranka v letu 2018

Računsko sodišče je izvedlo revizijo pravilnosti poslovanja politične stranke Slovenska nacionalna stranka v letu 2018.

Cilj revizije je bil izrek mnenja o pravilnosti poslovanja politične stranke Slovenska nacionalna stranka v letu 2018. Računsko sodišče je preverjalo skladnost poslovanja politične stranke Slovenska nacionalna stranka z Zakonom o političnih strankah in Zakonom o volilni in referendumski kampanji.

Računsko sodišče je o pravilnosti poslovanja politične stranke Slovenska nacionalna stranka v letu 2018 izreklo mnenje s pridržkom, ker:

- prispevkov pravnih oseb, ki jih je pridobila v nasprotju z Zakonom o volilni in referendumski kampanji, ni nakazala v humanitarne namene, kot so določeni v zakonu, ki ureja humanitarne organizacije;
- je s transakcijskega računa za redno poslovanje v nasprotju z Zakonom o volilni in referendumski kampanji poravnala stroške lokalnih volitev;
- stroškov volilnih kampanj ni poravnala iz pravega posebnega računa za volilno kampanjo, kot določa Zakon o volilni in referendumski kampanji.

Poleg tega nismo mogli pridobiti ustreznih in zadostnih dokazov, na podlagi katerih bi bilo mogoče potrditi, da:

- je bilo zbiranje prispevkov politične stranke Slovenska nacionalna stranka v primeru oglaševanja na LED-zaslonih skladno z Zakonom o političnih strankah in z Zakonom o volilni in referendumski kampanji;
- so bile storitve zakupa zunanjih oglasnih površin ter storitve oglaševanja, digitalne storitve in storitve plakativiranja opravljene skladno z Zakonom o volilni in referendumski kampanji.

Računsko sodišče ni zahtevalo predložitve odzivnega poročila, ker je politična stranka Slovenska nacionalna stranka že med revizijskim postopkom izvedla popravljalni ukrep. Računsko sodišče je politični stranki podalo tudi priporočili za izboljšanje poslovanja.

7.11.19 Pravilnost poslovanja politične stranke

Dobra država v letu 2019

Računsko sodišče je izvedlo revizijo pravilnosti poslovanja politične stranke Dobra država v letu 2019.

Cilj revizije je bil izrek mnenja o pravilnosti poslovanja politične stranke Dobra država v letu 2019. Računsko sodišče je preverjalo skladnost poslovanja politične stranke Dobra država z Zakonom o političnih strankah in Zakonom o volilni in referendumski kampanji.

Računsko sodišče je o pravilnosti poslovanja politične stranke Dobra država v letu 2019 izreklo pozitivno mnenje.

Računsko sodišče je politični stranki Dobra država podalo priporočili za izboljšanje poslovanja.

Računsko sodišče ni zahtevalo predložitve odzivnega poročila, ker je politična stranka Dobra država že med revizijskim postopkom izvedla popravljana ukrepa.





7.11.20 Pravilnost poslovanja politične stranke Piratska stranka Slovenije v letu 2019

Računsko sodišče je izvedlo revizijo pravilnosti poslovanja politične stranke Piratska stranka Slovenije v letu 2019.

Cilj revizije je bil izrek mnenja o pravilnosti poslovanja politične stranke Piratska stranka Slovenije v letu 2019. Računsko sodišče je preverjalo skladnost poslovanja politične stranke Piratska stranka Slovenije z Zakonom o političnih strankah in Zakonom o volilni in referendumski kampanji.

Računsko sodišče je o pravilnosti poslovanja politične stranke Piratska stranka Slovenije v letu 2019 izreklo pozitivno mnenje.

Računsko sodišče je politični stranki Piratska stranka Slovenije podalo priporočilo za izboljšanje poslovanja.



7.11.21 Pravilnost poslovanja politične stranke Slovenska ljudska stranka v letu 2019

Računsko sodišče je izvedlo revizijo pravilnosti poslovanja politične stranke Slovenska ljudska stranka v letu 2019.

Cilj revizije je bil izrek mnenja o pravilnosti poslovanja politične stranke Slovenska ljudska stranka v letu 2019. Računsko sodišče je preverjalo skladnost poslovanja politične stranke Slovenska ljudska stranka z Zakonom o političnih strankah in Zakonom o volilni in referendumski kampanji.

Računsko sodišče je o pravilnosti poslovanja politične stranke Slovenska ljudska stranka v letu 2019 izreklo pozitivno mnenje.



7.11.22 Pravilnost poslovanja politične stranke Zeleni Slovenije v letu 2019

Računsko sodišče je izvedlo revizijo pravilnosti poslovanja politične stranke Zeleni Slovenije v letu 2019.

Cilj revizije je bil izrek mnenja o pravilnosti poslovanja politične stranke Zeleni Slovenije v letu 2019. Računsko sodišče je preverjalo skladnost poslovanja politične stranke Zeleni Slovenije z Zakonom o političnih strankah in Zakonom o volilni in referendumski kampanji. Računsko sodišče je o pravilnosti poslovanja politične stranke Zeleni Slovenije v letu 2019 izreklo mnenje s pridržkom, ker v letnem poročilu ni razkrila

podatkov o vseh posojilih, ki jih je prejela od banke, kot to določata Zakon o političnih strankah in Pravilnik o vsebini in načinu predložitve letnega poročila političnih strank.

Računsko sodišče je politični stranki Zeleni Slovenije podalo priporočilo za izboljšanje poslovanja.

7.12 Socialni sistem



7.12.1 Računovodski izkazi in pravilnost poslovanja Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije v letu 2018

Računsko sodišče je izvedlo revizijo računovodskih izkazov in pravilnosti poslovanja Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije, ki je nosilec in izvajalec obveznega pokojninskega in invalidskega zavarovanja na podlagi medgeneracijske solidarnosti.

Cilja revizije sta bila izrek mnenja o računovodskih izkazih zavoda za leto 2018, razen dela terjatev do zavezancev za neplačane prispevke za pokojninsko in invalidsko zavarovanje in z njimi povezanih neplačanih prihodkov ter nerazporejenih plačil dajatev, za katere je evidence vodila Finančna uprava Republike Slovenije, in izrek mnenja o pravilnosti poslovanja zavoda v letu 2018.

Računsko sodišče je o računovodskih izkazih zavoda za leto 2018, z omejitvijo iz prejšnjega odstavka, izreklo pozitivno mnenje, ker meni, da revidirani računovodski izkazi v vseh pomembnih pogledih pravilno prikazujejo stanje sredstev in obveznosti do virov sredstev zavoda na dan 31. 12. 2018 ter prihodke in odhodke oziroma prejeme in izdatke zavoda za tedaj končano leto.

O poslovanju zavoda v letu 2018 je računsko sodišče izreklo mnenje s pridržkom, ker je ugotovilo, da je zavod v nasprotju z Zakonom o delovnih razmerjih zaposlil javnega uslužbenca na delovno mesto, za katero ni izpolnjeval pogoja zahtevane izobrazbe, in za opravljanje študentskega dela sklenil pogodbo civilnega prava, čeprav so obstajali elementi delovnega razmerja. Za iste naloge je javnemu uslužbencu poleg povečanega obsega dela plačal tudi 946 EUR za delo preko polnega



delovnega časa ter s tem ravnal v nasprotju z Uredbo o delovni uspešnosti iz naslova povečanega obsega dela za javne uslužbenke, 2 javnima uslužbencema je v nasprotju z Aneksom h Kolektivni pogodbi za gospodarske dejavnosti v Republiki Sloveniji in Zakonom za uravnoteženje javnih financ povrnil preveč stroškov prevoza na delo in z dela v skupnem znesku 496 EUR. V nasprotju z Zakonom o pokojninskem in invalidskem zavarovanju in Zakonom o matični evidenci zavarovancev in uživalcev pravic iz pokojninskega in invalidskega zavarovanja v matični evidenci zavarovancev in upokojitvenem postopku ter v matični evidenci uživalcev pravic, v matični evidenci o izplačilih prejemkov in v evidenci o podanih izvedenskih mnenjih ni zagotovil pravih in popolnih podatkov, ki vplivajo ali bi lahko vplivali na odmero pokojnine, ter je zato v najmanj 34 primerih nepravilno določil in izplačal pokojnino. Pri transferih nepridobitnim organizacijam in ustanovam v 2 primerih v skupnem znesku 3.277 EUR ni ravnal v skladu s Sklepom o merilih in postopku za določanje višine sredstev za kritje stroškov prilagoditve prostorov in delovnih sredstev ter usposabljanja za ohranitev zaposlitve delovnega invalida. Pri nabavi materiala, storitev in osnovnih sredstev v znesku najmanj 149.247 EUR je zavod ravnal v nasprotju z Zakonom o javnem naročanju. V nasprotju z Zakonom o javnih uslužbencih je plačal račune v skupnem znesku 788 EUR za preventivno cepljenje zaposlenih proti sezonski gripi. Kot dolžnikov dolžnik ni vložil ugovora na sklep o izvršbi, zaradi česar je bil bremenjen račun zavoda za znesek 15.006 EUR. V nasprotju z Zakonom o pokojninskem in invalidskem zavarovanju pa je porabil 193.000 EUR sredstev za rekreativno, športno in kulturno dejavnost upokojencev in delovnih invalidov.

Zavod med revizijskim postopkom ni odpravil vseh ugotovljenih nepravilnosti, zato je računsko sodišče zahtevalo predložitev odzivnega poročila. Zavodu je podalo tudi priporočilo za izboljšanje poslovanja. Porevizijsko poročilo bo izdano v letu 2021.

7.13 Znanost



7.13.1 Pravilnost poslovanja Centra vesoljskih tehnologij Hermana Potočnika Noordunga

Računsko sodišče je izvedlo revizijo poslovanja Centra vesoljskih tehnologij Hermana Potočnika Noordunga v letu 2018. Cilj revizije je bil izrek mnenja o pravilnosti poslovanja zavoda v letu 2018.

O poslovanju zavoda v letu 2018 je računsko sodišče izreklo mnenje s pridržkom, ker je ugotovilo, da je zavod pri nabavi storitev in osnovnih sredstev v znesku 68.227 EUR ravnal v nasprotju s predpisi o javnem naročanju ter sklenjeno pogodbo. Vodilnima delavcema je za službeni potovanji v tujino izplačal dnevnice v nasprotju z Uredbo o povračilu stroškov za službena potovanja v tujino, dijaku pa previsoko nagrado za praktično usposabljanje z delom v skupnem znesku 500 EUR. K ceniku urnih postavk za plačilo študentskega dela ni pridobil soglasja sveta zavoda, z nekaterimi najemniki pa ni sklenil pogodb o oddaji prostorov v uporabo.

Zavod je med revizijskim postopkom sprejel popravljalne ukrepe za odpravo razkritih nepravilnosti, zato računsko sodišče ni zahtevalo predložitve odzivnega poročila.





7.14 Mednarodne zadeve

7.14.1 Sodelovanje med Republiko Slovenijo in Rusko federacijo na področjih kulture, znanosti in izobraževanja



Računsko sodišče je izvedlo revizijo uspešnosti Vlade Republike Slovenije, Ministrstva za zunanje zadeve (MZZ), Ministrstva za kulturo (MK) in Ministrstva za izobraževanje, znanost in šport (MIZŠ) v obdobju od 1. 1. 2010 do 31. 12. 2019 pri doseganju ciljev, opredeljenih v Sporazumu med Vlado Republike Slovenije in Vlado Ruske federacije o sodelovanju v kulturi, znanosti in izobraževanju ter Sporazumu med Vlado Republike Slovenije in Vlado Ruske federacije o ustanovitvi in delovanju znanstveno-kulturnih centrov, to je na področju sodelovanja med Republiko Slovenijo in Rusko federacijo na področjih kulture, znanosti in izobraževanja.

Republika Slovenija je imela na področjih kulture, znanosti in izobraževanja konec leta 2019 sklenjenih 51 mednarodnih pogodb oziroma bilateralnih sporazumov. Po vstopu v Evropsko unijo Republika Slovenija ne sklepa več novih sporazumov o sodelovanju na področjih kulture, znanosti in izobraževanja s članicami Evropske unije, razen s sosednjimi državami. Republika Slovenija je imela konec leta 2019 v tujini odprta 2 znanstveno-kulturna centra, in sicer na Dunaju in v Berlinu.

Računsko sodišče je revizijo izvedlo kot drugo vzporedno revizijo v sodelovanju z Računsko komoro Ruske federacije na podlagi v letu 2006 podpisanega Memoranduma o soglasju o sodelovanju med Računskim sodiščem Republike Slovenije in Računsko komoro Ruske federacije.

Po mnenju računskega sodišča so bili vlada, MZZ, MK in MIZŠ sicer dovolj uspešni pri doseganju ciljev, opredeljenih v obeh navedenih sporazumih, oziroma pri izvedbi aktivnosti, bi pa predvsem na področju spremljanja izvedenih aktivnosti lahko bili bolj sistematični oziroma bi lahko bolj celovito spremljali izvedene aktivnosti, saj je to pomembno ne le za spremljanje in ocenjevanje doseganja ciljev, temveč tudi za oceno sodelovanja med obema državama. Nekateri cilji, ki so bili dogovorjeni med vladama obeh držav, so bili zelo splošni in niso bili vedno merljivi, saj so vsebovali predvsem načelne zaveze k podpori in spodbujanju sodelovanja, zato je računsko sodišče njihovo uresničevanje preverilo na podlagi dejansko izvedenih aktivnosti. Glede tistih aktivnosti, ki so

bile načrtovane kot konkretni dogodki, pa je računsko sodišče v reviziji ugotovilo, da so bile uresničene.

Sporazuma določata, da si bosta državi prizadevali za sodelovanje na področjih kulture, znanosti in izobraževanja. Dodatno Sporazum med Vlado Republike Slovenije in Vlado Ruske federacije o ustanovitvi in delovanju znanstveno-kulturnih centrov določa še ustanovitev Ruskega znanstveno-kulturnega centra v Ljubljani in možnost ustanovitve znanstveno-kulturnega centra Republike Slovenije v Moskvi. Ruska federacija je center v Republiki Sloveniji ustanovila v letu 2011. Republika Slovenija pa zaradi ocene stroškov ustanovitve in delovanja centra, omejenih razpoložljivih sredstev ter zaradi zadovoljive podpore sodelovanju in izvajanju aktivnosti s strani Veleposlaništva Republike Slovenije v Moskvi centra zaenkrat še ni ustanovila.

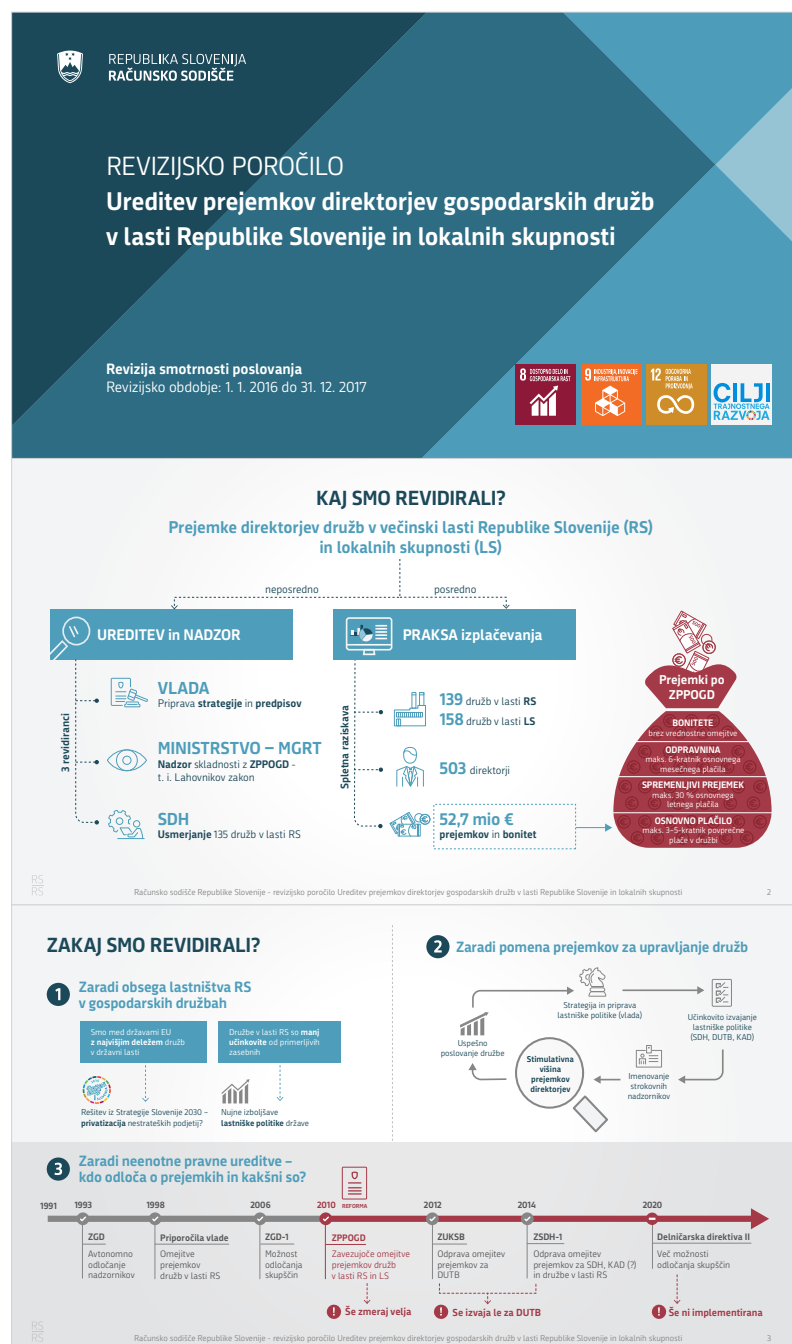
Za izvajanje obeh sporazumov sta Republika Slovenija in Ruska federacija sprejemali medvladne programe. Za usklajevanje medvladnih programov z Rusko federacijo je odgovorno MZZ, ki v sodelovanju z MK in MIZŠ koordinira usklajevanje z Rusko federacijo. Medvladni program potrdi vlada.

Računsko sodišče je ugotovilo, da so MK in MIZŠ ter drugi subjekti izvajali aktivnosti, s katerimi so uresničevali večino ciljev, določenih v medvladnih programih, vendar pa nekateri cilji, predvsem tisti, povezani s sodelovanjem med subjekti obeh držav, niso bili uresničeni. V obdobju, na katero se nanaša revizija, je bilo za izvajanje obeh sporazumov porabljen vsaj 2.518.000 EUR proračunskih sredstev.

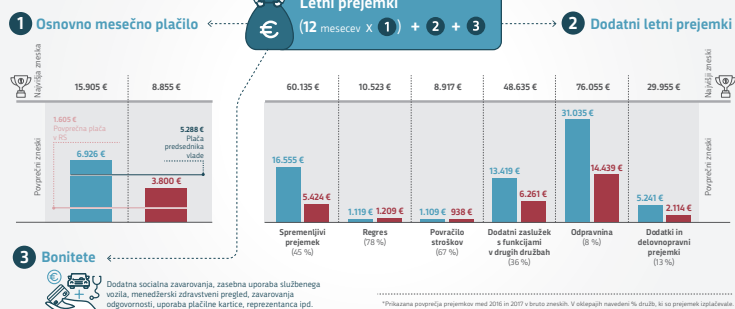
Za spremljanje izvajanja obeh sporazumov sta odgovorna predvsem MK in MIZŠ, v okviru katerih izvajanje aktivnosti spremljajo posamezne notranje organizacijske enote, ki pokrivajo oziroma so zadolžene za posamezna področja delovanja ministrstev, ni pa celovitega in sistematičnega spremljanja izvajanja obeh sporazumov na ravni ministrstev. Tudi MZZ ne spremlja celovito in sistematično sodelovanja med Republiko Slovenijo in Rusko federacijo na podlagi obeh sporazumov, se pa z realizacijo seznanja v okviru dnevne komunikacije, prek letnih poročil, prek posebnih poročil, pripravljenih za namene bilateralnih srečanj, in na zasedanjih mešanih komisij. Vlada se je z realizacijo sporazumov seznanjala le ob sprejemanju medvladnih programov, za potrjevanje katerih je pristojna.

Računsko sodišče je vladi, MZZ, MK in MIZŠ podalo več priporočil, ni pa zahtevalo predložitve odzivnega poročila. MK in MIZŠ sta med revizijskim postopkom izvedla tudi nekaj ukrepov za izboljšanje uspešnosti poslovanja na področju revizije.

PRILOGA I. OBJAVLJENE NFOGRAFIKE V LETU 2020

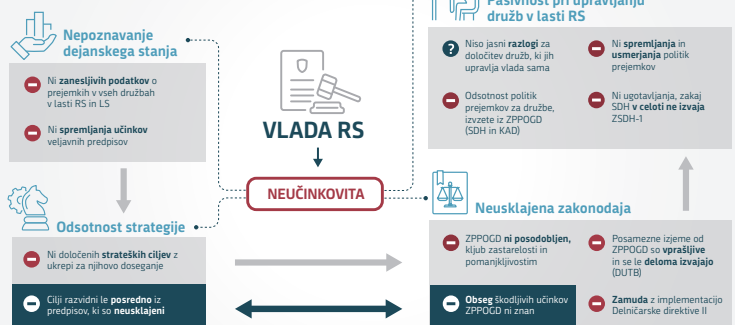


PODATKI O PREJEMKIH DIREKTORJEV*

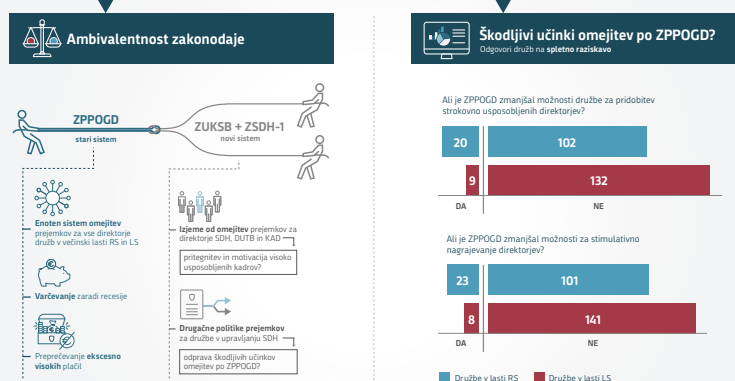


Računsko sodišče Republike Slovenije - revizijsko poročilo Ureditev prejemkov direktorjev gospodarskih družb v lasti Republike Slovenije in lokalnih skupnosti

UREDITEV PREJEMKOV DIREKTORJEV



Računsko sodišče Republike Slovenije - revizijsko poročilo Ureditev prejemkov direktorjev gospodarskih družb v lasti Republike Slovenije in lokalnih skupnosti



Računsko sodišče Republike Slovenije - revizijsko poročilo Ureditev prejemkov direktorjev gospodarskih družb v lasti Republike Slovenije in lokalnih skupnosti

NADZOR PREJEMKOV DIREKTORJEV PO ZPPOGD



Računsko sodišče Republike Slovenije - revizijsko poročilo Ureditev prejemkov direktorjev gospodarskih družb v lasti Republike Slovenije in lokalnih skupnosti

PREJEMKI DIREKTORJEV DRUŽB V UPRAVLJANJU SDH

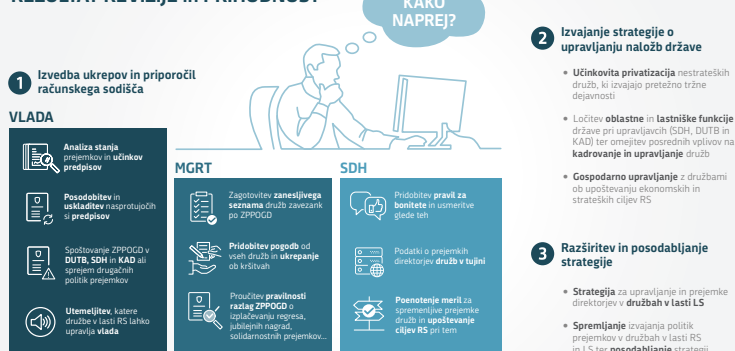


RAČUNSKO SODIŠČE REPUBLIKE SLOVENIJE

Računsko sodišče Republike Slovenije - revizijsko poročilo Ureditev prejemkov direktorjev gospodarskih družb v lasti Republike Slovenije in lokalnih skupnosti

8

REZULTAT REVIZIJE in PRIHODNOST



RAČUNSKO SODIŠČE REPUBLIKE SLOVENIJE

Računsko sodišče Republike Slovenije - revizijsko poročilo Ureditev prejemkov direktorjev gospodarskih družb v lasti Republike Slovenije in lokalnih skupnosti

9



REVIZIJSKO POROČILO Regionalni razvoj

Revizija smotnosti poslovanja
Revizijsko obdobje: 1. 1. 2014 do 31. 12. 2017



Regionalni razvoj

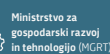
**Zakon o spodbujanju
skladnega regionalnega razvoja**
določa, da so za načrtovanje regionalne
politike in izvajanje nalog regionalnega
razvoja pristojni država in občine.

V reviziji smo presojali
učinkovitost revidirancev pri
vodenju regionalnega razvoja

Oblikovanje regionalne politike



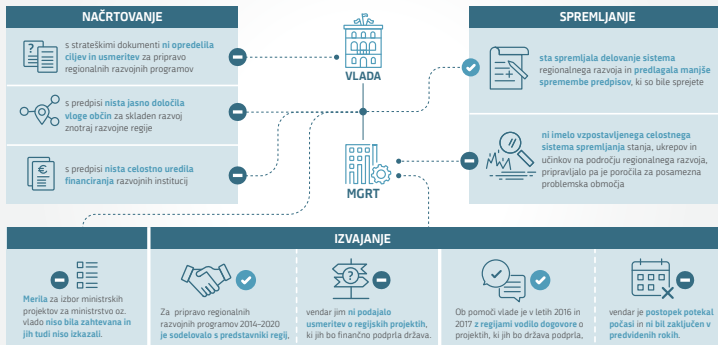
REVIDIRANCI



Računsko sodišče Republike Slovenije - revizijsko poročilo Regionalni razvoj

2

Vlada in Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo



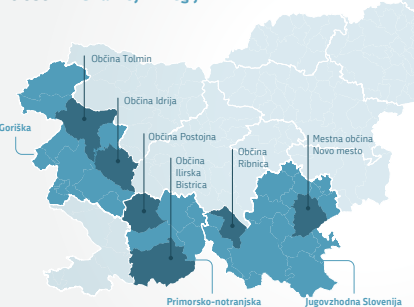
RIS

Računsko sodišče Republike Slovenije - revizijsko poročilo Regionalni razvoj

3

Občine

V revizijski pregled je bilo vključenih
6 občin iz 3 razvojnih regij



Načrtovanje regionalne politike

- ✓ Občine so v svojih strateških dokumentih določile nekaj ciljev, ki se posredno navezujejo na regionalni razvoj.
- ✗ niso pa neposredno določile ciljev občine na področju regionalnega razvoja.
- ✓ Občine so sodelovale pri pripravi regionalnih razvojnih programov, pri določanju ciljev na ravni razvojnih regij in podale svoje predloge projektov.
- ✗ vendar ti predlogi večinoma niso izhajali iz širšega vidika skladnega razvoja razvojne regije, ampak iz neposrednih potreb občine predlagateljice.

CILJI

Računsko sodišče Republike Slovenije - revizijsko poročilo Regionalni razvoj

4

Občine | Izvajanje nalog

Usmerjanje razvojnih institucij

- Občine so podpirale delo razvojnih institucij v smeri regionalnosti.
- niso pa usmerjale dela razvojnih institucij v smeri skladnega razvoja oziroma zmanjševanja razlik znotraj razvojne regije.
- Občine so finančno podprle malo projektov razvojnih institucij, ki bi jih po kriterijih računskega sodišča lahko označili kot regijske projekte. Večinoma so skupno podpirale projekte, ki jih sistemsko sofinancira država.
- Ureditev sofinanciranja razvojnih institucij je razmeroma jasno določena za splošne naloge in za projekte v okviru dogovorov za razvoj regij.
- ni pa določen način financiranja drugih tekočih ali projektnih aktivnosti razvojnih institucij s področja regionalnega razvoja. Za financiranje teh so nekatere občine z razvojnimi institucijami sklepele neposredne pogodbe.

Nadziranje razvojnih institucij

- Glavna oblika nadzora razvojne institucije je bila sodelovanje občine pri potrjevanju letnega programa dela in letnega poročila razvojne institucije, pri tem je bil vpliv posamezne občine odvisen od deleža njenih glasovalnih pravic v posamezni razvojni instituciji, ti deleži pa niso nujno enaki deležem števila občanov v regiji.
- Občine med več razvojnimi organizacijami v razvojni regiji niso razmejile osnovnih oziroma splošnih razvojnih nalog in tako niso ustrezno zmanjšale tveganja za podvajanje teh nalog.

RIS
Računsko sodišče Republike Slovenije - revizijsko poročilo Regionalni razvoj 5

Ključne pomanjkljivosti pri vodenju regionalnega razvoja

Vlada in Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo:

s strateškimi in programskimi dokumenti nista dala jasnih in pravočasnih usmeritev, katere regijske vsebine in s tem projekte bo država finančno podprla

s predpisi nista jasno določila vloge občin za skladen razvoj znotraj razvojne regije

s predpisi nista celostno uredila financiranja razvojnih institucij

Občine:

niso delovale v smeri skladnega razvoja znotraj razvojne regije

MNENJE RAČUNSKEGA SODIŠČA

- Vlada Republike Slovenije in Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo** sta bila delno učinkovita pri vodenju regionalnega razvoja.
- Občine** - Občina Tolmin, Občina Idrija, Občina Pustinja, Občina Ilirska Bistrica, Mestna občina Novo mesto in Občina Ribnica so bile delno učinkovite pri vodenju regionalnega razvoja.

RIS
Računsko sodišče Republike Slovenije - revizijsko poročilo Regionalni razvoj 6

Zahteve

Računsko sodišče je podalo zahtevo za izvedbo popravilnega ukrepa:

- Vlada Republike Slovenije** mora izkazati načrt aktivnosti za opredelitev ciljev in usmeritev regionalne politike.

Priporočila

Računsko sodišče je podalo 15 priporočil, med drugim tudi, da:

Vlada Republike Slovenije	Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo	Občine
pripravi predpise, tako da bodo za občine celostno določali pravila financiranja razvojnih institucij	za regijske projekte zahteva, da temeljijo na analizah celotnega območja razvojne regije	določijo cilje občine na področju regionalne politike
zagotovi organu za regionalno politiko dostop do informacijskega sistema kohezijske politike	prilaga večletni program regionalne politike	podpirajo regijske projekte, ki so usmerjeni k zmanjševanju razvojnih razlik v razvojni regiji
poskrbi za usklajenost treh politik: evropske kohezijske politike, politike na področju lokalne samouprave ter politike skladnega razvoja regij		prilaga analize stanja na celotnem območju razvojne regije

RIS
Računsko sodišče Republike Slovenije - revizijsko poročilo Regionalni razvoj 7



REVIZIJSKO POROČILO

Sodelovanje med Republiko Slovenijo in Rusko federacijo na področjih kulture, znanosti in izobraževanja

Revizija smotnosti poslovanja
Revizijsko obdobje: 1. 1. 2010 do 31. 12. 2019



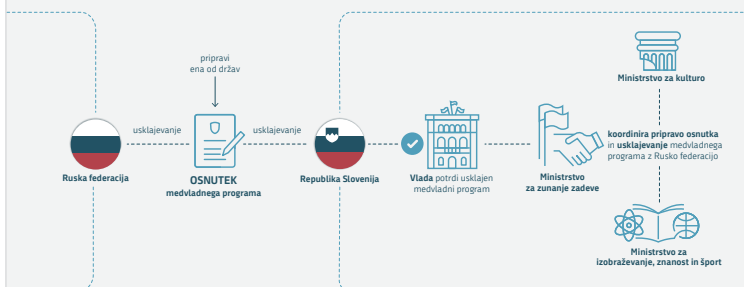
Sodelovanje se izvaja na podlagi dveh sporazumov med Vlado Republike Slovenije in Vlado Ruske federacije



Računsko sodišče Republike Slovenije - revizijsko poročilo Sodelovanje med Republiko Slovenijo in Rusko federacijo na področjih kulture, znanosti in izobraževanja

2

Sprejemanje medvladnih programov



Računsko sodišče Republike Slovenije - revizijsko poročilo Sodelovanje med Republiko Slovenijo in Rusko federacijo na področjih kulture, znanosti in izobraževanja

3

Izvajanje sodelovanja



Skupaj porabljeno vsaj 2,5 milijona € proračunskih sredstev



Računsko sodišče Republike Slovenije - revizijsko poročilo Sodelovanje med Republiko Slovenijo in Rusko federacijo na področjih kulture, znanosti in izobraževanja

4

Spremljanje sodelovanja



RS
RS

Računsko sodišče Republike Slovenije - revizijsko poročilo Sodelovanje med Republiko Slovenijo in Rusko federacijo na področjih kulture, znanosti in izobraževanja

5

MNENJE RAČUNSKEGA SODIŠČA



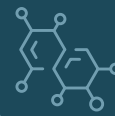
Revidiranci so bili **dovolj uspešni** pri doseganju ciljev, opredeljenih v obeh sporazumih, oziroma pri izvedbi aktivnosti



Predvsem na področju spremljanja izvedenih aktivnosti bi revidiranci **lahko bili bolj sistematični**



Gre za drugo vzporedno revizijo z Računsko komoro Ruske federacije



Računsko sodišče je revidirancem podalo več priporočil.

RS
RS

Računsko sodišče Republike Slovenije - revizijsko poročilo Sodelovanje med Republiko Slovenijo in Rusko federacijo na področjih kulture, znanosti in izobraževanja

6

REVIZIJSKO POROČILO

Udejanjanje e-mobilnosti

Revizija smotrnosti/učinkovitosti poslovanja
Revizijsko obdobje: 1. 1. 2016 do 30. 6. 2019



Cilji RS glede toplogrednih plinov

Zaustaviti rast emisij prometa,
da se ne bodo povečale za več kot 18 %
(oziroma 12 % po Celovitem nacionalnem energetske
m in podnebne našturt Republike Slovenije) do leta 2030
glede na leto 2005

- toplogredni plini

2/3 energetika, industrija, kmetijstvo, odpadki, drugi sektorji

$\frac{1}{3}$ promet

35 %	65 %
tovorni letalski železniški	osebna vozila

UKREPI

Eden izmed ukrepov za doseganje okoljskih ciljev glede toplogrednih plinov so finančne spodbude za spodbujanje e-mobilnosti

- Nakup e-vozila

Nepovratne in povratne finančne spodbude za nakup e-vozila

- nepovratne spodbude od **3.000 € do 7.500 €**
- kreditiranje nakupa do **40.000 €**

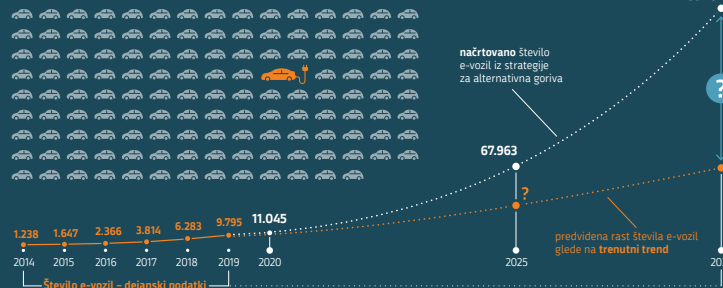
Postavitev polnilnih postaj

 **Nepovratne finančne spodbude** za postavitev polnilnih postaj za e-vozila

- od **3.000 €** do **5.000 €** za polnilno postajo

Skupno število prvič registriranih e-vozil

V letu 2019 je bilo v Sloveniji **vsako 132. vozilo e-vozilo** (baterijsko ali priključno hibridno).



KAJ SMO REVIDIRALI? >

Poslovanje Ministrstva za infrastrukturo pri načrtovanju, izvajanju in spremljanju ukrepov e-mobilnosti in načrtovanju komplementarnih ukrepov e-mobilnosti

Ministrstvo je bilo pri načrtovanju, izvajanju in spremljanju ukrepov e-mobilnosti **DELNO UČINKOVITO**

NAČRTOVANJE



Ni pravočasno pripravilo nacionalnega okvira politike in predpisa za prenos evropske direktive o vzpostavitvi infrastrukture za alternativna goriva v slovenski pravni red.



Ni pripravilo ustreznih strateških dokumentov, saj strateški dokument za alternativna goriva ne vsebuje vse predpisane vsebine, strateška dokumenta za okoljsko in energetsko politiko pa sta neaktualna, saj sta stara okoli 15 let.



Izvedbeni dokumenti prometne, okoljske in energetske politike **vključujejo** **e-mobilnosti**, cilji in ukrepi **so hierarhično urejeni**, mednarodne obveznosti **so upošteevane**.

Ni preverilo nasprotujočih si ukrepov e-mobilnosti (kot so spodbude za fosilna goriva) in **načrtovalo zadostnih finančnih sredstev** za izvedbo vseh načrtovanih ukrepov.



je za kršitev
jela uradna
omina Evropske
misile



IZVAJANJE IN SPREMLJANJE

Ni vzpostavilo pravne podlage za polnjenje e-vozil neregistriranim uporabnikom, za ustrezno določitev cene in nediskriminatorno sodelovanje upravljavcev distribucijskega sistema z investitorji polnilnic.



Izvajalo je ukrepe spodbujanja nakupa e-vozil in postavitve polnilnic, drugih načrtovanih ukrepov pa ni izvedlo.



Določilo je obveznosti
glede spremljanja in
izvajanja ukrepov in
ciljev e-mobilnosti,
vendar jih ni izvajalo.

FINANČNE SPODBUDE V OBDOBJU 2016-2018		
7.998.743 € nepovratnih spodbud za nakup 1.215 e-vozil	20.990.618 € povratnih spodbud za nakup 1.094 e-vozil	443.758 € spodbud, izplačanih obččinam za postavitev polnilnic

SKORAJ POLOVICA KUPCEV PRVIČ REGISTRIRANIH VOZIL JE PREJELA FINANČNE SPODBUDE

Dolgoročni vpliv e-mobilnosti na elektroenergetski sistem

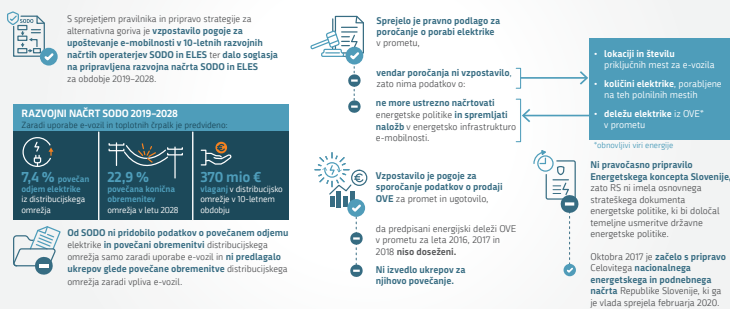
PORABA ELEKTRIKE V GOSPODINSTVIH BO NARAŠČALA



Računsko sodišče Republike Slovenije - revizijsko poročilo Udejanjanje e-mobilnosti

5

Ministrstvo je bilo pri načrtovanju komplementarnih ukrepov e-mobilnosti **DELNO UČINKOVITO**



Računsko sodišče Republike Slovenije - revizijsko poročilo Udejanjanje e-mobilnosti

6

MNENJE RAČUNSKEGA SODIŠČA

Računsko sodišče meni, da je bilo poslovanje ministrstva pri udejanjanju e-mobilnosti **delno učinkovito**.

Zahteve

Računsko sodišče je podalo zahtevo za izvedbo popravilnega ukrepa:

ministrstvo mora dopolniti strateško in izvedbene dokumente z manjkajočo predpisano vsebino.

Priporočila

Računsko sodišče je ministrstvu podalo 8 priporočil, med drugim naj:

- dopolni strateške in izvedbene dokumente (s kazalniki, finančnimi viri)
- preveri obstoj nasprotujočih si ukrepov e-mobilnosti in njihovo opuščanje
- prouči pravno ureditev pokritosti polnilnic, določitev ustrezne cene storitve polnjenja in zagotovitev celovitih informacij o polnilnicah
- prouči zadostnost virov financiranja in njihovega zagotavljanja za investicije v distribucijsko omrežje
- prouči možnosti pridobivanja podatkov o porabi elektrike za polnjenje e-vozil od ponudnikov storitev polnjenja
- prouči ustreznost ukrepov za povečanje OVE v prometu in uvedbo novih ukrepov

Računsko sodišče Republike Slovenije - revizijsko poročilo Udejanjanje e-mobilnosti

7

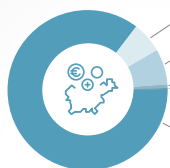


REVIZIJSKO POROČILO Predlog zaključnega računa proračuna Republike Slovenije za leto 2019

Realizacija proračuna Republike Slovenije 2019 (po reviziji)

PRIHODKI
10.136.705.290 €

+ 1,4 %
višji v letu 2019
glede na leto 2018



Nedavčni prihodki
636.115.505 €

Kapitalski prihodki
81.586.065 €

Transferni prihodki
879.685 €

Davčni prihodki
8.678.284.693 €

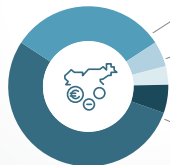
Prejeta sredstva iz
EU in iz drugih držav
726.944.937 €

Prejete donacije
12.894.405 €

PRORAČUNSKI PRESEŽEK
225.011.938 €

ODHODKI
9.911.693.352 €

+ 4,7 %
višji v letu 2019
glede na leto 2018



Tekoči odhodki
3.131.158.560 €

Investicijski transferi
372.775.875 €

Tekoči transferi
5.332.725.808 €

Plačila sredstev
v proračun EU
509.744.899 €

Investicijski odhodki
565.288.210 €

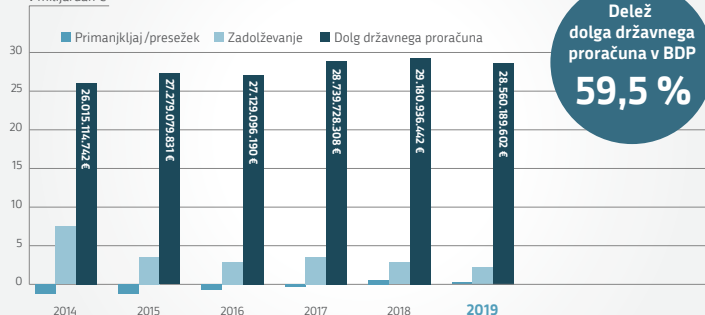
RS

Računsko sodišče Republike Slovenije - revizijsko poročilo Predlog zaključnega računa proračuna Republike Slovenije za leto 2019

2

Primanjkljaj/presežek, zadolževanje in dolg državnega proračuna

v milijardah €



RS

Računsko sodišče Republike Slovenije - revizijsko poročilo Predlog zaključnega računa proračuna Republike Slovenije za leto 2019

3

Sredstva iz Evropske unije in iz drugih držav

- razlika med načrtovanimi in realiziranimi prejetimi sredstvi

V proračun EU smo
vplačali 2,9 % več,
kot načrtovano

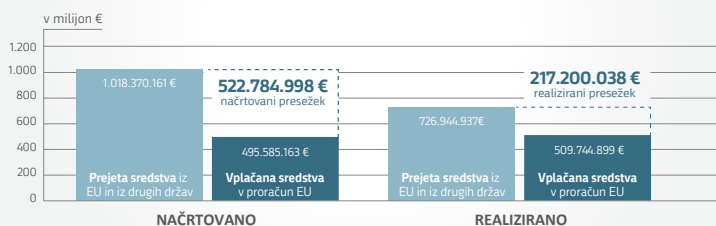


Iz proračuna EU in
od drugih držav smo
prejeli 28,6 % manj,
kot načrtovano

Zakaj toliko manj?

33,7 % manj
prihodkov iz
strukturnih
skladov

49,9 % manj
prihodkov iz
Kohezijskega
sklada



RS

Računsko sodišče Republike Slovenije - revizijsko poročilo Predlog zaključnega računa proračuna Republike Slovenije za leto 2019

4

Nepravilnosti v bilanci prihodkov in odhodkov



Vlada še **16 let po zakonsko predpisanem roku ni sprejela podzakonskega akta**, v katerem bi predpisala podrobnejša merila za določitev:



- roka, načina in višine plačila za vodno pravico (za rabo vodnega javnega dobra) in
- meril za njegovo znižanje ter oprostitev za primere, ko je vodna pravica pridobljena na podlagi vodnega dovoljenja.

Zaradi tega **zakonsko predpisane dajatve ni bilo mogoče odmerjati in zaračunavati** imetnikom vodnih dovoljenj.

V vseh 16 letih zamude so bili **premalo realizirani prihodki proračuna**, ocenjujemo, da v letu 2019 za najmanj

6.465.000 €

RS
RS
RS

Računsko sodišče Republike Slovenije - revizijsko poročilo Predlog zaključnega računa proračuna Republike Slovenije za leto 2019

5

Pogostost nepravilnosti pri izvrševanju proračuna

Nepravilnosti so se najpogosteje pojavljale na področju

TRANSFEROV



ODHODKI



PLAČE



Splošna proračunska rezervacija

RS
RS
RS

Računsko sodišče Republike Slovenije - revizijsko poročilo Predlog zaključnega računa proračuna Republike Slovenije za leto 2019

6

Nepravilnosti pri izvrševanju proračuna – odhodki



TRANSFERI

- nespoštovanje določb Zakona o javnih financah in drugih javnofinančnih predpisov
- nepravilnosti v postopkih izvedbe javnih pozivov in razpisov
- pomanjkljivo izvajanje nadzora neposrednih proračunskih uporabnikov nad posrednimi proračunskimi uporabniki oziroma nad poslovanjem pravnih oseb
- nespoštovanje določil pogodb



PLAČE

- nepravilnosti pri obračunu in izplačilu dodatkov pri plačah
- prepozno izdane odredbe za delo preko polnega delovnega časa



ODHODKI

- nespoštovanje določb Zakona o javnih financah
- nepravilnosti pri oddaji javnih naročil
- nespoštovanje določil pogodb



Splošna proračunska rezervacija

- sredstva iz splošne proračunske rezervacije so bila zagotovljena za namene, ki bi jih bilo mogoče načrtovati

- sredstva iz splošne proračunske rezervacije so bila zagotovljena za sanacijo naravnih nesreč, za kar so že bila predvidena sredstva v proračunski rezervi

RS
RS
RS

Računsko sodišče Republike Slovenije - revizijsko poročilo Predlog zaključnega računa proračuna Republike Slovenije za leto 2019

7

MNENJE RAČUNSKEGA SODIŠČA

SPLOŠNI DEL ZAKLJUČNEGA RAČUNA

✓ Pozitivno mnenje

Revidirani splošni del predloga zaključnega računa Republike Slovenije za leto 2019 v vseh pomembnih pogledih **pravilno**, v skladu s predpisi **prikazuje prejemke in izdatke proračuna za leto 2019**.

PRAVILNOST IZVRŠITVE PRORAČUNA

● Mnenje s pridržkom

Razen vpliva ugotovljenih navedenih nepravilnosti na pravilnost poslovanja so vlada oziroma vladni proračunski uporabniki v vseh pomembnih pogledih **poslovali v skladu s predpisi**.

Posamezni revidiranci so že med revizijo **odpravili nepravilnosti**.

Računsko sodišče pa **zahteva predložitev odzivnih poročil** od revidirancev, ki še nista odpravila nepravilnosti:

- Vlada Republike Slovenije,
- Ministrstvo za zdravje

Računsko sodišče je **podalo tudi priporočila za izboljšanje poslovanja**.

RS
RS
RS

Računsko sodišče Republike Slovenije - revizijsko poročilo Predlog zaključnega računa proračuna Republike Slovenije za leto 2019

8



REVIZIJSKO POROČILO Bralna pismenost otrok v Republiki Sloveniji

Revizija smotnosti/učinkovitosti poslovanja
Revizijsko obdobje: 1. 1. 2014 do 31. 12. 2018



RAČUNSKO SODIŠČE

Računsko sodišče Republike Slovenije - revizijsko poročilo Bralna pismenost otrok v Republiki Sloveniji

2

Načrtovanje ciljev in aktivnosti za razvijanje bralne pismenosti otrok

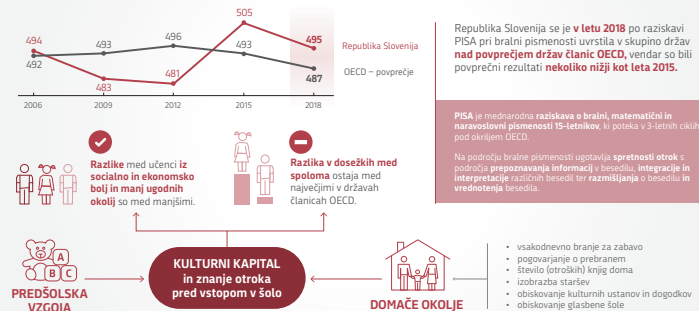


RAČUNSKO SODIŠČE

Računsko sodišče Republike Slovenije - revizijsko poročilo Bralna pismenost otrok v Republiki Sloveniji

3

Mednarodna primerjava bralne pismenosti otrok v Republiki Sloveniji po raziskavi PISA



RAČUNSKO SODIŠČE

Računsko sodišče Republike Slovenije - revizijsko poročilo Bralna pismenost otrok v Republiki Sloveniji

4

MNENJE RAČUNSKEGA SODIŠČA



Ministrstvo za šolstvo, znanost in šport, Ministrstvo za kulturo, Zavod Republike Slovenije za šolstvo in Javna agencija za knjigo Republike Slovenije so bili pri načrtovanju in izvajanju aktivnosti, ki so namenjene razvijanju bralne pismenosti otrok v Republiki Sloveniji, v obdobju od 1. 1. 2014 do 31. 12. 2018 **delno učinkoviti**.

Računsko sodišče je podalo **35 PRIPOROČIL ZA IZBOLJŠANJE BRALNE PISMENOSTI OTROK**, med katerimi so izpostavljena

- Okrepiti osveščanje vseh javnosti o pomenu visoke stopnje bralne pismenosti (otrok) in posebno pozornost nameniti motivaciji odraslih, ki pomembno vplivajo na otrokovo bralno kulturo.
- Proučiti razloge za primanjkljaj ustrezne spodbude in motivacije na področju bralne pismenosti otrok v šolskem okolju.
- Proučiti možnosti, kako zagotoviti, da postane razvijanje bralne pismenosti otrok zaveza vzgojitelja in učitelja ne glede na predmet, ki ga poučuje, šolskih knjižničarjev in drugih strokovnih delavcev.
- Načrtovati opolnomočenje ravnateljev, učiteljev, vzgojiteljev, šolskih knjižničarjev in drugih strokovnih delavcev za boljše razvijanje bralne pismenosti otrok v programih za predšolske otroke in programih osnovnošolskega izobraževanja.
- Prenesti rezultate dobrih pilotnih projektov za razvijanje bralne pismenosti otrok v izobraževalni sistem.
- Oblikovati take cilje in kazalnike za merjenje uspešnosti razvijanja bralne pismenosti otrok, ki bodo jasno usmerjeni v zviševanje ravni bralne pismenosti vseh otrok.
- Zagotoviti z vsemi deležniki usklajeno načrtovanje in izvajanje aktivnosti za razvijanje bralne pismenosti otrok.
- Nameniti posebno pozornost, da se udeležanju spremembe na področju šolskih knjižnic, ki so usmerjene v krepitev vloge šolskih knjižnic znotraj šole z doslednim uresničevanjem standardov.
- Nameniti potrebno vsebinsko in finančno pozornost splošnim knjižnicam, da bodo lahko v prihodnje zagotavljale vsaj obstoječo raven storitev.

RS
RS

Računsko sodišče Republike Slovenije – revizijsko poročilo Bralna pismenost otrok v Republiki Sloveniji

5



REVIZIJSKO POROČILO Zbirna bilanca stanja proračuna Republike Slovenije na dan 31. 12. 2019

Revizija pravilnosti izkazov

Zbirna bilanca stanja Republike Slovenije

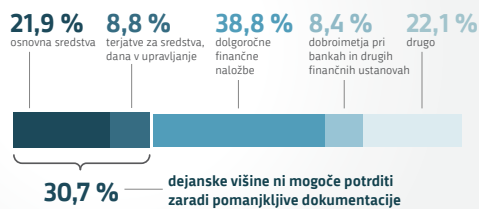


Izkazuje **vsoto sredstev in obveznosti** do virov sredstev **neposrednih proračunskih uporabnikov** in proračuna Republike Slovenije.

Pripravljena je na podlagi analitičnih bruto bilanc vseh neposrednih proračunskih uporabnikov državnega proračuna ter proračuna Republike Slovenije.

Bilancijska vsota na dan 31. 12. 2019
33.198.550.028 €

SREDSTVA (AKTIVA)



RAČUNSKO SODIŠČE

Računsko sodišče Republike Slovenije - revizijsko poročilo Zbirna bilanca stanja proračuna Republike Slovenije na dan 31. 12. 2019

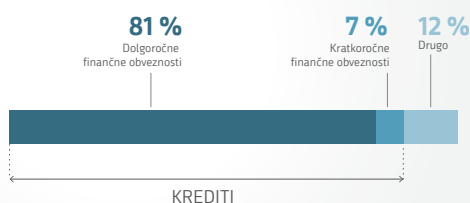
2

Zbirna bilanca stanja Republike Slovenije



33.198.550.028 €

VIR SREDSTEV (PASIVA)



RAČUNSKO SODIŠČE

Računsko sodišče Republike Slovenije - revizijsko poročilo Zbirna bilanca stanja proračuna Republike Slovenije na dan 31. 12. 2019

3

MNENJE RAČUNSKEGA SODIŠČA



Mnenje smo zavrnili zaradi

- pomanjkljive dokumentacije in informacij o **opredmetenih osnovnih sredstvih**,



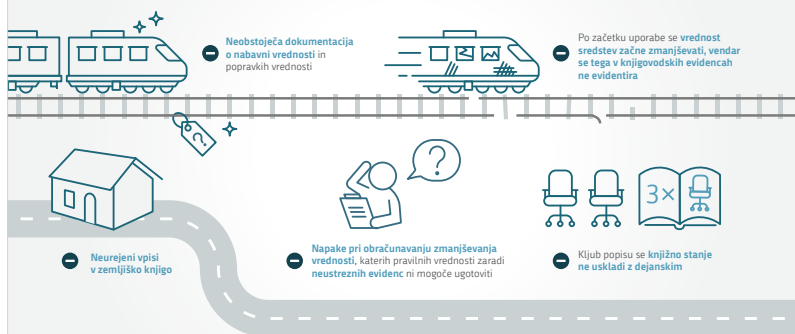
- netočnih in pomanjkljivih analitičnih evidenc in nezadostnega nadzora ministrstev nad **terjatvami za sredstva, dana v upravljanje** javnim zavodom.

RAČUNSKO SODIŠČE

Računsko sodišče Republike Slovenije - revizijsko poročilo Zbirna bilanca stanja proračuna Republike Slovenije na dan 31. 12. 2019

4

Osnovna sredstva

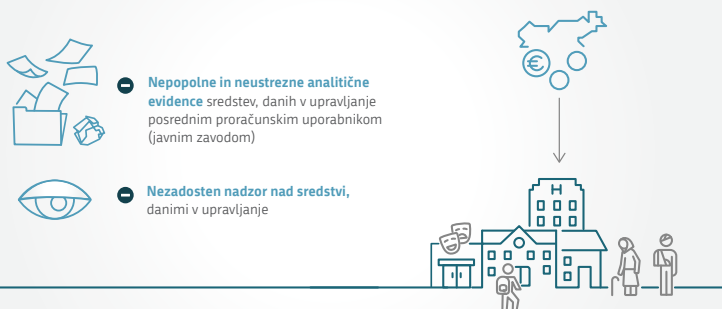


RS
RS
RS

Računsko sodišče Republike Slovenije - revizijsko poročilo Zbirna bilanca stanja proračuna Republike Slovenije na dan 31. 12. 2019

5

Terjatve za sredstva, dana v upravljanje



RS
RS
RS

Računsko sodišče Republike Slovenije - revizijsko poročilo Zbirna bilanca stanja proračuna Republike Slovenije na dan 31. 12. 2019

6

Poudarjanje zadeve Dolgoročne finančne naložbe

V času sestavljanja zbirne bilance stanja **še ni na voljo podatkov bilanc stanja podjetij**, v katerih ima **država naložbe**.



Ugotovili smo, da je bila **skupna vrednost teh naložb večja za**

436.236.089 €

€ + €

RS
RS
RS

Računsko sodišče Republike Slovenije - revizijsko poročilo Zbirna bilanca stanja proračuna Republike Slovenije na dan 31. 12. 2019

7



REVIZIJSKA POROČILA

Pravilnost poslovanja občin v delu, ki se nanaša na delovanje občinskega sveta, sredstva za reprezentanco in uporabo službenih plačilnih kartic

Revizija pravilnosti poslovanja
Revizijsko obdobje: 1. 1. 2015 do 31. 12. 2017

Kaj in zakaj smo revidirali?

Ne gre za vrednostno pomembna področja poslovanja občin, smo pa želeli preveriti:



Delovanje občinskega sveta (OS)

- vsebinsko finančnega načrta OS
- pravilnost obračuna in izplačil sejin
- namene porabe sredstev za stroške delovanja OS in svetniških skupin
- transparentnost porabe sredstev



Sredstva za reprezentanco

- urejenost področja
- namene porabe
- evidence porabe
- enotnost izkazovanja odhodkov
- transparentnost porabe sredstev



Uporabo službenih plačilnih kartic

- urejenost področja
- namene porabe
- evidence porabe
- transparentnost porabe sredstev

RAČUNSKO SODIŠČE REPUBLIKE SLOVENIJE

Računsko sodišče Republike Slovenije - revizijska poročila Pravilnost poslovanja občin v delu, ki se nanaša na delovanje občinskega sveta, sredstva za reprezentanco in uporabo službenih plačilnih kartic

3

Revidirane občine



odhodki revidiranih področij 2015–2017

	člani OS	svetniške skupine	krajne skupnosti (KS)	skupni odhodki občine 2015–2017	delovanje OS	sredstva za reprezentanco	uporaba službenih plačilnih kartic
Jesenice	28	0	7	52,3 mio €	236.477 €	116.215 €	27.722 €
Kamnik	29	8	22	76,9 mio €	263.790 €	70.171 €	16.099 €
Krško	30	0	16	99 mio €	255.006 €	251.402 €	35.425 €
Radovljica	26	11	12	49,7 mio €	330.077 €	95.784 €	37.574 €
Sežana	20	13	12	40,4 mio €	181.282 €	182.409 €	23.569 €
Zagorje ob Savi	25	0	13	47,7 mio €	174.501 €	162.820 €	13.662 €

RAČUNSKO SODIŠČE REPUBLIKE SLOVENIJE

Računsko sodišče Republike Slovenije - revizijska poročila Pravilnost poslovanja občin v delu, ki se nanaša na delovanje občinskega sveta, sredstva za reprezentanco in uporabo službenih plačilnih kartic

3

Delovanje občinskega sveta

Finančni načrt



V predpisih ni določeno, kaj naj bi bilo vključeno v finančni načrt OS.

Smiselno bi bilo, da bi bili vključeni le odhodki, povezani z delovanjem OS:

- sejnine članom OS in delovnih teles OS ter povračila (potnih) stroškov
- materialni stroški OS
- odhodki za svetniške skupine
- odhodki za financiranje političnih strank



Izkazani odhodki v finančnem načrtu OS ne odražajo dejanske višine odhodkov, povezanih z delovanjem OS.

Občine so izkazale odhodke za namene, ki se ne nanašajo neposredno le na delovanje OS, temveč na občino kot celoto:

- ✗ članarine v različnih organizacijah
- ✗ občinska priznanja in nagrade
- ✗ objave predpisov in izdajanje občinskih glasil



Zaradi neenotnega izkazovanja odhodkov primerjava odhodkov, izkazanih v finančnem načrtu OS, med občinami ni mogoča.

Sejnine

Razlike v višini sejin med občinami:



Najvišja določena sejnina (276,22 €) za udeležbo na redni seji skoraj 1-krat višja kot najnižja (152,33 €).

Najvišja določena sejnina (74,47 €) za udeležbo na seji delovnih teles OS več kot 2-krat višja kot najnižja (22 €).



Nekatere občine so presegle zakonsko določeno letno mejo izplačil sejin posameznemu članu OS.



Nekatere občine so izplačale preveč oziroma premalo sejin.

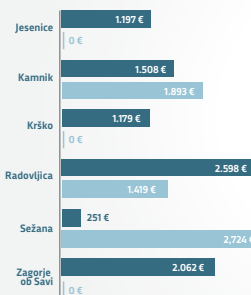
RAČUNSKO SODIŠČE REPUBLIKE SLOVENIJE

Računsko sodišče Republike Slovenije - revizijska poročila Pravilnost poslovanja občin v delu, ki se nanaša na delovanje občinskega sveta, sredstva za reprezentanco in uporabo službenih plačilnih kartic

4

Delovanje občinskega sveta

Poraba na člana OS:



Materialni stroški OS

- fotokopiranje gradiv, nadgradnja sistema za vodenje sej, multimedijske storitve
- reprezentanca, protokolarna darila
- izvedba slovesnosti ob občinskem prazniku
- odhodki, ki ne sodijo v finančni načrt OS

Odhodki za delovanje svetniških skupin

- nakup računalniške opreme
- zagotavljanje administrativne in strokovne pomoči
- najemnine za različne namene
- reprezentanca
- pisarniški material
- oglaševanje in objave, poštnina



nepravilnosti pri oddaji javnih naročil



poraba sredstev za namene, ki nimajo podlage v veljavnih predpisih

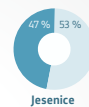
Računsko sodišče Republike Slovenije - revizijska poročila Pravilnost poslovanja občin v delu, ki se nanaša na delovanje občinskega sveta, sredstva za reprezentanco in uporabo službenih plačilnih kartic

Sredstva za reprezentanco

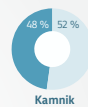
V predpisih s področja javnih financ in lokalne samouprave ni določeno, kaj so stroški reprezentance.

Praviloma gre za stroške, ki nastanejo zaradi sodelovanja članov organov občine, zaposlenih v občinski upravi, in članov sveta krajevnih skupnosti z zunanji partnerji pri opravljanju nalog občine, ki so:

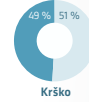
- poslovni partnerji
- predstavniki drugih občin
- predstavniki različnih delegacij, organizacij in institucij
- občani oziroma krajani



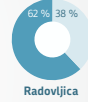
Jesenice



Kamnik



Krško



Radovljica



Sežana



Zagorje ob Savi

Občina KS

Računsko sodišče Republike Slovenije - revizijska poročila Pravilnost poslovanja občin v delu, ki se nanaša na delovanje občinskega sveta, sredstva za reprezentanco in uporabo službenih plačilnih kartic

Sredstva za reprezentanco

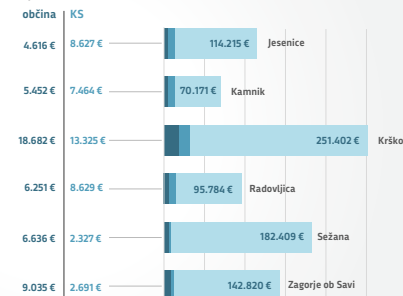
Neupravičeni odhodki



so odhodki za pogostitve in priložnostna darila za člane organov občine, člane svetov krajevnih skupnosti in zaposlenih v občinski upravi

V veljavnih predpisih ni podlage za njihovo izplačilo

neupravičeni odhodki v vseh izkazanih odhodkih



Računsko sodišče Republike Slovenije - revizijska poročila Pravilnost poslovanja občin v delu, ki se nanaša na delovanje občinskega sveta, sredstva za reprezentanco in uporabo službenih plačilnih kartic

Sredstva za reprezentanco

Akt občine



Večina občin ni imela sprejetega internega akta, ki bi opredeljeval, kaj so stroški reprezentance, omejitve porabe in način spremljanja porabe sredstev.

Po mnenju računskega sodišča bi bilo treba opredeliti namene porabe sredstev za reprezentanco, omejitve višine sredstev, ki se lahko porabijo za posamezen namen, ter način spremljanja porabe teh sredstev.

nepravilnosti pri oddaji naročil blaga in storitev

izkazani odhodki ne odražajo dejanske višine odhodkov za reprezentanco

občine med izdatki za reprezentanco izkazujejo tudi odhodke, ki bi glede na ekonomski namen morali biti izkazani na vsebinsko bolj ustreznih podkontih

onemogočena primerljivost med občinami

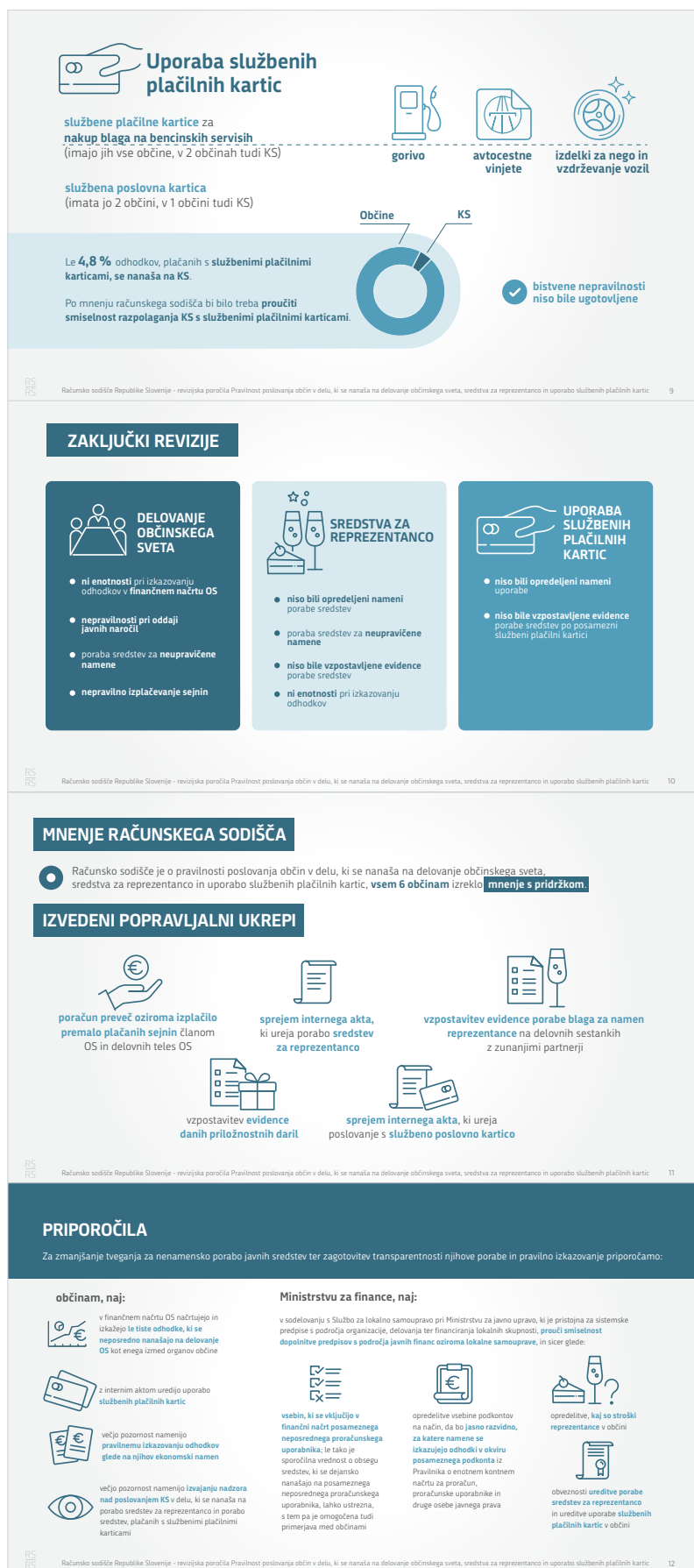
Evidence porabe sredstev



Večina občin ni imela vzpostavljene evidence porabe blaga za namen pogostitve zunanjih partnerjev in evidence danih daril zunanjim partnerjem.

Po mnenju računskega sodišča bi morala občina voditi evidence porabe blaga za namen reprezentance (vsaj z navedbo dogodka).

Računsko sodišče Republike Slovenije - revizijska poročila Pravilnost poslovanja občin v delu, ki se nanaša na delovanje občinskega sveta, sredstva za reprezentanco in uporabo službenih plačilnih kartic





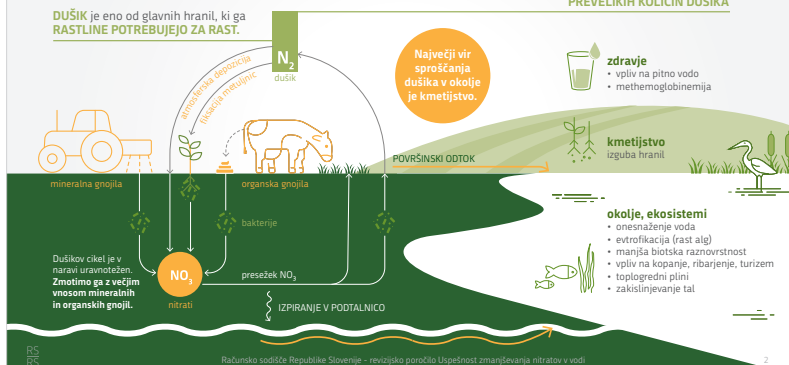
REVIZIJSKO POROČILO Uspešnost zmanjševanja nitrátov v vodi

Revizija smotnosti poslovanja
Revizijsko obdobje: 1. 1. 2014 do 31. 12. 2018



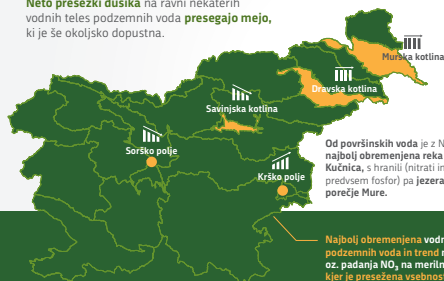
Poenostavljen dušikov cikel

DUŠIK je eno od glavnih hranil, ki ga RASTLINE POTREBUJEJO ZA RAST.



Prevelike količine nitrátov v vodi

Slovenija kot celota v okolje vnaša več dušika, kot ga s pridelki porabi. Neto presežki dušika na ravni nekaterih vodnih teles podzemnih voda presegajo mejo, ki je še okoljsko dopustna.



VZROKI

- izpusti iz kmetijstva**
 - trend zmanjševanja neto bilančnega presežka dušika se je v zadnjih 10 letih upočasnil
 - ni spremljanja presežkov dušika na ravni posameznega kmetijskega gospodarstva
- lastnosti tal** – ne poznamo dovolj podatkov analize tal in hitrih nitratskih testov niso centralno zbrani ni monitoringa tal, s katerim bi lahko načrtovali ukrepe
- vremenski pogoji** (na primer suša) slabša rast rastlin, ki zato ne porabijo dušika

Vsaj na nekaterih območjih bi bilo treba ZMANJŠATI VNOS DUŠIKA!

Izvajanje ukrepov za zmanjšanje nitrátov v vodah

od tega je na 460.089 ha izvajanje ukrepov pogoj za izplačilo subvencij

UKREPI NITRATNE UREDBE
obvezni ukrepi za vsa kmetijska gospodarstva, ki gnojijo ali proizvajajo živalska gnojila, kompost, digestat

Zagotavljajo minimalno varstvo okolja



Inšpektorat za kmetijstvo, gozdarstvo, lovstvo in ribištvo				Agencija za kmetijske trge in razvoj podeželja	
letni pregledi:		prejete prijave:		kontrola na kraju samem:	
Pregledanih:	manj kot 1 % zavezancev	100 % zavezancev	zmanjšanje subvencij le v 13 primerih*	1,5-2 % zavezancev	10,9-15,1 %
Kršitve pri:	14,6 %	70 % - neustrezni skladilni prostori	90 % - gnojenje v času prepovedi	0,3-0,4 %	

*zaradi nespoštovanja nitratne uredbe v obdobju 2014-2018





REVIZIJSKO POROČILO

Uspešnost izvedbe popravljalnih ukrepov za ureditev izvajanja gospodarske javne službe dejavnost distribucijskega operaterja v obdobju od 25. 11. 2014 do 30. 6. 2019

Revizija smotnosti/uspešnosti poslovanja
Revizijsko obdobje: 25. 11. 2014 do 30. 6. 2019



Zakaj smo revidirali:

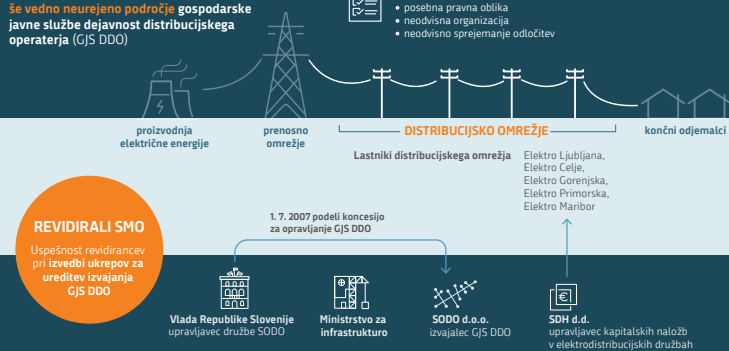
še vedno neurejeno področje gospodarske
javne službe dejavnost distribucijskega
operaterja (GJS DDO)



Direktiva in EZ-1
upravljevec distribucijskega omrežja:

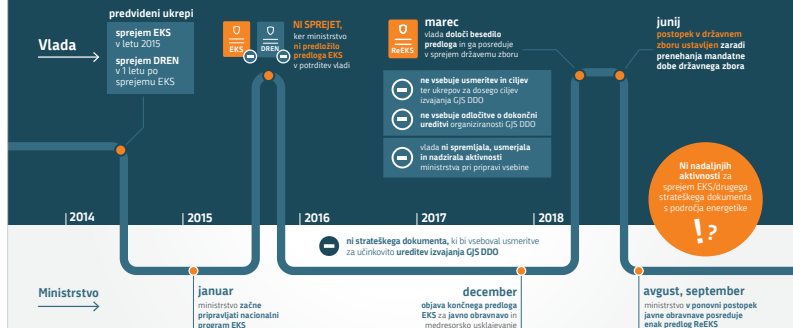
- posebna pravna oblika
- neodvisna organizacija
- neodvisno sprejemanje odločitev

→ Skrajni rok: 1. 7. 2007



Računsko sodišče Republike Slovenije - revizijsko poročilo Uspešnost izvedbe popravljalnih ukrepov za ureditev izvajanja gospodarske javne službe dejavnost distribucijskega operaterja v obdobju od 25. 11. 2014 do 30. 6. 2019 2

Strateški dokumenti in ukrepi za ureditev izvajanja GJS DDO



Računsko sodišče Republike Slovenije - revizijsko poročilo Uspešnost izvedbe popravljalnih ukrepov za ureditev izvajanja gospodarske javne službe dejavnost distribucijskega operaterja v obdobju od 25. 11. 2014 do 30. 6. 2019 3

Ukrepi vlade in Ministrstva za infrastrukturo za ureditev lastništva infrastrukture in izvajanja GJS DDO



Nista izvedla aktivnosti za vzpostavitev organiziranosti elektrodistribucijskih družb na način, ki zagotavlja pravno in dejansko ločitev dejavnosti za izvajanje GJS DDO od drugih dejavnosti.

Nista spremljala in usmerjala SDH na način, da bi bila oddelitev ali prodaja tržnih družb, ki so v lasti elektrodistribucijskih družb, izvedena pravocasn.

Nista spremljala in usmerjala SDH na način, da bi bile izvedene potrebne aktivnosti za pridobitev 100-odstotnega lastništva države v elektrodistribucijskih družbah.

Nista izvedla ukrepov za dokončno ureditev organiziranosti GJS DDO.

Vlada Republike Slovenije in Ministrstvo za infrastrukturo
pri izvedbi popravljalnih ukrepov za ureditev izvajanja GJS DDO
nista bila uspešna.

Računsko sodišče Republike Slovenije - revizijsko poročilo Uspešnost izvedbe popravljalnih ukrepov za ureditev izvajanja gospodarske javne službe dejavnost distribucijskega operaterja v obdobju od 25. 11. 2014 do 30. 6. 2019 4

Ukrepi Slovenskega državnega holdinga (SDH) za ureditev lastništva infrastrukture in izvajanja GJS DDO



OdSUKND (2015)
Odlok o Strategiji upravljanja
kapitalskih naložb države



Sklep Vlade Republike Slovenije
(31. 8. 2017 in 24. 5. 2018)



Poročilo o delu delovne
skupine za izpolnitev zavez iz
odzivnega poročila na poročilo
računskega sodišča (18. 7. 2017)



Letni načrti upravljanja
kapitalskih naložb (2017–2019)



Četrletna poročila SDH o upravljanju
kapitalskih naložb države



SDH ni bil uspešen pri izvedbi ukrepov za ureditev izvajanja GJS DDO



Ni izvedel aktivnosti za
oddelitev ali prodajo tržnih
družb, ki so v lasti
elektrodistribucijskih družb.



Ni nadaljeval z
izvedbo aktivnosti za
dokončno ureditev
delovanja GJS DDO.



Ni izvedel vseh potrebnih aktivnosti
za pridobitev 100-odstotnega
lastniškega deleža države v
elektrodistribucijskih družbah.



Ni izdelal študije stroškov
in koristi združitve 5
elektrodistribucijskih družb
z družbo SODO d.o.o.

RS

Računsko sodišče Republike Slovenije – revizijsko poročilo Uspetnost izvedbe popravilnih ukrepov za ureditev izvajanja gospodarske javne službe dobavitelj distribucijskega opremlenja v obdobju od 25. 11. 2014 do 30. 6. 2019

5

Ukrepi družbe SODO d.o.o. za ureditev izvajanja GJS DDO



Družba SODO je bila uspešna pri izvedbi
ukrepov za izvajanje GJS DDO



Uredila je področje izvajanja javnih pooblastil.



Vzpostavila je evidenco elektroenergetske
infrastrukture in informacijske podpore
izvajanju GJS DDO

- dokončna ureditev evidenc do konca leta 2020
- vzpostavila je informacijski sistem SODO.



Uredila je področje stroškov storitev za izvajanje GJS DDO

- posodobljen popis in poročanje o realizaciji storitev, ki jih izvajajo elektrodistribucijske družbe za družbo SODO
- osnutek dokumenta za oblikovanje normativov za izvajanje storitev
- nadzor nad izvedenimi storitvami.



Uredila je področje načrtovanja in nadzora
razvoja elektroenergetske infrastrukture (EEI)

- uvedba tipizacije distribucijskega omrežja
- poenotenje kriterijev za določanje prioritete investicijskih vlaganj v EEI
- načrtovanje in izvedba projektov razvoja EEI
- podlage za nadzor izvajanja posamezne investicije v EEI.

RS

Računsko sodišče Republike Slovenije – revizijsko poročilo Uspetnost izvedbe popravilnih ukrepov za ureditev izvajanja gospodarske javne službe dobavitelj distribucijskega opremlenja v obdobju od 25. 11. 2014 do 30. 6. 2019

6

MNENJE RAČUNSKEGA SODIŠČA

Izvedba ukrepov za
ureditev izvajanja GJS DDO:



Vlada Republike Slovenije in
Ministrstvo za infrastrukturo
pri izvedbi ukrepov **nista bila uspešna**.



SDH pri izvedbi ukrepov **ni bil uspešen**.



Družba SODO je bila pri
izvedbi ukrepov **uspešna**.

RS

Računsko sodišče Republike Slovenije – revizijsko poročilo Uspetnost izvedbe popravilnih ukrepov za ureditev izvajanja gospodarske javne službe dobavitelj distribucijskega opremlenja v obdobju od 25. 11. 2014 do 30. 6. 2019

7

Zahteve računskega sodišča

Vlada Republike Slovenije ← **posreduje**

- mora izdelati **analizo učinkovitosti obstoječega načina upravljanja** (vlada → SODO; SDH → elektrodistribucijske družbe)

Ministrstvo za infrastrukturo

- mora proučiti poročilo SDH ← **vroči**
- se mora opredeliti do vseh navedb poročila
- mora pripraviti **predlog rešitev** in ga posredovati vladi

SDH mora pripraviti **poročilo**, ki vsebuje:

- **analizo razlogov** za neizvedbo ukrepov glede ureditve področja GJS DDO
- **predloge za izvedbo ukrepov** glede:

oddelitev/prodaje
tržnih družb od
elektrodistribucijskih
družb

pridobitve celotnega
lastniškega deleža v
elektrodistribucijskih
družbah

izdelave
ekonomske
študije



REVIZIJSKO POROČILO

Poslovanje Javnega podjetja center za ravnanje z odpadki Puconci d.o.o.

Revizija pravilnosti poslovanja
Revizijsko obdobje: 1. 1. 2017 do 31. 12. 2018

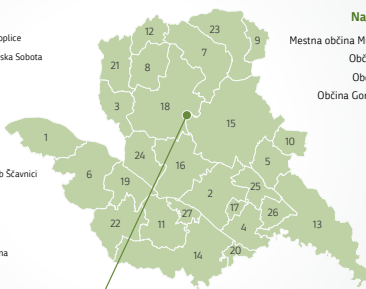
Revizija učinkovitosti poslovanja
Revizijsko obdobje: 1. 1. 2015 do 31. 12. 2018



Kdo so revidiranci?

27 občin

- 1 Občina Apače
- 2 Občina Beltinci
- 3 Občina Cankova
- 4 Občina Crenšovci
- 5 Občina Dobrovnik
- 6 Občina Gornja Radgona
- 7 Občina Gornji Petrovci
- 8 Občina Grad
- 9 Občina Hodoš
- 10 Občina Kobilje
- 11 Občina Križevci
- 12 Občina Kuzma
- 13 Občina Lendava
- 14 Občina Ljutomer
- 15 Občina Moravske Toplice
- 16 Mestna občina Murska Sobota
- 17 Občina Odranci
- 18 Občina Puconci
- 19 Občina Radenci
- 20 Občina Razkrižje
- 21 Občina Rogošci
- 22 Občina Sveti Jurij ob Ščavnici
- 23 Občina Salovič
- 24 Občina Tišina
- 25 Občina Turnišče
- 26 Občina Velika Polana
- 27 Občina Veržej



Največji poslovni deleži

Mestna občina Murska Sobota	27,31 %
Občina Ljutomer	9,97 %
Občina Lendava	8,94 %
Občina Gornja Radgona	7,74 %
Skupaj	53,96 %

Ostale občine | 46,04 %

JP CEROP v lasti 27 občin

Računsko sodišče Republike Slovenije - revizijsko poročilo Poslovanje Javnega podjetja center za ravnanje z odpadki Puconci d.o.o.

2

Dejavnosti JP CEROP

Povprečni prihodki 2015-2018: 7,3 mio € Povprečni dobiček: 0,4 mio €

43,3 %

49,1 %

7,6 %



TRŽNE DEJAVNOSTI

0,5 mio € povprečni prihodki
0,2 mio € povprečni dobiček

- pranje tovornih vozil
- skladiščenje sveč
- prodaja komposta

Ogratek d.o.o.
(v 100-odstotni lasti JP CEROP)
dalje trži kompost

Mensana, d.o.o. - so.p.
(v 49-odstotni lasti JP CEROP)
najema prostore in izvaja
dejavnosti Medgeneracijskega
središča Murska Sobota



Kaj smo revidirali?

1 Ali je JP CEROP pravilno oblikovalo cene GJS?



2 Ali so občine pravilno določile cene GJS?

4 Ali so občine učinkovito upravljale in nadzorovale poslovanje JP CEROP?



3 Ali je JP CEROP svoje dejavnosti (javni in tržni del) izvajalo v skladu z namenom ustanovitve in tako, da ni ogrožalo izvajanja GJS?

PRAVILNOST UČINKOVITOST

Računsko sodišče Republike Slovenije - revizijsko poročilo Poslovanje Javnega podjetja center za ravnanje z odpadki Puconci d.o.o.

3

Oblikovanje cen GJS

je zapleteno in zahteva sodelovanje JP CEROP in občin, ima pa velik vpliv na obremenitev potrošnikov s položnicami.



Uredba MEDO ureja oblikovanje cen (metodologijo in obveznosti JP CEROP kot izvajalca GJS).

JP CEROP:

- ni upoštevalo računovodskih usmeritev za izvajalce GJS
- ni ustrezno pripravilo elaboratov za GJS kot strokovno podlago občinam za določanje cen GJS
- cene GJS zbiranja ni oblikovalo na podlagi predpisane metodologije
- vključilo je neupravičene stroške
- ni ustrezno objavilo cenikov
- ni v celoti upoštevalo prihodkov od poročila GJS in dobičkov posebnih storitev, ki bi morali nižati cene GJS
- na računih ni ustrezno prikazalo cen

POSLEDICE

- netransparentno zaračunavanje storitev GJS
- neupoštevanje dobičkov, ki bi morali nižati cene GJS
- vključevanje neupravičenih stroškov v ceno

RS

Računsko sodišče Republike Slovenije - revizijsko poročilo Poslovanje javnega podjetja center za ravnanje z odpadki Puconci d.o.o.

5

Določanje cen GJS

Občine:



Uredba MEDO določa pristojnosti občin, predvsem določitev cene (na podlagi elaborata) in subvencij, ki se zaračunavajo uporabnikom GJS.

- niso (pravilno) določile vseh izhodišč za oblikovanje cen GJS
- prenizko so obračunale najemnino za javno infrastrukturo in je niso pravočasno izterjale
- potrdile so spremembo cen na podlagi neustreznega elaborata

POSLEDICE

- JP CEROP je nepravilno oblikovalo ceno
- občine so potrdile nepravilno oblikovano ceno, ki so jo uporabniki GJS plačevali

RS

Računsko sodišče Republike Slovenije - revizijsko poročilo Poslovanje javnega podjetja center za ravnanje z odpadki Puconci d.o.o.

6

Druge dejavnosti in investicije JP CEROP

JP CEROP je javno infrastrukturo uporabljalo ne le za GJS, temveč tudi za posebne dejavnosti, z dobički katerih je nedopustno sofinanciralo investicije v pretežno tržne dejavnosti

JP CEROP je ustanovilo hčerinske družbe, nad katerimi občine nimajo ustreznega upravljalkega in javnofinancijskega nadzora



JP CEROP je zgradilo Medgeneracijsko središče Murska Sobota s centrom ponovne porabe, ki naj bi se financiralo s trženjem stanovanj, poslovnih prostorov in parkirišč

3,8 mio € stroški investicije

več kot 60 % investicijskih vlaganj JP CEROP 2015-2018

- 48 % višji stroški od predvidenih
- financirano z dobički posebnih storitev, ki bi morali nižati cene GJS
- ni doseglo načrtovanih prihodkov od trženja

hčerinska družba Mensana

je najemala del prostorov in izvajala dejavnosti, ki jih je JP CEROP sofinanciralo v znesku skoraj 0,7 mio € (2015-2018)

JP CEROP je sklenilo določene posle z Mensano brez obvestila ali soglasja skupščine, pri nekaterih je bil direktor v konfliktu interesov

POSLEDICE

- izvajanje GJS je ogroženo, saj so uporabniki zaradi ravnanja JP CEROP plačevali previsoke cene GJS, hkrati pa je zaradi investicije v Medgeneracijsko središče Murska Sobota ogrožena finančna stabilnost JP CEROP

hčerinska družba Ograček

je kupovala in tržila kompost, ki je pridelan znotraj javne infrastrukture

predstavlja tveganje za zmanjšanje dobičkov JP CEROP, ki bi morali nižati cene GJS

RS

Računsko sodišče Republike Slovenije - revizijsko poročilo Poslovanje javnega podjetja center za ravnanje z odpadki Puconci d.o.o.

7

Upravljanje in nadzor občin nad JP CEROP



SVET USTANOVITELJIC (župani) kot oblastni organ občin regulira cene in izvajanje GJS

način odločanja je omogočal samostojno reguliranje GJS 4 občinam z največjim poslovnim deležem v JP CEROP

SKUPŠČINA (27 županov, praviloma župani) usmerja in nadzira razvoj in poslovno politiko JP CEROP

sodelovanje županov je bilo v nasprotju s predpisi o integriteti in preprečevanju korupcije

način odločanja ni nudil ustreznega varstva interesov družbe in interesov večine občin z manjšim poslovnim deležem

- Občine niso učinkovito nadzirale oblikovanja cen GJS
 - niso nadzirale oblikovanja cen GJS
 - kljub izgubam niso zagotovile, da bi JP CEROP to upoštevalo pri oblikovanju cen GJS
 - niso zagotovile, da bi dobički posebnih storitev v celoti nižali cene GJS
- Občine niso učinkovito upravljale in nadzirale JP CEROP pri izvajanju drugih dejavnosti
 - niso nadzirale in niso zagotovile, da bi JP CEROP kot notranji izvajalec izpolnjevalo pogoj gospodarske odvisnosti
 - niso zagotovile, da JP CEROP ne bi izvajalo investicij v tržne dejavnosti, ki bi lahko ogrozile izvajanje GJS
 - niso zagotovile, da se tržne dejavnosti ne financirajo iz dobičkov, ki bi morali nižati cene GJS

POSLEDICE

- občine niso zaznale in preprečile nepravilnosti pri oblikovanju cen GJS in neučinkovitosti pri izvajanju dejavnosti JP CEROP, kar je ogrozilo izvajanje GJS na območju občin

RS

Računsko sodišče Republike Slovenije - revizijsko poročilo Poslovanje javnega podjetja center za ravnanje z odpadki Puconci d.o.o.

8

MNENJE RAČUNSKEGA SODIŠČA

- ➔ Računsko sodišče je JP CEROP in 27 občinam ustanoviteljicam o pravnosti oblikovanja in določanja cen GJS ravnanja s komunalnimi odpadki izreklo **negativno mnenje**.
- ➔ JP CEROP je bilo pri izvajanju dejavnosti **neučinkovito**.
- ➔ 27 občin ustanoviteljic je bilo pri upravljanju in nadzoru nad poslovanjem JP CEROP **neučinkovito**.



POPRAVLJALNI UKREPI

Od JP CEROP smo med drugim zahtevali:

- analizo možnosti odprodaje premoženja, ki ni namenjeno izvajanju temeljne dejavnosti
- analizo izpolnjevanja pogoja gospodarske odvisnosti za leti 2019 in 2020

Od občin smo med drugim zahtevali:

- pripravo osnutkov sprememb ustanovnih aktov za:
 - zagotovitev (ne)udležbe županov na sejah skupščine JP CEROP
 - oblikovanje nadzornega sveta JP CEROP
- revidiranje strokovnih podlag za določanje cen GJS
- pripravo načrta za vzpostavitev zakonitega stanja v zvezi z neizpolnjevanjem pogoja gospodarske odvisnosti

PRIPOROČILA



Občinam smo priporočili spremembe ustanovnih aktov JP CEROP, da bo odločanje na svetu ustanoviteljic o pogojih in cenah GJS temeljilo na enakem deležu glasov vsake izmed občin.

NEIZPOLNJEVANJE POGOJA GOSPODARSKE ODVISNOSTI – KAKO DALJE?

Ker so občine JP CEROP podelile koncesijo za izvajanje GJS brez javnega razpisa, morajo zagotoviti, da JP CEROP kot notranji izvajalec vsaj 80 % prihodkov ustvari z izvajanjem dejavnosti za izpolnitev nalog, ki so mu jih podelile, sicer ogrožajo dopustnost izvajanja GJS ter dopuščajo omejevanje drugih gospodarskih subjektov, ki bi lahko predstavljali konkurenco JP CEROP.



JP CEROP zgolj z izpolnjevanjem nalog občin ni moglo zapolniti kapacitet javne infrastrukture in je moralo poiskati druga naročila na trgu



REVIZIJSKA POROČILA Uvrščanje programov in projektov v načrt razvojnih programov

Revizija smotnosti poslovanja

Revizijsko obdobje: od začetka dejanj, ki so povezana z uvrščanjem programov in projektov v NRP za obdobje od leta 2017 do leta 2020, ki je sestavni del proračuna za leto 2017, do 31. 12. 2017

V revizijah smo proučevali:

ali so bile občine učinkovite pri uvrščanju programov in projektov v načrt razvojnih programov (NRP), tako da smo preverili:

- 1 ali so občine vzpostavile pogoje za učinkovito uvrščanje programov in projektov v NRP
- 2 ali so bile občine učinkovite pri izvedbi postopka uvrščanja programov in projektov v NRP
- 3 ali so bile občine učinkovite pri uresničevanju NRP

Prihodki in odhodki revidiranih občin v letu 2017

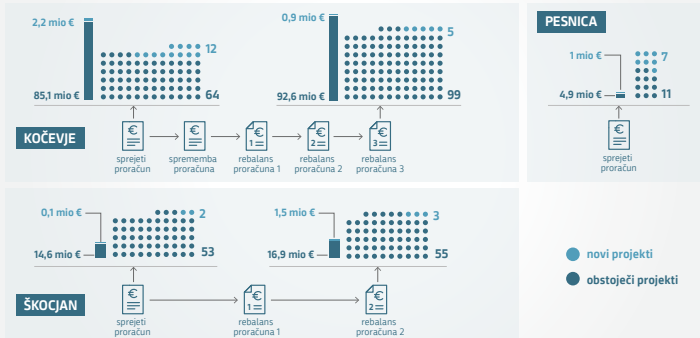


15

Računsko sodišče Republike Slovenije - revizijska poročila Uvrščanje programov in projektov v načrt razvojnih programov

2

Število obstoječih ter novih projektov, uvrščenih v NRP 2017–2020, v posameznih proračunskih dokumentih občine za leto 2017



15

Računsko sodišče Republike Slovenije - revizijska poročila Uvrščanje programov in projektov v načrt razvojnih programov

3

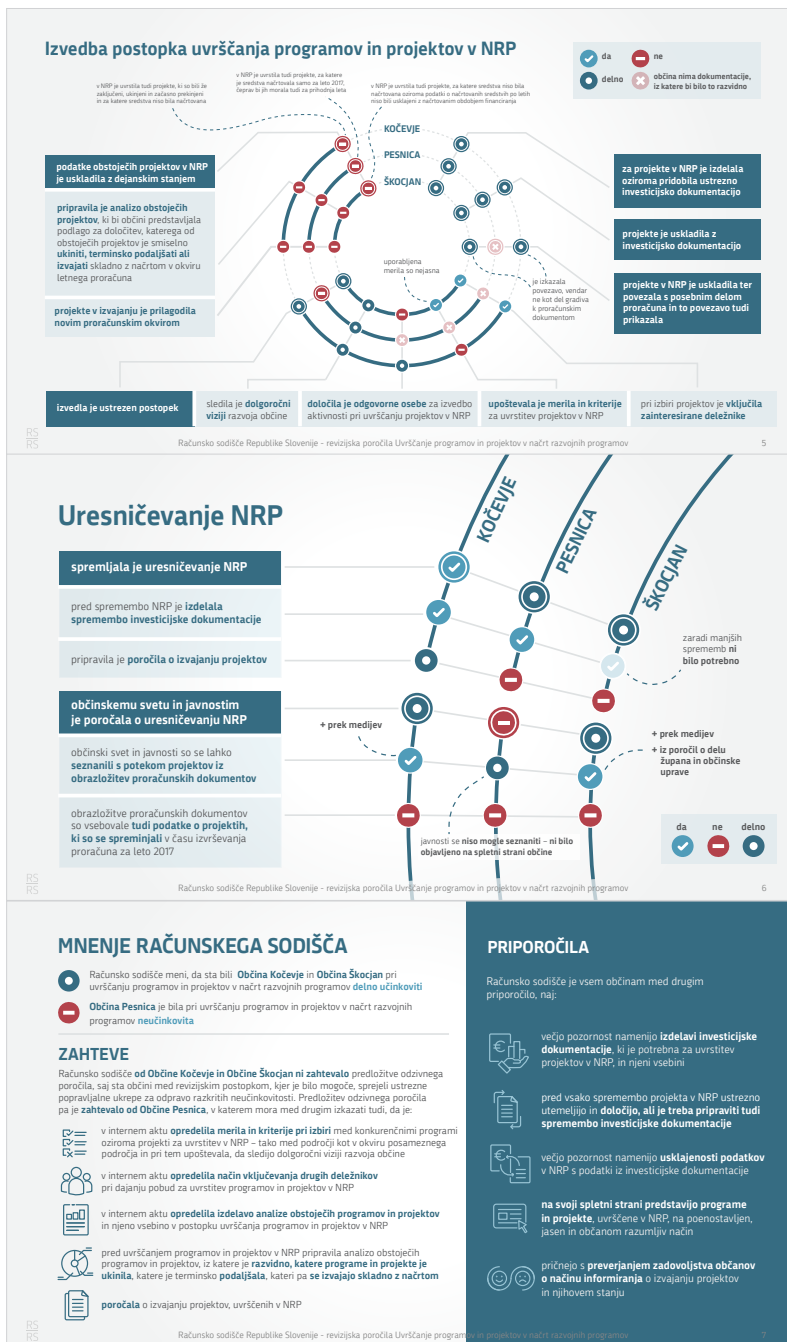
Vzpostavitev pogojev za učinkovito uvrščanje programov in projektov v NRP



15

Računsko sodišče Republike Slovenije - revizijska poročila Uvrščanje programov in projektov v načrt razvojnih programov

4





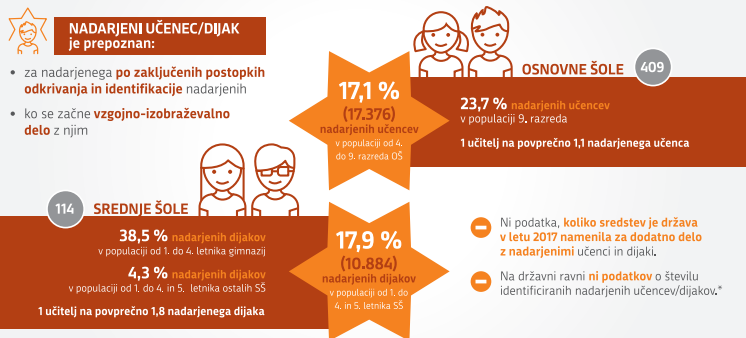
REVIZIJSKO POROČILO Sistem dela z nadarjenimi in sistem šolskih tekmovanj

Revizija učinkovitosti poslovanja
Revizijsko obdobje: 1. 1. 2017 do 31. 12. 2017



Sistem dela z nadarjenimi učenci in dijaki

* Podatke o nadarjenih učencih/dijakih smo za šolsko leto 2016/2017 pridobili z vprašalniki, poslanimi osnovnim in srednjim šolam.



RS

Računsko sodišče Republike Slovenije - revizijsko poročilo Sistem dela z nadarjenimi in sistem šolskih tekmovanj

2

Enakopravna obravnava nadarjenih pri spodbujanju in razvoju njihovih nadarjenosti ni bila zagotovljena



Možnosti za prilagoditev dela so odvisne od posamezne šole



RS

Računsko sodišče Republike Slovenije - revizijsko poročilo Sistem dela z nadarjenimi in sistem šolskih tekmovanj

3

Sistem šolskih tekmovanj



ŠOLSKA TEKMOVANJA

Državna tekmovanja iz znanja, druga državna tekmovanja in udeležba na mednarodnih tekmovanjih, ki so sofinancirana iz proračunskih sredstev prek javnega razpisa in neposredno.



MIZŠ ni vzpostavilo ustreznega sofinanciranja šolskih tekmovanj



RS

Računsko sodišče Republike Slovenije - revizijsko poročilo Sistem dela z nadarjenimi in sistem šolskih tekmovanj

4



ZRSŠ

Računsko sodišče Republike Slovenije - revizijsko poročilo Sistem dela z nadarjenimi in sistem šolskih tekmovanj

5

Sofinanciranje šolskih tekmovanj na podlagi javnega razpisa

ZAVOD REPUBLIKE SLOVENIJE ZA ŠOLSTVO

51 tekmovanj
25 organizatorjev

16 tekmovanj – Zvezda za tehnično kulturo Slovenije (21.452 €)
6 tekmovanj – Društvo matematikov, fizikov in astronomov Slovenije (15.982 €)



V šolskih letih 2015/2016 in 2016/2017 ni dodelil sredstev za sofinanciranje tekmovanj drugih organizatorjev na jasn in pregleden način

neustrezno vodnje postopka
zavrnili 4 vloge

dodelili napacno število točk najmanj 2 prijaviteljem

nejasna določitev upravičenih stroškov in upoštevanja kotizacij pri sofinanciranju

prijavitelji niso imeli možnosti pritožbe

sredstva so bila organizatorjem dodeljena šele po izvedbi tekmovanj

kot pogoji ni določil predpisane omejitve števila dodeljenih zlatih priznanj na šolski stopnji

NI ZAGOTOVIL ENAKOPRAVNE OBRAVNAVE PRIJAVITELJEV

To omejitev so tako ZRSŠ kot tudi nekateri drugi organizatorji prekoricali, zato so imeli udeleženci različnih tekmovanj neenakopravne možnosti pri pridobitvi zlatih priznanj.

ZRSŠ

Računsko sodišče Republike Slovenije - revizijsko poročilo Sistem dela z nadarjenimi in sistem šolskih tekmovanj

6

MNENJE RAČUNSKEGA SODIŠČA

Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport in Zavod Republike Slovenije za šolstvo sta bila pri urejanju sistema dela z nadarjenimi in sistema šolskih tekmovanj v letu 2017 **neučinkovita**.

ZAHTEV

MIZŠ mora pripraviti načrt aktivnosti za:



vzpostavitev ustreznih pravnih in strokovnih podlag za delo z nadarjenimi



prilagojeno predloga za ureditev področja šolskih tekmovanj



prilagojeno predloga vladi za odpravo trenutnega stanja, v katerem prenos izvajanja javnih razpisov za sofinanciranje šolskih tekmovanj na ZRSŠ nima podlage v predpisih

PRIPOROČILA

MIZŠ in ZRSŠ naj skupaj proučita:

- prednosti in slabosti izvedbe javnega razpisa za sofinanciranje šolskih tekmovanj pred začetkom tekočega šolskega leta, za katero se delijo sredstva
- možnost sofinanciranja le tistih tekmovanj, ki nimajo kotizacij, s čimer bi se posredno sofinancirali stroški udeležbe šol na šolskih tekmovanjih

MIZŠ naj skupaj z Ministrstvom za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti prouči:

- ali in v kakšnem obsegu je mogoče povezovati in medsebojno usklajevati sistem dela z nadarjenimi, sistem šolskih tekmovanj in podeljevanje Zoisovih štipendij

ZRSŠ

Računsko sodišče Republike Slovenije - revizijsko poročilo Sistem dela z nadarjenimi in sistem šolskih tekmovanj

7



REVIZIJSKO POROČILO Skrb za dediščino s področja športa

Revizija smotnosti poslovanja
Revizijsko obdobje: 12. 1. 2018 do 3. 11. 2020



Športna dediščina Slovencev



RUDOLF CVETKO

prvi Slovenec, ki je dobil
olimpijsko medaljo – se pod vladavino
Avstro-Ogrske 1912



LEON ŠTUKELJ

najuspešnejši slovenski olimpijonec
s 6 osvojenimi medaljami, od tega 3 zlate



IZTOK ČOP in LUKA ŠPIK RAJMOND DEBEVEC

prve zlate olimpijske medalje
v samostojni Sloveniji
23. septembra 2000 v Avstraliji

od leta 2020 je na ta
dan državni praznik
**DAN SLOVENSKEGA
ŠPORTA**

1887 – organizirano prvo
kolesarsko društvo



2019/2020 – PRIMOŽ ROGLIČ
končal sezono kot prvi kolesar sveta

15

Računsko sodišče Republike Slovenije - revizijsko poročilo Skrb za dediščino s področja športa

2

Skrb za dediščino s področja športa

Računsko sodišče je **področje skrbi za dediščino s področja športa**
že revidiralo v letu 2017 in takrat ugotovilo, da vlada in Ministrstvo
za izobraževanje, znanost in šport **nista bila učinkovita**.



**MIZŠ še vedno ni
sprejelo odločitev glede:**



nove lokacije
muzeja



kadrovske strukture
in števila zaposlenih
v muzeju



organizacijske oblike
muzeja



načina financiranja
delovanja muzeja

MUZEJ ŠPORTA (ustanovljen leta 2000)
deluje v okviru Zavoda za šport Planica

NEPRIMERNI PROSTORI –
kot v letu 2017

MIZŠ je omogočilo le hrambo muzejskih
ekspozicij v muzejskem depozitu ter opremo
za dokumentiranje muzejskega gradiva

KADROVSKA STISKA
še vedno samo 2 polni zaposlitvi



**Muzej je do
nadaljnjega ZAPRT
ZA OBISKOVALCE**

zaradi preurejanja prostorov
in ureditve novih depozitov.
Dostop do gradiva je mogoč
po predhodnem
dogovoru.

16

Računsko sodišče Republike Slovenije - revizijsko poročilo Skrb za dediščino s področja športa

3

MNENJE RAČUNSKEGA SODIŠČA



Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport pri
ohranjanju dediščine s področja športa **ni bilo učinkovito**

POPRAVLJALNI UKREPI

MIZŠ mora pripraviti načrt aktivnosti in zagotoviti stalen nadzor nad
njegovim uresničevanjem, tako da bodo izpolnjeni ukrepi iz Resolucije
o Nacionalnem programu športa v Republiki Sloveniji za obdobje 2014–2023:



dopolnitev in zaokrožitev muzejske zbirke različnih
športnih panog in njihove predstavitve



vzpostavitev učinkovite organizacijske
strukture muzeja športa



organizacija komunikativne nacionalne muzejske ustanove,
ki bo privlačna za obiskovalce, sponzorje in donatorje

PRIPOROČILI

MIZŠ naj:



organizira muzejsko ustanovo z učinkovito kadrovsko-
organizacijsko strukturo na primernih lokacijah, ki bo
omogočala postavitev stalne razstave o zgodovini
športa na Slovenskem, muzejskim standardom primerno
hrambo gradiva in razvoj vseh nujnih muzejskih
dejavnosti, namenjenih različnim javnostim



določi način financiranja nacionalne muzejske
ustanove, ki jo bo organiziralo v skladu
z Resolucijo o Nacionalnem programu športa
v Republiki Sloveniji za obdobje 2014–2023

17

Računsko sodišče Republike Slovenije - revizijsko poročilo Skrb za dediščino s področja športa

4



REPUBLIKA SLOVENIJA
RAČUNSKO SODIŠČE

Bdimo nad potmi javnega denarja

Računsko sodišče Republike Slovenije
The Court of Audit of the Republic of Slovenia

Slovenska cesta 50, 1000 Ljubljana, Slovenija
T: +386 (0) 1 478 58 00 | F: +386 (0) 1 478 58 91
sloaud@rs-rs.si | www.rs-rs.si